

Några Besvarade Frågor

~ ‘Abdu’l-Bahá ~

*Sammanställda och översatta
från persiskan
av
Laura Clifford Barney*

Några besvarade frågor publicerades första gången år 1908. Det innehåller frågor ställda av Laura Clifford Barney till ‘Abdu’l-Bahá, son till grundaren av bahá’í-tron, under flera av hennes besök i Haifa mellan åren 1904 och 1906 och ‘Abdu’l-Bahás svar på dessa frågor.

Utgivarens förord till 1964 års upplaga.

Med tanke på frågor som ibland uppstår om hur 'Några Besvarade Frågor' blev skriven, har Laura Clifford Barney, den samtalspartner som fick svaren av 'Abdú'l-Bahá, tillkännagivet för förlaget följande fakta:

Samtalen mellan 'Abdú'l-Bahá och Laura Clifford Barney ägde rum under de svåra åren, 1904 - 1906, när Han var fängslad i staden Akka av den turkiska regeringen och hade endast tillstånd att ta emot ett fåtal besökare. Vid den tiden var Han ständigt under hot om förflyttning till ett avlägset fängelse i öken. Som samtalspartner, arrangerade fröken Barney för en av 'Abdú'l-Bahás svärsöner, eller för någon av de framstående perserna i Hans sekretariat under denna period, att vara närvarande under samtalen för att tillförsäkra riktigheten i anteckningarna av Hans svar på frågorna till Honom. 'Abdú'l-Bahá läste senare igenom anteckningarna och ibland ändrade ett ord eller en linje med Hans vassa penna. De blev senare översatta till engelska av Miss Barney. De ursprungliga persiska texterna är idag en del av bahá'í-arkivet i Haifa. För ytterligare kommentarer till detta arbete, se Shoghi Effendi uttalanden i 'God Passed By', sidorna 107, 260, 268, 305 och 383. 'Abdú'l-Bahá blev till sist befriad år 1908 efter revolution i det ottomanska riket som störtade sultanen. Några år senare reste Han till Egypten, Europa och Nordamerika, välkomnade människor från alla religioner och klasser, träffa framstående personligheter och talade inför grupper i tempel, universitet, religiösa centra och lokaler och även i hem under mer familjära sammankomster.

Författarens förord till första upplagan.

"Jag har gett dig mina trötta stunder," var 'Abdú'l-Bahás ord när han uppstod från bordet efter att besvara en av mina frågor. Som det var denna dag, så fortsatte det, mellan timmarna av arbete, Hans trötthet skulle finna lindring i förnyad aktivitet, ibland kunde Han tala länge, men ofta, även om ämnet krävde mer tid, kunde Han efter en stund bli kallad på och då, kunde dagar och till och med veckor passera, då Han inte skulle ha någon möjlighet att undervisa mig. Men jag kunde väl ha tålmod, för jag hade alltid framför mig en stor lärdom – lärdomen om hans privata liv.

Under mina många besök i Akka, blev dessa svar nedskrivna på persiska under det att 'Abdú'l-Bahá talade, inte med tanke på publicering, utan helt enkelt att jag skulle kunna ha dem för framtida studier. Först hade de anpassas till tolkens verbala översättningen och senare när jag hade fått en liten kunskap i persiska, till min begränsade vokabulär. Detta med avseende på upprepningar av symboler och fraser, för ingen förfogar över mer välfunna uttryck än 'Abdú'l-Bahá. Under dessa lektioner är Han läraren som anpassar sig efter sin elev och inte talaren eller poeten. Denna bok presenterar endast vissa aspekter av bahá'í-tron, som är universell i sitt budskap och har för varje frågeställare svaret som passar hans speciella utveckling och behov. I mitt fall gjordes lärorna enkla, för att motsvara mina

rudimentära kunskaper och är därför inte på något sätt fullständiga och uttömmande, som innehållsförteckningen kan antyda – innehållsförteckningen har lagts enbart för att ange vilka ämnen som behandlas. Men jag tror att den har varit så värdefull för mig att den kan vara till nytta för andra, eftersom alla människor, trots sina olikheter, är förenade i sitt sökande efter verkligheten och jag har därför bett om ‘Abdú'l-Bahá tillåtelse att publicera dessa samtal.

Ursprungligen fanns inte någon speciell ordning, men nu har de blivit grovt klassificeras för att underlätta för läsaren. Bara då den persiska texten som noggrant återgetts, emellanåt varit till nackdel för den engelska, har ändringar gjorts i översättningen där ordagrann återgivning verkat alltför invecklad och oklar och de bindeord ord, som krävs för att göra innebörden tydligare, har inte på något sätt markerats för att undvika att allt för många avbrott i tanken av tekniska eller förklarande tecken. Också många av de persiska och arabiska namnen har skrivit i sin enklaste form utan att strikt följa ett vetenskapligt system som bara skulle vara förvirrande för den genomsnittlige läsaren.

Innehållsförteckning

Del I: Profeternas inflytande på mänsklighetens utveckling

- 1: Naturen styrs av en allomfattande lag
- 2: Bevis och belägg för Guds existens
- 3: Behovet av en Undervisare
- 4: Abraham
- 5: Moses
- 6: Jesus
- 7: Muhammad
- 8: Báb
- 9: Bahá'u'lláh
- 10: Traditionella bevis med exempel från heliga Skrifter
- 11: Kommentar av kapitel 11 i Johannes uppenbarelse
- 12: Kommentar av kapitel 11 i Jesaja
- 13: Kommentar av kapitel 12 i Johannes uppenbarelse
- 14: Materiella och andliga cykler
- 15: Verkligt välstånd

Del II: Några kristna ämnen

- 16: Ogripbara realiteter och deras uttryck i förnimbara former
- 17: Jesus födelse
- 18: Jesus storhet
- 19: Verkligt dop
- 20: Dop och Guds lags förändring
- 21: Brödet och vinet
- 22: Jesus mirakel
- 23: Jesus uppståndelse
- 24: Den helige Andens nedstigning över apostlarna
- 25: Den helige Ande
- 26: Jesus andra återkomst och domens dag
- 27: Treenigheten
- 28: Jesus förutvarande
- 29: Synd och försoning
- 30: Adam och Eva
- 31: Hädelse mot den heliga Anden
- 32: ”Ty många äro kallade men få äro utvalda”
- 33: Profeternas återkomst

- 34: Petrus och påvedömet
- 35: Fri vilja och förutbestämmelse

Del III: Gudsmanifestationens befogenheter och villkor

- 36: Andens fem grader
- 37: Förhållandet mellan Gud och Hans manifestationer
- 38: Gudsmanifestationen har tre gestalter
- 39: Manifestationens mänskliga och gudomliga gestalt
- 40: Den gudomliga Manifestationens kunskap
- 41: Allmängiltiga cykler
- 42: De gudomliga Manifestationernas makt och fullkomlighet
- 43: Två typer av profeter
- 44: Guds tillrättavisningar av profeterna
- 45: Den allra största ofelbarheten

Del IV: Människans ursprung, befogenheter och villkor.

- 46: Evolution och människans sanna natur
- 47: Universums ursprung och människans utveckling
- 48: Skillnaden mellan människa och djur
- 49: Människans existens och utveckling
- 50: Andliga bevis på människans ursprung
- 51: Andens och sinnets framträdande i människan
- 52: Andens framträdande i kroppen
- 53: Förhållandet mellan Gud och Hans skapelse
- 54: Den mänskliga anden härrör från Gud
- 55: Sjal, Ande och Sinne
- 56: Människans yttre och inre förmågor
- 57: Skillnader i mänsklig karaktär
- 58: Den mänskliga förståelsens omfattning och begränsning
- 59: Människans förståelse av Gud
- 60: Själens odödlighet, del I
- 61: Själens odödlighet, del II
- 62: Existens oändliga fulländning och själens utveckling i nästa värld
- 63: Alla tings utveckling inom sin egen grad
- 64: Människans ställning och utveckling efter döden
- 65: Tro och gärningar
- 66: Den rationella själens liv efter kroppens död
- 67: Evtigt liv och människans inträde i Guds rike
- 68: Två typer av öden
- 69: Stjärnornas inflytande och tingens förbindelse
- 70: Den fria viljan och dess begränsning
- 71: Andliga tillkännagivanden

72: Helande utan medicin

73: Helande genom materiella medel

Del V: Diverse ämnen

74: Godheten och ondskan

75: Två typer plågor

76: Rättvisa och Guds nåd

77: Bestraffning av brottslingar

78: Strejker

79: Verkligheten i den yttre världen

80: Preexistens och uppkomst

81: Reinkarnation

82: Existensens enhet

83: Förståelsens fyra provostenar

84: Goda gärningar och deras andliga förutsättningar

Del I

Profeternas inflytande

på

mänsklighetens utveckling

Nr. 1 ~ Naturen styrs av en allomfattande lag

1. Naturen är det tillstånd eller realitet som till det yttre är källan liv och död eller med andra ord alla tings sammansättning och nedbrytning.
2. Naturen lyder under en felfri organisation, okränkbara lagar, en perfekt ordning och en fulländad utformning från vilken den aldrig avviker. I en sådan utsträckning är detta sant att skulle du blicka med insiktens och urskillningens öga, skulle du konstatera att allt – från minsta osynliga atom till de största globerna i tillvarons värld, såsom solen eller de andra stora stjärnorna och lysande himlakroppar – är helt fullkomligt organiserat, vare sig det gäller ordning, sammansättning, yttre form eller deras rörelse och att alla omfattas av en allomfattande lag som de aldrig kan avvika från.
3. När man betänker själva naturen finner man att den har varken medvetenhet och vilja. Till exempel är eldens natur att brinna, den brinner utan medvetande och vilja. Vattnets natur är att flyta, det flödar utan medvetande och vilja. Solen natur är att stråla, den lyser utan medvetande och vilja. Ångans natur är att stiga, den stiger utan medvetande och vilja. Det är därför uppenbart att alla skapade tings naturliga rörelser är tvungna och att ingenting rör av sin egen vilja förutom djuren och i synnerhet människan.
4. Människan kan stå emot och motsätta naturen eftersom hon upptäcker tingens natur och på grund av dessa upptäckter har hon makt över själva naturen. I själva verket utgår alla hantverk som människan har utformat från denna upptäckt. Till exempel har hon uppfunnit telegrafan som förbinder öst och väst. Det är därför uppenbart att människan råder över naturen.
5. Nu, kan en sådan organisation, ordning och lagar som du observerar i tillvaron hänföras till enbart naturens inverkan, trots att naturen själv har varken medvetenhet eller förståelse? Det är därför uppenbart att denna natur, som varken har medvetenhet eller förståelse, är i den allsmäktige Herrens grepp, som är Härskaren över naturen värld och som får den att manifesteras vadhelst han önskar.
6. En del säger att den mänskliga existensen är bland de ting som har framträtt i skapelsens värld och det beroende på naturens tvingande nödvändighet. Är detta sant då skulle människan vara grenen och naturen roten. Men är det möjligt att det skulle kunna finnas en vilja, ett medvetande och vissa fullkomligheter i grenen som är frånvarande i roten?
7. Därför är det tydligt att naturen till sitt väsen befinner sig i Guds makts grepp och det är den Evige och Allsmäktige som betvingar naturen idealiska lagar och organiserade principer och som härskar över den.^[1]

---

[1] Guds koncept, se även, Nr. 37, ”Förhållandet mellan Gud och Hans manifestationer.” och Nr. 59, ”Människans förståelse av Gud.”

Nr. 2 ~ Bevis och belägg för Guds existens

1. Bland bevisen och argumenten för Guds existens finns det faktum att människan inte har skapat själv, utan snarare är hennes skapare och utformare en annan än henne själv. Och det är säkert och obestridligt att människans skapare inte är som människan själv, eftersom en maktlös varelse inte kan skapa en annan varelse och en aktiv skapare måste ha all fullkomlighet för att framställa sitt verk.
2. Är det möjligt för hantverket att vara fullkomligt och hantverkaren ofullkomlig? Är det möjligt för en tavla att vara ett mästerverk och konstnären bristfällig i sitt hantverk trots att han är dess skapare? Nej, tavlan kan inte vara konstnären, för då skulle den ha målat själv. Och oavsett hur perfekt tavlan än kan vara, är den fullständigt bristfällig i jämförelse med konstnären.
3. Således är källan till bristerna den tillfälliga världen och Gud är källan till perfektion. Gud är upphovet till all fullkomlighet. Bristerna i sig i den tillfälliga världen vittnar om Guds fullkomlighet. Till exempel, när man betänker människan observera man att hon är svag, och själva svagheten i denna skapelse är ett bevis för den Evige och Allsmäktiges makt, för om det inte vore för kraften skulle man inte kunna föreställa sig svaghet. Således är svagheten i skapelsen ett bevis för Guds kraft. Utan kraft det kan finnas någon svaghet. Denna svaghet gör det uppenbart att det finns en kraft i världen.
4. Ånyo, i den tillfälliga världen finns fattigdomen därför måste det finnas rikedom för det finns fattigdom i världen. I den tillfälliga världen finns okunskap därför måste det finnas kunskap för att det ska kunna finnas okunnighet. Om det inte fanns någon kunskap kan det heller inte finnas okunnighet för okunnighet är avsaknaden av kunskap och om det inte fanns någon existens kan det inte finnas någon icke-existens.
5. Det är säkert att hela den tillfälliga världen lyder under en ordning och en lag som den aldrig kan motsätta sig. Även människan är tvingad att underkasta sig död, sömn och andra villkor – det vill säga, i vissa avseenden är hon betvingad och detta tvång i sig innebär att det finns en Allbetvingande. Så länge den tillfälliga världen präglas av beroende och så länge som detta beroende är en av dess grundläggande krav måste det finnas En som till sitt eget väsen är oberoende av alla ting. På samma sätt påvisar själva existensen av en sjuk person att det måste finnas en frisk person för utan den senare kan existensen av den tidigare inte fastställas.
6. Det är därför uppenbart att det finns en Evig och Allsmäktig, en som är summan av all fullkomlighet, för annars skulle Han vara ännu en skapelse. På samma sätt i hela tillvarons värld vittnar det minsta skapade tinget om att det finns en skapare. Till exempel, vittnar denna brödbit om att den har en upphovsman.
7. Nådige Gud! Den yttre formens växlingar i de minsta tingen bevisar att det finns en skapare. Men hur kan då detta stora, oändliga

universum ha skapat sig själv och kommit att existera enbart genom elementens ömsesidiga påverkan? Hur uppenbart falskt är en sådan föreställning!

8. Dessa teoretiska argument är anförda för klenrogna själar men om ögat för inre seende öppnades blir ett hundra tusen tydliga bevis synliga. Sålunda, när människan känner den inneboende anden behöver hon inte några argument för dess existens men för dem som berövats andens gåvor är det nödvändigt att framföra gripbara argument.

Nr. 3 ~ Behovet av en Undervisare

1. När vi betraktar tillvaron, konstaterar vi att mineralernas, växternas, djurens och människans riken, är i behov av en undervisade.
2. Om åkerjorden berövas en odlare blir den snårig av kraftigt ogräs, men om en jordbrukare finns som kan bruka den, ger den följande skörden näring till levande varelser. Det är därför uppenbart att åkerjorden behöver brukas av en jordbrukare. Betrakta träden, om de får växa utan kultivering kommer de att förbli fruktlösa och utan frukt, de är de inte till någon nytta. Men om de anförtros till en trädgårdsmästares vård blir de karga träden fruktbarande och genom odling, korsning och förädling bär träd med bittra frukter söta frukter. Detta är rationella bevis, vilket är vad dagens människor i denna värld behöver.
3. Betrakta likaledes djuren. Om djur får träning blir de tama medan om människan inte får utbildning blir hon som ett djur. Om människan lämnas åt naturens lagar, sjunker hon lägre än djuren men om hon får utbildning blir hon en ängel. För de flesta djur förtär inte sitt egen art, medan människor i Sudan och centrala delar av Afrika, dödar och äter varandra.
4. Lagg märke till att det är utbildning som för öst och väst under människans herravälde, som skapar underbara hantverk, som främjar de mäktiga konsterna och vetenskaperna och ger upphov till dessa nya upptäckter och åtaganden. Om det inte fanns en undervisade skulle medlen för välstånd, civilisation och mänskliga dygder på intet sätt kunna ha förvärvats. Om människan lämnas ensam i ödemarken utan kontakt med sitt eget släkte, kommer hon utan tvekan bara bli ett djur. Det är därför uppenbart att det behövs en undervisare.
5. Men det finns tre typer av undervisning; materiell, mänsklig och andlig. Materiell undervisning syftar till tillväxt och utveckling av kroppen och består att trygga dess försörjning och erhålla medlen för dess välbefinnande och välbehag. Denna undervisning är gemensam för djur och människa.
6. Mänsklig undervisning består emellertid av civilisation och framsteg – det vill säga: bra styrelsesätt, social ordning, mänsklig välfärd, handel

och industri, konst och vetenskap, betydelsefulla upptäckter och stora åtaganden, vilket är huvuddragen som särskiljer människan från djuren.

7. Beträffande gudomlig undervisning, det är undervisning om Konungariket och består av att förvärva gudomlig fullkomlighet. Det är i själva verket den sanna undervisning, genom dess förtjänst blir människan brännpunkten för gudomliga välsignelser, förkroppsligandet av versen, *"Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss"*^[2] Det är det slutgiltiga målet för mänsklighetens värld.
8. Nu behöver vi en undervisare som på samma gång kan vara en materiell, mänsklig och andlig undervisare, så att hans myndighet kan ha verkan på varje grad i existensen. Om skulle någon säga; *"Jag begåvad med perfekt förnuft och förståelse och har inget behov av en sådan lärare"*, skulle han förneka det uppenbara. Det är som om ett barn skulle säga, *"Jag har inget behov av utbildning, för jag kommer verka och söka tillvarons fullkomlighet enligt mitt eget tänkande och intelligens."* eller som om en blind skulle säga, *"Jag inget behov av synförmågan, eftersom det finns många blinda människor som klarar sig."*
9. Det är det tydligt och uppenbart att mänskligheten behöver en undervisare. Denna undervisare måste onekligen vara fullkomlig på alla sätt och den mest framstående av alla människor. För skulle han vara som andra kunde han inte vara deras lärare, speciellt eftersom han då måste på samma gång vara deras materiella, mänskliga och andliga lärare. Det vill säga, han måste organisera och administrera deras materiella angelägenheter och skapa en social ordning, för att de ska kunna hjälpa och bistå varandra för att trygga försörjningsmöjligheterna och för att deras materiella angelägenheter ska kunna ordnas och ombesörjas i alla avseenden.
10. Han måste också lägga grunden för mänsklig utbildning – det vill säga, han måste så utbilda mänskliga sinnen och tankar att de kan bli i stånd att göra betydande framsteg, att kunskap och vetenskap kan utvecklas och att tingens realitet, universums mysterier och egenskaperna i allt som existerar kan avslöjas; att lärande, upptäckter och stora åtaganden dag för dag kan öka och att intellektets frågor kan härledas och befordras av förnuftet.
11. Han måste också förläna andlig utbildning, så att sinnet kan uppfatta den metafysiska världen, inandas den helige Andens helgade andetag och träda i förbindelse med Härskaran i höjden och att den mänskliga realiteten blir manifestationer av gudomliga välsignelser, för att måhända Guds alla namn och egenskaper må återspeglas av den mänskliga realitetens spegel och betydelsen av den välsignade versen

---

^[2] jfr. 1:a Mosebok 1: 26.

”Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss”^[3] kan bli förverkligad.

12. Det är dock tydligt att enbart mänsklig makt är oförmögen fylla ett så stort ämbete och att resultaten av det mänskliga tänkandet inte ensamt kan trygga sådana gåvor. Hur kan en enda person utan hjälp eller stöd lägga grunden för ett sådant upphöjt byggnadsverk? Det behövs därför en gudomlig och andlig kraft för att göra det möjligt för honom att genomföra detta uppdrag. Skåda! En helgad Sjal återupplivar mänsklighetens värld, omvandlar jordens yta, utvecklar sinnen, vederkvicker själar, inleder ett nytt liv, etablerar nya grundvalar, organiserar världen, samlar nationer och religioner under skuggan av ett baner, befriar människan från sfären av låghet och bristfällighet och uppmanar och uppmuntrar henne att utveckla sin medfödda och förvärvade fullkomlighet. Sannerligen inget mindre än en gudomlig makt kan åstadkomma denna bedrift! Man måste undersöka denna fråga rättvist, eftersom detta verkligen är ett tillfälle för rättvisa.
13. En sak som alla regeringarna och folk i världen, trots alla deras befogenheter och deras arméer, är oförmögna att främja och sprida, kungör en helig Sjal utan stöd eller hjälp! Kan detta åstadkommas enbart genom den mänskliga maktens försorg? Nej, i Guds namn! Till exempel höjde Jesus, ensam och allena, fredens och vänskapens baner – en bedrift som alla världens mäktiga regeringars kombinerade styrkor är oförmögna att åstadkomma. Betänk hur många är inte de allehanda regeringarna och folken; romerska riket, Frankrike, Tyskland, Ryssland, England och dylika, som samlades under samma tronhimmel! Meningen är att Jesus ankomst medförde gemenskap bland dessa olika folk. Faktiskt var några av de folk som trodde på Jesus så nära förenade att de offrade sina liv och sin förmögenhet för varandra. Så var fallet fram till Konstantins^[4] dagar, genom honom blev Jesus sak upphöjd. Vår mening är att Kristus förenade dessa nationer, men efter en tid förorsakade regeringarna så att missämja återuppstod.
14. Huvudpunkten är att Jesus åstadkom vad alla kungar på jorden var maktlösa att uppnå. Han förenade olika nationer och förändrade gamla seder. Tänk på vilka stora skillnader det fanns mellan romare, greker, syrianer, egyptier, fenicier och israeliter liksom mellan andra folk i Europa. Jesus avskaffade dessa skillnader och blev orsaken till

---

[3] 1:a Mosebok 1: 26 – Gud sade: ”Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss. De skall råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himlen, över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som rör sig på jorden.”

[4] Konstantin den Store - Han är känd för att ha tillåtit kristendomen i romarriket vilket senare under samma århundrade ledde till att kristendomen blev statsreligion. Han är också känd för att ha grundat den nya huvudstaden Konstantinopel år 325. Konstantin utfärdade ediktet i Milano 313 genom vilket han och hans medkejsare Licinius hävde förföljelsen av de kristna. Han sammankallade konciliet i Nicaea 325 vilket inledde favoriseringen av kristendomen i romerska riket och kom att bli avgörande för kristendomens framtid. Sedan Konstantin blivit ensam kejsare inledde han grundandet av Konstantinopel (dagens Istanbul) och flyttade år 330 rikets huvudstad dit.

endräkt bland dessa folk. Även om regeringar efter en tid förstörde denna enhet hade Jesus verkligen fullbordat sin uppgift.

15. Vår mening är att den alltomfattande Undervisaren måste på samma gång vara en materiell, en mänsklig och en andlig lärare och vara svävande bortom naturens värld, han måste besitta av en annan makt så att han kan anta ställningen av en gudomlig lärare. Skulle han inte utöva en sådan himmelsk kraft skulle han inte kunna undervisa, för han skulle själv vara ofullständig. Hur kan han då främja fullkomlighet? Om han är okunnig, hur kan han göra andra kunniga? Om han är orättvis, hur kan han göra andra rättvisa? Om han är jordisk, hur kan han göra andra himmelska?
16. Nu måste vi överväga rättvist huruvida dessa gudomliga manifestationer som har framträtt hade alla dessa egenskaper eller inte? Om de saknade dessa egenskaper och fullkomligheter skulle de inte vara sanna undervisade.
17. Det är därför vi måste bevisa med rationella argument för rationella sinnen profetskapet för Moses, Kristus och de andra gudomliga manifestationerna. Och de bevis och argument som vi ger här är baserade på rationella argument och inte på traditionella argument.
18. Det har således fastställts av rationella argument att tillvarons värld är i yttersta behov av en undervisare och att dess utbildning måste ske genom en himmelsk makt. Det råder ingen tvekan om att denna himmelska makt är den gudomliga uppenbarelsen och att världen måste utbildas genom denna kraft som överskrider mänsklig makt.

Nr. 4 ~ Abraham

1. En av dem som var i besittning av denna makt och biträdde av den var Abraham. Och beviset för är följande: Abraham föddes i Mesopotamien, i en familj som var okunnig om Guds enhet. Han motsatte sig sitt eget folk och regering och även sina egna fränder, Han avvisa alla deras gudar och ensam och allena stod Han emot ett kraftfullt folk. En sådan opposition och ett sådant motstånd var varken enkelt eller lätt. Det är som om någon idag skulle förneka Jesus bland kristna nationer som bestämt håller fast vid Bibeln eller om någon – Gud förbjude! – skulle häda mot Jesus vid en påvlig domstol, sätta sig upp emot Hans anhängare och då skulle agera på det mest våldsamma sättet.
2. Dessa människor trodde inte på en Gud utan på många gudar vilka de tillskrev mirakel och därför stod alla upp emot Abraham. Ingen stödde honom förutom hans brors son Lot och ett par andra personer utan betydelse. Till sist tvingade Hans fienders hätska opposition Honom, ytterst förorättad, att överge sitt hemland. I själva verket blev Han förvisad för att Han skulle bli tillintetgjord och för att inga spår av

honom skulle finnas kvar. Abraham kom då till trakterna för det heliga landet.

3. Det jag vill säga är att Hans fiender föreställde sig att hans exil skulle leda till Hans fördärv och undergång. Och förvisso en man förvisad från sitt fädernesland, berövade alla sina rättigheter och förtryckt på alla sätt och vis är han förutbestämd – även om Han var en kung – att bli tillintetgjord. Men Abraham stod fast och framvisade extraordinär ståndaktighet och Gud ändrade Hans exil till bestående ära till dess Han etablerade Guds enhet, för vid den tiden var i allmänhet människorna avgudadyrkare.
4. Denna exil blev orsaken till Abrahams ättlingars utveckling. Denna exil ledde till att de blev givna det Heliga Landet. Denna exil ledde till spridningen av Abrahams läror. Denna exil ledde till Jacob framträdde från Abrahams avkomma och Josef som blev härskare i Egypten. Denna exil ledde till Moses framträdande från samma avkomma och att ett Väsen som Jesus framträdde från den härstamningen. Denna exil ledde till att Hagar upptäcks som födde Ishmael och från vem Muhammed i sin tur härstammar. Denna exil ledde till Bábs framträdande från Abrahams härstamningen.^[5] Denna exil ledde till Israels profeters framträdande från Abrahams avkomma, och så kommer det fortsätta för evigt. Denna exil ledde till hela att Europa och större delen av Asien kommit in under den skyddande skuggan av Israels Gud. Skåda den makt som gjort det möjligt för en emigrant att grundlägga en sådan familj, att grunda en sådan nation och att kungöra sådana läror. Kan någon nu påstå att allt detta bara var tillfälligheter? Vi måste vara rättvisa. Var denne man en Undervisare eller inte?
5. Det anstår oss att en stund begrunda att när Abrahams utvandring från Ur till Aleppo i Syrien framkallade dessa resultat vad blir då effekten av Bahá'u'lláhs exil, från Tehrán till Baghdád, och därifrån till Konstantinopel, till Rumelien^[6] och till det heliga Landet.
6. Se vilken fullkomlig Undervisare Abraham var!

Nr. 5 ~ Moses

1. Moses var under lång tid en herde i vildmarken. Till det yttre var Han en man som hade fostrats i tyranniets famn, blivit känd bland människorna för att mördat, tagit upp herdestaven och var starkt hatad och smäddad av faraos styrande och folk. Det var en sådan man som befriade ett stort folk från fångenskapens bojar och övertygade dem att lämna Egypten och bosätta sig i det heliga landet.
2. Detta folk hade sjunkit ner i den djupaste förnedringen och upplyftes till ärans höjder. De var fångar och släpptes fria. De var det mest

^[5] Báb var en ättling till Muḥammad.

^[6] Rumelien var sedan 1400-talet namnet för de södra regionerna av Balkan som ingick i Osmanska riket.

okunniga bland folken och blev de det mest lärda. Genom verkan av det som Han etablerade, utvecklats de för till att stå ut bland alla nationer och deras berömmelse spreds till alla länder i en sådan omfattning att när en invånare i ett grannland ville berömma någon sade man, ”Han är verkligen en israelit.” Moses etablerade lagar och förordningar som ingöt nytt liv i Israels folk och ledde dem till att uppnå den högsta möjliga graden av civilisation för den tiden.

3. De skulle uppnå en sådan utveckling att filosoferna i Grekland skulle komma och inhämta kunskap från de lärde männen i Israel. En av dem var Sokrates som besökte Syrien och fick undervisning av Israels barn om Guds enhet och andens odödlighet. Han återvände sedan till Grekland förde fram dessa läror, varpå folket i Grekland vände sig emot honom, anklagade honom för gudlöshet, ställde honom inför rätta och dömde honom till döden genom förgiftning.
4. Hur kunde en man som stammande, som var uppfostrad i Faraos hus, som var känd bland människorna som en mördare och som utav rädsla länge hade varit en flykting och en herde, etablera en så mäktig Sak i världen att de klokaste filosofer på jorden skulle vara oförmögna att åstadkomma en tusendel av? Detta är helt klart en extraordinär bedrift.
5. Hur kunde en man med en stammande tunga kan knappast upprätthålla en vanlig konversation, dessutom åstadkomma vad han gjorde! Nej, om Han inte biträdades av en gudomlig makt skulle Han aldrig ha kunnat genomföra en sådan mäktig uppgift. Detta är argument som ingen kan förneka. De materialistiska tänkarna, grekiska filosoferna, de stora männen i Rom som blev kända i världen, var och en av dem var bara insatt i en enda gren av lärande. Således var Galenus och Hippokrates berömda inom medicin, Aristoteles i logik och spekulativa resonemang och Platon i etik och gudomlig filosofi. Hur kan en enkel herde lägga grunden för alla dessa grenar av lärande? Det råder ingen tvekan om att han biträdades av en extraordinär makt.
6. Betänk vilka prövningar och svårigheter som människor får utstå. Moses slog ner en egyptier för att förhindra en handling av förtryck, blev Han känd bland människorna som en mördare – speciellt då offret tillhörde de härskande i landet – Han tvingades att fly och det var efter allt detta att han lyftes upp till en profet. Se hur Han trots sitt dåligt rykte leddes av en extraordinär makt i att upprätta sådana stora institutioner och mäktiga åtaganden.

Nr. 6 ~ Jesus

1. Jesus kom och sade, ”Jag är född av den helige Anden.” Fastän det idag är lätt för kristna att tro på detta påstående, vid tiden var det mycket svårt. Således enligt texten i evangeliet sade fariséerna, ”Den här Jesus,

är han inte Josefs son och känner inte vi hans far och mor? Hur kan han då säga: Jag har kommit ner från himlen?"^[7]

2. Kort sagt, denna Man, som i allas ögon var oansenlig, steg ändå upp med sådan makt att en femtonhundra år gammal religionsordning upphävdes, trots att den minsta avvikelse från dess lagar utsatte lagöverträdaren för allvarlig fara eller ledde till hans död och förintelse. Dessutom hade under Jesus dagar Israeliternas allmänna moral och seder blivit helt fördunklade och förvrängda och israël hade fallit ned i ett tillstånd av yttersta förnedring, elände och trældom. Vid ett tillfälle hade de blivit tagna till fånga av kaldéerna och perserna, vid ett annat var de under det assyriska imperiets ok. En dag blev de undersåtar och vasaller till grekerna och en annan underkuvade och förödmjukade av romarna.
3. Denne unge man, Jesus, upphävde genom en extraordinär makt den urgamla mosaiska lagen och tog sig an att reformera den allmänna moralen. Han lade återigen grunden för evig ära för israeliterna – nej Han åtog sig att återupprätta levnadsvillkoren för hela mänskligheten – och spred läran som inte enbart var avsedd för israël utan som utgjorde grunden för den allomfattande lyckan för det mänskliga samhället.
4. De första som stod upp för att förgöra Honom var israeliterna – Hans eget folk och släkte. Och utåt verkade de faktiskt ha övervunnit Honom när de försatte Honom i yttersta trångmål, till dess att de slutligen krönte Honom med törnekrona och korsfäste Honom. Men denne Man, fastän Han utåt var nedsänkt i den djupaste bedrövelsen, förkunnade, *"Denna sol kommer stiga upp, dess ljus kommer lysa stålande, min nåd kommer omge världen och alla mina fiender ska bli fördärvade."* Och som Han talade, så skedde det, för alla jordens kungar var oförmögna att motstå Honom. Nej, alla deras standarder har störtats medan den förorättades fana har restes till de mesta upphöjda höjderna.
5. Är detta överhuvudtaget möjligt enligt reglerna för det mänskliga förnuftet? Nej, vid Guds namn! Då är det tydligt och uppenbart att detta lysande Väsen var en sann Undervisade av den mänskliga världen och att Han fick hjälp och bistånd genom gudomlig makt.

Nr. 7 ~ Muḥammad

---

^[7] Johannes evangelium 6:42 – De sade: "Den här Jesus, är han inte Josefs son och känner inte vi hans far och mor? Hur kan han då säga: 'Jag har kommit ner från himlen?'"

1. Beträffande Muḥammad har amerikaner och européer hört ett antal berättelser om profeten som de har gett trovärdighet även om många av dem som tillhandahållet berättelserna tillhörde till leden i det kristna prästerskapet, var antingen okunniga eller illasinnade. Likaledes har ett antal okunniga muslimer förmedlats ogrundade berättelser om Muḥammad vilka i deras sinnen var till Hans heder. Således gjorde vissa oupplysta muslimer Hans polygami till föremål för deras högsta lovord och betraktade det vara ett tecken på hans underbara kraft eftersom dessa okunniga själar ansåg mångfalden av fruar vara en mirakulös sak. De europeiska historikernas berättelser förlitar sig till största delen på uttalanden av sådana okunniga människor.
2. Exempelvis berättade en gång en dåraktig man för kristen präst bevis på verklig storhet innebär att överträffa i mod och blodsutgjutelse och att en av Muḥammads anhängare en dag på slagfältet hade skurit halsen av ett hundra män! Detta förledde prästen att förmoda att beviset på Muḥammad religion bestod i att döda, vilket bara är fåfång inbillning. Tvärtom var Muḥammads militära expeditioner alltid defensiva till sin natur. Ett tydligt bevis för detta är att Han och hans anhängare uthärdade under tretton år i Mecka under de mest våldsamma förföljelserna och var ständigt måltavlan för hatets pilar. Några av Hans följeslagare blev dödade och deras tillhörigheter plundrades, andra övergav sitt hemland. Muḥammad själv utsattes för de svåraste förföljelserna och var tvungen, när hans fiender beslutat att döda honom, fly Mecka mitt i natten och emigrera till Medina. Men trots detta lät sig inte Hans fiender bevekas utan förföljde Muslimerna hela vägen till Medina och Abessinien.
3. Dessa arabiska stammar var de mest barbariska och rovgiriga och i jämförelse med dem var Amerikas vilda och våldsamma infödda som Platon på sin tid, för de begravde inte sina barn levande som dessa araber gjorde med sina döttrar och hävdade att det var en hederssak och satte sin ära och stolthet i det.^[8] Således kunde många av männen hota sina fruar och säga, ”Om du föder en dotter, kommer jag att döda dig.” Till och med idag fruktar araberna att få döttrar.
4. Dessutom kunde en man ta tusen kvinnor till hustru och de flesta äkta män hade fler än tio fruar i sitt hushåll. När dessa stammar förde krig mot varandra skulle den segrande ta till fånga den besegrade stammens kvinnor och barn och behandla dem som slavar och ägna sig åt att köpa och sälja dem.
5. När en man dog och efterlämnade tio hustrur skulle sönerna till dessa kvinnor rusa fram till varandras mödrar och så snart en av dem dragit sin mantel över huvudet på en av sin styvmödrar och skulle han göra anspråk på henne som sin lagliga egendom, denna olyckliga kvinna skulle bli sin styvsons fånge och slav och senare kunde han göra vad

---

^[8] Banú-Tamím, en av de mest barbariska arabiska stammarna, praktiserade denna avskyvärda sed.

han ville med henne. Han kunde döda henne, stänga inne henne i en håla eller slå, förbanna och plåga henne dag efter dag tills döden slutligen skulle befria henne. I allt detta var han, enligt arabernas lagar och sedvänjor, fri att göra som han ville. Det är helt uppenbart att illvilja, svartsjuka, hat och fientlighet måste ha förekommit mellan en mans fruar och deras barn och det är onödigt att vidare utveckla ämnet. Betänk då hur förhållandena och livet måste ha varit för dessa förorättade kvinnor!

6. Dessutom levde dessa arabiska stammar av ömsesidig plundring och rån, då de ständigt ägnade sig åt stridigheter och krig, dödade av varandra, plundrade varandras egendom och tillfångatog kvinnor och barn och sålde dem till främlingar. Hur ofta hände det inte att söner och döttrar till en prins som tillbringade dagarna i komfort och lyx men när natten föll befann de sig vara i yttersta förnedring, misär och trældom. Igår var de prisar, idag är de fångar; igår var de förnäma damer, idag är de slavar.
7. Det var bland dessa stammar som Muḥammad framträdde. För under tretton år led Han i deras händer av varje tänkbar vedermöda, till slut flydde han från staden och emigrerade till Medina. Men likväl, långt ifrån att upphöra, gick dessa folk samman, reste en armé och attackerade i syfte att utrota varje man, kvinna och barn bland Hans efterföljare. Det var under sådana omständigheter mot ett sådant folk som Muḥammad var tvungen att ta till vapen. Detta är den enkla sanningen – vi är inte drivna av fanatisk böjelse, inte heller försöker vi blint försvara utan vi undersöker och skildrar ämnet rättvist. Du bör också överväga i rättvisans namn följande; om Jesus själv hade befunnit sig vara under sådana omständigheter bland sådana laglösa och barbariska stammar, om han hade med sina lärjungar under tretton år tålmodigt fått uthärda varje slags grymhet från deras händer, om de genom detta förtryck tvingades att överge sitt hemland och ta till öknen och om dessa laglösa stammar fortfarande framhärdat med att fullfölja dem i syfte att slakta de männen, plundrade deras egendom och tillfångata deras kvinnor och barn – hur skulle Kristus ha behandlat dem? Om detta förtryck endast hade riktats mot Honom skulle Han ha förlåtit dem och en sådan handling av förlåtelse skulle ha varit mest godtagbara och berömvärda men hade Han sett att grymma och blodtörstiga mördare hade för avsikt att döda, plundra och plåga ett antal försvarslösa själar och ta kvinnor och barn tillfånga, är det säkert att Han skulle ha försvarat de förtryckta och hejdat förtryckarnas hand.
8. Vilka invändningar kan då riktas mot Muḥammad? Är det att Han inte utelämnade sig, sina anhängare och deras kvinnor och barn åt de laglösa stammarnas händer? Dessutom, att befria dessa stammar från deras blodtörst var den största gåvan, och att stävja och tygla dem var en sann nåd. Det är likt en man som håller en kopp gift i sin hand och som är på väg att dricka. En nära vän skulle säkert krossa koppen, och

hindra honom. Om Jesus hade försatts i liknande omständigheter, skulle Han tveklöst genom den alltbesegrande Maken ha befriat män, kvinnor och barn från klorna på de blodtörstiga vargarna.

9. Muḥammad stred aldrig emot kristna, tvärtom behandlade han dem välvilligt och beviljade dem fullständig frihet. I Najrán^[9] levde en gemenskap av kristna som var under Hans hand och beskydd. Muḥammad sade, ”*Om någon kränker deras rättigheter, kommer jag att bli hans fiende och inför Gud kommer jag att anföra anklagelser emot honom.*” Av det dekret som Han utfärdade framgår det tydligt att de kristnas och judars liv, egendom och ära står under Guds beskydd och att om en muslim gifter sig med en kristen kvinna får mannen inte hindra henne från att gå till kyrkan och inte heller tvinga henne att bära slöja och när hon dör, måste han placera hennes kvarlevor i det kristna prästerskapets omsorg och om de kristna önskar att bygga en kyrka måste muslimerna stödja dem. Vidare, vid krig mellan muslimer och deras fiender, bör de kristna vara undantagna från skyldigheten att strida, om de inte självmant önskar delta och hjälpa muslimer i striden, med tanke på det beskydd de åtnjuter. Men som kompensation för detta undantag borde de årligen betala en liten summa pengar. Kort sagt, det finns sju långa dekret om dessa ämnen, kopior av några av dem är i dag bevarade i Jerusalem.^[10] Detta är sanning och inte bara mitt eget påstående. Edikt från den andra kalifen^[11] finns kvar i förvar hos den ortodoxa patriarken i Jerusalem och om detta råder det ingen tvekan. Dock uppstod det efter en viss tid och på grund av överträdelser av både muslimer och kristna, hat och fientlighet mellan dem.
10. Utöver detta faktum är vad än muslimer, kristna och andra säger, bara fabricering, som härrör från fanatism, okunnighet, eller stark fientlighet. Till exempel säger muslimer att Muḥammad klöv månen och att den föll ned på bergen i Mecka. De föreställer sig att månen är en liten kropp som Muḥammad delade upp i två delar och kastade en del på det ena berget och den andra delen på ett annat berg. Sådana historier härrör ren fanatism. På samma sätt är de berättelser som prästerskapet återger och ståndpunkter som anklagas, alltid överdrivna och ofta helt grundlösa.
11. Kort sagt; Muḥammad framträdde i Hījáz öken områden på den arabiska halvön, som var en ödlig, steril öken, sandig, helt obebodd och vissa platser som Mecka och Medina, oerhört varma. Dess invånare var nomader med moral, seder och bruk som invånare i en öken och de var helt berövade utbildning och kunskap. Även Muḥammad själv var analfabet och Koranen skrevs ursprungligen på

---

^[9] Najran är en provins i södra Saudiarabien, vid gränsen mot Jemen.

^[10] jfr. Jurjī Zaydān, *Umayyads and Abbāsids: Being the Fourth Part of Jurjī Zaydān’s History of Islamic Civilization*, trans. D. S. Margoliouth (London: Darf Publishers, 1987), pp. 125–31.

^[11] ‘Umar.

skulderbladsben från får eller på palmblad. Dra slutsats av detta om de förhållandena som rådde bland folket till vilket Muḥammad sändes.

12. Hans första förebråelse mot dem var, ”*Varför accepterar ni inte Moseböckerna och Evangelierna och varför ni inte tror på Jesus och i Moses?*” Den frågan medförde svårigheter för dem och de hävdade, ”*Vad kan då sägas om våra fäder och förfäder som inte heller trodde inte på Moseböckerna och Evangelierna?*” Han svarade: ”*De hade gått vilse, ni borde avvisa de som inte tror på Moseböckerna och Evangelierna, även om de är era fäder och förfäder.*”
13. Det var i sådant land och mitt ibland sådana barbariska stammar som en obildad man framställde en bok, i vilken Guds egenskaper och fullkomlighet, Hans budbärare profetskap, religionens föreskrifter och vissa kunskapsområden och frågor om mänskligt lärande har framförts på det mest fullkomliga och värtaliga sätt.
14. Till exempel, som ni vet, innan observationerna av den moderna astronomen av senare tid^[12] – det vill säga, från första århundradet fram till 1400-talet i den kristna eran – var alla matematiker i världen eniga om att upprätthålla jordens centrala plats och solens rörelse. Denna moderna astronom^[13] var källan till den nya teorin som postulerade jordens rörelse och solens orörlighet. Fram till denna tidpunkt hade alla astronomer och filosofer i världen vidhållit det ptolemaiska systemet^[14] och de som uttryckte något emot det ansågs vara okunniga. Det är sant att Pythagoras och Platon under den senare delen av sina liv, antog teorin om att den årliga rörelsen av solen över zodiaken^[15] inte utgår från solen, utan snarare från jordens rörelse runt solen men denna teori hade helt blivit bortglömd och det ptolemaiska systemet var accepterat av alla matematiker. Men dock finns det några verser i Koranen som motsäger teorin i det ptolemaiska systemet.^[16] En av dem är ”*Solen ... rör sig ... på sin bestämda plats.*” anspelar på solens oföränderlighet och dess rörelse kring en axel.^[17] Likaledes anges i en annan vers, ”... *solen och månen ...*

---

^[12] Copernicus.

^[13] Nicolaus Copernicus, född 19 februari 1473 i Preussen, Polen, död 24 maj 1543. I sitt verk *Om himlakropparnas kretslopp*, publicerat 1543, beskrev han hur jorden roterar kring sin axel och hur den och de andra planeterna cirkulerar kring solen. Detta stod i strid mot den vedertagna uppfattningen att jorden utgjorde världens mitt med sol, måne och de andra planeterna i banor runt detta centrum, vilket var grundat på vad Aristoteles och Ptolemaios hävdade under antiken.

^[14] Den geocentriska världsbilden var den vanliga synen på universums uppbyggnad under antiken och medeltiden, innan den heliocentriska världsbilden fick genomslag på 1500-talet och 1600-talet. Geocentrism går ut på att jorden befinner sig i centrum och att solen och planeterna kretsar kring den i cirklar eller sfärer.

^[15] Zodiaken är inom astrologin en tänkt uppdelning av solens, månens och de olika planeternas banor över stjärnhimlen.

^[16] Klaudios Ptolemaios, född omkring 90, död omkring 170, var en grekisk astronom, geograf och matematiker verksam i Egypten, som anses vara grundaren till det ptolemaiska världssystemet.

^[17] Koranen 36:40 – ”Solen skall inte skynda ifatt månen och natten hinner inte upp dagen; var och en rör sig nämligen i sin fastställda bana.” 14:33 – ”... och det är Han som har gett er solen och månen, som löper i sina banor utan att förtrötts och Han som har gett er natten och dagen för era behov ...”

de löper var och en sitt kretslopp...”,^[18] förflyttning av solen, månen, jorden och andra himlakroppar. När Koranen spreds utomlands, förlöjligade alla matematiker dessa uttryck och hänförde detta synsett till okunnighet. Även de lagkunniga i Islám, när de ansåg att dessa verser stred mot det accepterade ptolemaiska systemet, var tvungna att tolka dem symboliskt för det var accepterat som ett obestridligt faktum och ändå uttryckligen motsägs av Koranen.

15. Det var inte förrän efter fjortonhundratalet i den kristna eran, nästan nio hundra år efter Muḥammad, som en berömd astronom^[19] gjorde nya observationer och viktiga upptäckter med hjälp av det teleskop, som han hade uppfunnit. Jordens rotation, solens orörlighet och även deras rörelser runt sin egen axel, blev upptäckta. Det blev uppenbart att den uttryckliga texten i Koranen var helt i överensstämmelse med verkligheten och att det ptolemaiska systemet bara var en fantasi.
16. Kort sagt, talrika orientaliska folk hade under tretton århundraden fostrats under skuggan av den Muḥammedanska trosläran. Under medeltiden, medan Europa var försjunkit i det största djupet av barbari, var de arabiska folken överlägsna de andra nationerna på jorden i kunnande, inom konst, matematik, civilisation, styrelseskick och andra vetenskaper. Undervisaren av och Drivkraften för dessa stammar på den arabiska halvön och grundaren av civilisation och mänsklig fullkomlighet bland dessa stridande klaner var en obildad man, Muḥammad. Var då denna lysande man en allomfattande undervisare eller inte? Låt oss vara rättvisa.

Nr. 8 ~ Báb

1. När det gäller Báb^[20] – må min själ bli uppoffrad för Honom! – var det i unga år, det vill säga, när Han hade nått det tjugofemte året av Sitt välsignade liv, som Han stod upp för att förkunna Sin sak. Bland Shí‘iterna är det allmänt erkänt att Han aldrig hade studerat vid någon skola och inte hade erhållit kunskap från någon lärare. Till detta kan alla invånare i Shíráz vittna. Ändå framstod Han plötsligen för folket som en begåvad man med den mest fullständiga lärdomen, fast Han bara var en köpman kom alla rättslärda^[21] i Persien på skam. Helt ensam, på ett sätt som är bortom all föreställning, stod Han upp för Saken bland perserna som var kända över hela världen för sin

^[18] Koranen 6:96 – ”Det är Han som låter daggröningen klyva mörkret och som gjort natten till en tid för vila och [gett] solen och månen fasta banor med vars hjälp tiden kan beräknas; detta enligt den ordning som den Allsmäktige, den Allvetande, har fastställt i Sitt beslut.” 31:29 – ”... och att Han har underordnat solen och månen under Sina lagar; de löper var och en sitt kretslopp till en av Honom fastställd tidpunkt ...”

^[19] Galileo.

^[20] Báb är här benämnd med Hans titel Ḥaḍrat-i-A‘lá, Hans högsta Höghet, men vi benämner Honom vid det namn under vilket han är känd i väst, dvs Báb.

^[21] Teologie doktor i Islám.

religiösa fanatism. Detta lysande Väsen stod upp med sådan kraft att Han skakade grundvalen för den religiösa lagen, seder och bruk, moralen och vanorna i Persien och instiftade nya lagar, en ny lära och religion. Även om de framstående personerna i landet, majoriteten av folket och religionens ledare, var och en stod upp för att förstöra och förinta honom, stod Han ensam upp emot dem och satte hela Persien i rörelse. Hur många rättslärda, ledare och invånare i landet uppoffrade med glädje sina liv på Hans väg och skyndade till martyrskapets domän!

2. Regeringen, staten, de rättslärde i Islám och framstående ledare försökte släcka Hans ljus men utan framgång. Till sist steg Hans måne upp, ljuset från Hans bröt fram, Hans fundament säkerställdes och Hans horisont flödade av ljus. Han skolade en mångfald i den gudomliga läran och utövade ett fantastisk inflytande på persernas tänkande, seder, moral och vanor. Han förmedlade det glada budskapet om Solens manifestation genom Bahá till alla sina anhängare och förberedde dem för tro och övertygelse.
3. Framträdandet av sådana underbara tecken och mäktiga åtaganden, det utövade inflytandet på människors sinnen och tänkande, grundläggandet av grundvalen för utvecklingen och etablerandet av förutsättningar för framgång och välstånd, genom en ung köpman, utgör det största beviset för att Han var en allomfattande undervisade – ett faktum som ingen rättvis person någonsin skulle tveka att erkänna.

Nr. 9 ~ Bahá'u'lláh

1. Bahá'u'lláh^[22] framträdde i en tid när det persiska riket var nedsänkt i den mörkaste okunnighet och var förlorat i blind fanatism. Ni har helt säkert ingående läst de redogörelser som de europeiska historikerna ger om persernas moral, seder och bruk och tankesätt under de senaste århundradena och dessa behöver inte upprepas. Det räcker med att säga att Persien hade sjunkit ned till ett sådant bottenlöst djup att alla utländska resenärer skulle beklagliga att detta land, som i gångna tider varit höjdpunkten av storhet och civilisation, nu hade förfallit till en sådan förnedring, förödelse och fördärv och att dess folk hade sänkts ned i fullständig misär.
2. Det var vid en sådan tidpunkt som Bahá'u'lláh framträdde. Hans far var en minister vid hovet,^[23] inte en av ‘*de lärde*’,^[24] och det var välkänt

^[22] Jamál-i-Mubárák – Den Välsignade skönheten, är den titel som här Bahá'u'lláh benämns med. Han kallas också för Jamál-i-Qidám, den Förutvarande, eller den Uråldriga skönheten. Men vi skall kalla honom som Bahá'u'lláh, den titel genom vilken Han är mest känd under i väst.

^[23] eg. Vesir – Högt uppsatt politisk rådgivare åt en härskare.

^[24] eg. ‘Ulamá – ”De som besitter kunskap, *de lärde* eller *de rättslärde*”, är en beteckning på religiöst lärda inom islam.

över hela Persien att han aldrig hade studerat vid någon skola och inte var förbunden med ‘de lärde’ eller med prästerskapet. Den första delen av sitt liv tillbringade han i det största välstånd och lycka och hans sällskapsbröder och medarbetare var perser av högsta rang snarare än ‘de lärde’.

3. Så snart som Báb hade uppenbarat sin Sak, kungjorde Bahá'u'lláh, ”*Denne store man är de rättfärdigas Herre och det åligger alla att fästa trohet till honom.*” Och han stod upp för att befrämja Bábs Sak och anförde många avgörande bevis och entydiga argument för Hans sanning. Även om landets ‘lärde’ hade betvingat den persiska regeringen att utöva det mest våldsamma motståndet, även om de även hade utfärdat ett dekret som gav order om massaker, plundring, förföljelse och förintelse av Bábs anhängare och även om att folket i hela landet började de döda, bränna, plundra de som konverterat och även misshandlade kvinnor och barn – var trots allt detta Bahá'u'lláh engagerad, med den största fasthet och lugn, för att upphöja Bábs ord. Inte heller försökte Han för ett ögonblick vara i det fördolda, utan Han umgicks öppet och synligt med sina fiender, Han var upptagen av att framvisa bevis och argument och blev känd för upphöja Guds Ord. Gång på gång mötte Han stora motgångar och i varje ögonblick var Hans liv i allvarlig fara.
4. Han slogs i kedjor och kastades i en underjordisk fängelsehåla. Hans omfattande nedärvda egendomar blev helt plundrade. Han blev landsförvisad fyra gånger från land till land och till sist kom Han att vistas i ”*det största fängelset.*”^[25]
5. Trots allt detta höjdes oupphörligen Guds kallelse och Hans Saks berömmelse basunerades ut. Sådan var dygden, kunskapen och fullkomligheten Han framvisade att alla i Persien var förvånade. Alla lärda människor – vän och fiende lika – som nådde Hans närvaro i Tehrán, Baghdád, Konstantinopel, Adrianopel^[26] och ‘Akká fick ett fullständig och övertygande svar på alla sina frågor. Alla erkände beredvillig att i varje fullkomlighet var Han oförliknelig och unik i hela världen.
6. Det hände ofta i Baghdád att muslimska, judiska och kristna prästmän och europeiska lärda män skulle samlas i Hans välsignade närvaro. De skulle var och en ställa en fråga och trots deras varierande övertygelser, skulle var och en få så fullständiga och övertygande svar att de vara helt nöjd. Till och med ‘de lärde’ perserna som var i Karbilá och Najaf^[27] valde ut en klok man, Mullá Hasan ‘Amú och skickas honom

^[25] Bahá'u'lláh landsförvisades, först till Baghdád, sedan till Konstantinopel (Istanbul) och sedan till Adrianopel (Edirne) och till sist blev Han 1868 fängslad i ‘Akká, i ‘*det största fängelset*’, där Han i dess omgivning gick bort 1892.

^[26] Adrianopel, dagens Edirne i västra Turkiet.

^[27] Två städer i Irak, där Shí‘ah grenens gravhelgedomar för första och tredje Imámen är belägna och som utgör viktiga centra för pilgrimsfärd.

som sin representant. Han kom till den heliga närvaron och ställde ett antal frågor på deras uppdrag, på vilka Bahá'u'lláh svarade. Han sade sålunda; *”De lärde’ erkänner omfattningen av din kunskap och insikt och de är övertygade om att du i lärdom inte har någon jämbördig eller like. Det är också uppenbart att du aldrig har studerat eller förvärvat denna kunskap. Men ’de lärde’ säger att de är inte är nöjda med detta, de kan inte erkänna sanningen i dina anspråk på endast på grund av dina kunskaper och insikter. Därför ber de dig att utföra ett mirakel för att tillfredsställa och lugna deras hjärtan.”*

7. Bahá'u'lláh svarade, *”Även om de inte har någon rätt att begära detta, för det är Gud som ska pröva sin skapelse, de bör inte pröva Gud, är ändå i detta fall deras begäran tillåten och accepteras. Men Guds sak är inte en teaterscen där varje timme ett nytt uppträdande framförs och där varje dag en ny begäran presenteras. Om det var så, skulle Guds sak vara en leksak för barn.*
8. *”Därför låt ’de lärde’ samlas och endräktigt välja ett mirakel och låt dem intyga i skrift att de efter genomförandet av detta mirakel inte längre ska hysa några tvivel utan alla kommer att erkänna och bekänna sanningen i denna Sak. Låt dem försegla dokumentet och för det till mig. De måste fastställa det som kriteriet för sanning. Om miraklet utförs, ska de inte ha några kvarvarande tvivel och om inte, ska vi bli dömda för bedrägeri.”*
9. Den ’lärde’ mannen reste sig och svarade: *”Det finns ingen mer tillägga”,* han kysste sedan den Välsignade Skönhetens knä även om han inte var en troende och gick. Han samlade ’de lärde’ och förmedlade Bahá'u'lláhs budskap. De konsulterade tillsammans och sade, *”Den här mannen är en trollkarl. Kanske kommer han att utföra en förtrollning och då har vi ingen utväg.”* och således vågade de inte svara.
10. Emellertid redogjorde Mullá Hasan ‘Amú för dessa omständigheter på många möten. Han lämnade Karbilá och begav sig till Kirmánsháh och Tehrán där han gav alla detaljerade redogörelser om denna händelse och talade om ’de lärdes’ rädsla och tillbakadragande.
11. Saken är den att alla Bahá'u'lláhs motståndare i Orienten erkände Hans storhet, anseende, kunskap och lärdom och även om de var hans fiender hänvisade de alltid till honom som *”Den berömde Bahá'u'lláh.”*
12. Kort sagt, den allra största Ljuskällan steg plötsligt upp över horisonten i Persien och hela folket i landet, vare sig ministrar, ’de lärde’ eller den allmänna befolkningen reste sig upp emot Honom med den mest våldsamma fientlighet och hävdade att Han hade föresatt sig att förinta och släcka deras religion, lagar, nation och imperium, som det även hade sagts om Jesus. Ändå stod Bahá'u'lláh ensam och allena emot dem alla utan att vackla det minsta.
13. Till sist sade de, *”Så länge som den här mannen är i Persien, blir det ingen lugn och ro. Han måste förvisas, så att Persien åter kan finna vila.”* Därför utsatte de Bahá'u'lláh för svåra umbäranden för att tvinga honom att söka tillstånd för att lämna Persien, de föreställde sig att Sakens lampa därmed skulle slockna. Men denna förföljelse hade motsatt verkan.

Saken växte i betydelse och dess låga blev allt mer intensiv. Den hade dittills bara spridits i Persien men detta fick den att spridas till i andra regioner. Sedan sade de, *"Iraq ligger för nära Persien, vi måste skicka honom till ett mer avlägset land."* Sålunda framhärade den persiska regeringen tills Bahá'u'lláh förvisades från Irak till Konstantinopel. Men återigen såg de att Han inte vacklade det minsta. De sade, *"Konstantinopel är en korsväg för allahanda folk och nationer och där finns många perser."* Men flammen tilltog ännu mer i styrka och Saken växte ännu mer i betydelse. Till sist sade perserna, *"Ingen av dessa lokaliteter var en plats för förödmjukelse. Han måste skickas till en plats där Han kommer bli vanärad och utsättas för prövningar och förföljelser och där Hans fränder och anhängare drabbas av de hemskaste hemsökelse."* Således valde de fängelse staden 'Akká, som var speciellt reserverad för upprorsmän, mördare, tjuvar och stråtrövare och på detta sätt tvingade Honom att umgås med sådana människor. Men Guds kraft blev manifesterad, för Hans fängelse blev medlet för främjandet av Hans tro och förhärligande av Hans Ord. Bahá'u'lláhs storhet blev uppenbar genom att Han lyckades, inifrån ett sådant fängelse och under sådana förnedrande omständigheter, helt omvandla Persiens tillstånd, övervinna sina fiender och bevisa för alla den oemotståndliga kraften i Hans Sak. Hans heliga läror spred sig till alla regioner och Hans sak var fast etablerad.

14. I alla delar av Persien stod Hans fiender upp mot honom med det största hat, fängslade och dödade, misshandlade och brände, raserade tusentals hus och tillgrepp varje våldsmetod för att släcka Hans Sak. Trots allt detta, främjade Han Hans sak och förkunnade Hans lära inifrån detta fängelse med mördare, tjuvar och stråtrövare och väckte många av hans mest hätska fiender och gjorde dem till ståndaktiga troende. Hans handlingar hade ett sådant inflytande att även den persiska regeringen stod upp ur sin dvala och beklagade det som hade smitts av *'de lärdes'* ondskefulla händer.
15. När Bahá'u'lláh anlände till fängelset i det heliga landet, väcktes insiktsfulla själar av det faktum att de profetior som Gud hade uttryckt genom Hans profeter tungor två eller tre tusen år tidigare nu hade realiserats och att Hans löften hade uppfyllts, för Han hade uppenbarat för vissa Profeter och tillkännagivet för det heliga landet att där skulle härskarornas Herre manifesteras. Alla dessa löften var uppfyllda och det är svårt att föreställa sig hur Bahá'u'lláh skulle kunna ha lämnat Persien och satt upp sitt tält i det heliga landet, förutom genom Hans fienders motstånd, förvisning och exil. Hans fiender avsikt var att Hans fängelsestraff helt skulle förstöra och förintä Hans Sak, men Hans fängslande blev istället den största bekräftelsen och medlet för dess främjande. Guds kallelse nådde öst och väst och strålarna från sanningens Sol upplyste varje land. Prisad vare Gud! Även om Han var en fånge, blev Hans tält rest på Karmel berget och han rörde sig med största majestät. Och vem som än trädde in i Hans

närvaro, vare sig det vän eller främling, skulle utropa ”*Det är inte en fånge utan en kung!*”

16. Omedelbart efter hans ankomst till fängelset^[28] riktade Han ett brev till Napoleon, som sändes via den franske ambassadören, vars innebörd var; ”*Fråga, vilket brott har vi begått för att vara instängda i detta fängelse.*” Napoleon svarade inte. Då utfärdades ett andra brev, som ingår i Súriy-i-Haykal.^[29] och vars innebörd i huvudsak var; ”*O Napoleon, eftersom du har underlåtit att lyssna till och svara på Min kallelse, kommer du förlora ditt herradöme och bli helt tillintetgjord.*”^[30] Detta brev skickades till Napoleon via post, med hjälp av Cesar Catafago,^[31] och var välkänt för alla Hans följeslagare i exilen. Ordalydelsen i detta brev nådde snabbt hela Persien, för Kitáb-i-Haykal spreds på den tiden över Persien och detta brev ingick i den. Detta hände 1869 A.D. och eftersom Súriy-i-Haykal hade cirkulerat i Persien och Indien och var i alla troendes händer, väntade de på resultatet av detta brev. Inte långt efteråt, år 1870 A.D. antändes krigets eld mellan Tyskland och Frankrike och även om ingen på den tiden förväntade sig triumf för Tyskland, besegrades Napoleon med eftertryck, kapitulerade inför sina fiender och såg sin ära förvandlas till djupaste förnedring.
17. Skrifter sändes också till andra kungar och bland dem var brevet till H.M. Náṣiri’d-Dín Sháh. I det brevet skrev Bahá’u’lláh, ”*Kalla mig till din närvaro och samla ’de lärde’ och be om bevis och utsagor, så att sanning kan särskiljas från lögn.*”^[32] H.M. Náṣiri’d-Dín Sháh vidarebefordrade Bahá’u’lláhs brev till ’de lärde’ och tilldelade dem denna uppgift, men de vågade inte ta sig an den. Sedan bad han sju av de mest välkända bland ’de lärde’ att besvara brevet. Efter en tid skickade de tillbaka det och sade; ”*Denne man är motståndare till religionen och är fiende till Shahen.*” Hans majestät Shahen av Persien blev mycket förargad och sade; ”*Detta är en fråga om bevis och utsagor om sanning eller lögn. Vad har det att göra med fiendlighet gentemot regeringen? Hur sorgligt är det inte att vi har visat så mycket respekt för ’de lärde’ och ändå kan de inte ens besvara denna skrivelse.*”
18. Kort sagt, allt det som är nedtecknat i Skrifterna till Konungarna har skett. Man behöver bara jämföra innehållet med de händelser som har inträffat från år 1870 A.D. för att finna att allt varje förutsägelse är uppfylld, förutom ett fåtal som återstår att bli manifesterade i framtiden.

^[28] Adrianopel, dagens Edirne i västra Turkiet, ’det avlägsna fängelset’.

^[29] Súriy-i-Haykal, en av Bahá’u’lláh’s skrifter, Uppenbarad efter Hans tillkännagivande. Bahá’u’lláh’s första skrift till Napoleon III är uppenbarad i Adrianople, som Bahá’u’lláh kallade för ’det avlägsna fängelset’.

^[30] jfr. Súriy-i-Haykal (Tempel skriften), stycke 138.

^[31] Cesar Catafago var son till den franske ambassadören i Syrien med vilken Bahá’u’lláh hade vänskapliga förbindelser.

^[32] jfr. Súriy-i-Haykal, stycke 221.

19. Dessutom tillskrev främmande folk och andra icke troende Bahá'u'lláh många underbara gärningar. Några trodde att han var ett helgon och andra skrev till och med berättelser om honom som Siyyid Dávudí, en av 'de lärde' Sunniterna i Baghdád, som författade en kort avhandling där han återger några sammanhang med Bahá'u'lláhs extraordinära bedrifter. Till i idag, finns det människor i hela fjärran östen som även om de inte tror att Han är en Guds manifestation ändå betraktar honom som ett helgon och tillskriver honom mirakel.
20. För att sammanfatta, inte en enda själ vare sig vän eller fiende som nådde Bahá'u'lláhs närvaro, underlät att erkänna eller intyga Bahá'u'lláhs storhet. Även om de inte blev troende skulle de ändå undantagslöst bära vittnesbörd om Hans storhet. Så snart de framträdde inför Honom skulle mötet göra ett sådant intryck att de flesta av dem inte kunde få fram ett ord. Hur ofta skulle inte en av Hans mest bittra fiender intala sig själv, när jag når Hans närvaro kommer jag att säga just det eller jag ska argumenterar just så men när de uppnådde Hans närvaro skulle de bara finna sig själva förvånade och förvirrade och förvandlade till fullständig tystnad.
21. Bahá'u'lláh hade aldrig studerat arabiska, haft en handledare eller lärare eller gått i någon skola. Likväl skulle Hans vältalighet och flytande arabiska så väl som Hans skrifter på arabiska, förvåna de mest värtaliga och fulländade arabiska lärda män och alla erkände att i detta var Hans kunskaper var utan jämlike eller like.
22. Om vi noga undersöker texten i gamla Testamentet, ser vi att inga Guds Manifestationer någonsin sade till dem som förnekade dem, *"Jag är redo att utföra vilket mirakel ni än önskar och jag underkastar mig vilket prov ni än föreslår."* Men i brevet till Shahen, säger Bahá'u'lláh tydligt, *"Samla 'de lärda' och kalla Mig till din närvaro, så att bevisen och utsagorna kan bli fastställda."*
23. Under femtio år stod Bahá'u'lláh emot sina fiender som klippa. Alla försökte förinta Honom, alla angrep Honom, tusen gånger intrigerade de för att korsfästa och förgöra Honom och under dessa femtio år var Han i den största fara.
24. Persien som i dag kvarstår i en sådant förnedrande och förödande tillstånd att alla människor med visdom, vare sig inom eller utan hennes gränser, som känner till hennes sanna tillstånd, erkänner att hennes framsteg, hennes välstånd och hennes civilisation är helt och hållet avhängig kungörandet och spridning av detta härliga Väsens lära och principer.
25. Under sina välsignade dagar undervisade Jesus, faktiskt bara elva själar, den störste av dem var Petrus, som dock när han testades förnekade Jesus tre gånger. Trots detta bevittna hur Jesus sak senare har genomsyras hela jorden! I denna dag har Bahá'u'lláh undervisat tusentals själar som under svärdets hot, upphöjde ropet *"Yá Bahá'u'l-*

Abhá^[33] till den högsta himlen och vars ansikten lyste lika klart som guld i prövningarnas smältdegel. Dra slutsatser från detta om vad som ska ske i framtiden.

26. Nu måste vi vara rättvisa och erkänna vilken undervisare av mänskligheten detta lysande Väsen var, vilka fantastiska tecken Han manifesterade och vilken kraft och makt som har realiserats i världen genom Honom.

Nr. 10 ~ Traditionella bevis med exempel från heliga Skrifter

1. Idag, vid det här bordet, låt oss tala lite om bevis. Om du hade kommit till denna välsignade plats under manifestationen av det uppenbara Ljusets^[34] dagar, trätt in i förgården av Hans närvaro och skådat Hans lysande anlete, skulle du ha erkänt att Hans läror och fullkomlighet inte var i behov av ytterligare bevis. Hur otaliga är inte de själar som när de nådde Hans närvaro blev övertygade troende, utan några andra bevis. Även de som var genomsyrade av det djupaste hat och förnekelse skulle när de träffade honom, vittna om Hans storhet och säga; *”Detta är en fantastisk man, men hur olyckligt är det inte att han gör ett sådant anspråk! När för övrigt allt som han säger är acceptabelt.”*
2. Nu när verklighetens ljus har sinat och alla är i behov av bevis har vi varit upptagna av att ge rationella bevis. Låt oss nämna ännu ett annat och enbart detta skulle vara tillräckligt för alla rättänkande själar: Det är att det lysande Väsendet lade fram Sin sak inifrån det *”allra största fängelset”*,^[35] varifrån Hans ljus bröt fram, Hans berömmelse omslöt världen och Hans ords härlighet nådde öst och väst. Fram till denna dag har något sådant aldrig inträffat, om saken skulle bedömas rättvis. Men det finns själar som även om de skulle få höra alla bevis i världen fortfarande inte skulle döma rättvist! Regeringar och folk med all sin makt misslyckats med att stå emot Honom, medan Han, ensam och på egen hand, förorättad och fångslad, uppnådde vad än Han hade föresats sig.
3. Jag ska inte nämna Bahá'u'lláhs mirakel för en åhörare kan hävda att det är bara traditioner som kan vara sanna eller falska. Som är fallet med berättelserna om Jesus mirakel i evangeliet som har kommit till oss genom apostlarna och inte från någon annan iakttagare och de är förnekade av judarna. Skulle jag ändå nämna Bahá'u'lláhs övernaturliga bedrifter, är de otaliga och entydigt erkända i Orienten, även av vissa icke troende. Men dessa berättelser är inte avgörande bevis och vittnesmål för alla, en åhörare kan invända att denna förklaring inte har sakligt grund, för det är känt att även andra

^[33] *Yá Bahá'u'l-Abhá* en åkallan av Guds största namn (den Allhärliche eller den mest Ärorike).

^[34] Bahá'u'lláh.

^[35] Akká.

trosriktningar har berättelser om deras ledares mirakel. Till exempel, Hinduerna berättar om Brahmans mirakel. Hur kan vi veta att de är sanna eller falska? För om de är rykten, så är också dessa det, om de är allmänt intygade, så är det också sant för dessa. Dessa berättelser är således inte tillfredsställande bevis. Naturligtvis kan ett mirakel utgöra bevis för ögonvittnen men även då kan man inte vara säker på att det man såg var ett sant mirakel eller bara en trolldom. I själva verket har utomordentliga bedrifter också tillskrivits vissa magiker.

4. I korthet är vår mening att många underbara saker utfördes av Bahá'u'lláh men vi berättar inte om dem för enbart de utgör inte bevis och vittnesmål för hela mänskligheten och de är inte ens avgörande bevis för dem som bevittnade dem för de kan tillskriva dem till magi.
5. Dessutom har de flesta mirakel som tillskrivs profeterna även en inre betydelse. Till exempel står det skrivet i evangeliet att vid Jesus martyrskap, ”det rådde mörker”,^[36] ”då brast förlåten i templet i två delar, uppifrån och ända ner, jorden skakade och klipporna rämnade, gravarna öppnades och många heliga som hade insomnat fick liv i sina kroppar.”^[37] Om dessa händelser skulle ha inträffat, hade det verkligen varit anmärkningsvärt. Sådana händelser skulle otvivelaktigt ha blivit nedtecknade i den tidens krönikor och skulle ha gripit människors hjärtan med bestörtning. Åtminstone skulle soldaterna ha tagit ner Jesus från korset eller ha flytt. Men då dessa händelser inte är beskrivna i historien är det uppenbart att de inte bör uppfattas bokstavligt utan enligt deras inre innebörd.^[38] Vårt syfte är inte att förneka, utan bara säga att dessa berättelser inte utgör avgörande bevis och att de har en inre betydelse – inget annat.
6. Således kommer vi idag vid det här bordet hänvisa till förklaringar av traditionella argument hämtade från den Heliga Skrift, för allt som vi hittills har talat om har varit rationella argument
7. Eftersom ställningen för att söka sanning och kunskap om det verkliga – är den ställning; däri den svårt törstige som längtar efter livets vatten och fisken som kämpar för att nå havet, däri den sjukliga själen söker den sanne läkaren och tar del av gudomligt helande, däri den förlorade karavanen finner sanningens stig och ett mållöst och irrande skepp når frälsnings strand – därför måste sökaren vara försedd med vissa egenskaper. Först av allt, måste han vara rättsinnig och frigjord från allt utom Gud. Hans hjärta måste vara helt vänt mot den högsta horisonten, han måste vara fri från träldomens själviska och gagnlösa begär för dessa utgör hinder på vägen. Dessutom måste han kunna uthärda alla vedermöda, förkroppsliga yttersta renhet och helighet,

---

^[36] Matteus 27:45 – Vid sju timmen kom över hela landet ett mörker, som varade ända till nionde timmen. se även Markus 15:33, Lukas 44-45.

^[37] Matteus 27:51 – 51 Och se, då brast förlåten i templet i två delar, uppifrån och ända ner, jorden skakade och klipporna rämnade, se även Lukas 44.

^[38] Se även Nr.22, ”Jesus mirakel”.

avsäga sig kärlek eller hat för alla folk i världen, så att inte hans kärlek till en sak hindrar honom från att undersöka en annan eller hans hat för något hindra honom från att urskilja dess sanning. Detta är ställningen för sökande och sökaren måste vara förlänad dessa egenskaper och förmågor – det vill säga, inte fören han uppnår denna ställning kommer det att vara omöjligt för honom att nå kunskap om sanningens Sol.^[39]

8. Låt oss återvända till vårt tema. Alla världens folk väntar två manifestationer som måste vara samtida. Det är vad alla har blivit lovade. I Moseböckerna, är judarna lovade Herren Sebaot och Messias. I evangeliet är Jesus och Elia återkomst förutsagd. I Muhammands religionen finns löfte om Mihdí och Messias. Det samma gäller för zoroastrier och andra, men om vi relaterade dessa frågor i detalj, det skulle ta för lång tid. Vår mening är att alla har blivit utlovade ankomsten av två på varandra följande manifestationer. Det har profeterats att genom dessa två manifestationer, blir jorden en annan jord, all existens förnyas och den tillfälliga världen blir klädd i en mantel med nytt liv, rättvisa och rättfärdighet omfattar hela världen, hat och fiendskap försvinner, orsaken till uppdelningen av folk, raser och nationer utplånas och det som tillförsäkrar enhet, harmoni och endräkt befrämjas. De likgiltiga uppstår ur sömn, blinda blir seende, döva hörande, de stumma talande, de sjuka blir helade, de döda blir levandegjorda och krig ger vika för fred. Fiendskap förvandlas till kärlek, de bakomliggande orsakerna till stridigheter och missämja försvinner och mänskligheten uppnår sann lycka, denna värld återspeglar det himmelska konungariket och den nedre jorden blir tronen för riket ovan. Alla nationer blir en nation, alla religioner blir en religion, hela mänskligheten blir en familj och en släkt, alla regioner på jorden blir en; ras, nationella, personliga, språkliga och politiska fördomar utplånas och släckts och alla uppnår evigt liv i skuggan av härskarornas Herre.
9. Nu måste ankomsten av tvilling manifestationerna bevisas genom hänvisning till heliga skrifter och från antydningar i profeternas uttalanden. För vår avsikt är att ge argument hämtade från de heliga skrifterna, eftersom rationella argument som fastställer dessa två Manifestationers sanning presenterades vid bordet för några dagar sedan.^[40]
10. Daniels bok fastställer perioden mellan återuppbyggnaden av Jerusalem och Jesus martyrskap till 70 veckor, för det är genom Jesus martyrskap som offret blir avslutat och altaret förstört.^[41] Denna profetia avser således Jesus ankomst.

---

^[39] jfr. Visshetens bok, Nr. 213.

^[40] Se Nr 8, 9.

^[41] Daniel 9:24 – Sjuttio veckor är bestämda över ditt folk och över din heliga stad för att göra slut på överträdelse, försegla synder, försona skuld, föra fram en evig rättfärdighet, fullborda syn och profetia och smörja den Allraheligaste.

11. Dessa 70 veckor inleds med restaurering och ombyggnad av Jerusalem om vilket fyra påbud utfärdades av tre kungar. Det första utfärdades av Cyrus^[42] år 536 f.Kr., det är upptecknat i det första kapitlet i Esras bok.^[43] Andra dekretet, med hänvisning till återuppbyggnaden av Jerusalem, utfärdades av Darius^[44] i Persien år 519 f.Kr., det är upptecknat i det sjätte kapitlet i Esra.^[45] Den tredje utfärdades av Arta Xerxes^[46] i det sjunde året av hans regeringstid, det vill säga år 457 f.Kr., det är upptecknat i sjunde kapitlet i Esra.^[47] Det fjärde utfärdades av Arta Xerxes år 444 f.Kr. och är upptecknat i andra kapitlet i Nehemja.^[48]
12. Vad Daniel avser är det tredje dekretet som utfärdades år 457 f.Kr. Sjuttio veckor blir 490 fyra dagar. Varje dag är enligt texten i Bibeln ett år, för i Moseböckerna säges det: *"Herrens dag är ett år."*^[49] Därför är 490 dagar, 490 år. Arta Xerxes tredje dekret utfärdades 457 år före Jesus födelse och Jesus var 33 år vid tiden för Hans martyrskap och himmelfärd. När man lägger adderar 33 och 457 blir resultatet 490 år vilket är den tid som tillkännages av Daniel för Jesus ankomst.
13. Men i vers 25 i kapitel 9 i Daniels bok,
- "Vet därför och förstå: Från den tid då ordet gick ut att Jerusalem skulle återställas och byggas upp till dess den Smorde Fursten kommer, skall det gå sju veckor och*

---

^[42] Kyros II (576 BC–530 BC) även kallad Cyrus, Koresh, första regeringsår var år 538 f.Kr. Han var den förste av de stora kungarna av Persien som erövrade Babylon år 539 f.Kr. och frigav de judar som levde i fångenskap där. Emellertid förekom vid den tiden även kritik mot Kyros efter att han blev förledd av kutiterna som ville stoppa bygget av det andra templet. De anklagade judarna för att planera ett uppror varefter Kyros tillfälligt stoppade byggandet av templet. Men dekretet fanns kvar och templet stod fullbordat år 516 f.Kr. under Darios I regeringstid.

^[43] Esra 1:1-2 – Detta hände i den persiske kungen Koresh första regeringsår. För att Herrens ord genom Jeremia skulle uppfyllas, påverkade Herren den persiske kungen Koresh sinne, så att han över hela sitt rike lät utropa följande som också skriftligt kungjordes: "Så säger Koresh, kungen i Persien: Herren, himmelens Gud, har givit mig alla riken på jorden och han har befallt mig att bygga ett hus åt honom i Jerusalem i Juda. ..."

^[44] Darius I (550–486 BCE) var den tredje kungen i Persien.

^[45] Esra 6:15 – Huset blev färdigt till den tredje dagen i månaden Adar i kung Darejaves sjätte regeringsår. (Den 12 mars år 516 f. Kr., nästan 70 år efter templets förstörelse den 14 augusti år 586 f. Kr.)

^[46] Arta Xerxes I (465–424 BCE) var den femte kungen i Persien. (även Artasastas i Nehemja, se not 14)

^[47] Esra 7:7 – Också en del av Israels barn och av prästerna, leviterna, sångarna, dörrvaktarna och tempeltjänarna begav sig upp till Jerusalem i Artasastas sjunde regeringsår (År 458 f. Kr.).

^[48] Nehemja 2:1 – Det hände i månaden Nisan, i Artasastas tjugonde regeringsår...; 2:5 – ...sänd mig till Juda, till den stad där mina fäders gravar finns, så att jag kan bygga upp den igen. jfr. not 12.

^[49] Hesekiel 4:6 – När du har fullgjort dem, skall du för andra gången lägga dig, nu på högra sidan och bära Juda folks missgärning under fyrtio dagar, en dag för varje år. Jag har tilldelat dig en dag för varje år., se även 4:e Mosebok 14:34.

sextiotvå veckor. Gator och vallgravar skall på nytt byggas upp, trots tider av svårigheter."^[50]

uttrycks det på annat sätt, det vill säga, som 7 veckor och 62 veckor och som vid första anblicken skiljer sig från det första påståendet. Många har varit förbryllade när de har försökt förena dessa två uppgifter. Hur kan en vers hänvisa till 70 veckor medan i annan vers till 62 veckor och 7 veckor? Dessa två formuleringar stämmer inte överens.

14. I själva verket hänvisar Daniel till två tider. Den ena börjar med Arta Xerxes första dekret till Ezra om återuppbyggnaden av Jerusalem som motsvarar de 70 veckorna som tog slut i och med Jesus himmelfärd, när Hans uppoffring och offer gärning avslutades genom Hans martyrskap. Den andra^[51] börjar efter slutförandet av ombyggnaden av Jerusalem som varar under 62 veckor till Jesus himmelfärd. Ombyggnaden av Jerusalem tog 7 veckorna som är lika med 49 år. Läger man dessa 7 veckor till de 62 veckorna blir det 69 veckor och under en sista vecka ägde Jesus himmelfärd rum. Detta fullbordar de sjuttio veckorna och ingen motsättning kvarstår.
15. När nu Jesus ankomst har bevisats genom profetiorna i Daniels bok, låt oss nu fastställa ankomsten av Báb och Bahá'u'lláh. Hittills har vi bara gett rationella argument, låt oss nu gå över till traditionella bevis.
16. I det åttonde kapitlet i Daniels bok, vers tretton, säges det:

"Sedan hörde jag en av de heliga tala och en annan helig frågade den som talade: Hur lång tid avser synen rörande det dagliga offret och det förödande avfallet som gör att både helgedom och härskara förtrampas?"^[52]

"Då svarade han mig: Två tusen trehundra kvällar och morgnar, sedan skall helgedomen renas och återställas"^[53]

Sedan säges det:

"Han sade till mig: ... ty synen syftar på ändens tid."^[54]

^[50] Daniel 9:25 – Vet därför och förstå: Från den tid då ordet gick ut att Jerusalem skulle återställas och byggas upp till dess den Smorde Fursten kommer, skall det gå sju veckor och sextiotvå veckor. Gator och vallgravar skall på nytt byggas upp, trots tider av svårigheter.

^[51] Daniel 9:26 – Men efter de sextiotvå veckorna skall den Smorde förgöras, helt utblottad. Och staden och helgedomen skall förstöras av folket till en furste som kommer. Men slutet kommer som en störtflod. Intill änden skall det råda krig.

^[52] Daniel 8:12 – Tillsammans med det dagliga offret blev en härskara prisgiven för överträdelsens skull. Och hornet slog ner sanningen till jorden och hade framgång i vad det företog sig.

^[53] Daniel 8:13-14 – Sedan hörde jag en av de heliga tala och en annan helig frågade den som talade: "Hur lång tid avser synen rörande det dagliga offret och det förödande avfallet som gör att både helgedom och härskara förtrampas?" Då svarade han mig: "Två tusen trehundra kvällar och morgnar, sedan skall helgedomen renas och återställas."

^[54] Daniel 8:17 – Då kom han nära platsen där jag stod, men jag blev förskräckt när han kom och jag föll ner på mitt ansikte. Han sade till mig: "Ge akt på detta, du människobarn, ty synen syftar på ändens tid."

Det vill säga, hur länge ska denna motgång, ruin, förödmjukelse och förnedring uthärda? Eller, när kommer uppenbarelsens morgon gry? Sedan sade han; *”Två tusen trehundra kvällar och morgnar, sedan skall helgedomen renas och återställas”* Kortsagt, saken är den att han fastslår en period på 2300 år, för i Moseböckernas text är varje dag ett år.^[55] Från datumet för dekretet om Jerusalems återuppbyggnad utfärdad av Arta Xerxes^[56] till tidpunkten då för Jesus födelse det är det 456 år och från Jesus födelse fram till dagen för av Bábs manifestationen är det sedan 1844 år. När man lägger till 456 år till detta tal blir det 2300 år. Det vill säga, uppfyllandet av Daniels vision ägde rum år 1844 A.D. och det är året för Bábs ankomst. Undersök texten i Daniels bok och observera hur tydligt han fastställer året för Hans ankomst! Det kan verkligen inte finnas någon tydligare profetia för en Manifestation än denna.

17. I Matteus, kapitel 24, vers 3, säger Jesus tydligt att vad Daniel avsåg i denna profetia var tidpunkten för ankomsten och detta är versen:

”När Jesus sedan satt på Oljeberget och lärjungarna var ensamma med honom, gick de fram till honom och frågade: ’Säg oss: När skall detta ske och vad blir tecknet på din återkomst och den här tidsålderns slut?’”^[57]

Bland de ord Han yttrade som svar är följande:

”När ni då ser ’förödelsens styggelse’,^[58] som profeten Daniel talar om, stå på helig plats – den som läser detta bör noga lägga märke till det – då måste de som är i Judéen fly bort till bergen.”^[59]

Således hänvisade Han dem till det åttonde kapitlet i Daniels bok, vilket innebär att de som läser den ska förstå när den tiden skall komma. Betänk hur tydligt Bábs ankomst har angetts i Moseböckerna och i Evangeliet.

18. Låt oss nu fastställa tidpunkten för Bahá'u'lláhs ankomst utifrån Moseböckerna. Denna tidpunkt beräknas i månår från uppenbarelsen Muḥammads budskap och utvandring^[60] för i Muḥammads religion används månkalendern och alla förordningar när det gäller religiösa ceremonier har uttryckts i den kalendern.

^[55] 4:e Mosebok 14:34 – Så som ni under fyrtio dagar har bespejat landet, skall ni under fyrtio år - ett år för varje dag – bära på era synder. Ni skall då få erfara att jag har tagit min hand ifrån er, se även Hesekiel 4:6.

^[56] Arta Sastas, densamme som Arta Xerxes, kung år 465-424 f. Kr.

^[57] Matteus 24:3 – När Jesus sedan satt på Oljeberget och lärjungarna var ensamma med honom, gick de fram till honom och frågade: ”Säg oss: När skall detta ske och vad blir tecknet på din återkomst och den här tidsålderns slut?”

^[58] Förödelsens styggelse Se Dan 9:27, 11:31, 12:11 och not till Joh 10:22.

^[59] Matteus 24:15.

^[60] Migration av Muhammed och hans anhängare till staden av Medina skedde år 622 CE.

19. I Daniel, kapitel 12, vers 6-7, säges det:

”En av dem sade till mannen som var klädd i linnekläder och som stod ovanför flodens vatten: Hur länge dröjer det innan änden kommer med dessa märkliga ting? Jag lyssnade till mannen som var klädd i linnekläder och som stod ovanför flodens vatten och han lyfte sin högra och sin vänstra hand upp mot himlen och svor vid honom som lever för evigt att efter en tid och tider och en halv tid och när det heliga folkets makt är krossad, då skall allt detta vara fullbordat.”

20. Eftersom jag redan har förklarat innebörden av ordet ”dag” behövs ingen ytterligare förklaring men låt oss kort säga att varje dag för Fadern motsvarar ett år och varje år har tolv månader. Således blir tre och ett halvt år, fyrtyotvå månader och fyrtyotvå månader är 1260 dagar och varje dag i Bibeln är lika med ett år. Och enligt den muslimska kalendern är det faktiskt 1260 år från Muḥammads utvandring till att Báb, Bahá'u'lláhs härold, uppenbarade sitt budskap.

21. Senare, i vers 11-12, säges det:

”Från den tid då det dagliga offret blir avskaffat och förödelsens styggelse uppställd skall det gå 1290 dagar. Salig är den som håller ut och hinner fram till 1335 dagar.”

22. Början på denna lunariska beräkning av dagar är från dagen för kungörelsen av Muḥammads profetskap i landet Hġjáz^[61] och det var tre år efter uppenbarelsen av Hans budskap eftersom i början hölls Muḥammads profetskap hemligt och ingen kände till det, förutom Khadġjah och Ibn Nawfal,^[62] tills det offentliggjordes tre år senare. Och det var år 1290 efter kungörelsen av Muḥammads mission som Bahá'u'lláh tillkännagav sin uppenbarelse.^[63]

Nr. 11 ~ Kommentar av kapitel 11 i Uppenbarelsboken

1. I Uppenbarelsboken 11:1-2 säges det;

”En mätstång som liknade en stav gavs åt mig med orden: Stå upp och mät Guds tempel och altaret och dem som tillber där inne.”^[64] Upp 11:1

^[61] Hġjáz är en region i västra delen av dagens Saudiarabien som är mest känd för de heliga städerna Mecka och Medina. Som platsen för islams heliga platser har Hġjáz betydelse i den arabiska och islamiska historiska och politiska landskap. Regionen kallas ”Barriären” som avskiljer landet Najd i öst från landet Ti Hamah i väst.

^[62] Varaqat-Ibn-Nawfal, Khadġjah’s kusin. Khadġjah var Muḥammad förta hustru.

^[63] 1290 år efter kungörelsen av Muḥammad mission (613 A.D.) är år 1280 A.H. eller 1863–64 A.D. Det var under denna tid (april 1863) som Bahá'u'lláh, lämnade Baghdád för Konstantinopel, som förklarade för dem som var närvarande att han var en Manifestationen som Báb hade utlovat. Det är denna tilldragelse som bahá’ierna firar vid Ridvan högtiden, det är namnet på trädgården vid infarten till staden, där Bahá'u'lláh befann sig under tolv dagar och där han gjorde Sitt tillkännagivande.

^[64] Uppenbarelsboken 11:1.

”Men utelämna templets yttre gård och mät den inte, eftersom den är given åt hedningarna och den heliga staden skall de trampa under fötterna i fyrtyotvå månader.”^[65] Upp 11:2

2. Med denna stång avses en fullkomlig människa och orsaken till att hon liknas vid en stång är att när stången är helt befriad och tömd på sin märg blir den förmögen att frambringa vackra melodier. Dessutom kommer inte ljuden och melodierna från stången utan från flöjtspelaren som blåser i den. På samma sätt är det välsignade Väsendets helgade hjärta fritt och tömt på allt utom Gud, avog till och befriad från alla bindningar till själviska böjelser och är förtroligt bekant med den gudomliga Andens andedräkt. Vad Han yttrar utgår inte från Honom själv utan från den ideala spelaren och gudomlig uppenbarelse. Det är därför Han är liknad vid en stång och en stång är som en stav – det vill säga, den är en undsättning för de svaga och ett stöd för alla dödliga själar. Det är den sanne herdens stång med vilken han vaktar sin flock och leder den omkring i kungarikets betesmarker.
3. Sedan säges det, *”Stå upp och mät Guds tempel och altaret och dem som tillber där inne.”* – det vill säga, väg och mät, Att mäta är att fastställa mängden av ett ting. Således sade ängeln; Väg det allra heligaste och altaret och dem som tillber där inne – det vill säga, undersök deras verkliga tillstånd, upptäck deras rang och ställning och deras kunskaper, fullkomlighet, vandel och deras egenskaper och skaffa dig kännedom om de heliga själarnas mysterier som vistas i det Allra heligaste i ställning av renhet och helighet.
4. *”Men utelämna templets yttre gård och mät den inte, eftersom den är given åt hedningarna.”* I början av det sjätte århundradet i den kristna eran, när Jerusalem erövrades, bevarades det yttre av det Allra heligaste – det vill säga, den byggnad som Salomo hade uppfört men utanför det Allra heligaste, den yttre förgården blev intagen och lämnad till hedningarna.
5. *”Den heliga staden skall de trampa under fötterna i fyrtyotvå månader”* – det vill säga, hedningarna skall styra och kontrollera Jerusalem under 42 månader eller 1260 dagar – varje dag är liks med ett år – är då 1260 år, vilket är varaktigheten för Koranens religionsordning. För enligt texten i Bibeln är varje dag ett år, som det säges i Hesekiel 4:6; *”och bära på Juda hus missgärning; i fyrtyo dagar, var dag svarande mot ett år, skall denna min föreskrift gälla för dig.”*
6. Detta är en profetia om varaktigheten av Isláms religionsordning när Jerusalem blev förtrampat, vilket innebär att den blev vanärad, men det Allra heligaste blev bevarat, skyddat och respekterat. Denna situation varade fram till år 1260. Året 1260 är en profetia om Bábs ankomst, Porten som leder till Bahá'u'lláh, som ägde rum under år 1260 A.H. När perioden på 1260 år hade fullbordats började den

^[65] Uppenbarelsboken 11:2.

heliga staden Jerusalem åter frodas och blomstra. Om någon såg Jerusalem för sextio år sedan och ser den igen idag, kommer de att erkänna hur frodig och blomstrande och hur den har återfått sin heder.

7. Detta är den yttre innebörden av dessa verser i uppenbarelseboken men de har en inre tolkning och en symbolisk betydelse som är följande: Guds religion består av två delar. Den ena är själva grunden och tillhör den andliga sfären – det vill säga, den avser andliga dygder och gudomliga egenskaper. Denna del undergår varken ändring eller förändring, det är det Allra heligaste, som är kärnan i Adams, Noahs, Abrahams, Moses, Jesus, Muḥammads, Bábs och Bahá'u'lláhs religion och som kommer att bestå under alla profetiska religionsordningar. Den kommer aldrig att upphävas eftersom den består av andlig snarare än materiell sanningen, det är tro, kunskap, visshet, rättvisa, fromhet, rättfärdighet, pålitlighet, kärlek till Gud och barmhärtighet. Det är renhet, avskiljande, ödmjukhet, fördragsamhet, tålmod och ståndaktighet. Det är barmhärtighet mot de fattiga, stöd för de förtryckta, generositet för de behövande och upplyftandet av de fallna. Det är gudomliga egenskaper. Dessa bud kommer aldrig att upphävas, utan kommer att förbli i kraft och ha innebörd i all evighet. Dessa mänsklighetens dygder förnyas i varje religionsordning för mot slutet av varje religionsordning kommer Guds andliga lag, som består av de mänskliga dygdernas innebörd försvinna och lever kvar endast till formen.
8. Således hade det bland judarna, mot slutet av den mosaiska religionsordning som sammanföll med Jesus ankomst, Guds sanna religion försvunnit och efterlämnat en form utan ande. De Allra heligaste fanns inte längre men templets yttre gård – som betecknar religionens yttre form – föll i icke-judarnas händer. På samma sätt finns inte längre hjärtat i Jesus religion som är de största mänskliga dygderna men dess yttre form har förblivit i händerna på präster och munkar. Likaså har grunden för Muḥammads religion försvunnit medan dess form förblivit i de muslimska teologernas händer.
9. Dessa grundvalar för Guds religion, är dock andliga och utgör mänskliga dygder, är aldrig föremål för upphävandet utan de är eviga och varar evinnerligen och förnyas i varje profetisk religionsordning.
10. Den andra delen av Guds religion, som hänför sig till den materiella världen och berör sådana saker som fasta, bön, tillbedjan, äktenskap och skilsmässa, frigivande av slavar, rättsliga avgöranden, transaktioner, påföljder och straff för mord, våld, stöld och skador, blir modifierad och ändrad i varje profetisk religionsordning och kan förändras i enligt med tidens krav.
11. Kortfattat, det som avses med termen *det Allra heligaste* är att den andliga lagen aldrig blir förändrad eller upphävd och med *den heliga Staden* avses den materiella lagen kan förvisso upphävas och den

materiella lagen – *den heliga Staden* – skulle bli förtrampad under 1260 år.

”Och jag skall befälla mina två vittnen att profetera under ettusen tvåhundrasextio dagar, klädda i säcktyg.”^[66] Upp 11:3

12. Dessa två vittnen är Muḥammad Guds budbärare och 'Alí, son till Abú Tálib. I Koranen säges det att Gud vände sig till Muḥammad, Guds budbärare och sade: *”dig har Vi sänt enbart som förkunnare av ett glatt budskap om hopp för människorna och som varnare”*,^[67] det vill säga, vi har etablerat dig som den som vittnar, förmedlaren av det glada budskapet om vad som är att komma och den som varnar för Guds vrede. *”Vittne”* betyder någon som bekräftar frågor som blir fastställda. Dessa två vittnens påbud skulle bli följda under 1260 dagar, varje dag motsvarar ett år. Muḥammad var roten och 'Alí grenen, likt Moses och Joshua. Det säges att de var *”klädda i säcktyg”* vilket innebär att de tydligen var att vara klädda i gamla kläder och inte i nya. Med andra ord, till en början skulle de inte verka vara ha någon betydelse i folkets ögon och inte heller skulle deras Sak verka ny. För de andliga lagarna i Muḥammads religion motsvaras av Jesus i evangeliet och Hans befallningar om materiella ting motsvaras till största delen av de i Moseböckerna. Detta är symboliken av gamla kläder.

”Dessa är de två olivträden och de två ljusstakarna som står inför jordens Herre.”^[68] Upp 11:4

13. Dessa två själar är liknade vid olivträd eftersom på den tiden brann alla lampor om natten av olivolja. Med andra ord, från dessa två Själar utgår den gudomliga visdomens olja – som är orsaken till världens upplysning och genom dessa skulle Guds lampor stråla och lysa klart. Således har de även liknats vid två ljusstakar. Ljusstaken är ljusets hemvist och platsen varifrån det bryter fram. På samma sätt skulle vägledning ljus skina glänsande från dessa upplysta anleten.
14. De *”som står inför jordens Herre”* – vilket innebär att de har stått upp i Hand tjänst och undervisar Hans skapelse. Till exempel, de undervisade de barbariska nomadstammarna på den arabiska halvön som fick dem att på den tiden nå den högsta graden av mänsklig civilisation och deras berömmelse och ryktbarhet spreds över hela världen.

”Om någon vill skada dem, kommer eld ur deras mun och förtär deras fiender. Ja, om någon vill skada dem måste han dödas på det sättet.”^[69] Upp 11:5

^[66] Uppenbarelseboken 11:3.

^[67] Koranen 17:105 – Vi har uppenbarat denna Koran med sanningen och med sanningen har den stigit ned – och dig Muhammad har *Vi sänt enbart som förkunnare av ett glatt budskap om hopp för människorna och som varnare*

^[68] Uppenbarelseboken 11:4.

^[69] Uppenbarelseboken 11:5.

15. Det innebär att ingen själ skulle vara förmögen att motstå deras makt. Det vill säga, om någon skulle försöka undergräva deras läror och lag, skulle de bli besegrade och omintetgjorda av samma lag som utgår, vare sig i korthet eller i sin helhet, från deras mun. Med andra ord, de skulle utfärda en befallning som skulle förgöra varje fiende som försökte skada eller motsatte sig dem. Och sålunda har det skett, alla deras motståndare besegrades, skingrades och tillintetgjordes och dessa två vittnen var synbarligen bistådda av Guds kraft.

”De har makt att stänga himlen, så att det inte regnar under de dagar de profeterar. De har makt att förvandla vattnen till blod och att slå jorden med alla slags plågor så ofta de vill.”^[70] Upp 11:6

16. *”De har makt att stänga himlen, så att det inte regnar under de dagar de profeterar.”* Vilket innebär att de skulle regera med suveränitet i den tidsåldern. Med andra ord, Muḥammads lag och läror och 'Alís förklaringar och kommentarer är himmelsk nåd. Skulle de önska förläna denna nåd har makt att göra det och skulle de önska annorlunda kommer inte *regnet* att falla och här betyder *regn* utgjutelsen av Guds nåd.

17. *”De har makt att förvandla vattnen till blod”.* Vilket innebär att Muḥammads profetskap var liknade det för Moses och att 'Alís förmågor var lika de i Josua.^[71] Det vill säga, det var i deras makt, om de så hade önskat, att omvandla Nilens vatten till blod för egyptierna och förnekarna – eller med andra ord, omvandla, till följd av deras okunnighet och stolthet, det som var källan till deras liv till deras död. Sålunda blev Faraos och hans folks suveränitet, rikedom och makt vilket var orsaken till rikets liv, som ett resultat av deras motstånd, förnekande och stolthet, orsaken till död, undergång, förstörelse, förnedring, och olyckor. När dessa två vittnen har makt att förgöra nationer.

18. *”Och att slå jorden med alla slags plågor så ofta de vill”*, vilket innebär att de också skulle vara försedda med yttre makt och dominans för att kunna skola ogärningsmännen och de som är förtryckets och tyranniets förkroppsligande. För Gud har givit dessa två vittnen både yttre makt och inre kraft och sålunda undervisade och vägledde öknens vildsinta, blodtörstiga, och orättfärdiga araber som var glupande ulvar och vilddjur.

”Och när de har fullgjort sitt vittnesbörd, skall vildjuret som kommer upp från avgrunden strida mot dem och besegra och döda dem.”^[72] Upp 11:7

^[70] Uppenbarelseboken 11:6.

^[71] Josua var enligt gamla Testamentet Moses följeslagare och senare israeliternas ledare. Han tog över ledarrollen efter Moses under flykten från Egypten och ledde sitt folk till det utlovade landet.

^[72] Uppenbarelseboken 11:7.

19. ”Och när de har fullgjort sitt vittnesbörd”, det vill säga, när de har fullgjort det som var befallt och har framfört det gudomliga budskapet och befrämjat Guds religion och spridit de himmelska lärorna vida omkring så att tecknen på andligt liv kan bli manifesterat i mänskliga själar, att ljuset av mänskliga dygder kan bryta fram så att dessa öken stammar må uppnå betydande framsteg.
20. ”Vilddjuret som kommer upp från avgrunden strida mot dem och besegra och döda dem.” Med detta vilddjur avses Umayyaderna^[73] som angrep dessa vittnen från villfarelsen avgrund. Och faktiskt det hände sig att Umayyaderna angrep Muḥammads religion och ‘Alis sanning, som består av Guds kärlek.
21. ”Strida mot dem och besegra och döda dem”, det vill säga, ett andligt krig, vilket innebär att vilddjuret skulle agera i fullständigt opposition mot dessa två vittnens läror,andel och karaktär i en sådan omfattning att de dygder och fullkomligheter som genom dessa två vittnens makt var spridda bland folken och nationerna skulle helt försvinna och djuriska egenskaper och sinnliga begär skulle dominera. Därför skulle detta vilddjur föra krig mot dem och skulle få övertaget, vilket innebär att villfarelsens mörker som spreds av detta vilddjur skulle råda över hela världen och dräpa dessa två vittnen – det vill säga, det skulle släcka det andliga livet bland folken, utplåna deras gudomliga lagar och läror och förtrampa Guds religion och efterlämnar intet annat än en död och själlös kropp.
- ”Deras döda kroppar kommer att bli liggande på gatan i den stora stad som andligt talat kallas Sodom och Egypten, den stad där deras Herre också blev korsfäst.”^[74] Upp 11:8*
22. ”Kroppar” betyder Guds religion och ”gatan” betyder i offentligheten. Innebörden av ”Sodom och Egypten, den stad där deras Herre också blev korsfäst”, är landet Syrien och särskilt Jerusalem för Umayyaderna hade sin makt säte i det landet och det var där som Guds religion och den gudomliga läran först skulle försvinna och lämna kvar en kropp utan själ. ”Deras döda kroppar” syftar på Guds religion som kvarstod som en död och själlös kropp.
- ”Människor av olika folk och stammar och språk och folkslag ser deras döda kroppar i tre och en halv dagar och de tillåter inte att kropparna läggs i någon grav.”^[75] Upp 11:9*
23. Som redan har förklarat, betyder, enligt i terminologin i de heliga böckerna, tre och en halv dag, tre och ett halvt år och tre och ett halvt år är 42 månader och 42 månader är 1260 dagar. Men enligt den uttryckliga texten i Bibeln, motsvarar en dag ett år, vilket innebär det

^[73] Från den umayyadiska klanen utvecklades efter den fjärde kalifen Alis död den umayyadiska dynastin, som styrde det islamiska riket på 600–750-talen e.Kr.

^[74] Uppenbarelseboken 11:8.

^[75] Uppenbarelseboken 11:9.

att under 1260 år,^[76] som är varaktigheten för Koranens religionsordning, skulle nationerna, stammarna och folken betrakta sina kroppar – Guds religion – det betyder, de skulle hålla Guds religion inför sina ögon men skulle inte leva i enlighet med den. Men de skulle ändå inte tillåta att dessa kroppar – Guds religion – att läggas till vila i graven. Det vill säga, skulle de hålla fast vid den yttre formen och inte låta den helt upphöra att vara mitt ibland dem eller tillåta att kroppen blir helt förstörd och förintad. Snarare skulle de överge dess realitet medan de skulle till det yttre bevara dess namn och hågkomst.

24. Det som här avses med de ”olika folken och stammarna” och nationerna som var samlade under skuggan av Koranen. Det är de som inte tillåter att Saken och Guds religion blir helt förstörd och förintad, även till det yttre. Således utövades några former av bön bland dem, men grunden för Guds religion, som är utmärkt karaktär och rättrådig vandel och kunskapen om de gudomliga mysterierna hade försvunnit, ljuset från de mänskliga dygderna som utgår från kärleken och kunskapen om Gud, var släckt och förtryckets och tyranniets, sinnliga begärens och sataniska egenskapernas mörker var rådande och kroppen av Guds religion, likt ett lik, utsattes för offentligheten.
25. Under 1260 dagar, varje dag räknas som ett år – det vill säga, varaktigheten för den Muhammands religionsordning – allt som dessa två personer hade etablerat som grunden för Guds religion förverkades av deras anhängare. I en sådan utsträckning var spåren mänskliga dygder – som är Guds gåvor och som utgjorde andan i denna religion – var raderade att sanning, rättvisa, kärlek, harmoni, renhet, helighet, avskildhet och alla himmelska egenskaperna hade försvunnit mitt ibland dem och vad som återstod av religionen var bara bön och fasta. Detta tillstånd varade i 1260 år, vilket motsvarar varaktigheten av Koranens^[77] religionsordning. Det var som om dessa två personer hade dött och deras kroppar lämnats kvar utan en själ.

”Och jordens invånare gläder sig över dem och jublar och skickar gåvor till varandra, ty dessa båda profeter har plågat dem som bor på jorden.”^[78] Upp 11:10

26. Med ”jordens invånare” avses andra folk och nationer, de i Europa och länderna i borte Asien, som ser att karaktären av islam helt hade förändrats, att Guds religion hade övergivits, att dygd, anständighet och heder hade försvunnit och att karaktären hade blivit undergrävd, glädde sig över att muslimerna moral hade blivit fördärvad och därför stod de att bli besegrade av andra nationer. Och detta verkligen skett på ett mycket iögonfallande sätt. Bevittna hur detta folk som en gång utövade den högsta makten har blivit förödmjukade och underkuvade!

^[76] jfr även Nr. 13:12-13, Nr. 11:5-6.

^[77] Ordagrant Furqán, ett annat namn för Koranen som betyder skillnaden.

^[78] Uppenbarelseboken 11:10.

27. De andra nationerna ”*skickar gåvor till varandra*”, vilket innebär att de skulle hjälpa varandra, för ” *dessa båda profeter har plågat dem som bor på jorden*”, det vill säga, de besegrade och underkuvade de andra folken och nationerna på jorden.

”Men efter de tre och en halv dagarna kom livsande från Gud in i dem och de stod upp och de som såg dem blev skräckslagna.”^[79] Upp 11:11

28. Tre och en halv dag är som vi förklarar tidigare 1260 år. Dessa två personer vilkas kroppar låg själlösa, det är läran och religionen som Muḥammad hade etablerade och som ‘Alí hade främjat, deras realiteter hade försvunnit och av vilka endast en tom form återstod, blev åter förlänade ande. Det är, andligheten i Guds religion, som hade blivit materiell och de dygder som hade blivit laster, Guds kärlek som hade förändrats till hat, ljuset som hade blivit mörker, de gudomliga egenskaper som hade blivit sataniska attribut, den rättvisa som blivit tyranni, den nåd som hade blivit illvilja, uppriktigheten som hade blivit hyckleri, den vägledning som hade blivit villfarelse och den renhet som hade blivit sinnlighet – alla dessa gudomliga läror, himmelska dygder och fullkomliga och andliga gåvor – blev efter tre och en halv dag (som enligt terminologin i de heliga böckerna är 1260 år), förnyade genom ankomsten av Bábs och Quddús^[80] trohet.
29. Sålunda fläktade de heliga brisarna, sanningens ljus bröt fram, den livgivande vårtiden anlände och vägledningens morgon grydde. Dessa två döda kroppar blev åter levandegjorda och dessa två betydande personligheter – den ena grundaren och den andra främjaren – steg upp och var som två ljusstakar för de upplyste hela världen med sanningens ljus.

”Och de hörde en stark röst från himlen säga till dem: Kom hit upp! Och de steg upp till himlen i ett moln och deras fiender såg dem.”^[81] Upp 11:12

30. Vilket innebär att de från den osynliga himlen hörde de Guds röst och som sade; Du har åstadkommit allt som begärdes när det gäller att utbilda människor och förmedla det glada budskapet av det som skall komma. Du har förmedlat Mitt budskap till folken och höjt sanningens kallelse och uppfyllt alla dina skyldigheter. Nu, såsom Jesus, måste du lägga ner ditt liv på vägen för din älskade och lida martyrdöden. Och så inställde sig både realitetens Sol och väglednings måne,^[82] liksom Jesus under det högsta offrets horisont och steg upp till den himmelska sfären.

^[79] Uppenbarelsboken 11:11.

^[80] Ḥájí Mullá Muḥammad-‘Alí-i-Barfúrusḥí, en av Bábs främsta lärjungarna och en av de aderton levandets bokstäver.

^[81] Uppenbarelsboken 11:12.

^[82] Báb och Jináb-i-Quddús.

31. ”Och deras fiender såg dem”, det vill säga, många av deras fiender insåg efter deras martyrdöd deras sublimes ställning och deras dygders upphöjdhed och vittnade om deras storhet och fulländning.

”I samma stund blev det en stor jordbävning och en tiondel av staden störtade samman. Sju tusen människor dödades vid jordbävningen. De övriga greps av skräck och ärade himlens Gud.”^[83] Upp 11:13

32. Denna jordbävning inträffade i Shíráz efter Bábs martyrskap. Staden störtades ner ett kaos och många människor blev dödade. Stor oro följde, dessutom från sjukdomar, kolera, knapphet, hungersnöd, svält och andra lidanden – en oro vars like aldrig tidigare skådats.

33. ”De övriga greps av skräck och ärade himlens Gud.” När jordbävningen ägde rum i Fárs,^[84] grät och klagade alla överlevande dag och natt och var upptagna med att prisa och bönfälla Gud. Så stor var deras rädsla och oro att på natten kunde de varken finna någon vila eller lugn.

”Det andra veropet är över. Se, det tredje kommer snart.”^[85] Upp 11:14

34. Det första veropet var ankomsten av Guds apostel, Muḥammad sonen till 'Abdu'lláh, – frid vare med honom! Det andra veropet var Báb – ära och beröm tillkomme Honom! Det tredje veropet är den stora dagen för ankomsten av härskarornas Herre och uppenbarelsen av den utlovade Skönheten. Förklaringen till denna fråga finns i trettionde kapitlet i Hesekiel, där det säges,

”Herrens ord kom till mig. Han sade: Du människobarn, profetera och säg: Så säger Herren, Herren: Jämra er: Ve oss, vilken dag! Ty dagen är nära, Herrens dag är nära, en mulen dag, då hednafolkens stund är inne.”^[86] Hes 30:1-3

Därför är uppenbart att dagen Ve är Herrens dag, för på den dagen, ve de likgiltiga, ve de syndiga och de okunniga. Det är därför som det är sagt, ”Det andra veropet är över. Se, det tredje kommer snart.” Det tredje veropet är dagen för manifestation av Bahá'u'lláh, Guds dag och den är nära dagen för Bábs framträdande.

”Den sjunde ängeln blåste i sin basun. Då hördes i himlen starka röster som sade: Herraväldet över världen tillhör nu vår Herre och hans Smorde och Han skall vara konung i evigheternas evigheter.”^[87] Upp 11:15

35. Denna ängel syftar på mänskliga själar som har begåvats med himmelska egenskaper och är förlänade med en änglalik natur och läggning. Röster kommer att höjas och den gudomliga

^[83] Uppenbarelsboken 11:13.

^[84] Den provins i Persien där staden Shíráz är belägen.

^[85] Uppenbarelsboken 11:14.

^[86] Hesekiel 30:1-3.

^[87] Uppenbarelsboken. 11:15.

Manifestationens framträdande kommer att proklameras och basuneras ut. Det kommer att tillkännages att denna dag är dagen för ankomsten av härskarornas Herre och denna religionsordning är den gudomliga försynens barmhärtiga religionsordning. Det har utlovats och noterats i alla de heliga böcker och skrifter att på Guds dag kommer Hans gudomliga och andliga överhöghet bli etablerad, världen förnyas, en ny anda inandas i skapelsens kropp, den gudomliga vartiden inledes, från nådens moln faller regn, sanningens sol lyser och livgivande brisar fläktar. Mänsklighetens värld blir klädd i en ny mantel, jordens yta blir även som det högsta paradiset, mänskligheten blir utbildad; krig, split, strider och stridigheter försvinner; sanningsenlighet, rättrådighet, fred och gudsfruktan blir rådande; kärlek, harmoni och enande omfattar hela världen och Gud regerar för evigt – det vill säga, en andlig och evig överhöghet blir etablerad. Sådan är Guds dag. För alla dagar som har kommit och gått var Abrahams, Moses, Jesus, eller de andra profeternas dagar men denna dag är Guds dag eftersom då lyser sanningens Sol med sin största intensitet och lyster.

”Och de tjugofyra äldste som satt på sina troner inför Gud, föll ner på sina ansikten och tillbad Gud och sade: Vi tackar dig, Herre Gud, du Allsmäktige, du som är och som var, för att du har tagit makten, din stora makt och trätt fram som konung.”^[88] Upp 11:16-17

36. I varje religionsordning har det funnits tolv utvalda. På Jacobs tid var det tolv bröder, under Moses tid fanns det tolv huvudmän eller ledare för stammarna, under Jesus tid fanns det tolv apostlar och under Muḥammads tid fanns det tolv Imámer. Men i denna härliga uppenbarelse finns det tjugofyra sådana själar, dubbelt så många som i de andra, för dess storhet kräver det. Dessa heliga själar är i Guds närvaro och sitter på sina troner, vilket innebär att de regerar i evighet.
37. Dessa tjugofyra underbara själar,^[89] även om de är etablerade på den eviga överhöghetens tron, böjer ändå sig i tillbedjan och är ödmjuka och undergivna inför Guds allomfattande manifestation och de säger, *”Vi tackar dig, Herre allsmäktige Gud, du som är, var och ska komma, för att du har tagit makten i besittning, din stora makt, och trätt fram som konung.”* Det vill säga, Du skall förkunna alla Dina läror, samla alla folk på jorden under Din skugga och föra alla människor tillsammans under ett enda tabernakel. Och även om överhögheten alltid har tillhört Gud och Han har alltid varit och kommer för alltid förbli den högste Härskaren, hänvisar det i detta fall till överhögheten av Manifestation

^[88] Uppenbarelseboken. 11:16-17.

^[89] Angående de ”de tjugofyra äldste”; Mästaren har i en Skrift uppgett att de är Báb, de 18 levandets bokstäver och fem andra som ska bli kända i framtiden, (Från ett brev av Shoghi Effendi, daterat 22 juli 1943). ‘Abdu’l-Bahá har i en skrift identifierat en av de fem återstående som Ḥájí Mírzá Muḥammad-Taqí Afnán, Vakilu’d-Dawlih.

av Hans eget jag,^[90] som kommer att utfärda sådana lagar och läror som är själva anden i mänsklighetens värld och orsaken till evigt liv. Den allomfattande Manifestationen kommer att underkuva världen genom en andlig kraft, inte genom krig och stridigheter. Han kommer ordna världen med fred och harmoni, inte med svärd och spjut, Han kommer att upprätta denna gudomliga överhöghet genom äkta kärlek, inte genom militär makt. Han kommer att främja dessa gudomliga läror med vänlighet och vänskap, inte med våld och vapen. Även om dessa nationer och folk, med tanke på skillnaderna i deras villkor och deras seders och karaktärers olikhet, är som vargen och lammet, leoparden och killingen, dibarnet och ormen, kommer Han så utbilda dem att de kommer omfamna, umgås med och anförtro varandra. Antipati mellan raser, religiös fientlighet och nationell rivalitet kommer att vara helt utplånade, och alla kommer uppnå fullkomlig gemenskap och fullständig harmoni i skuggan av det välsignade trädet.

”Folken vredgades och din vredes dag har kommit, tiden när de döda skall dömas och när du skall löna dina tjänare profeterna och de heliga och dem som fruktar ditt namn, små och stora och då du skall fördärva dem som fördärvar jorden.”^[91] Upp 11:18

38. *”Folken vredgades”*, för Dina läror stod i strid de andra nationernas själviska önskningsar, *”och din vredes dag har kommit”*, vilket innebär att alla lidit svår förlust för att de inte följde Dina råd, förmaningar och lärdomar, de berövades den eviga nåden och var beslöjade från ljuset av sanningens Sol.
39. *”Tiden när de döda när de döda skall dömas”*, innebär att tiden nu har kommit när de döda – det vill säga, de som berövats Guds kärleks ande och som har förlorat det heliga eviga livet – skall dömas med rättfärdighet vilket innebär att var och en kommer upphöjas efter sin värdighet och förmåga, och att sanningen blir helt röjd om vilken grad av degradering de innehar i tillvarons värld och hur de i realiteten ska bli räknade bland de döda.
40. *”Du skall löna dina tjänare profeterna och de heliga och dem som fruktar ditt namn, små och stora”*, det vill säga, att Du skall välja ut de rättfärdiga för Din gränslösa nåd, få dem att lysa även som himmelska stjärnor över den forntida härlighetens horisont och hjälpa dem att framvisa en sådan vandel och karaktär för att upplysa den mänskliga världen och bli verktyg för vägledning och källan till evigt liv i det gudomliga Konungariket.
41. *”Du skall fördärva dem som fördärvar jorden”*, det vill säga, Du skall helt beröva de likgiltiga, för blinda blir blindhet synligt och seende blir för dem som ser uppenbart, okunnighet och villfarelsens företrädares dåraktighet kommer erkännas och de rätt vägledas kunskap och

^[90] d.v.s. Hans mest fullständiga manifestation.

^[91] Uppenbarelseboken 11:18.

visdom bli uppenbar och sålunda kommer de som fördärvar bli de fördärvade.

”Och Guds tempel i himlen öppnades och hans förbundsark blev synlig i hans tempel och det kom blixtar, dån och åska, jordbävning och stora hagel.”^[92] Upp 11:19

42. *”Och Guds tempel i himlen öppnades”*, innebär att det gudomliga Jerusalem är upprättat och att det Allra heligaste har blivit uppenbart. Bland folket med sann kunskap hänvisar *”det Allra heligaste”* till kärnan i Guds religion och Hans sanna läror som har förblivit oförändrade under alla profetiska religionsordningar, som förklarades tidigare, medan Jerusalem omfattar realiteten i Guds religion, vilket är *det Allra heligaste*, liksom alla lagar, ömsesidiga relationer, riter och materiella förordningar som utgör staden. Det är därför det kallas för det himmelska Jerusalem. I korthet, under loppet av religionsordningen för Sanningens Sol, kommer Guds ljus bryta fram med den yttersta prakten och sålunda bli kärnan i de gudomliga lärorna att förverkligade i tillvarons värld, okunnighetens och dåraktighetens mörker skinngas, världen blir en annan värld, andlig upplysning omfattas av alla och därmed kommer *det Allra heligaste* att framträda.
43. *”Och Guds tempel i himlen öppnades”*, detta innebär också att genom utbredning av dessa gudomliga läror, avslöjandet av dessa himmelska mysterier och sanningens Sol gryning, kommer portalerna för framsteg och utveckling att slås upp på alla sidor och tecken på himmelska välsignelser och gåvor uppenbaras.
44. *”Hans förbundsark blev synlig i hans tempel”*, det innebär att boken om Hans förbund blir utgiven i Hans Jerusalem, testaments skrift^[93] blir upprättad och innebörden av förbundet och testamentet blir uppenbar. Guds kallelse genljuder från öst och väst och jorden blir fylld av Guds saks berömmelse. De som kränker förbundet blir undergivna och förödmjukade och de trogna uppnår ära och anseende, för de håller fast vid förbundets bok och är fasta och orubbliga på testamentets väg.
45. *”Det kom blixtar, dån och åska, jordbävning och stora hagel”*, vilket innebär att efter utgivning av förbundets bok kommer en stor storm, den gudomliga ilskans och vredens blixtar ljungar, kränkningen av förbundet får åskan att bryta lös, tvivlens skalv skakar jorden, plågornas hagel regnar över de som kränker förbundet och de som hävdar sin tro utsätts för prövningar och sätts på prov.

Nr. 12 ~ Kommentar av kapitel 11 i Jesaja

1. I Jesaja, 11:1-10, säges det:

^[92] Uppenbarelsboken 11:19.

^[93] En skrift av Bahá'u'lláh, där han uttryckligen pekar ut ‘Abdu'l-Bahá som den som alla måste vända sig till efter hans död.

”Men ett skott skall skjuta upp ur Isais avhuggna stam, en telning från hans rötter skall bära frukt. Över honom skall Herrens Ande vila, Anden med vishet och förstånd, Anden med råd och styrka, Anden med kunskap och fruktan för Herren, Han skall ha sin glädje i Herrens fruktan. Han skall inte döma efter vad ögonen ser eller utöva lag efter vad öronen hör, utan med rättfärdighet skall han döma de fattiga, med rättvisa skaffa rätt åt de ödmjuka på jorden Han skall slå jorden med sin muns stav, med sina läppars andedräkt döda de ogudaktiga. Rättfärdighet skall vara bältet runt hans midja, trofasthet bältet om hans höfter. Vargar skall bo tillsammans med lamm, leoparder ligga bland killingar. Kalvar och unga lejon och gödboskap skall vara tillsammans och en liten pojke skall valla dem. Kör och björnar skall gå och beta, deras ungar skall ligga tillsammans och lejon skall äta halm som oxar. Ett spädbarn skall leka vid huggormens hål, ett avvant barn räcka ut handen mot giftormens öga. Ingen skall göra något ont eller förstöra något på hela mitt heliga berg, ty landet skall vara fullt av Herrens kunskap, liksom vattnet täcker havet. Det skall ske på den dagen att hednafolken skall söka Isais rot, där han står som ett baner för folken och hans boning skall vara härlig.”

2. Detta skott av stammen av Isais verkar vara tillämpligt på Jesus för Joseph var en ättling till Isais, far till David men eftersom Jesus avlades av Guds Ande, kallade Han sig för Guds Son. Om han inte hade gjort det skulle denna text faktiskt kunna hänvisa till Honom. Dessutom, om de händelser som säges ska äga rum under *skottets* dagar, tolkas symboliska, inträffade de endast delvis och om de tolkas bokstavligt skulle definitivt inga ha ägt rum under Jesus dagar.
3. Till exempel kan vi säga att leoparden och lammet, lejonet och kalven, killingen och spädbarnet och ormen betecknar olika folk, fientliga stammar och stridande folkslag på jorden som i sin opposition och fientlighet även är som vargen och lammet och vilka som genom den messianska andens andedräkt kom att bli begåvade med endräktens och harmonins ande, blev levandegjorda och nära förbundna med varandra. Men villkoren som avses i yttringen *”Ingen skall göra något ont eller förstöra något på hela mitt heliga berg, ty landet skall vara fullt av Herrens kunskap, liksom vattnet täcker havet.”*, blev inte förverkligade under Jesus religionsordning. För i dag finns det åtskilliga fientliga och stridande nationer i världen. Våldigt få erkänner Israels Gud och de flesta är berövade kunskapen om Gud. Likaledes blev inte en allomfattande fred etablerad genom Jesus ankomst – det vill säga, fred och välbefinnande är inte förverkligade bland fientliga och stridande nationer, tvister och konflikter är inte lösta och harmoni och uppriktighet är inte uppnådda. Och även denna dag råder det fiendskap, hat och konflikter mellan de kristna folken.
4. Men dessa verser är ord för ord tillämpliga på Bahá'u'lláh. Vidare, i denna underbara religionsordning kommer jorden bli en annan jord och mänsklighetens värld kommer att klädd med fullkomlig stillhet och utsmyckning. Tvister, stridigheter och blodsutgjutelser kommer att ge

efter för fred, uppriktighet och harmoni. Bland nationer, folk, folkslag och regeringar, kommer kärlek och vänskap segra och samarbete och nära förening kommer bli fast etablerade. Och slutligen kommer krig vara helt bannlysta och när lagarna i den mest heliga boken är antagna, kommer argument och tvister lösas med fullkomlig rättvisa inför en allomfattande domstol av regeringar och folk och eventuella svårigheter som kan uppstå kommer att lösas. Världens fem kontinenter kommer att bli som en, dess åtskilliga nationer kommer att bli en nation, jorden kommer att bli ett hemland och människosläktet kommer att bli ett folk. Länder kommer att bli så nära förbundna och folk och nationer så blandade och enade att människosläktet kommer att bli som en familj och ett folkslag. Ljuset av himmelsk kärlek kommer att lysa och hatets och fiendskapens dystra mörker kommer att fördrivas så långt som möjligt. Den allomfattande freden kommer att resa sin paviljong i mitten av skapelsens hjärta och det välsignade livets träd kommer växa och blomstra för att sträcka sin skyddande skugga över öst och väst. Starka och svaga, rika och fattiga, stridande folkslag och fientliga nationer – är som vargen och lammet, leoparden och kiden, lejonet och kalven – kommer att behandla varandra i yttersta kärlek, enighet, rättvisa och rättfärdighet. Jorden kommer att fyllas med kunskap och lärande, med skapelsens realiteter och mysterier och med kunskapen om Gud.

5. Nu, i denna strålande tidsålder som är Bahá'u'lláhs århundrade, betänk i vilken utsträckning kunskap och lärande har utvecklats, hur fullständigt skapelsens mysterier har avtäckts, och hur många stora företag har inletts och blir mångfaldigade dag för dag. Snart kommer materiell kunskap och lärande så väl som andlig kunskap, göra sådana framsteg och framvisa sådana underverk som bländar varje öga och avslöjar den fulla innebörden av versen Jesajas, ”*ty landet skall vara fullt av Herrens kunskap*”.
6. Betänk likaledes hur, under den korta tiden sedan Bahá'u'lláhs ankomst, människor från alla nationer, folkslag och slakten har gått in under skuggan av denna Sak. Kristna, judar, zoroastrier, buddhister, hinduer och perser alla umgås tillsammans i fullkomlig kärlek och kamratskap, som om de i tusen år hade tillhört samma folkslag och familj – verkligen, som om de var far och son, mor och dotter, syster och bror. Detta är en innebörd av kamratskap mellan vargen och lammet, leoparden och killingen, lejonet och kalven.
7. En av de stora händelserna som ska ske på dagen för manifestation av den ojämförbara Grenen^[94] är hissa Guds standard bland alla nationer. Med detta avses att alla nationer och folkslag samlas tillsammans under skuggan av det gudomliga banneret som inte är något annat än den förnämsta Grenen och kommer att bli en enda nation. Religiösa och sekteristiska motsättningar, fientlighet mellan slakten och folk och skillnader mellan nationer kommer att försvinna.

---

^[94] Bahá'u'lláh.

Alla människor kommer att hålla fast vid en religion, ha en gemensam tro, kommer att blandas till ett släkte och bli ett enda folk. Alla kommer att bo i ett gemensamt fosterland, som är planeten. Allomfattande fred och endräkt blir förverkligad mellan alla nationer. Den ojämförliga Grenen kommer att församla hela Israel, det vill säga, under Hans religionsordning kommer Israel åter bli sammanfört i det heliga landet och det judiska folket som är spridda i öster och väster, söder och norr, kommer bli församlade tillsammans.

8. Observera att dessa händelser ägde inte rum under den kristna religionsordningen för nationerna gick inte in under ett enda banner – den gudomliga Grenen – men under den här religionsordningen för härskarornas Herre kommer alla nationer och folk inträda i Hans skugga. Likaledes var Israel utspritt över hela världen, de var inte samlade tillsammans i det heliga landet under loppet för den kristna religionsordningen men i början av Bahá'u'lláhs religionsordningen har detta gudomliga löfte som tydligt uttrycks i alla profeternas böcker börjat bli förverkligat. Observera hur från alla världens hörn det judiska folket kommer till det heliga landet, förvärvar byar och marker att bebo och det ökar dag för dag i en sådan utsträckning att hela Palestina blir deras hem.

Nr. 13 ~ Kommentar av kapitel 12 i Johannes uppenbarelse

1. Vi har tidigare förklarat^[95] att det som de heliga Skrifterna vanligen avser med den heliga Staden eller det gudomliga Jerusalem är Guds religion som ibland har liknats vid en Brud eller kallats för Jerusalem eller är framställt som en ny himmel och en ny jord. Således i Johannes uppenbarelse kapitel 21, säges det:

”Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Ty den första himlen och den första jorden hade försvunnit och havet fanns inte mer. Och jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner från himlen, från Gud, redo som en brud, som är smyckad för sin brudgum. Och jag hörde en stark röst från tronen säga: Se, nu står Guds tabernakel bland människorna och han skall bo hos dem och de skall vara hans folk och Gud själv skall vara hos dem.” Upp 21:1-3

2. Lägga märke till hur tydligt och uppenbart det är att *den första himlen och den första jorden* avser den tidigare religionens yttre aspekter av. För det säges att *den första himlen och den första jorden hade försvunnit och hav finns inte mer*. Det vill säga, jorden är skådeplatsen för den yttersta domen och på denna plats kommer havet inte finnas mer, vilket innebär att Guds lag och lära har spridits över hela jorden, att hela mänskligheten har anammat Guds Sak och att jorden kommer vara helt befolkad av troende. Således kommer det inte finnas något mera hav, för människan har sin boning på torra land och inte i havet – det betyder att i den religionsordning kommer religionens inflytelsesfär omfatta

^[95] Se Nr. 11 – ”Kommentar av kapitel 11 i Johannes uppenbarelse.”

varje land som människan har trampat och vara etablerad på en fast grund varpå fötter inte vacklar.

3. Likaledes är Guds religion är beskriven som den heliga Staden eller det nya Jerusalem. Det är tydligt att det nya Jerusalem som stiger ned från himlen inte är en stad av sten och kalk eller tegel och murbruk utan snarare Guds religion som stiger ned från himlen och kallas för ny. För det är uppenbart att ett Jerusalem som är byggt sten och murbruk stiger inte ned från himlen och blir förnyat utan det som blir förnyat är Guds religion.
4. Dessutom är också Guds religion liknad vid en *smyckad brud* som framträder med yttersta behag, som det säges i kapitel 21 i Johannes uppenbarelse,

”Och jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner från himlen, från Gud, redo som en brud” Upp 21:2

Och i kapitel 12, säges det:

”Ett stort tecken visade sig i himlen: en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter och en krona av tolv stjärnor på sitt huvud.” Upp 12:1

Denna kvinna är Bruden, Guds religion som sänktes ned över Muḥammad. Solen som hon var klädd i och månen som var under hennes fötter, är de två regeringar som står i religionens skugga, den persiska och ottomanska, för emblemet för Persien är solen och för Osmanska imperiet månskärnan. Således anspelar solen och månen på regeringar som står i skuggan av Guds religion. Sedan säges det: *”en krona av tolv stjärnor på sitt huvud.”* Dessa tolv stjärnor representerar de tolv Imámerna, som var befrämjare av Muḥammads religion och undervisare av folken, som lyste som stjärnor på väglednings himmel.

”Hon är havande och ropar i barnsnöd och födslovånda.” Upp 12:2

5. I den är andra versen säges det; *”Hon är havande och ropar i barnsnöd och födslovånda.”* vilket innebär att denna religion kommer att lida stora svårigheter och få uthärda stor möda fram till det från den framkommer en fullkomlig telning – det vill säga, fram till den efterföljande och utlovade Manifestation, som är en perfekt telning, född ur skötet av denna religion, vilken även är dess moder. Med denna telning avses är Báb, den primära Punkten, som i själva verket föddes ur Muḥammads religion. Med andra ord, den heliga realiteten som var barnet och frukten av Guds religion – dess moder – som var dess utlovade, kom till stånd i den religionens himmelska rike, men blev uppryckt till Gud för att undkomma drakens herravälde. Efter 1260 dagar förstördes draken och Guds religions telning, den utlovade blev manifesterad.

”Ett annat tecken visade sig också i himlen och se, en stor eldröd drake med sju huvuden och tio horn och med sju kronor på sina huvuden. Hans stjärt drog med sig en tredjedel av

*himlens stjärnor och han kastade ner dem på jorden. ...” Upp
12:3-4*

6. Denna drake avser dynastin Umayyaderna som dominerade den Muḥammadianska religionen och de sju huvuden och sju kronorna betyder sju länder och områden över vilka den kom att härska; det romerska riket i Syrien och de persiska, arabiska och egyptiska rikena, tillsammans med rikena i Afrika – det vill säga, Tunis, Marocko och Algeriet, området Andalusien, som nu är Spanien och de turkiska stammarnas områden i Transoxania.^[96] Umayyaderna fick makt över alla dessa riken. De tio hornen avser namnen på umayyadiska härskare – för utan upprepning, fanns det tio namn på regenter, vilket innebär tio namn på befälhavare och kalifer – den förste är Abú Súfyán och den siste Marván – men flera av dem bär samma namn. Således finns det två Muáviyá, tre Yazíd, två Valíd och två Marván, men om namnen räknas åt det tio härskare eller tio namn på ledare och regenter. Dessa, Umayyadernas kalifer, varav den förste var Abú Súfyán, tidigare Amír i Mecka och grundare av dynastin och den siste var Marván, tillintetgjorde en tredjedel av de heliga och helgade själarna som härstammade från äkta ättlingar till Muḥammad och de var även som stjärnorna på himlen.

”... Och draken stod framför kvinnan som skulle föda för att sluka hennes barn, så snart hon hade fött det.” Upp 12:4

7. *”Och draken stod framför kvinnan som skulle föda för att sluka hennes barn, så snart hon hade fött det.”* Som vi tidigare har förklarat, är denna kvinna Guds religion. Att draken stod nära kvinnan innebär att den höll vakt för att sluka hennes barn så snart som det hade nedkommit. Detta barn var den utlovade manifestationen, som är telningen av Muḥammads religion. Umayyaderna var alltid angelägna om att kunna gripa den Utlovade, som skulle komma från Muḥammads släktgren, för att förstöra och förintä honom för de fruktade mycket hans ankomst. Och när än de fann en ättling till Muḥammad som var respekterad av folket, dödade de honom.

”Och hon födde ett barn, en son, som skall styra alla folk med järnspira och hennes barn blev uppryckt till Gud och hans tron.” Upp 12:5

8. *”Och hon födde ett barn, en son, som skall styra alla folk med järnspira”* Denna ärorike son är den utlovade Manifestation som var född i Guds religion och som föddes upp i de gudomliga lärornas famn. Järn staven är en symbol för makt och kraft – den är inte ett svärd – och innebär att Han kommer ledsaga alla folk på jorden genom Hans gudomliga makt och kraft. Och med denna son avses Báb.
9. *”och hennes barn blev uppryckt till Gud och hans tron.”* Det är en profetia angående Báb, som steg upp till Konungadömet, till Guds tron och till

^[96] Transoxanien, ”landet bortom Oxus” är området mellan floderna Oxus (Amu-Darja) och Jaxartes (Syr-Darja) i Centralasien, ofta helt sammanfallande med regionen och den forna persiska provinsen Sogdiana.

sätet för Hans överhöghet. Överväga hur nära detta överensstämmer med vad som verkligen skedde.

”Kvinnan flydde då ut i öknen, där hon har en plats som Gud har berett åt henne, så att hon får sitt uppehälle i ettusen tvåhundra sextio dagar.” Upp 12:6

10. *”Kvinnan flydde då ut i öknen”* – det vill säga, Guds religion tog sin tillflykt till öknen vilket innebär den stora öknen Hijáz på den arabiska halvön.
11. *”där hon har en plats som Gud har berett åt henne”*, det vill säga, den Arabiska halvön blev boning, hemvist och brännpunkten för Guds religion.
12. *”så att hon får sitt uppehälle i ettusen tvåhundra sextio dagar.”* Enligt terminologin i Bibeln är innebörden av dessa 1260 dagar de 1260 år som vi tidigare har förklarat. Således för 1260 dagar fostrades Guds religion i Arabiens stora öken, fram till dess den Utlovade framträdde. Efter dessa 1260 år upphörde den religionen att ha något inflytande för frukten av trädet hade manifesterats och dess resultat hade framställts.
13. Överväg hur väl profetiorna stämmer överens med varandra! Uppenbarelsboken fastställer ankomsten av den utlovade till efter 42 månader. Profeten Daniel uttrycker det som tre tider och en halv som även är 42 månader eller 1260 dagar. En annan vers i Johannes uppenbarelse anger precis 1260 dagar och Bibeln anger uttryckligen att varje dag innebär ett år. Inget kunde vara tydligare än denna överensstämmelse mellan profetiorna. Bábs framträdande skedde år 1260 A.H.,^[97] enligt den muslimska kalendern. Det finns inget tydligare bevis än detta i Bibeln för någon Manifestation. Om man är rättvis är överensstämmelsen av dessa tider som har angetts av de lysande Själarna det mest avgörande beviset och det kan inte finnas någon annan möjlig förklaring till dessa profetior. Saliga äro de rättsinniga som söker sanningen.
14. När dock rättvisa saknas, utmanar, tvistar, och förnekar folket det uppenbara. Deras agerande är som fariséernas, på Jesus tid, som envist skulle förneka de förklaring som Han och Hans apostlar gjorde och vilka skulle medvetet dölja sanningen för det okunniga folket och sade; *”Dessa profetior handlar inte om Jesus, utan är om den utlovade som skall komma senare, enligt de villkor som nämns i de fem Moseböckerna.”* – bland dessa villkor var att Han skulle vara en kung, sitta på Davids tron, upprätthålla lagen i de fem Moseböckerna och inleda den allra störst rättvisan och åstadkomma att vargen och lammet samlas vid samma källa. Och således beslöjade de folket från att känna igen Jesus.

^[97] Hejira – Muhammeds flykt från Mecka till Medina år 622 som markerade början av den muslimska eran; den muslimska kalendern har sin början det året.

Nr. 14 ~ Materiella och andliga cykler

1. I denna materiella värld har tiden växlande cykler och platser är föremål för varierande villkor. Årstiderna följer på varandra och individer gör framsteg, går tillbaka och utvecklas. Vid en tidpunkt är det vår och vid en annan höst, vid en tidpunkt är det sommars och vid en annan råder vinter.
2. Vårsäsongen har regntyngda moln och mysk doftande brisar, den livgivande sefyren^[98] och ett lagom milt väder. Regnet faller, solen lyser, den återupplivande vinden blåser, världen förnyas och livets andetag yppar sig lika i växter, djur och människan. Jordiska varelser passerar från ett tillstånd till ett annat. Alla ting blir klädda i en ny dräkt, den svarta jorden blir insvept av ymnigt gräs, berg och slätter klädda i en smaragdgrön mantel, träden bär löv och blommor, trädgårdar frambringar blommor och doftande örter världen blir en annan värld och hela skapelsen blir genomsyrad av nytt liv. Jorden som var en själlös kropp, finner en ny ande och uppvisar den största skönhet, nåd och behag. Sålunda frambringar vårtiden ett nytt liv och ingjuter en ny ande.
3. Sedan kommer sommartiden när värmen tilltar och tillväxt och utveckling manifesterar fullheten av sin kraft. Livskraften når sitt överflöd i växtriket. Frukt och grödor framträder, skördetiden kommer, frön blir kärvar och förberedelser vidtas för vintermånaderna.
4. Sedan kommer den obevekliga hösten när ohälsosamma stormar blåser, ofruktsamma vindar fläktar och säsongen med brister och saknad anländer. Alla ting vissnar, den behagliga luften blir hårt och kylig, vårens brisar blir till höstens vindstötar, träden, de en gång bördiga och gröna blir vissna och kala, blommor och doftande örter bleknar bort i sorg, den vackra trädgården har blivit en dunkel hög av damm.
5. Efter det följer vintersäsongen när kalla vindar blåser och stormar uppstår. Det snöar och stormar, regnar och haglar, åskar och blixtar, kyla och dvala och sömn tar vid. Växter blir som döda och djur försmäktar och tynar bort.
6. När detta tillstånd är uppnått återvänder ännu en gång en ny livgivande vårtid och cykeln inleds. Vårsäsongen med sin mängd av vitalitet och nåd och överflöd av storhet och majestät, reser sitt tält över bergen och slätterna. Ännu en gång förnyas de skapade tingens tempel och skapelsen tillfälliga varelser förnyas. Levande kroppar växer och utvecklas, fält och slätter blir gröna och bördiga, träd frambringar blommor och förra årets vår återvänder åter i höjden av sitt majestät och sin härlighet. Själva tingens förekomst måste alltid vara beroende av och vidmakthållas genom dessa cykler och växlingar. Sådana är cyklerna och kretsloppen i den materiella världen.

---

[98] Sefyr – Västanvind, vind från väster, Etymologi: Från grekisk mytologi Zefyros, en västanvind som ansågs ha hästgestalt och omnämns i Illiaden

7. På liknande sätt fortskrider de andliga cyklerna förknippade med Guds profeter. Det vill säga, den andliga våren är dagen för ankomsten av heliga Manifestationer. Den är gudomlig prakt och himmelska nåd, livets fläktande vind och sanningens Sols gryning. Anden blir levandegjord, hjärtan vederkvickta, själar blir förfinade, all existens blir satt i rörelse och mänskliga realiteter jublar och växer i färdigheter och fullkomlighet. Allomfattande framsteg uppnås och själar blir upplyftade och de döda levandegjorda – för det är dagen för uppståndelsen, årstiden för begeistring och upphetsning, timmen för fröjd och glädje och tiden för hänförelse och försakelse.
8. Denna själsväckande vårtid ger sedan upphov till en givande sommar. Guds ord tillkännages, Hans lag kungörs och allt uppnår ett tillstånd av fulländning. Det himmelska bordet sprids, den heliga vindens brisar parfymerar öst och väst, Guds läror erövrar hela världen, själar blir utbildade, lovvärda resultat framkommer, allomfattande framsteg görs i den mänskliga sfären och gudomliga gåvor omger alla ting och verklighetens sol stiger upp över det himmelska Konungadömet horisont i höjden av sin makt och styrka.
9. När Solen når sin höjdpunkt, börjar den dala och stiger ned och den andliga sommarsäsongen följs av höst. Tillväxt och utveckling avstannar, milda brisar förvandlas till fördärvliga vindar och säsongen med brist och saknad skingrar livskraften och skönheten i trädgårdar, slätter och gemak. Det vill säga, den andliga dragningskraften försvinner, gudomliga egenskaper förfaller, hjärtats strålgans nedtonas, själens andlighet avtrubbas, dygder blir till laster och helighet och renhet finns inte mer. Grunderna för Guds religion blir förstörd och tillintetgjord, enbart seder och traditioner tar deras plats, splittring uppträder och ståndaktighet ändras till förvirring. Anden tynar bort hjärtan förvissnar och själar försmäktar.
10. Vintern anländer – det vill säga, okunnighetens och okunskapens kyla omsluter världen och egensinnighetens och de själviska begärens mörker råder. Likgiltighet och utmaningar blir följderna med lättja och dårskap, uselhet och djuriska egenskaper, kallsinnighet och stenliknande dvala, även som under vintertiden när jorden berövas inverkan av solens strålar och blir ofruktsam och ödlig. När sinnen och tankens sfär och når detta stadium, återstår intet annat än ständig död och ändlös icke-existens.
11. När däremot vintersäsongen har haft sin gång, återvänder den andliga våren och en ny cykel avslöjar sin prakt. Andens vindar fläktar, den strålande morgonen gryr, regn från den barmhärtiges moln faller, stålar från sanningens Sol bryter fram och mänsklighetens värld förlänas ett nytt liv och ikläds en underbar mantel. Alla tecken och gåvor från förra vårtiden och kanske ännu större återkommer med denna nya säsong.
12. De andliga cyklerna för sanningens Sols, liksom cyklerna för den materiella solen, befinner sig i ett tillstånd av ständig rörelse och

förnyelse. Sanningens Sol kan liknas vid den materiella solen, som stiger upp från många olika platser. En dag stiger den upp i kräftans tecken och en annan dag i vågens tecken, en dag kastar den sina strålar från vattumannens tecken och annan dag från vädurens tecken. Ändå är solen bara en sol och en enda realitet. De som äger sann kunskap är solens älskare och är inte fästade vid dess gryningsplatser. De som är försedda med insikt är sökare av själva sanningen och inte av dess företrädare och manifestationer. Således böjer de sig i tillbedjan inför solen, från vilket tecken och över vilken horisont den än uppträder och söker sanningen från varje helgad själ som uppenbarar den. Sådana människor upptäcker oundvikligen sanningen och de är inte beslöjade från solens ljus på det gudomliga himlavalvet. Således, kommer alltid strålarnas älskare och ljusets sökare vända sig mot solen, vare sig den är lysande i vädurens tecken eller skänker sin nåd från kräftans tecken eller utgjuter sina strålar från tvillingarnas tecken.

13. Men de dåraktiga och okunniga är förälskade i zodiakens tecken och de är hänfödda av gryningsplatsen och inte av solen. När solen stod i kräftans tecken vände de sig emot den men när den passerade in i vågen fortsatte de, fästade som de var vid det tidigare tecknet, att fästa sin blick vid det tecknet och höll fast vid detta tecken och därmed berövade de sig själva från solens strålar när den hade förflyttat sig. Sålunda spred en gång sanningens Sol sina strålar från Abrahams tecken som senare bröt fram över Moses tecken och upplyste horisonten och ännu senare steg solen upp med sin största makt, värme och strålgans i Jesus tecken. De som sökte efter sanningen tillbad den varhelst de såg den men de som var fästade vid Abraham blev berövade detta när solen på nytt lyste från Sinai och upplyste Moses realitet. Och de som höll fast vid Moses när sanningens Sol utgöt sin himmelska prakt i dess yttersta strålgans i Jesus gryning var som beslöjade och så vidare.
14. Därför måste man söka efter sanningen, bli hänförd och trollbunden av alla helgade själar i vilka man finner den och bli helt dragen till Guds nåds utgjutelser. Man måste vara som en mal, en älskare av ljuset från vilken lampa det än lyser och man måste vara som en näktergal, en älskare av rosor i vilken berså de än blommar.
15. Om solen skulle stiga upp i väst skulle den fortfarande vara solen. Faktiskt, oavsett från viken punkt solen än stiger upp är den fortfarande solen. Man får inte se dess framträdande som begränsat till en enda plats och betrakta de övriga platserna som berövade. Man får inte vara beslöjad av dess uppgång i öster och anse väst som platsen för dess nedgång och dalande. Man måste söka efter Guds nåds mångfald, uppsöka den gudomliga strålgansen och bli hänförd och trollbunden av den realitet där den klart och tydligt finns. Betänk, om judarna inte hade hållit fast vid Moses horisont utan hade fäst sin blick på Sanningens Sol, skulle de otvivelaktigt ha skådat Solen lysande i

fullheten av dess gudomliga prakt i den sanna Gryningspunkten som var Jesus. Men ack! tusen gånger ack! De höll fast vid Moses namn och berövade sig själva den överjordiska nåden och den himmelska praktiken!

Nr. 15 ~ Verkligt välstånd

1. Varje existerande tings ära och upphöjelse är tillfälligheter av vissa orsaker och villkor.
2. Jordens ypperlighet, utsmyckning och fulländning består i detta: att genom utgjutelser av vårens regn blir den grön och grönskande; att växter spirar; att blommor och örter växer; att fruktbarande ger riklig avkastning och bär fram färska och saftiga frukter; att trädgårdarna blir klädda; att ängarna blir smyckade; att berg och slätter blir klädda i en smaragdfärgad mantel och att fält och boningar, byar och städer blir utsmyckade. Detta är mineralrikets välstånd.
3. Höjden av upphöjelse och fulländning i växtriket består av detta: att ett träd står högt bredvid en ström av färskt vatten; att en lätt bris bör blåsa; att solen skänker sin värme; att en trädgårdsmästare vårdar det och att det utvecklas dag för dag för att ge frukt. Men dess verkliga välstånd består i att utvecklas till djurens och det människans rike att ersätta det som har förbrukats i djurens och människans kroppar.
4. Upphöjelsen i djurens rike är att ha perfekta kroppsdelar, organ och förmågor och att få alla sina behov tillgodosedda. Det är höjden av dess härlighet, ära och upphöjelse. Således består djurens högsta välstånd i att vistas på en grön och bördig äng, i en rinnande ström av det sötaste vattnet och i en skog som strålar av liv. Om dessa saker tillgodoses, kan man för dem inte föreställa sig ett större välstånd. Till exempel när en fågel bygger sitt bo i en grön och givande skog, på en vacker höjd, i ett mäktigt träd och på toppen av en hög gren och om det har tillgång till alla frön och allt vatten som den behöver är detta dess fullkomliga välstånd.
5. Men det verkliga välståndet för djuren består i övergången från djurens värld till den mänskliga sfären som det mikroskopiska varelsena som genom vatten och luft kommer in i människans kropp och blir införlivade och ersätter det som har förbrukats i hennes kropp. Detta är den största äran och välståndet i djurens rike och man kan inte föreställa sig någon större ära för dem.
6. Därför är det tydligt och uppenbart att sådant materiellt välbefinnande, bekvämlighet och överflöd är höjden av välstånd för mineraler, växter och djur. Och verkligen, ingen rikedom, bekvämlighet, inget välstånd, eller välbefinnande i den materiella världen är likvärdig med fåglarnas rikedom, för de har alla vidsträckt slätter och berg som deras bonings plats, alla frön och skördar är deras rikedom och näring och alla länder, byar, ängar, betesmarker, skogar

och vildmarker är deras egendom. Vem är rikare, denna fågel eller den mest förmögna människan? För oavsett hur många frön fågeln kan samla in eller ge bort, minskar inte dess rikedom.

7. Då är det tydligt att människans ära och upphöjelse inte enbart kan bestå av materiella välbehag och jordiska förmåner. Det materiella välståndet är helt sekundärt medan människans upphöjelse tillhör främst sådana dygder och färdigheter som är utsmyckningar av den mänskliga realiteten. Den består gudomliga välsignelser, himmelska gåvor, uppriktiga känslor, kärlek till och kunskapen om Gud, folkens utbildning, sinnets föreställningar, vetenskapliga upptäckter. Den består av rättvisa och jämlikhet, sannfärdighet och välvilja, inre mod och medfödd mänskokärlek, garanti av andras rättigheter och bevarandet av förbunds och överenskommelsers okränkbarhet. Den består av rättrådighet beteende under alla omständigheter, kärlek för sanningen under alla förhållanden, självförsakelse till nytta för alla människor, vänlighet och medkänsla för alla folk, åttlydnad av Guds läror, tjänande av det gudomliga konungariket, vägledning av hela mänskligheten, och utbildning för alla släkten och folk. Det är välståndet i den mänskliga världen! Det är upphöjelsen av människan i världen! Det är evigt liv och himmelsk ära!
8. Dock manifesterar sig inte dessa gåvor av sig själv i den mänskliga realiteten förutom genom gudomlig och himmelsk kraft och genom himmelska läror, för det behövs en övernaturlig kraft. Spår av dessa fullkomligheter kan mycket väl förekomma i naturens värld men de är flyktiga och kortlivade som solljusets strålar på väggen.
9. När den medkännande Herren har krönt människans huvud med ett sådant glänsande diadem, måste vi sträva efter att dess lysande ädelstenar må kasta sitt ljus över hela världen.

Del II

Några kristna ämnen

Nr. 16 ~ Ogripbara realiteter och deras uttryck i förnimbara former

1. Det finns en punkt som är central för att förstå kärnan i de frågor som vi har diskuterat och andra som vi kommer att diskutera, nämligen att den mänskliga kunskapen är av två slag.
2. Den ena typen är kunskapen förvärfvas genom sinnen. Det som ögat, örat eller sinnen för lukt, smak eller känsel kan uppfatta kallas för förnimbart. Till exempel, solen är förnimbar, eftersom den kan ses. Likaledes är ljud förnimbart eftersom örat hör dem; lukt eftersom det kan inandas och uppfattas av luktsinnet, livsmedel eftersom gommen uppfattar deras sötna, syrlighet, bitterhet eller salta; värme och kyla är förnimbara eftersom känseln uppfattar dem. Dessa sägs vara förnimbara realiteter.
3. Den andra typen av mänsklig kunskap är den om ogripbara ting – det vill säga, den består av ogripbara realiteter som inte har någon yttre form eller plats och inte är förnimbara. Till exempel är sinnenas förmågor inte förnimbara eller några av människans egenskaper. De är ogripbara realiteter. Således är kärlek ogripbar och inte en förnimbar realitet. För örat hör inte dessa realiteter, ögat ser dem inte, lukten känner dem inte, smaken urskiljer dem inte och känseln uppfattar dem inte. Även etern och de krafter som naturfilosofin säges vara värme, ljus, elektricitet och magnetism, är ogripbara och inte förnimbara realiteter. Likaledes är själva naturen en ogripbar och inte en förnimbar realitet, den mänskliga anden en ogripbar och inte en förnimbar realitet.
4. Men när vi försöker uttrycka dessa ogripbara realiteter, har vi ingen annan möjlighet än att gjuta dem i formen av det förnimbara för utåt existerar inget förutom det förnimbara. Således när vi önskar förklara andens realitet, dess tillstånd och grader, är vi tvungna att beskriva dem i termer av förnimbara ting eftersom utåt existerar inget förutom det förnimbara. Till exempel, sorg och lycka är ogripbara ting, men när vi vill uttrycka dessa andliga tillstånd säger vi; ”*mitt hjärta blev tungt, mitt hjärta var upplyft*”, även om hjärta varken är tungt eller upplyft. Snarare, det är ett andligt eller ogripbart tillstånd, som vi för att uttrycka är tvungna att använda förnimbara termer. Ett annat exempel vi säger; ”*den och den har gjort stora framsteg*”, även om de är kvar på samma ställe eller ”*den och den har en upphöjd ställning*” även om de som alla andra fortfarande går på jorden. Denna upphöjelse och dessa framsteg är andliga tillstånd och ogripbara realiteter men för att förklara dem är vi tvungna att använda förnimbara termer eftersom utåt existerar inget förutom det förnimbara.
5. För att nämna ett annat exempel, kunskap är symboliskt beskrivet som ljus och okunnighet som mörker. Men tänk efter, är kunskap förnimbart ljus eller är okunnighet förnimbart mörker? Verkligen inte. De är bara ogripbara tillstånd, men när vi utåt önskar uttrycka dem

kallar vi kunskap för ljus och okunnighet för mörker, vi säger; ”*mitt hjärta var dystert och det blev upplyst.*” Kunskapens ljus och okunnighetens mörker är ogripbara realiteter, inte förnimbara, men när vi utåt önskar uttrycka dem är vi tvungna att ge dem en förnimbar form.

6. Då är det uppenbart att duvan som sänkte sig ner över Jesus^[99] inte var en materiell duva utan ett andligt tillstånd uttryckt med en förnimbar symbol för att det skulle bli begripligt. Även i gamla Testamentet står det skrivet att Gud framträdde som en pelare av eld.^[100] Det som avses är inte en förnimbar form utan en ogripbar realitet har uttryckts i en sådan form.
7. Jesus sade; ”*fadern är i sonen och sonen är i fadern.*”^[101] Var Jesus i Gud, eller Gud var i Jesus? Nej i Guds namn! Detta är ett ogripbart tillstånd som har uttryckts i förnimbara bilder.
8. Vi kommer till förklaringen av Bahá'u'lláhs ord där Han säger: ”*O Konung! Jag var en människa som alla andra, jag var sovande på min soffa, när jag väcktes, av brisen från den All-Härlige som fläktade över Mig och förlänade mig kunskap om allt som har varit. Det här inte från mig, utan från den Allsmäktige och Allvetande.*”^[102] Det är tillståndet för gudomlig uppenbarelse. Det är inte förnimbart det är en ogripbar realitet. Det är helgat från och överstiger dåtid, nutid och framtid. Det är en jämförelse, en analogi – en metafor och inte en bokstavlig sanning. Det är inte tillstånd som vanligtvis förstås av det mänskliga sinnet när det sägs att någon sov och sedan vaknade utan det innebär en övergång från ett tillstånd till ett annat. Till exempel, sovande är ett tillstånd av vila och vakenhet är ett tillstånd av rörelse. Sovande är ett tillstånd av tystnad, vakenhet är ett tillstånd av yttrande. Sovande är ett tillstånd av fördoldhet, vakenhet det av manifestation.
9. Det finns exempelvis ett persisk och arabisk uttryck som lyder, jorden var sovande våren kom och allt vaknade, eller, jorden var död våren kom och allt återupplivades. Dessa uttryck är jämförelser, analogier, liknelser och figurativa tolkningar i den inre betydelsens sfär.
10. Kort sagt, Guds manifestationer har alltid varit och kommer alltid förbli, lysande realiteter, ingen förändring eller variation sker i deras väsen. Som mest, innan Deras uppenbarelse var de tysta och lugna som en sovande och efter Deras uppenbarelse är de talande och upplysta som en vaken.

^[99] jfr. Matteus 3:16-17; Markus 1:10-11; Lukas 3:22.

^[100] 2:a Mosebok 14:24 – Men när morgonväkten var inne, såg Herren från *pelaren av eld* och moln ner på egyptiernas här och förvirrade den.; 2:a Mosebok 13:21 – Herren gick framför dem, om dagen i en molnstod för att visa dem vägen och om natten i en *eldstod* för att ge dem ljus. På det sättet kunde de vandra både dag och natt.

^[101] Johannes evangelium 10:38. – Men om jag gör dem, så tro på gärningarna, om ni inte kan tro på mig. Då skall ni inse och förstå att *Fadern är i mig och jag i Fadern.*

^[102] Utdrag ur Bahá'u'lláhs brev till Násiri'd-Dín Sháh, se Súriy-i-Haykal, st. 192.

Nr. 17 ~ Jesus födelse

1. Fråga: – Hur blev Jesus född av den helige Anden?
2. Svar: – När det gäller denna fråga, är de gudomliga och materialistiska filosoferna oense. De gudomliga filosoferna anser att Jesus avlades av den helige Anden, medan de materialistiska filosoferna menar att det är omöjligt och ohållbart och anser att Han ovillkorligen måste ha haft en mänsklig fader.
3. I Koranen säges det; ”Och Vi sände till henne Vår ingivelses ängel som uppenbarade sig för henne i en välskapad mans skepnad.”^[103] vilket innebär att den helige Anden antog mänsklig form som en bilds framträdande i en spegel och samtalande med Maria.
4. De materialistiska filosoferna tror att det måste finnas parning och anser att en levande kropp inte kan komma till stånd från en livlös eller bli materialiserad utan en förening av man och kvinna. De tror att det är omöjligt inte bara för människan utan också för djur och växter. För denna parning mellan hane och hona finns i alla levande djur och växter. De hävdar till att själva Koranen bekräftar denna tingens parvisa ordning; ”Stor i Sin härlighet är Han, som har skapat allt vad jorden alstrar, människorna själva och det som de saknar kunskap om, i motsatspar.”^[104] det vill säga, Vi har skapat alla ting i par.
5. Kort sagt; de säger att en människa, utan en mänsklig far är otänkbart. Som svar, säger de gudomliga filosoferna; ”Det är inte omöjligt även det inte har kunnat iakttas och det är en skillnad mellan det som är omöjligt och som bara inte har kunnat iakttas. Till exempel, på tiden innan telegrafan hade inte ögonblicklig kommunikation mellan öst och väst kunnat iakttas men den var inte omöjlig, likaledes hade inte fotografering och fonograf kunnat iakttas men det var inte omöjligt.”
6. De materialistiska filosoferna insisterar på sin tro och de gudomliga filosoferna svarar: ”Är denna jord evigt eller har den ursprung?” De materialistiska filosoferna svarar: ”Enligt väl etablerade vetenskapliga upptäckter, är det fastställt att den har ursprung, att den från början var den ett brinnande klot och gradvis blev tempererad, en skorpa bildades runt den och på denna skorpa uppstod växter, sedan djur och slutligen människan.”
7. De gudomliga filosoferna säger: ”Från ert uttalande framgår det tydligt att mänskliga arten på jordklotet har ursprung och är inte evig. Då det är säkert att den första människan varken hade far eller mor, för den mänskliga artens existens har ett ursprung i tiden. Vilket är mer problematiskt; att människan kom till stånd, om än gradvis, utan fader och moder eller att hon kom till stånd utan en fader? När ni erkänner att den första människan tillkom utan fader eller moder, vare sig det skedde gradvis eller under en kort tidsperiod, kan det inte råda någon tvekan om att en människa utan en mänsklig fader också är möjligt och logiskt godtagbart. Man kan

^[103] Koranen 19:16-17 – Och minns vad denna Skrift har att säga om Maria. Hon drog sig ifrån de sina till ett avskilt rum i öster och lät dem förstå att hon ville vara i ostördhet genom att anbringa ett förhänge. Och Vi sände till henne Vår ingivelses ängel som uppenbarade sig för henne i en välskapad mans skepnad.

^[104] Koranen 36:36 – Stor i Sin härlighet är Han, som har skapat allt vad jorden alstrar, människorna själva och det som de saknar kunskap om, i motsatspar.

därför inte enkelt avisa detta som omöjligt och att göra det skulle förråda en brist på rättvisa. Till exempel, om man säger att denna lampa en gång har varit tänd utan veke och olja och sedan säger att det är omöjligt att tända den utan veke, förråder det en brist på rättvisa.” Jesus hade en moder, men den första människan, enligt de materialistiska filosoferna, hade varken fader eller moder.^[105]

Nr. 18 ~ Jesus storhet

1. Fråga: – Vad är dygden och fördelen av att inte ha en fader?
2. Svar: – En framstående människa är en framstående människa oavsett om hon har en mänsklig far eller inte. Om det är en dygd att inte ha en far är Adam den främste och överträffar än alla profeter och budbärare för han hade varken en far eller en mor. Det som befördrar ära och storhet är prakt och utgjutelser av gudomliga fullkomligheter. Solens ursprung är materia och form som kan liknas vid en far och mor och ändå är den fullständigt fulländad, mörker har varken materia eller form, varken far eller mor och ändå är det ren ofullkomlighet. Innebörden av Adams fysiska livs var stoft medan Abrahams fysiska innebörd var ren säd, det är säkert att ren och utmärkt säd är överlägsen jord och sten.
3. Dessutom säges det i Johannes evangelium i 1:12-13, ”Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn. De är inte födda av blod eller av köttets vilja eller av någon mans vilja utan av Gud.”^[106] Från dessa verser framgår det tydligt att även apostlarnas väsen utgår från en andlig realitet snarare än från en materiell makt. Jesus ära och storhet hör inte samman med att Han var utan fader utan istället i Hans gudomliga fullkomlighet, utgjutelser och prakt. Om Jesus storhet skulle bero på Hans avsaknad av fader skulle Adam vara ännu större för Han hade varken fader eller moder.
4. Det säges i gamla Testamentet, ”Och Herren Gud formade människan av stoft från jorden och blåste in livsande i hennes näsa. Så blev människan en levande själ.”^[107] Observera att det säges att Adam skapades av den livgivande anden. Dessutom visar Johannes yttrande angående apostlarna att även de utgår från den himmelske Fadern. Därför är det tydligt och uppenbart att den heliga realiteten – den verkliga existensen – i varje framstående människa utgår från Gud och har sina väsen tack vare den helige Andens andedräkt.
5. Vår mening är att om det största mänskliga uppnåendet är att vara utan en fader skulle Adam överträffa alla andra för Han hade varken fader eller moder. Är det bättre för en människa att bli skapad av

^[105] För att ytterligare belysa frågan om Jesus födelse se 'Abdu'l-Bahás svar i följande kapitel, Nr. 18.

^[106] Johannes evangelium 1:12-13 – Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn. De är inte födda av blod eller av köttets vilja eller av någon mans vilja utan av Gud.

^[107] 1:a Mosebok 2:7 – Och Herren Gud formade människan av stoft från jorden och blåste in livsande i hennes näsa. Så blev människan en levande själ.

levande stoff eller av stoft? Förvisso är det bättre att bli skapad av levande stoff. Men Jesus avlades av och fick liv genom den heliga Anden.

6. Kort sagt, dessa Heliga själar, de gudomliga Manifestationernas, prakt och ära beror på deras himmelska fullkomlighet, utgjutelser och prakt och inte av något annat.

Nr. 19 ~ Verkligt dop

1. I Matteus evangeliet 3:13-15, säges det:

”Sedan kom Jesus från Galileen till Johannes vid Jordan för att döpas av honom. Men Johannes försökte hindra honom och sade: Det är jag som behöver döpas av dig och du kommer till mig. Jesus svarade honom: Låt det ske nu. Ty så bör vi uppfylla all rättfärdighet. Då lät han det ske.”

2. Fråga: – Med tanke på hans medfödda fullkomlighet, vilket behov hade Jesus av dop och vad är visdomen av det?
3. Svar: – Innebörden av dop är rening genom ånger. Johannes förmanade och uppmanade folket, fick dem att ångra sig och sedan döpte han dem. Därför är det uppenbart att denna rening är en symbol för omvändelse från all synd, som om man sade, *”O Gud! som min kropp har blivit renad och befriad från fysiska orenheter, på samma sätt rena och helga min Ande från föroreningar från naturens värld, som inte är värdiga vid Din gudomliga tröskel!”* Ånger är att återvända från upproriskhet till lydighet. Det är efter att ha upplevt avlägsenhet och varit berövad Gud som människan ångrar och renar sig själv. Således är denna rening en symbol som uttrycker: *”O Gud! göra mitt hjärta gott och rent, befriad och helgat från allt utom Din kärlek.”*
4. När Jesus önskade att denna sedvänja som inrättats av Johannes skulle utövas av alla, underordnade Han sig själv den för att väcka folket och fullborda lagen i den tidigare religionen. För även om denna sed var inrättad av Johannes, representerade den i realiteten rening genom ånger som har praktiserats i alla i gudomliga religioner.
5. Jesus var inte i behov av dop men Han underordnade sig det för att vid den tiden var en godtagbar och lovvärd handling inför Gud och ett förebebudande av glädjebudskap från Konungariket. Dock sade Han senare att det sanna dopet är inte i materiellt vatten utan det måste ske i ande och vatten och på ett annat ställe, i eld och vatten.^[108] Innebörden av *”vatten”* är inte det materiella vattnet för på ett annat ställe står det uttryckligen skrivet att dop måste ske i ande och eld och det är uppenbart att det inte avser materiell eld och vatten för dop i eld är omöjligt.

^[108] jfr. Matteus 3:11, Markus 1:8, Lukas 3:16, Johannes 1:33.

6. Därför är innebörden av ”anden” gudomlig nåd, ”vattnet” är kunskap och liv och ”elden” är Guds kärlek. För materiellt vatten renar inte människans hjärta utan hennes kropp. Snarare, det himmelska vattnet och anden, som är kunskap och liv, renar och befriar människans hjärta. Med andra ord; hjärtat tar del av nådens utgjutelser från den heliga Anden och blir helgat, utmärkt och renat. Syftet är att människans realitet blir renad och helgad från den världsliga naturens föroreningar, som är låga egenskaper som; ilska, lust, världslighet, stolthet, lögnaktighet, hyckleri, bedrägeri, egenkärlek, etc.
7. Människan kan inte frigöra sig från angreppen av fåfänga och själviska begär förutom genom den bekräftande nåden från den Helige Anden. Det är därför som det är sagt att dopet måste vara i Ande, vatten och eld – det vill säga, den gudomliga nådens Ande, kunskapens och livets vatten och elden av Guds kärlek. Det är med denna Ande, detta vatten och denna eld som människan måste döpas för att hon må få del av den eviga nåden. För vad är annars nyttan av bli döpt i materiellt vatten? Nej, detta dop i vatten var en symbol för ånger och sökande syndernas förlåtelse.
8. Men i Bahá'u'lláhs religionsordning behövs inte längre denna symbol för dess realitet, som är att döpas i Guds ande och kärlek, har blivit etablerad och erkänd.

Nr. 20 ~ Dop och Guds lags förändring

1. Fråga: – Är rening genom dop nyttigt och nödvändigt eller är det meningslöst och onödigt? I det första fallet, om det är betydelsefullt, varför det upphävt? Och i det andra fallet, varför tillämpade Johannes det om det är onödigt?
2. Svar: – Förändring och omvandling av betingelser, följder och revolution av tidsåldrar tillhör de grundläggande förutsättningar för den tillfälliga världen och grundläggande förutsättningar kan inte särskiljas från tingens realitet. Således är det omöjligt att skilja värme från eld, fukt från vattnet, eller ljus från solen, för de är grundläggande förutsättningar. När förändring och omvandling av betingelser är förutsättningar för alla tillfälliga ting, så förändras även Guds befallningar i enlighet med tidens förändringar. Till exempel under Moses tid, var den mosaiska lagen i överensstämmelse med och anpassad till de rådande villkoren för den tiden. Emellertid, hade under Jesus dagar dessa villkor förändrats i sådan utsträckning att den mosaiska lagen inte längre var lämpad och anpassad för mänsklighetens behov och den blev därför upphävd. Således bröt Jesus Sabbaten och förbjöd skilsmässa. Efter Honom tillät fyra av lärjungar, bland dem var Peter och Paulus, ätandet av sådan animalisk föda som var förbjuden i gamla Testamentet, förutom att förtära de djur som

hade blivit kvävda för att offrats till avgudar och även blod.^[109] De förbjöd också äktenskapsbrott. De höll fast vid dessa fyra budord. Senare, tillät även Paulus förtärandet av kvävda djur, de som hade offrats till avgudar och blod och vidhöll endast förbudet för äktenskapsbrott. Således skriver Paulus i sitt brev till Romarna 14:14; *”Jag vet och är i Herren Jesus övertygad om att ingenting är orent i sig självt, men för den som betraktar något som orent, för honom är det orent.”* Och även i Titus 1:15: *”För de rena är allting rent, men för de orena, för dem som inte tror, är ingenting rent, utan hos dem är både förstånd och samvete orenade.”*

3. Denna ändring, dessa förändringar och detta upphävande skedde på grund av att Jesus tidsålder inte kunde jämföras med Moses tidsålder. Villkoren och behoven hade helt förändrats och de tidigare befallningarna blev därför upphävda.
4. Världens kropp kan jämföras med människans och profeterna och Guds budbärare med skickliga läkare. Människan förblir inte alltid i samma tillstånd, olika sjukdomar uppstår och var och en har ett särskilt botemedel. Således behandlar inte den skickliga läkaren alla åkommor på samma sätt utan han ändrar botemedel och behandling efter de olika sjukdomarna och tillstånden. En person kan lida svårt av en sjukdom som orsakas av ett överskott av värme och den skickliga läkaren kommer att ge honom ett kylande botemedel.^[110] När denna persons tillstånd vid en annan tidpunkt har förändrats och febern har ersatts av frossa då kommer utan tvekan den skickliga läkaren lägga undan den kylande medicin och föreskriva ett värmande läkemedel. Patientens tillstånd fordrar denna förändring och anpassning och är ett tydligt bevis på läkarens skicklighet.
5. Betänk nu, kan exempelvis lagen i Gamla Testamentet verkställas i denna epok och i denna tid? Nej, i Guds namn! Det skulle vara helt omöjligt, och det är av denna orsak som Gud ovillkorligen upphävde lagarna i gamla Testamentet vid tiden för Jesus. Betänk likaså, att rening genom dopet under Johannes Döparens dagar användes för att väcka och förmana folket att omvända sig från all synd till att invänta ankomsten av Jesus konungadöme. Men i dagens värld i Asien, doppar katoliker och den ortodoxa kyrkan ner nyfödda barn i en blandning av vatten och olivolja på ett sådant sätt att många av dem blir sjuka av denna prövning och skakar och kämpar vid tiden för dopet. På andra platser stänker prästen vattnet på pannan vid dopet. Men inte i något fallen upplever barnen någon andlig känsla. Vad är då nyttan med detta? Andra människor är förvånade och undrar varför barnet doppades ner i vattnet, eftersom detta varken är orsaken till barnets andliga uppvaknande, dess tro eller omvändelse, det är bara en sedvänja som följs. På Johannes Döparens tid var det inte så, nej först

^[109] Apostlagärningarna 15:20. – ”... de skall avhålla sig från sådant som orenats genom avgudadyrkan, från otukt, från köttet av kvävda djur och från blod.”

^[110] Här hänсыftar 'Abdu'l-Bahá till begreppen värme och kyla som hade en framträdande roll i den traditionella Islamska medicinen.

brukade Johannes förmana folket och att vägleda dem till omvändelse från synd och fylla dem med en önskan om att vänta på Jesus ankomst. Sen skulle vem som än fick rening genom dop och ångra sina synder i yttersta ödmjukhet och mildhet och skulle likaledes rena och befria kroppen från yttre förorening och skulle med fullkomlig längtan, natt och dag, timme för timme emotse Jesus ankomst och inträdet i Hans konungadöme.

6. I korthet, vår mening är den att förändring och omvandling av betingelser och de förändrade behoven och kraven i tiden är orsaken till upphävandet av religiösa lagar, för en tid kommer när dessa tidigare befallningar inte längre är lämpade för de rådande förhållandena. Betänk hur mycket behoven skiljer sig åt under medeltiden och i modern tid! Är det möjligt att befallningarna från gångna århundradena kan verkställas i denna senare tid? Det är tydligt och uppenbart att det skulle vara helt omöjligt. Likaledes kommer det, efter att några århundraden förflutit, som erfordras i nuläget inte länge vara lämpat för behoven i en framtida tidsålder och förändring och omvandling kommer att vara oundvikligt.
7. I Europa ändras och modifieras lagar oavbrutet. Hur otaliga är inte de lagar som i gångna tider fanns Europiska system och normer som nu har blivit upphävda! Denna förändringen sker på grund av omvandling av tänkande, sedvänjor och villkor och utan det skulle välståndet i människans värld sönderfalla.
8. Till exempel föreskriver gamla Testamentet dödsdom för vem som än bryter Sabbaten. Det finns faktiskt tio sådana dödsdomar i gamla Testamentet. Kan dessa befallningar genomföras i vår tid? Det är tydligt att det skulle vara fullständigt omöjligt. Således har de förändringar och omvandlats och denna förändring och omvandling av lagar utgör i sig tillräckligt bevis för Guds fulländade visdom.
9. Detta ämne fordrar grundligt övervägande och anledningen är tydlig och uppenbar. Väl är det med dem som begrundar!

Nr. 21 ~ Brödet och vinet

1. Fråga: – Jesus sade: ”*Jag är det levande brödet som har kommit ned från himmelen. Om någon äter av det brödet, så skall han leva till evig tid.*”^[111] Vad är innebörden av detta yttrande?
2. Svar: – Med detta bröd avses de gudomliga fullkomligheternas himmelska näring. Med andra ord, vem som än tar del av denna näring – det vill säga, vem som än förvärvar Guds nåds utgjutelse, inhämtar upplysning från Hans ljus och erhåller sin del av Jesus fullkomlighet – kommer att uppnå evigt liv. Likaledes är innebörden av blodet livets ande, som består av gudomlig fullkomlighet, himmelsk

^[111] jfr. Johannes evangelium 6:51, 50.

prakt och evig nåd. För kroppens alla delar förvärvar livets näring från blodcirkulationen.

3. I Johannes evangeliet 6:26, säges det: ”Ni söker mig inte därför att ni har sett tecken, utan därför att ni fick äta av bröden och blev mätta.” Det är uppenbart att brödet som lärjungarna åt och av vilket de blev uppfyllda var den himmelska nåden, för i vers 33 i samma kapitel säges det: ”Guds bröd är det bröd som kommer ner från himlen och ger världen liv.” Det är tydligt att Jesus kropp inte steg ned från himmelen, utan kom från Marias livmoder. Det som steg ned från Guds himmel var Jesus ande. När judarna antog att Jesus talade om sin kropp, gjorde de invändningar, som det säges i 42:a versen i samma kapitel: ”De sade: ’Den här Jesus, är han inte Josefs son och känner inte vi hans far och mor? Hur kan han då säga: Jag har kommit ner från himlen?’”
4. Betänk hur uppenbart det är att det Jesus avsåg med det himmelska brödet var Hans ande, Hans mångfaldiga nåd, Hans fullkomligheter och Hans läror, för i den 63:e versen i samma kapitel säges det; ”Det är Anden som ger liv, köttet är inte till någon nytta.”
5. Således har det blivit uppenbart att Jesus ande var en himmelsk gåva som stiger ned från himlen och vem som än mottar utgjutelsen av denna ande – det vill säga, omfamnar den himmelska läran – kommer att uppnå evigt liv. Således säges det i den 35:e versen: ”Jesus svarade: ”Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta.”
6. Observera att Han uttrycker ”kommer till mig” som att äta och ”tro på mig” som att dricka. Det är därför tydligt fastställt att den himmelska näringen består av gudomliga gåvor, andliga härligheter, himmelska läror, och Jesus allomfattande sanning och att äta innebär att nalkas Honom och dricka innebär att tro på Honom. Jesus hade både en fysisk kropp och en himmelsk gestalt. Den fysiska kroppen blev korsfäst medan den himmelska är levande och evig och orsaken till evigt liv. Den fysiska kroppen var den mänskliga naturen och himmelska gestalten den gudomliga naturen. Nådige Gud! Somliga föreställer sig att nattvardsbrödet är Jesus realitet och att det gudomliga och den helige Ande har stigit ned och är närvarande i brödet, men ett par minuter efter nattvarden är den helt sönderdelad och omvandlad. Hur kan man förstå en sådan felaktighet? Jag ber om Guds förlåtelse för en sådan allvarlig villfarelse!
7. Andemeningen i dessa ord är att Jesus manifestation, den gudomliga läran, som är evig nåd, spreds över världen, vägledningens ljus trängde fram och livets ande blev förlänad mänskliga realiteter. Vem än som leddes rätt fann livet och vem än som förblev vilse blev drabbad av evig död. Brödet som kom ner från himlen var Jesus himmelska kropp och Hans andliga bröd och vin, som lärjungarna åt av och genom vilket de uppnådde evigt liv.
8. Lärjungarna hade delat många måltider med Jesus. Varför har då den sista nattvarden kommit att bli särskild från de andra? Det är således

uppenbart att med det himmelska brödet avses inte det materiella brödet utan den gudomliga näringen från Jesus andliga kropp, det är den gudomliga nåden och de himmelska fullkomligheter som Hans lärjungar tog del av och av vilka de blev uppfyllda.

9. Betänk likaledes att när Jesus välsignade brödet och delade det med sina lärjungar och sade: ”*detta är min kropp*”,^[112] var Han synlig och tydligt närvarande bland dem personligen och i kroppen och blev inte omvandlad till bröd och vin. Hade Han omvandlats till bröd och vin kunde Han inte ha varit tydligt närvarande bland dem i kroppen och personligen.
10. Då är därför tydligt att brödet och vinet var symboler som betyder, Min nåd och min fullkomlighet har jag givit er och när ni har tagit del av dessa mångfaldiga gåvor har ni uppnått evigt liv och mottagit er del och fått er portion av den himmelska näringen.

Nr. 22 ~ Jesus mirakel

1. Fråga: – Vissa mirakel har tillskrivits Jesus. Ska dessa berättelser uppfattas bokstavligt eller har de en annan innebörd? För det har fastställts genom en grundlig undersökningen att den inneboende naturen av varje ting inte kan förändras, att alla skapade ting lyder under universell lag och ordning som de inte kan avvika från och därmed kan omöjligen något bryta den universella lagen.
2. Svar: – De heliga manifestationerna är källor till mirakulösa gärningar och fantastiska tecken. För dem är det svåra och omöjliga, möjligt och tillåtet. För De framvisar utomordentliga bedrifter genom en extraordinär makt och de påverkar naturens värld genom en kraft som överskrider naturen. Från var och en av dem har fantastiska saker framträtt.
3. Men i de heliga Skrifterna används en särskild terminologi, och i Guds manifestationens ögon har dessa underverk och mirakel ingen betydelse, så liten att de inte ens vill att de ska nämnas. För även om vi anser mirakel vara det främsta beviset skulle de fortfarande bara utgöra bevis och argument för dem som var närvarande när de utförs och inte för dem som var frånvarande.
4. Till exempel, om vi berättar för en icke troende sökare om Moses och Jesus mirakel skulle han förneka dem och säga: ”*Mirakel har ständigt tillskrivits falska gudar i vittnesmål från många människor och det är bekräftat i böckerna. Brahmaner har sammanställt en hel bok angående Brahmas underverk.*” Sökaren kommer också fråga: ”*Hur kan vi veta att judarna och kristna talar sanning och att brahmanerna berättar en lögn? För båda är allmänt vedertagna traditioner som är sammanställda i böcker. Var och en kan antas vara rimlig eller orimlig som alla andra berättelser, om en är sann måste båda vara sanna, om en accepteras måste båda accepteras.*” Därför kan inte mirakel vara ett

^[112] Matteus evangelium 26:26. – ”Tag och ät. Detta är min kropp.”

avgörande bevis, för även om de är giltiga bevis för dem som var närvarande, kan de inte övertyga dem som inte var närvarande.

5. Men under en Guds manifestations dagar finner de som är förlänade med insikt allt som hänför sig till Honom vara mirakulöst. För dess ting framstår framför alla andra och enbart denna skillnad är i sig ett fullständigt mirakel. Betänk hur Jesus, allena och på egen hand, utan en medhjälpare eller beskyddare, utan arméer och legioner och med största ödmjukhet, höjde högt Guds banderoll för alla världens folk, hur Han stod fast vid dem och slutligen underkuvade alla, även om Han till det yttre blev korsfäst. Detta är ett fullständigt mirakel som på intet sätt kan förnekas. Sannerligen det finns inget behov av något annat bevis för sanningen i Jesus ställning.
6. Dessa yttre mirakel har ingen betydelse för sanningens anhängare. För exempelvis om en blind man får synen tillbaka kommer han slutligen bli blind för han kommer att dö och fråntas alla sina sinnen och förmågor. Således att återge den blinde synförmågan har ingen bestående betydelse för synförmågan är destinerad att försvinna. Om en död persons kropp skulle bli återupplivad, vad har uppnåtts när den måste dö igen? Det viktiga är att skänka verklig insikt och evigt liv, det vill säga ett andligt och gudomligt liv, för detta materiella liv kommer inte bestå och dess existens är liktydigt med icke-existens. Även som sade Jesus i sitt svar till en av sina lärjungar; ”*låt de döda begrava sina döda*” för ”*det som är fött av kött det är kött och det som är fött av anden det är ande.*”^[113]
7. Betänk, att Jesus räknade som döda likväl de som till det yttre fysiskt sett var levande, för det sanna livet är det eviga livet och sann existens är andlig existens. Således när det i de heliga böckerna talas om att uppväcka döda är innebörden att de har uppnått evigt liv, där det sägs att den som var blind blev seende är innebörden av detta seende, sann insikt, där det sägs att döva blev hörande innebär det att de förvärvat ett inre öra och ett andligt hörande. Detta fastställs av själva texten i evangeliet där Jesus säger att de är lika de om vilka Jesaja en gång sade; ”*Även om ni hör, skall ni inte förstå och även om ni ser, skall ni inte se.*”^[114]
8. Vår mening är inte att en Guds manifestation är oförmögen att utföra underverk, för detta ligger verkligen i Deras makt. Men det som är av vikt och betydelse i Deras ögon är inre seende, andligt hörande och evigt liv. Således, var än det står skrivet i de heliga Skrifterna att en som var blind fick åter synen, innebär det att han i sitt inre var blind och att han förvärvat andligt seende, eller att han var okunnig och fann kunskap, eller att han var ligkiltig och blev vaksam eller att han var världslig och blev himmelsk.

^[113] Matteus evangelium 8:22 – Då svarade Jesus honom: ”Följ du mig och låt de döda begrava sina döda.”; Johannes evangelium 3:6 – Det som är fött av kött, det är kött; och det som är fött av Anden, det är ande.

^[114] Matteus evangelium 13:14 – På dem uppfylls Jesajas profetia: Även om ni hör, skall ni inte förstå och även om ni ser, skall ni inte se.; Se även Johannes evangelium 12:40–41, Jes 9:6f.

9. Eftersom detta inre seende, hörande, liv och helande är eviga, är de verkligen betydelsefulla. I annat fall vilken betydelse, vikt och värde kan enbart ett djurliv och förmågor besitta? Som en gagnlös fantasi som inom ett par dagar kommer att försvinna. Till exempel, om en släckt lampa tänds kommer den till slut att slockna, men ljuset från solen är alltid lysande, och det är vad som är betydelsefullt.

Nr. 23 ~ Jesus återuppståndelse

1. Fråga: – Vad är innebörden av Jesus återuppståndelse efter tre dagar?
2. Svar: – De gudomliga manifestationernas uppståndelse är inte kroppslig. Allt som hänför sig till dem – alla deras tillstånd, villkor, allt vad de gör, grundar; lär, förklarar, belyser och undervisar – har mystiska och andliga innebörder och tillhör inte den materiella sfären.
3. Så är fallet med Jesus återkomst från himmelen. Det har uttryckligen angivits på otaliga ställen i evangeliet att Människosonen kom ner från himmelen eller är i himmelen eller kommer att återvända till himmelen. Således i Johannes evangelium 6:38, är det sagt: *”Ty jag har kommit ned från himmelen”* och även i vers 42; *”Och de sade: ’Är denne icke Jesus, Josefs son, vilkens fader och moder vi känna? Hur kan han då säga: Jag har kommit ned från himmelen.’”*, och i Johannes 3:13; *”Och likväl har ingen stigit upp till himmelen, utom den som steg ned från himmelen, Människosonen, som var i himmelen.”*
4. Beakta att det sägs, *”Människosonen är i himmelen”*, även om Jesus boning vid den tidpunkten var på jorden. Beakta likaledes att det sägs att Jesus kom från himmelen fast än Han kom från Marias livmoder och att Hans kropp var född här på jorden. Det är därför uppenbart att påståendet att Människosonen kom ner från himlen har en mystisk snarare än en bokstavlig innebörd, en andlig snarare än ett material händelse. Innebörden är att, fastän Jesus framträdande skedde genom födelse ur Marias livmoder, kom Han ändå i verkligheten från himmelen, från sätet för Sanningens sol, som lyser i det överjordiska Konungadömet i den gudomliga sfären. Och när det är fastställt att Jesus kom från den andliga himlens gudomliga Konungadöme, måste också Hans försvinnande från jorden under tre dagar ha en mystisk senare än en bokstavlig innebörd. På samma sätt är Hans uppståndelse från jordens sköte en mystisk fråga som uttrycker en andlig snarare än ett materiellt tillstånd. Och Hans uppstigning till himmelen är likaså andligt och inte materiellt till sin natur.
5. Förutom detta, har det fastställts av vetenskapen att den materiella himmelen är en gränslös rymd, tom och intet, där otaliga stjärnor och planeter rör sig.
6. Vi förklarar därför innebörden av Jesus uppståndelse på följande sätt: var Efter Jesus martyrskap var Lärjungarna förbryllade och förfärade. Jesus realitet, det består av Hans läror, gåvor, fullkomligheter och Hans

andliga kraft, var gömda och fördolda under två eller tre dagar efter Hans martyrskap och hade inget yttre framträdande eller manifestation – det var verkligen som om de gått helt förlorade. För dem som verkligen trodde var få i antalet och även detta fåtal var förbryllade och förfärade. Jesus sak var som en livlös kropp. Efter tre dagar när lärjungarna blev fasta och ståndaktiga, stod de upp för att tjäna Jesus sak, beslöt att främja de gudomliga lärorna och utöva sin Herres förmaningar och strävade efter att tjäna Honom. Då blev Jesus realitet strålande och Hans nåd lyste fram, Hans religion fick nytt liv, Hans läror och hans förmaningar blev manifesterade och synliga. Med andra ord, Jesus sak var som en livlös kropp som blev levandegjord och omsluten av nåden från den helige Anden.

7. Sådan är innebörden av Jesus uppståndelse och detta var den sanna uppståndelsen. Men eftersom prästerskapet inte förstod evangeliernas innebörd och inte förstod detta mysterium har det sagts att religion står i strid med vetenskap, för bland annat frågan om Jesus himmelfärd i en fysisk kropp till den materiella himmelen strider emot den matematiska vetenskapen. Men när sanningen i detta ämne blir tydlig och symbolerna förklarade, står vetenskap på inget sätt i strid mot den, tvärtom, både vetenskapen och förnuftet bekräftar den.

Nr. 24 ~ Den helige Andens nedstigning över apostlarna

1. Fråga: – Det beskrivs i evangelierna att den helige Andens steg ned över apostlarna. På vilket sätt och vad är innebörden och av denna nedstigning?
2. Svar: – Den helige Andens nedstigning är inte som inträde av luft i människans kropp. Det är en metafor och en analogi snarare än en bokstavlig bild eller berättelse. Det som avses är som inträdet av solens bild i spegeln – det vill säga, när dess prakt är återspeglad i den.
3. Efter Jesus död var lärjungarna bekymrade och deras tankar och åsikter var motsägelsefulla senare blev de fasta och förenade. Vid pingsthögtiden när de var församlade lösgjorde de sig från världen, försakade sig själva, avstod från sin jordiska komfort och lycka, uppoffrade sina kroppar och själar för sin Älskade, lämnade sina hus och övergav alla sina tillhörigheter och de glömde även sin egen existens. Då förunnades de gudomligt bistånd och kraft och den helige Anden blev manifesterad. Jesus andlighet segrade och Guds kärlek tog överhanden. På den dagen mottog de gudomlig bekräftelse och var och en avreste i olika riktningar för att undervisa om Guds sak och släppte lös hans tunga för att lägga fram bevis och vittnesmål.
4. Den helige Andens nedstigning innebär att apostlarna blev dragna till den messianska anden, uppnådde trofasthet och ståndaktighet, fann nytt liv genom Guds kärleks ande och de såg Jesus som deras alltjämt levande hjälpare och beskyddare. De var endast droppar och blev ett hav, de var svaga insekter och blev högt svävande örnar, de var svaga

och blev försedda med styrka. De var som speglar vända mot solen, sannerligen, solens stålar och prakt kommer att återspeglas i dem.

Nr. 25 ~ Den helige Anden

1. Fråga: – Vad är innebörden av den helige Anden?
2. Svar: – Innebörden av den helige Anden är utgjutelsen av Guds gåvor och de lysande strålar som utgår från Hans manifestation. Således var Jesus brännpunkten för strålarna från sanningen Sol och från detta mäktiga centrum – Jesus realitet – lyste Guds gåvor över de andra speglarna som var apostlarnas realitet.
3. Den helige Andens nedstigning över apostlarna innebar att den praktfulla gudomliga nåden kastade sitt ljus och sin prakt över deras realitet. Dessutom är inträden och utträden, nedstigning och förbindelse kännetecken för kroppen och inte för Anden – det vill säga, utträde och förbindelse tillhör endast förnimbara realiteter, inte föreställningsbara subtiliteter och föreställningsbara realiteter som förnuft, kärlek, kunskap, föreställning och tänkande, gör inte inträden, utträden eller är förbundna utan betecknar snarare förhållanden.
4. Till exempel, kunskap är en bildning som sinnet förvärvar, ett föreställningsbart ting och att tala om inträde i eller utträde ur sinnet är absurt. Snarare är det ett förhållande av förvärvande även som bilder reflekteras i en spegel.
5. Således är det uppenbart och fastställt, att föreställningsbara realiteter inte inträder eller är förbundna, av det följer att det på inget sätt är omöjligt för den helige Anden att stiga upp eller ner, inträda i, utträda ur eller bli kombinerad eller förbunden. På sin höjd framträder den helige Anden som solen framträder i spegeln.
6. Dessutom i vissa stycken i heliga Skrifter där det görs anspelningar på Anden, avses en speciell person, som det vanligen sägs i yttranden och konversation, att den och den personen är anden personifierad eller är förkroppsligandet av nåd och generositet. I detta fall ligger fokus inte på lampan utan på ljuset.
7. Till exempel, med hänvisning till den Utlovade som måste komma efter Jesus, står det skrivet i Johannes evangelium 16:12-13: *”Jag hade ännu mycket att säga eder, men I kunnen icke nu bära det. Men när han kommer, som är sanningens Ande, då skall han leda eder fram till hela sanningen. Ty han skall icke tala av sig själv, utan vad han hör, allt det skall han tala; och han skall förkunna för eder vad komma skall.”*
8. Överväg noggrant att orden, *”Ty han skall icke tala av sig själv, utan vad han hör, allt det skall han tala”*, som tydligt antyder att sanningens Ande är förkroppsligad i en människa som har en själ, som har öron att höra med och en tunga att tala med. Likaledes benämns Jesus *”Guds Ande”* på samma sätt som vi talar ljus men då avser det både ljuset och lampan.

Nr. 26 ~ Jesus andra återkomst och domens dag

1. I de heliga Skrifterna är det skrivet att Jesus ska komma åter och att Hans ankomst beror på uppfyllandet av vissa tecken, att Hans återkomst kommer åtföljas av dessa tecken. Bland dem: *”solen kommer att förmörkas och månen ska inte ge sitt ljus och stjärnorna ska falla från himmelen... Och då ska Människosonens tecken visas i himmelen: och då ska alla jordens stammar sörja och man ska få se Människosonen komma på himmelens skyar med stor makt och härlighet.”*^[115] Bahá'u'lláh har gett detaljerade tolkningar av dessa verser i Visshetens bok.^[116] Det finns ingen anledning att upprepa dem här. Ta del av dem och du kommer att förstå deras innebörd.
2. Jag vill i min tur säga några ytterligare ord om detta ämne vilket är följande. Jesus första återkomst var också från himmelen som det uttryckligen är skrivet i evangeliet. Jesus säger själv: *”Och likväl har ingen stigit upp till himmelen, utom den som steg ned från himmelen, Människosonen, som var i himmelen.”*^[117] Sålunda är det erkänt av alla att Jesus kom från himmelen fastän till det yttre det verkar som om Han kom från Marias livmoder.
3. Precis som Han vid sin första återkomst kom från livmodern men kom i själva verket från himmelen, så kommer Han vid sin andra återkomst från livmodern men i själva verket från himmelen. De villkor som anges i evangeliet för Jesus andra återkomst är verkligen desamma som de som angetts för Hans första återkomst, som vi tidigare förklarat.
4. I Jesajas bok tillkännages att Messias kommer att erövra öst och väst och alla nationer i världen kommer att samlas under hans skugga, att Hans rike ska bli etablerat, att Han kommer från en okänd plats, att syndare kommer att dömas och att rättvisa kommer att råda till en sådan grad att vargen och lammet, leoparden och killingen, spädbarnet och ormen, alla ska samlas vid samma källa och på en äng och i en boning.^[118] Den första ankomsten var även föremål för dessa förhållanden, även om inget av dem skedde utåt. Därför klandrade judarna Jesus, Gud förbjude! och kallade Honom monster,^[119] de ansåg honom vara förstöraren av Guds byggnadsverk, betraktade Honom som lagbrytaren av sabbaten och lagen och dömde honom till döden. Vart och ett av dessa villkor hade en inre innebörd som

---

^[115] jfr. Matteus evangelium 24:29–30.

^[116] Kitáb-i-Íqán – Visshetens bok, en av Bahá'u'lláh första Skrifter, skriven i Baghdád, innan Han deklarerade Sin uppenbarelse.

^[117] Johannes evangelium 3:13.

^[118] Vid dessa samtal, som läsare redan har påpekat, önskar 'Abdu'l-Bahá hellre att ange innebörden av vissa passager av skrifterna än att citera den exakta texten.

^[119] Masíkh – d.v.s. monster. På arabiska finns det en lek på orden Masíh, Messias och masíkh, monster.

judarna inte förstod och de var därför beslöjade från att erkänna Honom.

5. Jesus andra återkomst följer också ett liknande mönster. Alla de tecken och villkor som har angivits har inre betydelser och ska inte uppfattas bokstavligt. Bland annat sägs det att stjärnorna kommer att falla ner på jorden. Stjärnorna är oändliga och otaliga och moderna matematiker har fastställt och vetenskapligt bevisat att solens klot uppskattas vara cirka en och en halv miljon gånger större än jorden och att varje fixstjärna är tusen gånger större än solen. Om dessa stjärnor faller till jordens yta, hur kan de få plats där? Det skulle vara som om tusen miljoner Himalaya berg skulle falla på ett korn senapsfrö. Något sådant är enligt förnuft och vetenskap (och faktiskt en fråga om enkel sunt förnuft) totalt omöjligt. Och vad som är ännu mer förvånande är att Kristus sade: ”*Kanske skall Jag komma medan du ännu sover, för Människosönens återkomst är som ankomsten av en tjuv om natten.*”^[120] Kanske kommer tjuven vara i huset och ägaren omedveten om det.
6. Det är därför klart och tydligt att dessa tecken har en inre innebörd och skall inte uppfattas bokstavligt. Deras innebörd har förklarats i detalj i Visshetens bok. Jag hänvisar till den.

Nr. 27 ~ Treenigheten

1. Fråga: – Vad är innebörden av treenigheten och de tre personerna?
2. Svar: – Den gudomliga realiteten, som är helgad och upphöjd bortom alla tings fattningsförmåga, kan på intet sätt föreställas av dödliga sinnen och förstånd, den överstiger all mänsklig föreställning. Denna realitet medger ingen uppdelning, för delning och mångfald tillhör skapade och därmed de betingade tingens kännetecken och är inte tillfälligheter som inkräktar på det ovillkorliga Väsendet.
3. Den gudomliga realiteten är helgad ovan enhetlighet och då hur mycket mer ovan all mångfald. För den gudomliga realitetens nedstigning till tillstånden och i graderna skulle vara liktydigt med bristfällighet och motsatsen till fullkomlighet och ytterst omöjligt. Den har alltid varit och skall ständigt förbli upphöjd i de mest upphöjda höjderna av helighet och renhet. Allt som nämnts angående manifestation och Guds uppenbarelse avser Hans ljus strålgans och inte nedstigning till existensens grader.^[121]
4. Gud är enbart fullkomlighet och skapelsen är absolut ofullkomlighet. För Gud att nedstiga till existens grader skulle vara den största ofullkomligheten; tvärtom, Hans manifestation, gryning och strålgans är likt solens framträdande i en klar, blank, polerad spegel.

^[120] jfr. 1:a Thessalonikerbrevet 5:2 och 2:a Petrusbrevet 3:10.

^[121] jfr. Nr. 82, Existensens enhet.

5. Alla skapade ting är Guds praktfulla tecken. Till exempel solen strålar lyser på alla jordiska ting, men ändå är ljuset som faller på slätterna, bergen, träden och frukter, är endast i en sådan utsträckning som göra dem synliga för att säkerställa deras tillväxt och uppnå syftet med deras existens. Den fullkomliga Människan^[122] är emellertid som en klar spegel i vilken Sanningens sol uppenbarar sig och manifesteras i fullhet med dess egenskaper och fullkomlighet. Således var Jesus realitet en blank och polerad spegel med den största renhet och klarhet. Sanningens Sol, gudomlighetens väsen, framträdde i denna spegel och manifesterade sitt ljus och värme, ändå steg den inte ned från sin upphöjda helighet och från sin helighets himmel för att uppehålla sig i den. Nej, den fortsätter att förbli i sin upphöjdhet och storslagenhet, men har uppenbarats och manifesterats i spegeln med all sin skönhet och fullkomlighet.
6. Nu om vi skulle säga att vi har skådat solen i två speglar – i en Jesus och i den andra den helige Anden – eller med andra ord, att vi har skådat tre solar, en på himlen och två andra på jorden, talar vi sanning. Och om vi skulle säga att det finns bara en Sol, att den är absolut enhetlighet och inte har någon jämlike och partner, så talar vi åter sanning.
7. Innebörden av våra ord är att Jesus realitet var en klar spegel i vilken sanningens Sol – det vill säga, det gudomliga väsendet – framträdde och lyste fram med dess oändliga fullkomligheter och egenskaper. Det är inte så att solen, som är det gudomliga väsendet, någonsin blev uppdelad och mångfaldigad – för den förblir en – men den blev manifesterad i spegeln. Det är därför Jesus sade, ”*Fadern är i Sonen*”, vilket betyder att Solen är manifesterad och synlig i denna spegel.
8. Den helige Anden är utgjutelsen av Guds gåvor som blir uppenbarade och manifesterade i Jesus realitet. Profetskap är ställning för Jesus hjärta och den helige Anden är ställningen för Hans ande. Det är sålunda uppenbart och fastställt att gudomlighetens väsen är absolut enhet och har inte någon jämlike, motsvarighet eller likhet.
9. Detta är den sanna betydelsen av Treenighetens tre personer. Om det var annorlunda, skulle grunden till Guds religion vila på ologiska föresatser som inget sinne någonsin skulle kunde föreställa sig och hur kan man kräva av sinnet att det ska tro på en sak som det inte kan föreställa sig? Något sådant kan inte greppas av det mänskliga förnuftet – hur mycket mindre vara klätt i en begriplig form – utan skulle förbli ren fantasi.
10. Denna förklaring tydliggör innebörden av de tre personerna i treenigheten och fastställer samtidigt Guds enhet.

Nr. 28 ~ Jesus förutvarande

---

^[122] Guds Manifestationen.

1. Fråga: – Vilken är betydelsen av följande vers i Johannes evangelium:

”Och nu, Fader, förhärlika du mig hos dig själv, med den härlighet som jag hade hos dig, förrän världen var till.”^[123]
2. Svar: – Det finns två typer av förutvarande. Den ena är inneboende förutvarande som inte föregås av en orsak men dess existens är i sig. Till exempel solen är lysande i sig och har sitt eget ljus och dess sken inte är beroende av ljuset från andra stjärnor. Det kallas ett inneboende ljus. Men månen erhåller sitt ljuset från solen, månen är beroende av solen för sitt ljus, därför är solen. Således när det gäller ljuset, är solen orsaken och månen är verkan. Den förstnämnda är forntida, föregångaren och den tidigare medan den senare föregås av något annat.
3. Den andra typen av förutvarande är förutvarande i tiden som inte har någon början. Guds översinnerliga ord är helgat bortom tiden. Det förflutna, nuet och framtiden, är alla ett och samma i förhållande till Gud. Igår, idag, i morgon existerar inte i solen.
4. Likaledes finns det företräden när det gäller ära och distinktion – det vill säga, det mest distinkta står över det distinkta. Därför föregår otvivelaktigt Jesus realitet, som är Guds ord alla skapade tings väsen, egenskaper och distinktioner. Innan Guds ord framträdde i mänsklig form, var det i ett tillstånd av yttersta helighet och prakt, bestående av fullkomlig skönhet och prakt på höjden dess majestät. När genom den allra Högstes visdom, Ordet kastade sitt ljus från ärans höjdpunkt över den fysiska världen, blev det angripet av folket. Således föll det i judarnas händer och blev de okunnigas och orättfärdigas fånge och slutligen korsfäst. Det är därför Han vände sig till Gud och sade; *”Befria mig från den kroppsliga sfärens band och frigör Mig från denna bur, så att Jag kan stiga upp till höjderna av storhet och majestät och nå fram till den forna heligheten och äran som jag åtnjöt före jag bebodde köttets värld, så att Jag kan glädjas i det eviga herradömet och kan sväva i Min flykt till Min sanna boningen, det osynliga Konungadömetets sfär bortom tid och rum.”*
5. Som ni har sett etablerades, efter Jesus himmelfärd, Hans storhet och härlighet i både hjärtanas sfärer och tvärs över jordens utsträckning och till och med i själva stoftet. Så länge som Han vistades i den fysiska världen, var Han föremål för förakt och hån från den svagaste nationen i världen, judarna, som ansåg det vara passande att en törnekrona placerades på Hans heliga huvud. Men efter Hans himmelfärd var alla kungars juvelprydda kronor ödmjuka och bugade inför törnekronan.
6. Skåda den härlighet som Guds ord uppnått även i denna värld!

Nr. 29 ~ Synd och försoning

^[123] Johannes evangelium 17:5

1. Fråga: – I 1:a Korinthierbrevet 22:15 är det skrivet: ”*Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus*^[124] *alla göras levande.*” Vad är innebörden av dessa ord?
2. Svar: – Vet att människan har två naturer, den materiella och andliga. Den materiella naturen härstammar från Adam medan den andliga naturen härrör från Guds ords realitet, som är Jesus andlighet. Den materiella naturen är nedkommen genom Adam men den andliga naturen är nedkommen genom den helige Andens^[125] gåvor. Den materiella naturen är källan till all ofullkomlighet, den andliga naturen är källan till all fullkomlighet.
3. Jesus uppoffrade sig själv så att mänskligheten skulle kunna bli befriad från bristerna i den materiella naturen och förlänad dygderna i den andliga naturen. Den andliga natur som tillkom genom den gudomliga realitetens nåd är summan av alla fullkomligheter och framträder genom den helige Andens andedräkt. Det är den gudomliga fullkomligheten, den är ljus, andlighet, vägledning, upphöjelse, högsinhet, rättvisa, kärlek, generositet, vänlighet mot allt livande, välgörenhet. Den är livets liv. Denna andliga natur är en strålgans av prakt från sanningen Sol.
4. Jesus är brännpunkten för den helige Anden, Han är född av den helige Anden, Han är upplyft av den helige Anden, Han är en ättling av den helige Anden – det vill säga, Hans realitet härstammar inte från Adam utan den är nedkommen från den helige Anden. Betydelsen av 1:a Korinthierbrevet 15:22 där det står skrivet, ”*Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande.*”, är därför följande: Adam är kallad vanligtvis för ”*människans fader*”^[126] – det vill säga, han är orsaken till mänsklighetens materiella liv och innehar positionen av det materiella faderskapet. Han är en levande, fast inte en livgivande själ medan Jesus är orsaken till människans andliga liv och andligen innehar Han positionen av det andliga faderskapet. Adam är en levande själ, Jesus är en livgivande Ande.
5. I denna materiella värld lyder människan under begärens instinktmässiga makt varav synd är den oundvikliga följden för dessa begär omfattas inte av rättvisa och rättfärdiga lagar. Den mänskliga kroppen är naturens fånge den uppträder i enlighet med vad än naturen dikterar. Av detta följer att synder som – vresighet, avundsamhet, stridslystenhet, girighet, snikenhet, okunnighet, hatiskhet, mutbarhet och grymhet – måste finns i den materiella

---

[124] Kristus betyder *den smorde* och är en titel som av de troende kristna har förlänat Jesus från Nasaret. *Den smorde* syftar på att man i det gamla Israel smorde en tronarvinges huvud med olja när han invigdes till regent.

[125] Den helige Ande eller den heliga Anden (ibland den helige Anden), även Guds ande, är enligt klassisk kristen tro den tredje ”personen” i treenigheten och benämningen på Guds aktiva kraft. Enligt den kristna föreställningen kommer den helige Ande till människan med Kristi kärlek, Andens gåvor och Andens frukter. Den helige Ande gör det möjligt för Guds folk att leva och umgås med honom.

[126] Abu'l-bashar, Människans fader, är en av titlarna som muslimerna har förlänat Adam.

världen. Alla dessa djuriska egenskaper finns i människans natur. En människa som har blivit berövad andlig undervisning är som ett djur som invånare i Afrika, vars handlande, vanor och moral är helt instinktmässiga och som agerar enligt det som naturen dikterar till en sådan grad att de river och äter varandra. Således är det uppenbart att människan materiella värld är en värld av synd och på det planet kan människan omöjligen särskiljas från djuren.

6. All synd föranleds av naturens diktat. Beträffande djuren är inte dessa naturens diktat som tillhör den kroppsliga existens kännetecken synd men för människan de är synd. Det djuriska är källan till ofullkomligheter som vrede, lust, avund, girighet, grymhet och stolthet. Alla dessa klandervärda kvaliteter finns i djurens natur men de utgör inte synd när det gäller djuren medan de för människan är de synd.
7. Adam är orsaken till människans materiella liv medan Jesus realitet, det vill säga, Guds ord, är orsaken till andligt liv. Det är en livgivande ande, vilket innebär att alla ofullkomligheter som härrör från människans materiella liv förvandlas till mänsklig fulländning genom undervisning och vägledning av avskildhetens väsen. Därför var Jesus den livgivande anden och orsaken till hela mänsklighetens andliga liv.
8. Adam var orsaken till det materiella livet och när människans materiella värld är ofullkomlighetens sfär och ofullkomlighet är liktydigt med död, liknade Paulus ofullkomlighet med död.
9. Men majoriteten av de kristna tror att Adam syndade och bröt mot lagen genom att äta av det förbjudna trädet, att de ödesdigra och katastrofala följderna av denna överträdelse ärvdes för all framtid av Hans ättlingar och därmed har Adam blivit orsaken till människans död. Denna förklaring är irrationell och tydligt felaktig, för den innebär att alla människor även profeterna och Guds Budbärare utan egen förskyllan eller egen synd eller av någon annan anledning än deras härkomst från Adam blev skyldiga syndare och drabbade av helvetets plågor fram till dagen för Jesus offer. Detta skulle vara långt ifrån Guds rättvisa. Om Adam var en syndare, vilken var Abrahams synd? Vilken var Isaks och Josefs förseelse? Vilken var Moses överträdelse?
10. Jesus, som var Guds ord, uppoffrade sig själv. Detta har två betydelser – en yttre och en sann betydelse. Den yttre betydelsen är denna: Eftersom Jesus syfte var att främja en sak som innebar utbildning av det mänskliga släktet, vederkvickning av människans barn och upplysning av hela mänskligheten och främjandet en sådan mäktig sak – en sak som var antagonistisk för alla folk på jorden och som väckte varje nation och regeringens motstånd – var destinerad att medföra Hans blodspillan och leda till Hans korsfästelse och död, därför uppoffrade Han sitt liv vid tidpunkten då Han uppenbarade sin mission, välkomnade korset som sin tron, betraktade varje sår som ett balsam och varje gift som den sötaste honung och stod upp för att

undervisa och vägleda människor. Det vill säga, Han uppoffrade sig själv att kunna skänka livets ande och gav upp kroppen för att måhända kunna vederkvicka andra i Anden.

11. Dock är den andra betydelsen av uppoffring är denna: Jesus var som ett frö och detta frö som offrade sin egen form så att trädet kunde växa och utvecklas. Även om fröets form förstördes blev dess realitet uppenbarad i fulländat majestät och skönhet i form av trädet.
12. Jesus ställning var absolut fulländning. Dessa gudomliga fullkomligheter lyste som även solen över alla troende själar och utgjutelsen av ljus blev uppenbar och lysande i deras realiteter. Det är därför han säger: *”Jag är det levande brödet som har kommit ned från himmelen. Om någon äter av det brödet, så skall han leva till evig tid”*^[127] – det vill säga, den som tar del av denna gudomliga näring kommer att få evigt liv. Således, de som tog del av denna nåd och förvärvade en andel av dessa fullkomligheter fick evigt liv och den som sökte upplysning från Hans forna nåd befriades från mörkrets villfarelse och upplystes av väglednings ljus.
13. Fröets form offrades för trädet men genom detta offer blev dess fulländning uppenbarad och manifesterad. För trädet, dess grenar, blad och blommor var latent och dolda i fröet men när fröets form offrades blev dess fullkomligheter fullt manifesterad i blad, blommor och frukter.

Nr. 30 ~ Adam och Eva

1. Fråga: – Vilken är den sanna berättelsen om Adam, och trädet Han åt av?
2. Svar: – Det är upptecknat i gamla Testamentet att Gud placerade Adam i Edens lustgård, för att arbeta och sköta den och sade till honom; *”Du kan fritt äta av alla träd i lustgården, men av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den dag du äter av det skall du döden dö.”*^[128] Sedan sägs det att Gud lät en sömn falla över Adam och att Han tog ett av hans revben och skapade kvinnan så att hon kunde vara hans följeslagare. Vidare sägs det att Ormen frestade kvinnan att äta av trädet och sade; *”Men Gud vet att den dag ni äter av den skall era ögon öppnas, så att ni blir som Gud med kunskap om gott och ont.”*^[129] Sedan åt Eva av trädet och gav till Adam som också åt; deras ögon öppnades, de befann sig vara nakna och de skylde sina kroppar med blad. Till följd av detta förebrådde Gud dem. Gud sade till Adam; *”Har du ätit av det träd som jag förbjöd dig att äta av?”* Adam svarade; *”Kvinnan som du har satt vid min sida, hon gav mig av trädet och jag åt.”* Gud tillrättavisas sedan eva,

^[127] Johannes evangelium 6:51, se även Johannes 6:41, 50, 58.

^[128] jfr. första moseboken 2:16–17.

^[129] jfr. första moseboken 3:5.

Eva sade; ”Ormen förledde mig och jag åt.” På grund av detta blev Ormen fördömd och fiendskap blev satt mellan Ormen och Eva och mellan deras ättlingar. Och Gud sade; ”Se, människan har blivit som en av oss med kunskap om gott och ont. Hon får nu inte räkna ut handen och även ta av livets träd och så äta och leva för evigt.” Så Gud skyddade livets träd.^[130]

3. Om vi skulle ta denna berättelse enligt ordens dess bokstavliga betydelse, som framgår av den gängse användningen, skulle den verkligen vara ytterst märklig och människan sinne skulle vara förhindrat från att acceptera, bekräfta eller förstå den. För sådana utstuderade sammanhang och detaljer, sådana uttryck och förebråelser skulle vara osannolika även om de kom från en intelligent person, än mindre då från själva Gudomen som har organiserat detta oändliga universum i den mest fulländade formen och med dess otaliga varelser i den yttersta ordning, fullständighet och fullkomlighet.
4. Vi måste stanna upp och noga överväga; Om den yttre betydelsen av berättelsen tillskrevs en vis människa, skulle alla visdomens människor förvisso förneka den och hävda att ett sådant system och ordning kan inte ha utgått från en sådan person. Berättelsen om Adam och Eva, deras ätande av trädet och förvisning från paradiset är därför symboler och gudomliga mysterier. De har allomfattande betydelser och underbara förklaringar men endast de som är invigda i de gudomliga mysterierna och den alltillräcklige Herrens välgynnade är medvetna om den sanna betydelsen av dessa symboler.
5. Då dessa verser i gamla Testamentet har många betydelser. Vi ska förklara en av dem och vi säger att *Adam* betyder Adams ande och *Eva* Hans jag. För vissa stycken i de heliga Skrifterna där kvinnor omnämns avses det mänskliga jaget. *Trädet av gott och ont* betyder den materiella världen, för andens himmelska sfär är enbart godhet och fullständigt lysande men i den materiella världen finns ljus och mörker, gott och ont som motsatta realiteter.
6. *Ormens betydelse* är böjelsen för den materiella världen. Andens böjelse för den materiella världen ledde till förvisningen av Adams själ och jag från frihetens sfär till en värld av bojor och fick honom att vända sig bort ifrån den gudomliga enhetens Kungadöme till den mänskliga existensens värld. När Adams själ och Ande trädde in i den materiella världen, lämnade Han frihetens paradiset och han sänktes ner i sfären med bojor. Han hade fortlevt i höjderna av helighet och fullständig godhet och därefter satte Han sin fot i världen av gott och ont.
7. *Livets träd* betyder den högsta graden i existens värld, vilken är, Guds ords ställning och Hans universella manifestation. Den ställningen var verkligen väl bevakad till dess den framträdde och lyste fram i den i Hans universella manifestationens högsta uppenbarelse. För Adam hade ställningen, med avseende på framträdande och manifestation av gudomlig fulländning, av ett embryo, Jesus hade ställning för den

^[130] jfr. första moseboken 3:11–15, 22, 24.

kommande mogenhetens tidsålder och gryningen av den allra största Ljuskällan^[131] hade ställningen för den innersta naturen och egenskapernas fulländning. Det är därför som Livets träd i det allra högsta paradiset anspelar på brännpunkten av absolut helighet och renhet – det vill säga, Guds universella manifestation. Från Adams dagar fram till Jesus tid var det eviga livet och den allomfattande fulländningen i Konungariket i höjden obetydligt omnämnda. Livets träd anspelar på ställning för Jesus realitet, det planterades i Hans religionsordning och smyckades med eviga frukter.

8. Överväg nu hur väl denna betydelse överensstämmer med verkligheten. När Adams ande och jag blev böjda för den materiella världen gick de från frihetens sfär till bojornas sfär och detta tillstånd förevigades med varje efterföljande generation och andens och jagets böjelse för den materiella världen – som är synd – ärvdes av Hans ättlingar. Denna böjelse är Ormen som för alltid kommer vara i fiendskap med anden mitt ibland Adams ättlingar, för böjelse för världen har blivit orsaken till andens bojar. Dessa bojar är synd som har blivit överförd från Adam till Hans efterkommande, för den har berövat människan erkännandet av deras inneboende andlighet och uppnåendet av upphöjda ställningar.
9. När den helga andedräkten från Jesus och det heliga Ljuset från den allra största Ljuskällan^[132] spreds över världen, de mänskliga realiteterna – det vill säga, de själar som vände sig till Guds ord och tog del av mångfalden av Hans gåvor – blev räddade från denna böjelse och synd, beviljade evigt liv, befriade från bojans kedjor och trädde in i frihetens sfär. Blev de befriade från jordiska laster och förlänades himmelska dygder. Det här är innebörden av Jesus ord, ”Och brödet jag ger är mitt kött, för att världen skall leva”.^[133] Det vill säga, jag valde att bära alla dessa prövningar, lidanden, olyckor, även det största martyrskapet, att uppnå detta slutgiltiga mål och för att säkerställa syndernas förlåtelse – det vill säga, andarnas frigörelse från den materiella världen och deras dragning till den gudomliga sfären – för att själar ska kunna stå upp som kommer att utgöra själva kärnan för vägledningen och manifestationer av fullkomligheter från Konungariket i höjden.
10. Lägg märke till att om dessa ord togs bokstavligen som bokens folk,^[134] föreställde sig dem skulle det innebära en absolut orättvisa och fullständig förutbestämmelse. Om Adam syndade när han närmade sig det förbjudna trädet, vilken var då den ärorika Abrahams synd, Guds vän och vilken var Moses villfarelse, Han som samtalande med

---

[131] Bahá’u’lláh.

[132] Bahá’u’lláh.

[133] Johannes evangelium 6:51 – Jag är det bröd som ger liv, det bröd som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Och brödet jag ger är mitt kött, för att världen skall leva.

[134] Judar and Kristna.

Gud? Vilket var profeten Noas brott och för den sannfärdige Josefs överträdelser? Vilka var Guds profeters förseelser och vilka var den kyske Johannes^[135] misslyckanden? Skulle den gudomliga rättvisan uppoffrat dessa upplysta manifestationer till att på grund av Adams synd få uthärda helvetets plågor till den tid då Jesus skulle komma och genom Hans offer rädda dem från den nedersta elden? En sådan föreställning är bortom anständighetens gräns för varje regel och princip och ingen förnuftig människa någonsin kan acceptera det.

11. Snarare är betydelsen den som vi redan nämnt. Adam är Hans Ande och Eva är Hans jag, trädet är den materiella världen och Ormen är böjelsen för den. Denna böjelse, som är synd, har överförts till Adams ättlingar. Jesus räddade själar genom den heliga andedräkten från denna böjelse och förlöste dem från denna synd.
12. Adams synd står i förhållande till Hans ställning. Även om denna böjelse för världen åstadkommer betydande resultat, är den likväl i förhållande till böjelsen för den andliga världen att betrakta som synd, och sanningen i orden, ”De rättfärdigas goda gärningar är synd för de som är nära den allsmåttiga förgården”, är fastställd. Således, det är som den fysiska förmågan som är bristfällig i förhållande till den andliga förmågan – verkligen, jämfört är den en ren svaghet. På liknande sätt är det materiella liv, jämfört med den eviga existensen och livet i Kungariket att betrakta som dött. Således kallade Jesus detta materiella livet för dött och sade; ”*Låt de döda begrava sina döda.*”^[136] Fastän dessa själar åtnjöt materiellt liv, var ändå i Hans ögon det livet som döden.
13. Detta är bara en av betydelserna av den bibliska berättelsen om Adam. Reflektera över den så att du må upptäcka andra.

Nr. 31 ~ Hädelse mot den heliga Anden

1. Fråga: – ”*Därför säger jag eder: All annan synd och hädelse skall bliva människorna förlåten, men hädelse mot Anden skall icke bliva förlåten. Ja, om någon säger något mot Människosonen, så skall det bliva honom förlåtet; men om någon säger något mot den helige Ande, så skall det icke bliva honom förlåtet, varken i denna tidsålder eller i den tillkommande.*” – Matt. 12:31-32
2. Svar: – Guds manifestationernas heliga realiteter har två andliga ställningar. Den ena är manifestations ställning, vilken kan jämföras med solens klot och den andra är uppenbarelsen och strålglansen som kan liknas vid det gudomliga ljuset och fullkomligheter – den heliga Anden. För den helige Anden är Guds mångfaldiga gåvor och dessa fullkomligheter är även som solens strålar och värme. Solen är sol genom dess inneboende lysande strålar för utan dessa strålar skulle den inte vara en sol. Om Guds fullkomlighet inte var uppenbarade

^[135] Johannes Döparen.

^[136] Matteus evangelium 8:22 – Jesus svarade: ”Följ mig och låt de döda begrava sina döda.”

och manifesterade i Jesus, skulle Han inte vara Kristus. Han är en Guds manifestation just därför att de gudomliga fullkomligheterna är uppenbarade i Honom. Guds profeter är manifestationer och gudomliga fullkomligheterna – det vill säga, den heliga Anden – är det som manifesteras i dem.

3. Om en själ distanserar sig från manifestationen kan han ändå bli väckt, för han kan ha misslyckats att lära känna Honom och erkänna Honom som förkroppsligandet av den gudomliga fullkomligheten. Men om han avskyr de gudomliga fullkomligheter i sig, som är den helige Anden, visar detta att han likt en fladdermus är en hatare av ljuset.
4. Detta hat mot själva ljuset är obotligt och oförlåtligt – det vill säga, det är omöjligt för en sådan själ att nalkas Gud. Den här lampan är en lampa på grund av dess ljus, utan ljus skulle den inte vara en lampa. En själ som skyr ljuset från lampan är som han vore blind och inte kan förnimma ljus och denna blindhet är orsaken till evigt berövande.
5. Det är uppenbart att själar mottager nåd från utgjutelsen av den helige Anden som framträder i Guds manifestationer och inte från manifestationens individuella personlighet. Av detta följer att om en själ underlåter att ta del av den Helige Andens utgjutelser, förblir den berövad Guds nåd och detta berövande i sig motsvarar ett förnekande av gudomlig förlåtelse.
6. Det är därför många själar som motsatte sig Guds manifestationen, utan att inse att de var Manifestationer, men som blev deras vänner när de hade erkänt dem. Således var fiendskap mot Guds manifestation inte orsaken till evigt berövande, ty de var fiender till ljusstakarna och visste inte att de var säten för Guds strålande ljus. De var inte fiender till själva ljuset och när de förstod att ljusstaken var säte för ljuset, blev de sanna vänner.
7. Vår mening är att avlägsenhet från ljusstaken inte är orsaken till evigt berövande, för man kan ändå väckt och bli ledd rätt, men att fiendskap mot ljuset i sig är orsaken till evig berövande och har inget botemedel.

Nr. 32 ~ ”Ty många äro kallade men få äro utvalda.”

1. Fråga: – I evangeliet sade Jesus: ”*många är kallade, men få är utvalda*”^[137] och i Koranen är det skrivet: ”*Guds nådegåvor är i Hans hand; Han skänker dem till den Han vill.*”^[138] Vad är visdomen i dessa verser?

^[137] Matteus evangelium 22:14 – Ty många är kallade, men få är utvalda.

^[138] Koranen 3:73-74 – Tro inte på någon som inte bekänner sig till er religion! Säg: Den sanna vägledningen är Guds vägledning; är ni rädda att andra skall få del av sådana uppenbarelser som ni har tagit emot? Eller att de skall tvista med er inför er Herre?" Säg: *Guds nådegåvor är i Hans hand; Han skänker dem till den Han vill.* Gud når överallt och Han vet allt och Han förbarmar sig över den Han vill. Guds nåd är en ousinlig källa.

2. Svar: – Vet att universums ordning och fulländning kräver att skapelsen antar otaliga former. Skapade ting kan därför inte bli förverkligade i en enda grad, ställning, sätt, släkte eller art och kategori. Utan tvekan är skillnad i grad och olikhet i form, en mångfald släkten och arter oundvikligt. Därför måste nödvändigtvis mineral, växt, djur och människans riken finnas, för enbart genom människan kan inte tillvarons värld tillfredställande ordnas, pryddas, organiseras och fulländas. Av samma skäl skulle denna värld, med endast djur, bara växter eller mineraler inte kunna besitta ett sådant underbart utseende, en sådan fullgod ordning och en sådan utsökt utsmyckning. Det måste finnas skillnader i grad och ställning, släkten och arter för att skapelsen ska kunna lysa upp i yttersta fulländning.
3. Till exempel, om detta träd helt och hållet skulle vara en frukt, skulle inte växtrikets fullkomligheter kunna uppnås, för blad, blommor och frukter är alla nödvändiga för att trädet ska kunna framträda med yttersta skönhet och fullkomlighet.
4. Betrakta på samma sätt den mänskliga kroppen, som med nödvändighet måste vara sammansatt av olika delar, lemmar och organ. Den mänskliga kroppens skönhet och fullkomlighet kräver förekomst av öron, ögon, hjärna och även av naglar och hår. Om människan bara skulle ha hjärna, ögon eller öron skulle det vara detsamma som ofullkomlighet. Avsaknaden av hår, ögonfransar, tänder och naglar skulle i sig själv vara ofullkomlighet, även om de i jämförelse med ögonen de saknar förnimmelse och liknar mineraler och växter är ändå deras frånvaro i den mänskliga kroppen det mest obehagliga och misshagliga.
5. Så länge som de skapade tingens grader är olika, kommer naturligt vissa rankas högre än andra. Således är vissa skapelser utvalda för den högsta graden som människan, andra som växter bibehållna i den mellersta graden och åter andra som mineraler nedflyttade till den lägsta graden, de är alla och envar beroende av den gudomliga viljan och syftet, av det följer att valet av människan för den högsta graden är en Guds gåva och de skillnader som finns mellan människor när det gäller andliga framsteg och himmelska fullkomligheter är likaledes beroende av den Allbarmhärtiges vilja. För tron som är evigt liv är ett tecken på gåvor och är inte ett resultat av rättvisa. Lågan av kärlekens eld, i denna värld av jord och vatten, brinner genom dragningskraft och inte genom ansträngning och strävan fastän det är genom ansträngning och strävan man verkligen kan tillägna sig kunskaper, vetande och andra fullkomligheter. Det är ljuset från den gudomliga Skönheten som måste väcka och beveka Anden genom sin dragningskraft. Därför det sagt: ”*Ty många är kallade, men få är utvalda.*”^[139]

---

[139] Matteus evangelium 22:14 – Ty många är kallade, men få är utvalda.

6. De materiella varelserna, ska inte ringaktas, dömas eller hållas ansvariga för sin egen grad och ställning. Således är mineraler, växter och djur var och en godtagbara i sin egen grad men om de förblir bristfälliga i sin grad är de klandervärda, graden i sig helt fullkomlig.
7. Skillnader i människosläktet är tvåfaldig: Den ena är skillnaden i grad och den skillnaden är inte klandervärd. Den andra skillnaden är med avseende på tro och övertygelse, avsaknaden av dessa är klandervärd för då har själen fallit offer sina egna lustar och passioner när den har förvägrats denna gåva och berövats dragningskraften av Guds kärlek. Hur än berömvärd och acceptabel den må vara i den mänskliga graden, ändå när den är berövad den gradens fullkomlighet, har den blivit källan till ofullkomlighet och hålls ansvarig av den anledningen.
[140]

Nr. 33 ~ Profeternas återkomst

1. Fråga: – Kan du förklara frågan om återkomsten?
2. Svar: – Bahá'u'lláh har ingående och grundligt förklarat denna fråga i Visshetens bok.^[141] Läs den och sanningen i detta ämne kommer att bli tydlig och uppenbar. Men eftersom du har rest frågan kommer även en kortfattad förklaring tillhandahållas här.
3. Vi ska inleda våra kommentar med evangeliernas text. Där står det skrivet att när Johannes, Sakarias^[142] son framträdde och tillkännagav för människorna det glada budskap om ankomsten av Guds rike, frågade de honom: ”Vem är du? Är du den utlovade Messias?” Han svarade, ”Jag är inte Messias.” Sedan frågade de honom: ”Är du Elias?”^[143] Han sade, ”Det är jag inte”.^[144] Av dessa ord framgår det tydligt att Johannes, Zakarias son inte var den utlovade Elias.

[140] Se även Nr. 57, ”Skillnader i människans karaktär”.

[141] jfr. Visshetens bok Nr. 110.

[142] Sakarias var Johannes Döparens far. Han emottog en profetisk vision av ängeln Gabriel som berättade för honom om Johannes förestående födelse. Sakarias var gift med Elisabet som var kusin med Maria, Jesus moder. Enligt Hippolytus (170-235 e.Kr.) var deras mödrar Sobe och Anna systrar. (osäker uppgift)

[143] Elia Elias Elijah Ilyas – Profet i norra Israel under 800-talet f Kr. Elia utmanade Baals prästerskap och bevisade för israeliterna att hans Gud var den sanne guden genom att mirakulöst framkalla eld på berget Karmel. Han vänder sig emot avgudadyrkan och ådrar sig drottning Isebels vrede. När hon försöker döda honom och han mediterar i öknen mottar han ett budskap av Gud. I kungaböckerna står det bland annat att Elia väcktes från döden och även tog med sig eld från himlen. Vid slutet av sitt liv dör han inte, utan förs upp till himlen i en brinnande vagn i en virvelvind. På Jesu tid var det en utbredd uppfattning att Elia skulle framträda på nytt före Messias ankomst.

[144] Johannes evangelium 1:19–21 – Detta är Johannes vittnesbörd, när judarna hade sänt till honom präster och leviter från Jerusalem för att fråga honom vem han var. Han bekände och förnekade inte sanningen. Han bekände: ”Jag är inte Messias.” De frågade honom: ”Vad är du då? Är du Elia?” Han sade: ”Nej, det är jag inte.” ”Är du Profeten?” Han svarade: ”Nej.”

4. Men på dagen för transfigurationen på berget Tabor^[145] sade Jesus tydligt att Johannes, Zakarias son var den utlovade Elias. I Markus evangeliet 9:11-13, är det skrivet: *"De frågade honom: 'Varför säger då de skrifflärda att Elia först måste komma?' Han sade till dem: 'Elia kommer visserligen först och återupprättar allt. Men hur kan det då vara skrivet att Människosonen skall lida mycket och bli föraktad? Jag säger er: Elia har verkligen kommit och de gjorde med honom som de ville, som det är skrivet om honom.'"* I Matteus evangelium 17:13, är det skrivet: *"Då förstod lärjungarna att han hade talat till dem om Johannes Döparen."*
5. Då frågade de Johannes Döparen, *"Är du Elias?"* Han svarade, *"Nej, det är jag inte,"* som det även sägs i evangeliet att Johannes var den utlovade Elias och Jesus uttryckte det också tydligt.^[146] Om Johannes var Elias, varför sade han, *"Jag är inte"?* Och om han inte var Elias, varför sade Jesus att han var Elias?
6. Förklaringen är denna: Det är inte individens personlighet som åsyftas utan realiteten av hans fullkomligheter – det vill säga, precis samma fullkomligheter som Elias besatt var även realiserade i Johannes Döparen. Sålunda var Johannes Döparen var den utlovade Elias. Vad som åsyftas i det här fallet är inte den innersta naturen^[147] utan egenskaperna.
7. Till exempel, förra året fanns det en blomma och i år har också en blomma framträtt. När jag säger att blomman från förra året har återkommit, menar jag inte samma blomma har återkommit med precis samma identitet. Utan att när denna blomma är försedd med samma egenskaper som blomman förra året – den besitter samma doft, skirhet, färg och form – säger man att blomman från förra året har återvänt och denna blomma är samma blomma. Likaledes när våren närmar sig säger vi att den förra våren har återvänt eftersom allt som fanns under den förra våren kan återfinns i årets vår. Det är därför Jesus sade; *"Du kommer se allt som skedde under de tidigare profeternas dagar."*^[148]
8. Låt oss ge en annan bild. Förra årets frön blev sådda, grenar och blad framträdde, blommor och frukter spirade och till sist skapades nya

^[145] Enligt en gammal kristen tradition är berget Tabor platsen för Jesus transfiguration, under vilken Jesus började stråla av ljus och samtalade med Mose och Elia. Händelsen är med i de synoptiska evangelierna och omnämnt i 2:a Petrus brevet 1:16-18, men i ingen av berättelserna namnger det *"höga berget"*. Det tidigaste omnämmandet av förklaringsberget, Tabor härrör från 200-talet. Det nämns också av St. Cyril i Jerusalem och St. Jerome på 300-talet. Det nämns senare under det 5:e århundradet av Transitus Beatae Mariae Virginis. Berget Hermon är en alternativ plats enligt traditionen. År 1101, när korsfararna kontrollerade området, byggde benediktinermunkar om en förstörd basilika och reste en befäst abbey på bergets topp och för närvarande finns där två kristna kloster, uppdelade i två områden, det ortodoxa (nordöstra) och det katolska (sydöstra).

^[146] Johannes evangelium 1:21 – De frågade honom: *"Vad är du då? Är du Elia?"* Han sade: *"Nej, det är jag inte."* *"Är du Profeten?"* Han svarade: *"Nej."* (Profeten – Den i 5 Mos 18:15, 18 utlovade Profeten har av judarnas skrifflärda uppfattats som en från Messias skild person (v. 25). Denne profet identifieras emellertid av Johannes Döparen (liksom av aposteln Petrus i Apg 3:22) med Messias.)

^[147] Essensen; Det vill säga, Johannes personlighet.

^[148] Om *det som skedde se*, Matteus evangelium, 23:34-36.

frön. När dessa frön planteras, växer de till ett träd och ännu en gång återkommer dessa grenar, blad, blommor och frukter och det tidigare trädet har ännu en gång framträtt. När det i början var ett frö och i slutet var ett frö, säger vi att fröet har återkommit. När vi betraktar trädets materiella form, är den annorlunda, men när vi betraktar blommorna, bladen och frukterna, har samma doft, skirhet och smak skapats. Följaktligen har trädets fulländning ånyo återkommit.

9. På samma sätt om vi betraktar personligheten, är det en annan, men om vi betraktar egenskaper och fullkomligheter, har densamme återvänt. Därför menade Jesus när Han sade, *"Detta är Elias"*, att den här personen är en manifestation av Elias gåvor, fullkomlighet, karaktär, egenskaper och dygder. Och när Johannes Döparen sade, *"Jag är inte Elias."* menade han *"Jag är inte samma person som Elias"*. Jesus avsåg deras egenskaper, fullkomlighet, karaktär och dygder och Johannes syftade på sin egna form och sin egen personlighet. Det är som denna lampa. Den var här i går kväll och ikväll är den åter tänd och även i morgon kväll kommer den vara lysande. När vi säger att lampan ikväll är samma lampa som igår kväll och att den har återkommit menar vi ljuset och inte oljan, veken eller lamphållaren.
10. Dessa överväganden har utförligt förklarats i Visshetens bok.

Nr. 34 ~ Petrus och påvedömet.

1. Fråga: – I Matteus evangeliet står det skrivet; *"Du är Petrus^[149] och på denna klippa skall jag bygga min församling och helvetets portar skall inte få makt över den."*^[150] Vad är innebörden av denna vers?
2. Svar: – Detta yttrande av Jesus är en bekräftelse av Petrus svar, när Jesus frågade: Vem tror du att jag är? och Petrus svarade; Jag tror att *"du är Messias, den levande Gudens Son."* Jesus sade till honom; *"Du är Petrus,"*^[151] – Kefas betyder klippa på arameiska – *"och på denna klippa skall jag bygga min församling."* För de andra hade svarat Jesus och sagt att han var Elias och några sade Johannes Döparen och åter andra Jeremia eller en av profeterna.^[152]
3. Jesus önskade att genom antydning eller anspelning bekräfta Petrus ord och när hans namn betyder "klippa" sade Han; *"och på denna klippa skall*

^[149] Petrus i Bibeln även Kefas på arameiskans, egentligen Simon Petrus, var en av Jesus apostlar. Han var den andre aposteln som Jesus kallade, då den förste var hans äldre bror Andreas.

^[150] Matteus evangeliet 16:18 – Jag säger dig: Du är Petrus och på denna klippa skall jag bygga min församling och helvetets portar skall inte få makt över den.

^[151] Det är väl känt att Peters riktiga namn var Simon, men Kristus kallade honom Kefas, som är det grekiska namnet för Petrus, som betyder att klippa.

^[152] Matteus evangeliet 16:14–18 – De svarade: "Somliga säger Johannes Döparen, andra Elia och andra Jeremia eller någon av profeterna." Han sade till dem: "Och ni, vem säger ni att jag är?" Simon Petrus svarade: "Du är Messias, den levande Gudens Son." Jesus sade till honom: "Salig är du, Simon, Jonas son. Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen. Jag säger dig: Du är Petrus och på denna klippa skall jag bygga min församling och helvetets portar skall inte få makt över den."

jag bygga min församling". Det betyder, din tro på att Jesus är Son till den levande Guden kommer att vara grunden för Guds religion och på denna tro ska grunden för Guds församling, Guds lag bli etablerad.

4. Att Petrus gravkammare är belägen Rom är tveksamt och omtvistat. En del anser att den är belägen i Antiokia.
5. Dessutom, låt oss jämföra vissa påvars gärningar med Jesus religion. Jesus var hungrig och utblottad, livnärde sig på örter i öknen och skulle inte samtycka till att se något berövat hjärta. Påven sitter i en förgylld vagn och tillbringar sina dagar yttersta majestät, upptagen av sådana nöjen och sysslor som överträffar överflödet och njutningslystnaden för alla kungar på jorden.
6. Jesus gjorde ingen något ont, men vissa av påvarna dödade många oskyldiga själar. Rådfråga historieböckerna. Hur mycket blod har inte påvar utgjutit bara för att behålla den världsliga makten! Hur många tusen tjänare av mänskligheten, bland dem lärda män som hade upptäckt universums mysterier, har torterats, fängslats och dräpts enbart för meningsskiljaktigheter skull. Hur våldsamt har de motsatt sig sanningen!
7. Reflektera över Jesus förmaningar och undersök påvarnas vanor och uppträdande. Finns det någon likhet mellan Jesus förmaningar och påvarnas styrelse? Vi tycker inte om att hitta fel men Vatikanens historia är mycket anmärkningsvärd. Vår mening är att Jesus förmaningar var en sak och sättet på vilket påvar har regerat är ett helt annat. De stämmer inte alls överens. Se hur många protestanter som har dödat på order av påvarna, vilka orättfärdigheter och grymheter har understötts, vilken tortyr och straff har tillfogats! Kan någon av de söta dofterna från Jesus förnimmas i detta handlande? Nej! vid Guds rättfärdighet! Dessa människor har inte lytt Jesus, medan Barbara, helgonet,^[153] vars bild är framför oss, lydde Honom och följde i hans fotspår och handlade efter Hans förmaningar.
8. Bland påvarna finns det också några välsignade själar som följde Jesus fotspår, särskilt under de första århundradena av den kristna eran när världsliga medel saknades och Guds sända prövningar var svåra. Men när medlen för den världsliga suveräniteten hade vunnits och världslig ära och välstånd hade uppnåddts, glömde det påvliga styret helt Jesus och var upptaget av världslig makt och storhet, materiell komfort och lyx. De dräpte människor, motsatte sig spridningen av kunskap, förföljde vetenskapens män, hindrade kunskapens ljus och gav order om att dräpa och skövla. Tusentals människor, män av vetenskap och

---

[153] Barbara var enligt traditionen en jungfru och martyr som levde under 200-talet. Hon har åtminstone sedan 600-talet vördats som helgon inom Romersk-katolska kyrkan, Öst ortodoxa kyrkan och Orientalisk-ortodoxa kyrkan, men hennes historiska existens har ifrågasatts. Fram till Vatikanens kalenderreform 1969 var hennes festdag den 4 december, fortfarande dagen för hennes åminnelse i övriga samfund. Hon räknas som en av de fjorton nödhjälparna och en av de fyra jungfrumartyrerna (Virgines capitales), Barbara, Dorotea, Katarina av Alexandria och Margareta.

lärande och syndfria själar gick förlorade i Roms fångelser. Med sådana metoder och handlingar, hur kan anspråket på Jesus ställföreträdarskap bli accepterat?

9. Det påvliga synsättet har ständigt motsatt sig kunskapens utbredning, till en sådan grad att i Europa har det till och med ansetts att religionen är motståndare till vetenskap och att vetenskap är förstöraren av religionens grundpelare. Medan i själva verket är Guds religion förespråkaren av sanning, grundaren av vetenskap och kunskap, kunskapens understödjare, den som civiliserar mänskligheten, upptäcker av naturens hemligheter och upplyser världens horisonter. Hur kan den då motsätta sig kunskap? Gud förbjude! Tvärtom, i Guds ögon är kunskap den mest strålande av människan gåvor och det ädlaste av mänsklig fullkomlighet. Att motsätta sig kunskap är okunnighet och den som avskyr kunskap och vetenskap är inte människa utan ett själlöst djur. För kunskap är ljus, liv, lycka, fullkomlighet, skönhet och medlet för själen att närma sig enhetens tröskel. Den utgör äran och härligheten i mänskliga sfären och är den största av Guds gåvor. Kunskap är identisk med vägledning och okunnighet är verklig villfarelse.
10. Lyckliga är de som spenderar sina dagar med att förvärva kunskap, att upptäcka universums hemligheter och minutiöst undersöker sanningen! Ve dem som är nöjda med okunnighet, som fröjdas av tanklös imitation, som fallit till det lägsta djupet av okunnighet och ovetskap och som sålunda har slösat bort sina liv!

Nr. 35 ~ Fri vilja och förutbestämmelse

1. Fråga: – När en handling som någon kommer att utföra blir föremål för Guds kunskap och har upptecknats i ödets "bevarade Skrift", är det då möjligt att undgå den?
2. Svar: – Kunskap om sak är inte orsaken till dess tilldragelse, för Guds inneboende kunskap omsluter alla tingens realitet både före och efter dess existens men den är inte orsaken till dess existens. Det är ett uttryck för Guds fulländning.
3. Vad beträffar de uttalanden som, genom gudomlig uppenbarelse, har utgått från profeterna angående ankomsten av den Utlovade i gamla Testamentet, var även dessa inte heller orsaken till Jesus framträdande. Men de kommande dagarnas dolda hemligheter uppenbarades för profeterna och de fick därmed kännedom om de framtida händelser som de tillkännagav. Denna kunskap och tillkännagivande var inte orsaken till deras tilldragelse. Till exempel, vet alla ikväll att om sju timmar kommer solen gå upp men denna allmänna kunskap är inte orsaken till solens uppgång och framträdande.

4. Likaså alstrar inte Guds kunskap om den tillfälliga världen tingens former. Rättare sagt, den kunskapen är befriad från distinktioner som dåtid, nutid och framtid och är identiskt med alla tings förverkligande utan att vara orsaken till deras förverkligande.
5. På samma sätt, är uppteckningen och omnämmandet av tingen i Skriften inte orsaken till deras existens. Guds profeter var informerade genom gudomlig uppenbarelse att vissa händelser skulle ske. Till exempel, visste de genom gudomlig uppenbarelse att Jesus skulle bli martyr vilket de tillkännagav. Var deras kunskap och medvetenhet orsaken till Jesus martyrskap? Nej, denna kunskap är ett tecken på deras fulländning och inte orsaken till Hans martyrskapet.
6. Matematikerna fastställer genom astronomiska beräkningar att vid en viss tidpunkt inträffar en mån- eller solförmörkelse. Helt visst förorsakar inte denna förutsägelse förmörkelsen. Detta är naturligtvis bara en analogi och inte en exakt bild.

Del III

Gudsmanifestationens befogenheter och villkor

Nr. 36 ~ Andens fem grader

1. Vet att generellt sett har anden fem grader. *Den första graden* är växtrikets ande,^[154] som är den kraft som är följden av sammansättning och förening av element i enlighet med dekret från den Allra högste och från deras inbördes ordning så väl som från deras inflytande av och deras förbindelse med andra skapade ting. När dessa delar och element blir åtskilda upphör även den förbundna växtkraften att finnas. Så för att ge en analogi: Elektricitet beror på en sammansättning av vissa beståndsdelar och så snart dessa delar blir separerade skingras omedelbart den elektriska kraften och den går förlorad. Sådan är anden i växtriket.
2. *Den andra graden* är djurrikets ande, som också är följden av förening av element som är sammanförda till en enda sammansättning. Men denna sammansättning är mer fullständig och genom dekret från den allsmäktige Herren uppnår den en mer fullständig grad av förening, djurrikets ande, som innebär att sinnenas förmågor får existens. Denna förmåga uppfattar förnimbara realiteter – det som förnimms med synen, hörseln, lukten och smaken. Efter separering och upplösning av dessa sammansatta element upphör naturligtvis även denna ande att existera. Det är likt lampan framför dig, när oljan, veken och eld förs samman alstras ljus men när oljan sinat och veken är förbrukad och de sammansatta elementen åtskilda kommer även ljuset slockna och försvinna.
3. *Den tredje graden* är mänskliga anden, kan liknas vid glaset och solens gåvor. Det vill säga, människans kropp som är sammansatt av element som är den mest fullkomliga formen av sammansättning och förening, den mest fullgoda ordningen, den ädlaste sammansättning, det mest fullkomliga av alla existerande ting. Den växer och utvecklas genom djurrikets ande. Denna fulländade kropp kan jämföras med en spegel och den mänskliga anden med solen. Även om glaset krossas eller spegeln blir förstörd fortsätter solens gåvor att existera och ingen skada drabbar solens utgjutelse av nåd som fortsätter med oförminskad styrka.
4. Denna ande är den upptäckande förmågan som omsluter alla ting. Alla underbara tecken, alla hantverk och alla upptäckter, alla stora åtaganden och betydelsefulla historiska händelser som du känner, har upptäckts av denna ande och blivit förda från den osynliga sfären till det synliga planet genom dess andliga kraft. Således förblir den på jorden och ändå gör den upptäckter i himlen och härleder det okända från synliga och kända realiteter. Till exempel; en människa i den här hemisfären, Columbus, upptäcker genom slutledningsförmågan en annan hemisfär, Amerika, som dittills var okänd. Hennes kropp är

---

[154] I andra skrifter nämner ‘Abdu’l-Bahá även mineralrikets ande, Se även Nr. 64; ‘Abdu’l-Bahás utvalda skrifter, Nr. 30.

tung, men hon flyger genom luften med hjälp av fortskaffningsmedel som hon uppfinner. Hon rör sig långsamt, men hon reser snabbt från öst till väst med hjälp av utrustning som hon har formgett. Kort sagt, denna förmåga omsluter alla ting.

5. Men människans ande har *två aspekter*; en *gudomlig* och en *satanisk* – det vill säga, den är kapabel till yttersta fullkomlighet eller yttersta ofullkomlighet. Om den skulle förvärva dygder blir den det ädlaste av alla existerande ting och skulle den förvärvar laster blir den det mest ondskefulla.
6. *Den fjärde graden* av anden är den himmelska anden, det är trons ande och den Allbarmhärtiges utgjutelse av nåd. Denna ande utgår från den helige Andens andedräkt och genom sin gudomliga förmåga blir den orsaken till evigt liv. Det är förmågan som gör den jordiska själen himmelsk och det ofullkomliga fullkomligt. Den renar det orena, lossar de tystas tunga, helgar lustens och passions slavar och förlänar kunskap till de okunniga.
7. *Den femte graden* är den heliga Anden som är förmedlaren mellan Gud och Hans skapelse. Den är som en spegel vänd mot solen. Precis som en fläckfri spegel mottar solens strålar och reflekterar dess gåvor till andra, så är även den heliga Anden förmedlaren av det heliga ljuset som den förmedlar från Sannings sol till helgade själar. Denna ande är smyckad med alla de gudomliga fullkomligheterna. När än den framträder förnyas världen och en ny cykel inleds och mänsklighetens kropp blir klädd i en ny skrud. Det kan jämföras med våren, när den anländer befordras världen från ett tillstånd till ett annat. Genom ankomsten av vårens årstid blir den svarta jorden, fälten och vildmarken grönskande och blommande och alla sorters blommor och väldoftande örter växer upp, träd förses nytt liv och underbara frukter produceras och en ny cykel inleds.
8. Samma sak gäller för den heliga Andens framträdande. Närhelst den framträder, förlänar den mänsklighetens värld ett nytt liv och förser mänskliga realiteter med en ny ande. Den ikläder all existens en lysande skrud, skingrar okunnighetens mörker och förorsakar att ljuset av mänsklig fullkomlighet lyser praktfullt. Det är med en sådan förmåga som Jesus förnyade denna cykel – varpå den himmelska våren slog upp sitt tält med yttersta livskraft och behag i den mänskliga sfären och parfymerat de upplystas sinnen med dess livgivande vindar.
9. På samma sätt, var Bahá'u'lláhs framträdande en ny vårtid som trädde fram med ljuva dofter av helighet, med det eviga livets härskara och med en förmåga från det himmelska konungadömet. Han etablerade Guds suveränitets tron i mitten av världens hjärta genom den heliga Andens förmåga, återupplivade själar och inledde en ny cykel.

Nr. 37 ~ Förhållandet mellan Gud och Hans Manifestationer

1. Fråga: Vad är den gudomliga Realiteten och dess förhållande till den storslagna praktens Gryningskällor och ljuset från den Allbarmhärtiges Gryningsplatser?
2. Svar: Vet att den gudomliga realiteten och naturen av det gudomligas innersta kärna är obeskrivlig helgelse och absolut helighet – det vill säga, den är upphöjd över och helgad bortom allt omnämnande. Alla de egenskaper som tillskrivs tillvarons högsta grader är med avseende på denna ställning bara illusioner. Den är Osynlige, Otillgänglige kan aldrig bli känd, den absoluta innersta naturen kan aldrig beskrivas. För gudomlighetens innersta kärna är en allomslutande realitet och alla ting är omslutna. Sannerligen, det allomslutande är förvisso större än det omslutna och det senare kan inte på något sätt upptäcka det förra eller förstå dess realitet. Hur mycket än människans sinnen än utvecklas, även om de skulle nå fram till den högsta graden av människans fattningsförmåga, den allra yttersta gränsen för denna fattningsförmåga, är för att skåda de Guds tecken och egenskaper i skapelses värld och inte i den gudomliga sfären. För den Allhärliche herrens innersta naturens egenskaper är inneslutna i de otillgängliga höjdernas helighet och människans sinne och förståelse kommer aldrig att finna vägen till den ställningen. *”Vägen är stängd och sökande är förvägrat.”*^[155]
3. Det är uppenbart att vad som än människan förstår är en konsekvens av människans existens och att människan den Allbarmhärtiges tecken, hur kan tecknet omfatta skaparen av tecknet? det vill säga, hur kan människans förståelse som är en konsekvens av människans existens förstå Gud? Därför är ligger gudomliga realiteten gömd bortom all fattningsförmåga och är dold för alla människors sinnen och att stiga upp till detta plan är på intet sätt möjligt.
4. Vi observerar att allt som är lägre är oförmöget att förstå realiteten av det som är högre. Således oavsett hur lång än de kan utvecklas kan inte stenar, jord och träd förstå människans realitet och föreställa sig förmågor som syn, hörsel eller andra sinnen även om de förra och senare båda är lika, skapade ting. Hur kan då människan, bara en skapelse, förstå realiteten av Skaparens innersta kärna? Ingen mänsklig förståelse kan närma sig detta plan, inget yttrande kan veckla ut dess sanning och ingen allegori kan antyda dess betydelse. Vad har ett dammkorn att göra med helighetens värld och vilka samband finns det mellan det begränsade sinnet och vidsträckta obegränsade sfären? Sinnet saknar förmågan att förstå Honom och själar blir förstummade

---

[155] Från en tradition som tillskrivs Imám ‘Alí.

när de försöker beskriva Hans realitet. ”*Människans öga ser Honom inte, men Han ser allt vad ett människoöga kan se.*”^[156]

5. Således är detta sammanhang, är varje uttalande och klargörande är bristfälligt, till detta plan i tillvaron bristfälligt, varje beskrivning och karakterisering är ovärdigt, varje föreställning är ogrundad och varje försök att begrunda dess djup är meningslöst. Ändå för denna essens av essenser, denna sanning av sanningar, detta mysterium av mysterier, finns det reflektioner, ljussken, företeelser och återspeglingsar i tillvarons värld. Gryningskällan för denna strålgans, Gryningsplatsen för dessa uppenbarelser och källan till dessa manifestationer är Bärarna av helighet, de universella Realiteter och gudomliga varelser som är de sanna speglarna av den helgade innersta naturen av det gudomliga. All fullkomlighet, de gåvor och den prakt som kommer från den ende sanne Gud är synliga och uppenbara i Hans heliga manifestationernas realitet, även som solens ljus helt reflekteras med all sin fullkomlighet och med alla sina gåvor i en blank och fläckfri spegel. Om det sägas att speglarna är manifestationer av solen och gryningsplatsen för världens morgonstjärna är det inte avsett att antyda att solen har stigit ned från höjden av sin helighet och blivit införlivad i spegeln eller att den obegränsade realiteten har blivit begränsad till detta synlig plan. Gud förbjude! Detta är tron av anhängare till antropomorfism.^[157] Nej, alla dessa beskrivningar och alla dessa uttryck av lovord och ära hänvisar till heliga Manifestationer – det vill säga, varje beskrivning, egenskap, namn och egenskaper för Gud som vi nämner hänför sig till dem. Men ingen själ har någonsin utgrundat realiteten i Guds innersta natur så att de kan beskriva, förklara, bedöma eller glorifiera den. Således är allt som den mänskliga realiteten känner till, upptäcker och förstår av namnen, egenskaperna och Guds fullkomlighet hänvisningar till dessa heliga manifestationer och leder ingen annanstans, ”*vägen är stängd och sökande förvägrat.*”
6. Ändå tillskriver vi namn och egenskaper till den gudomliga realiteten och vi prisar Honom för Hans seende, hörande, makt, liv och kunskap. Vi bekräftar dessa namn och egenskaper, inte för att bekräfta Guds fullkomlighet, utan för att förneka att Han har någon ofullkomlighet.
7. När vi observerar den tillfälliga världen, ser vi att okunnighet är ofullkomlighet och kunskap är fullkomlighet varför, vi säger att den helgade innersta naturen av Gud är Allvetande. Svaghet är ofullkomlighet och makt är fullkomlighet, varför vi säger att den helgade innersta naturen av Gud är Allsmäktig. Vi kan inte förstå

---

^[156] Koranen 6:103 – Människans öga ser Honom inte, men Han ser allt vad ett människoöga kan se. Han är den Outgrundlige som genomskådar allt och är underrättad om allt.

^[157] Antropomorfism – Föreställningen att en gudom, en demon eller något annat icke mänskligt väsen har människoliknande gestalt eller människoliknande själsliv. Antropomorfism kallas det också när vi antar att djurens beteenden styrs av motiv liknande människans, något som kritiserats i modern etologi.

Hans kunskap, seende, kraft och liv som de egentligen är. Det är utan tvekan bortom vår fattningsförmåga, för Guds inneboende namn och egenskaper är identiska med Hans väsen och Hans väsen är helgat ovan allt förstånd. Om de inneboende egenskaperna inte är identiska med den innersta naturen, då skulle det finnas en mångfald förutvarande och skillnaden mellan egenskaperna och den innersta naturen skulle därför också vara fast grundad och preexistent. Men detta skulle innebära en oändlig kedja av preexistenser, vilket är en uppenbar felaktighet.

8. Av detta följer att alla dessa namn, egenskaper, lovord och lovpris är tillämpliga enbart på Guds manifestationer och allt som kan förklara och föreställa oss vid sidan av dem är bara en villfarelse för vi kan aldrig finna en väg till det osynliga och oåtkomliga. Därför är det sagt; *”Allt det som du gagnlöst tror dig ha urskiljt och uttryckt i subtila termer är inget annat än en skapelse likt dig och som härrör från dig.”*^[158]
9. Det är tydligt att om vi försöker föreställa oss den gudomliga Realiteten skulle denna föreställning vara omsluten och vårt sinne skulle vara det som omsluter – och förvisso det som omsluter är större än det omslutna! Av detta följer att varje realitet som vi kan föreställa oss för det gudomliga förutom de för de heliga manifestationerna skulle vara ren villfarelse, då det inte finns något sätt att närma sig den gudomliga realiteten som är helt utom räckhåll för sinnet. Och allt som vi kan föreställa oss är bara fantasier.
10. Betänk hur världens folk kretsar runt sina egna gagnlösa fantasier och dyrkar sina egna tankars och fantasiers avgudar utan att vara det minsta medvetna om det. De betraktar dessa gagnlösa föreställning som den Realitet som är helgad ovan all förståelse och upphöjd bortom varje anspelning. De anser sig vara förespråkare av gudomliga enhet och alla andra dyrkare av avgudar, även om avgudar åtminstone åtnjuter mineralers existens, medan den mänskliga tankens och fantasins avgudar är ren illusion och har inte ens stenars existens. *”Lär av detta, ni som ser klart!”*^[159]
11. Vet att de fullkomlighetens egenskaper, utgjutelsen av gudomliga nåd och strålgansen av gudomlig uppenbarelse lyser praktfullt i alla Guds manifestationer men att det Allomfattande Ordet från Gud – Jesus – och Hans allra största namn – Bahá’u’lláh – har framträtt med en uppenbarelse bortom all föreställning. För de besitter inte bara alla tidigare manifestationernas fullkomligheter men de framvisar även bortom dessa sådana fullkomligheter som även gör alla andra till deras anhängare. Alla Israels profeter var mottagare av gudomlig uppenbarelse och det var även Jesus, men vilken skillnad det är mellan

---

^[158] Från en Hadíth.

^[159] Koranen 59:2. ”...Lär av detta, ni som ser klart!”

uppenbarelsen av Honom som var Guds ord och Jesajas, Jeremias och Elias!

12. Betänk att ljuset består av eterns^[160] vibrationer som stimulerar ögats nerver och synen alstras. Även om eterns vibrationer både finns i lampan och solen, men vilken skillnad det är mellan ljuset från solen och det från stjärnor eller en lampa!
13. Människans ande uppvisar tecken och manifestationer i det embryonala stadiet och även ytterligare prakt och uttryck i barndomen, tonåren och mogenhetens stadium. Anden är densamma men i det embryonala stadiet saknar den förmågan till syn och hörsel medan i tonåren och mogenhetens stadium framträder den i sin yttersta prakt och briljans. På samma sätt är det med fröet, i början av tillväxten framträder det bara som blad, det är platsen där växtriket ande framträder, och i frukt stadiet framträder samma ande, det vill säga växtkraften visar sig i sin yttersta fulländning men vilken skillnad det är mellan bladets och fruktens stadier! Från en frukt uppkommer hundra tusen blad ändå växer och utvecklas allt genom samma ande i växtriket. Ta en paus och reflektera över skillnaden mellan Jesus dygd och fullkomlighet, Bahá'u'lláhs glans och briljans å ena sidan och dygderna för profeterna av huset Israel som Hesekiel och Samuel, å den andra. Alla var mottagare av gudomlig uppenbarelse men mellan dem är det en oändlig skillnad.

Nr. 38 ~ Guds Manifestationen har tre gestalter

1. Vet att även om Guds manifestationer besitter oändliga dygder och fullkomligheter, innehar de bara tre gestalter. Den första är den fysiska gestalten, den andra är den mänskliga gestalten som är den rationella själen, den tredje är gestalten för den gudomliga manifestationen och himmelsk prakt.
2. När den fysiska gestalten har ett ursprung i tiden är den sammansatt av beståndsdelar och med nödvändighet måste varje sammansättning slutligen bli nedbruten. Det är verkligen omöjligt för det som är sammansatt att undgå sönderdelning.
3. Den andra gestalten är för den rationella själen som är den mänskliga realiteten. Den har också en begynnelse och Guds manifestationer delar den gemensamt med hela mänskligheten.

---

^[160] Etern: En mycket förtunnad och mycket elastisk substans som tidigare ansågs genomsyra hela rymden, inklusive mellanrummen mellan materiens partiklar och att var det medium vars svängningar utgjorde ljus och annan elektromagnetisk strålning. Redan Aristoteles räknar upp det som sitt femte, ljusa element efter eld, jord, luft och vatten. Etern är ett koncept postulerat av artonhundratalets forskare för att förklara utbredningen av ljusvågor. Den publik som 'Abdu'l-Bahá riktade sig till uppfattade den betydelsen. Etern som ljusbärare är numera ett övergivet begrepp inom vetenskapen. Så småningom, när forskarna inte kunnat bekräfta den fysiska existensen av "etern" med känsliga experiment, konstruerade de andra immateriella begrepp för att förklara samma fenomen, vilka även överensstämmer med 'Abdu'l-Bahás beskrivning av etern.

4. Den tredje gestalten är det gudomliga framträdandet och den himmelska prakten, som är Guds ord, den eviga nåden och den heliga Anden. Denna gestalt har varken begynnelse eller ände för begreppen först och sist är relaterade till den tillfälliga världen och inte till den gudomliga världen. För Gud är begynnelse och ände ett och detsamma. Likaså är beräkningen av dagar, veckor, månader och år – i går och i dag – gjorda med avseende på jorden medan sådana ting är okända i solen. Där finns varken i går, i dag eller i morgon, varken månader eller år – allt är lika. Likaledes är Guds ord helgat över alla dessa betingelser och upphöjt bortom varje lag, restriktion eller begränsning som kan finnas i den tillfälliga världen.
5. Vet då att även om den mänskliga själen har funnits på jorden under otaliga tidsåldrar och cykler, har den mänskliga själen trots det ett ursprung. Och eftersom den är ett Guds tecken varar den för evigt när den en gång fått liv. Människans ande har en begynnelse men den har ingen ände, den varar för evigt. På samma sätt har de olika arterna som finns på jorden ett ursprung i tiden för det är erkänt av alla att det fanns en tid då dessa arter inte fanns på jordens yta och dessutom en tid då jorden inte existerade. Men existensens värld har alltid funnits för den är inte begränsad till detta jordklot.
6. Vi menar att, fastän den mänskliga själen har ett ursprung är den trots det odödlig, varaktig och evig. För tingens värld är en värld av ofullkomlighet i jämförelse med människans och människans värld är en värld av fullkomlighet i jämförelse med tingens värld. När ofullkomliga ting når tillståndet av fullkomlighet blir de eviga.^[161] Detta är endast avsett som ett exempel, sträva efter att förstå den verkliga innebörden.
7. Profetskapets realitet, som är Guds ord och tillståndet för det fullkomliga gudomliga tillkännagivande har varken någon begynnelse eller ände men dess strålgans varierar likt solens. Till exempel, det steg upp med Jesus tecken i sin största prakt och strålgans och det är varaktigt och evigt. Se hur många av världens erövrande kungar, hur många visa statsmän och furstar som har kommit och gått, som var och en har förbleknat i glömska – medan vindarna från Jesus fläktar fortfarande, Hans ljus är ännu lysande, Hans kallelse är ännu ljudande, Hans banner är ännu vajande, Hans arméer är ännu stridande, Hans röst är ännu ljuvligt ringande, Hans moln ger ännu livgivande regn, Hans blixtar är ännu ljugande, Hans återspeglning är ännu klar och glänsande, Hans ära är ännu tydlig och obestriddig och detsamma gäller även för varje själ som står fast under Hans skugga och tar del av Hans ljus.
8. Det är därför uppenbart att Guds manifestationer har tre gestalter, den fysiska gestalten, den rationella själens gestalt och gestalten för det

---

^[161] d.v.s. i människans kungarrike, där det endast är anden som manifesterar odödlighet. jfr. Nr. 36, "Andens fem aspekter." och Nr. 64, "Människans ställning och utveckling efter döden."

gudomliga framträdandet och den himmelska strålglansen. Det fysiska gestalten kommer oundgängligen förgås. Den rationella själens gestalt, trots att har begynnelse har den ingen ände, den är förlänad evigt liv. Men den heliga Realiteten om vilken Jesus säger, ”*jag är i Fadern och Fadern är i mig*”,^[162] har varken begynnelse eller ände. Dess begynnelse hänvisar enbart till Hans uppenbarelse av Hans egen gestalt. Således med en analogi, liknar Han tystnad med sömn. En tyst människa är som en sovande men när hon börjar talar är det som om hon vaknat.^[163] Och ändå är den sovande och vakna människan samma människa. Det har inte skett någon förändring av hennes gestalt, höghet, upphöjdhet, inre realitet eller medfödda natur. Det är enbart tillståndet för tystnad som har liknats med sömn och tillkännagivande med vakenhet. En människa är samma människa var sig hon är sovande eller vaken. Sömn är bara ett möjligt tillstånd och vakenhet ett annat. Och sålunda har tiden för tystnad jämförts med sömn och tiden för tillkännagivande och vägledning med vakenhet.

9. I evangeliet står det skrivet, ”*I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud.*”^[164] Av det framgår att Jesus inte uppnådde sin ställning som Messias och dess fulländning vid tidpunkten för Hans dop när den helige Ande sänkte sig ned över honom som en duva. Snarare, Guds Ord har alltid varit och kommer alltid förbli, i de mest upphöjda höjderna av helighet.

Nr. 39 ~ Manifestationens mänskliga och gudomliga gestalt

1. Vi konstaterade tidigare att Guds manifestationer har tre gestalter. Den första är den materiella realiteten, som tillhör den mänskliga kroppen; den andra är den individuella realiteten, det vill säga, den rationella själen; och det tredje är den himmelska manifestationen som består av gudomliga fullkomligheter och är källan till världens liv, undervisning av själar, folkets vägledning och hela skapelsens upplysning.
2. Den fysiska gestalten är den mänskliga naturen som undergår desintegration för den är en enkel sammansättning och det som är

^[162] Johannes evangelium 14:11 – Tro mig: jag är i Fadern och Fadern är i mig. Om ni inte kan tro det, så tro för gärningarnas skull.; 17:21 – Jag ber att de alla skall vara ett och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig.

^[163] ‘Abdu’l-Bahá föregriper frågan om begynnelsen av Bahá’u’lláhs uppenbarelse, som tas upp mer detaljerat i kapitlen nr. 16 och 39.

^[164] Johannes evangelium 1:1-5 – I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Genom honom har allt blivit till och utan honom har inget blivit till, som är till. I honom var liv och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret och mörkret har inte överunnit det; Ordspråksboken 8:22-26 – Herren ägde mig redan vid begynnelsen av sin väg före sina gärningar i urtiden. Av evighet är jag insatt, från begynnelsen, innan jorden fanns. Innan djupen blev till föddes jag, innan källorna flödade av vatten. När bergens grund ännu inte var lagd och inga höjder fanns, då föddes jag, innan han gjort land och fält och jordens första stoft.

sammansatt av delar måste av nödvändighet bli sönderdelat och skingrat.

3. Men den Allbarmhärtinga manifestationens individuella realitet är en helgad realitet för att dess innersta natur och förmågor överträffar alla skapade ting. Det är likt solen som genom sin inneboende benägenhet, måste alstra ljus, den kan inte jämföras med någon annan planet. Till exempel kan solens beståndsdelar på intet sätt jämföras med månens. Solen sammansättningen och ordning alstrar med nödvändighet strålar medan planeternas beståndsdelar behöver förvärva snarare än att alstra ljus. Den mänskliga realiteten är de själar som likt månen får sitt ljus från solen men den helgade Realiteten är lysande av sig själv.
4. Den tredje gestalten är den gudomliga gåvan, praktiken av uppenbarelsen av de forna dagarnas Skönhet och strålglansen av ljus från den evigt levande och allsmäktige Herren. Manifestations individuella realitet kan inte särskiljas från den gudomliga nåden och uppenbarelsen, lika lite som solens fysiska massa kan särskiljas från dess ljus. Således är de heliga Manifestationens himmelsfärd helt enkelt bara ett avskiljande från deras enkla kroppar. Till exempel, lampan som lyser upp denna nisch, när nischen blir förstörd upphör inte dess ljus att flöda, det är inget avbrott för lampans gåvor. De heliga manifestationernas förutvarande gåvor är som ljuset, deras individuella realiteter är glasgloben och deras mänskliga tempel är nischen. Om nischen blir förstörd, fortsätter lampan att brinna. Guds manifestationer är som olika speglar, de har var och en sin distinkta personlighet men det är Solen som reflekteras i speglarna. Således är det uppenbart att Jesus realitet skiljer sig från Moses.
5. Från början är den helgade Realiteten tveklöst medveten om tillvarons hemligheter och i barndomen framträder tecken på storhet tydligt i Honom. Hur kan Han då trots sådana gåvor och fullkomligheter misslyckas med att inte vara medveten om sin egen gestalt?
6. Vi har nämnt att Guds manifestationer har tre gestalter: Den fysiska existensen, den individuella realiteten och det fulländade gudomliga framträdandet som kan liknas vid solen, dess värme och ljus. Andra individer delar också den fysiska gestalten, och den rationella själen – anden och sinnet.^[165] Således avser följande strofer, ”*Jag sov på Min bädd, då se, Guds vind fläktade Mig och väckte Mig ur Min slummer.*”^[166] som liknar det som Jesus sade, ”*Kroppen är sorgsen och anden är lycklig*”, eller ”*Jag är drabbad*”, eller ”*jag är tillfreds*”, eller ”*jag är bekymrad*”, den fysiska gestalten och är ingen hänvisning till den individuella realiteten och syftar inte på gestalten för manifestation av den gudomliga Realiteten. Betänk exempelvis de tusentals förändringar som kan förkomma i människans kropp som anden förblir helt omedveten om. Det är även

^[165] jfr. ”Själ, ande och medvetande”, Nr. 55.

^[166] jfr. *Axblock från Bahá’u’lláhs skrifter*, Nr. 41; och även *Súriy-i-Haykal*, stycke 192.

möjligt för några delar av kroppen att vara helt nedsatta medan sinnets innersta kärna förblir opåverkad. Ett plagg kan bli utsatt för otaliga revor och skador men bäraren förblir ändå oskadd. Således syftar Bahá'u'lláhs ord, ”*Jag sov på Min bädd, då se, Guds vind fläktade Mig och väckte Mig*”, på kroppen.

7. I Guds värld finns det ingen dåtid, framtid och inget nu, allt är ett. Så när Jesus sade: ”*I begynnelsen var Ordet*”^[167] – menade Han det att det är, var, och skall bliva, för i Guds värld finns det ingen tid. Tiden råder över skapelsen men inte över Gud. Till exempel i bönen Han säger, ”*Helgat blive ditt namn*”,^[168] vilket betyder att ditt namn är, var, och skall bli helgat. Morgon, middag och kväll existerar i förhållande till jorden men i solen finns det varken morgon, middag eller kväll.

Nr. 40 ~ De gudomliga Manifestationernas kunskap

1. Fråga: – Vilka begränsningar har ålagts Guds manifestationens förmågor, och speciellt, vilka har ålagts deras kunskap?
2. Svar: – Det finns två typer av kunskap, existentiell och formell kunskap – det vill säga, intuitiv kunskap och begreppsmässig kunskap.
3. Den kunskap som människans i allmänt har om tingen stämmer överens med begreppsbildningen och observation – det vill säga, antingen är objekten föreställda genom förståndets förmåga eller genom observation av objekten alstras en form i hjärtats spegel. Omfattningen av denna kunskap är mycket begränsad eftersom den beror av förvärvande och förverkligande.
4. Den andra typen kunskap är dock existentiell eller intuitiv kunskap, är som människans kunskap och medvetenhet om sitt egna jag.
5. Till exempel, är människans sinne och ande är medveten om alla hennes villkor och tillstånd, om alla kroppens olika delar och alla yttre förnimmelser så väl som hennes andliga förmågor, varseblivning och betingelser. Det är existentiell kunskap genom vilken människan blir medveten om sitt egna tillstånd. Hon både känner och förstår den för anden omger kroppen och är medveten om dess förnimmelser och förmågor. Denna kunskap är inte resultatet av ansträngning och förvärvande, det är en existentiell fråga, en ren gåva.
6. Eftersom de helgade realiteterna, Guds allomfattande manifestationer, omsluter alla skapade ting både deras innersta kärna och förmågor, eftersom de överskrider och upptäcker alla existerande realiteter och eftersom de har vetskap om alla ting, därav följer att deras kunskap är

^[167] Johannes evangelium 1:1 – I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud.

^[168] Matteus evangelium 6:9 – Så skall ni be: Fader vår, som är i himlen. Helgat blive ditt namn; Se även Lukas evangelium 11:2.

gudomlig och inte förvärvat – den är en himmelsk nåd och en gudomlig uppenbarelse.

7. Låt oss ge ett exempel enbart för att illustrera denna punkt. Människan är den ädlaste varelsen på jorden. I henne realiseras djur, växt och mineralrikerna – det vill säga, alla deras grader är inneslutna i henne på ett sådant sätt att hon är begåvad med dem alla. Och när hon är begåvad med alla dessa grader och tillstånd, är hon informerad om deras mysterier och medveten om deras väsens hemligheter. Detta är bara ett exempel och inte en exakt analogi.
8. I korthet, Guds allomfattande manifestationer är medvetna om den bakomliggande sanningen i alla skapade tings mysterier och därmed grundar de en religion som bygger på och överensstämmer med mänsklighetens rådande tillstånd. För religion består av de nödvändiga relationer som härrör från tingens realiteter. Om manifestationen – den gudomlige Lagstiftaren – inte är informerad om tingens realiteter, om Han inte förstår den nödvändiga relationer som härrör från i tingens realiteter, kommer Han förvisso inte att kunna etablera en religion i överensstämmelse med tidens behov och förutsättningar. Guds profeter, de allomfattande manifestationerna kan liknas vid skickliga läkare, tillvarons värld med människans kropp och de gudomliga religionen som botemedlen och behandlingen. Därför måste läkaren vara medveten om och ha kunskap om alla kroppsdelar och organ, patientens konstitution och tillstånd för att han ska kunna ordinera ett verksamt botemedel. I själva verket är det från sjukdomen som läkaren drar slutsatser om botemedlet, först diagnostiserar han sjukdomen och sedan behandlar den underliggande orsaken. Hur kan ett botemedel och en behandling ordineras före det att sjukdomen är känd? Läkaren måste ha grundlig kunskap om patientens konstitution, kroppsdelar, organ och tillstånd och likaså vara väl förtrogen med alla sjukdomar och alla behandlingar för att kunna föreskriva ett passande botemedel.
9. Religion består alltså av de nödvändiga relationer som härrör från tingens realitet. Guds allomfattande manifestationer är medvetna om skapelsens mysterier, är helt informerade om dessa nödvändiga relationer och etablerar dem som Guds religion.

Nr. 41 ~ Allmängiltiga cykler

1. Fråga: – Allmängiltiga cykler som förekommer i tillvarons värld har omnämnts. Förklara sanningen i denna fråga.
2. Svar: – Var och en av de lysande kropparna på det gränslösa himlavalvet har ett cykliskt kretslopp, denna period under vilken de fullbordar hela ett helt varv i sin omloppsbanan innan de påbörjar en ny. Till exempel, Jorden fullbordar en cykel på 365 dagar, 5 timmar, 48

minuter och en bråkdel och sedan påbörjas en ny cykel i samma bana. På samma sätt genomgår hela universum, oavsett om det gäller naturens eller människans sfär, cykler med stora tilldragelser och händelser.

3. När en cykel tar slut inleds en ny och den föregående cykeln, med tanke på de omvälvande tilldragelser som äger rum, faller helt i glömska och efterlämnar inget spår eller uppgifter. Som ni vet har vi inga uppgifter från tiden för tjugo tusen år sedan, även om vi tidigare har fastställt genom rationella argumentet att livet på jorden är mycket gammalt – det är inte ett eller två hundra tusen, eller en eller två miljoner år gammalt, det är mycket gammalt och uppgifter och spår från forna tider har blivit helt utplånade.
4. Var och en av Guds manifestationer har likaledes en cykel under vilka Hans religion och lagar har full kraft och påverkan. När Hans cykel avslutas vid ankomsten av en ny manifestation påbörjas en ny cykel. På detta sätt inleds, avslutas och förnyas cykler i den existerande världen till den tidpunkt då en allomfattande cykel är slutförd och då kommer omvälvande händelser äga rum som kommer påverka varje spår och vittnesbörd från det förflutna och då börjar en ny universell cykel i världen för existensens sfär har ingen början. Vi har tidigare framlagt bevis och argument angående detta ämne och det finns ingen anledning för upprepning.^[169]
5. Kort sagt, vårt påstående är att en allomfattande cykel i tillvarons värld omfattar en lång tidsrymd med otaliga perioder och epoker. Under en sådan cykel lyser Guds manifestationer i den synliga sfären till den tidpunkt då en allomfattande och suverän Manifestation gör världen till brännpunkten för gudomlig härlighet och genom Hans uppenbarelse uppnår den mognadsstadiet. Varaktigheten av denna cykel som Han inleder är verkligen mycket lång. Andra manifestationer under loppet av den cykeln framträder under Hans skugga och kommer förnya, i enlighet med behoven för den tiden, vissa lagar rörande materiella frågor och förhållanden men de förblir under Hans skugga. Vi är i cykeln som inleddes med Adam och dess allomfattande manifestation är Bahá'u'lláh.

Nr. 42 ~ De gudomliga Manifestationernas makt och fullkomlighet

1. Fråga: – Hur långt sträcker sig makten och fullkomligheten för dessa sanningens Troner, Gudsmanifestationerna och var går gränsen för deras inflytande?

---

^[169] Se, till exempel, nr. 14.

2. Svar: – Tänk på tillvarons värld, det vill säga den materiella skapelsen. Solsystemet är insvept i mörker. Inom dess omkrets utgör solen centrum för allt ljus och alla tillhörande planeterna kretsar runt den och de är upplysta av utgjutelsen av dess gåvor. Solen är orsaken till liv och ljus och källan till alla tings tillväxt och utveckling i solsystemet. Skulle solens gåvor upphöra kan inga levande ting existera, alla ting skulle mörkna och reduceras till intet. Därför är det tydligt och uppenbart att solen är ljusets centrum och källan till liv för alla ting i solsystemet.
3. På liknande sätt är Guds heliga manifestationer brännpunkter för sannings ljus, källsprång för dolda mysterier och källan för utgjutelse av gudomlig kärlek. De kastar sin strålgans över hjärtats och sinnets sfär och skänker evig nåd över den andliga världen. De förlänar andligt liv och skiner med glansen från inre sanningar och betydelse. Upplysningen av tankens värld utgår från dessa centra av ljus och uttolkare av mysterier. Vore det inte för dessa helgade varelser nådefulla uppenbarelser och instruktioner skulle själarnas och tankens världar vara mörker på mörker. Vore det inte för de välgrundade och sanna lärorna från dessa uttolkare av mysterier skulle den mänskliga världen bli en arena för djuriska egenskaper och kvalitéer, all existens skulle bli en försvinnande illusion och verkligt liv skulle gå förlorat. Det är därför som det är står skrivet i evangeliet: ”*I begynnelsen var Ordet*”,^[170] vilket innebär att det var källan till allt liv.
4. Betänk solens genomträngande inflytande på alla jordiska varelserna och skåda den synliga verkan och följderna som är resultat av dess närhet eller avlägsenhet, dess uppgång eller nedgång. Vid en tidpunkt är det höst, vid en annan är det vår. Vid en tidpunkt är det sommar, vid en annan är det vinter. När solen stiger upp över horisonten framträder den livgivande våren i all sin prakt och vid sommarsolståndet uppnår frukterna sin fulla mognad, säd och växter ger sina skördar och de jordiska tingen uppnår sin fullbordan i sin utveckling och tillväxt.
5. På liknande sätt när Guds heliga manifestation, som solen i skapelsens värld, genomlyser andens, tankens och hjärtats världar då är den andliga vartiden kommen med nytt liv som träder fram. Den oförlikneliga vårens kraft blir synlig och de fantastiska gåvorna blir skådade. Således konstatera man att vid ankomsten av varje Gudsmanifestations framträdande har extraordinära framsteg uppnåtts i sinnets, tankens och andens världar. Betänk, till exempel, vilken utveckling som i denna gudomliga tidsålder har uppnåtts i sinnets och tankens värld – och detta är bara början på gryningen. Snart kommer du att få bevittna de förnyade gåvorna och de gudomliga lärorna som översvämmat denna mörka värld med deras

---

^[170] Johannes evangelium 1:1 – I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud.

ljus och omvandlat denna sorg betyngda sfär till det allra högsta paradiset.

6. Om vi helt skulle förklara inflytandet och gåvorna från var och en av Guds heliga manifestationer, skulle det ta mycket lång tid. Fundera och reflektera själv över dem för att förstå sanningen i detta ämne.

Nr. 43 ~ Två typer av profeter

1. Fråga: – Hur många typer av profeter finns det i allmänhet?
2. Svar: – Generellt sett finns det två typer av profeter. Några är oberoende profeter som har anhängare andra är beroende och som själva är anhängare.
3. De oberoende Profeterna är var och en upphovsmän till gudomliga religioner och grundarna av nya religionsordningar. Vid deras ankomst blir världen klädd i ny skrud, en ny religion blir etablerad och en ny bok blir uppenbarad. Dessa profeter erhåller nådens utgjutelse från den gudomliga Realiteten utan förmedlare. Deras strålgans är en inneboende strålgans likt solens som är lysande utav sig själv och dess ljus är en inneboende förutsättning, i stället för vara förvärvat från en annan stjärna. Dessa Gryningskällor för den gudomliga enhetens gryningsljus är den gudomliga nådens källa och spegeln för Realitetens innersta kärna.
4. De beroende profeterna är följeslagare och förkunnare, deras ställning är betingad snarare är oberoende. De erhåller sin gudomliga nåd från de oberoende profeterna och söker vägledningens ljus från det allomfattande profetskapets realitet. De är som månen som inte är lysande och strålande utav sig själv utan den mottar sitt ljus från solen.
5. De allomfattande profeterna som har framträtt oberoende inkluderar Abraham, Moses, Jesus, Muhammed, Báb och Bahá'u'lláh. Medan den andra typen som består av efterföljare och förkunnare inkluderar Salomo, David, Jesaja, Jeremia och Hesekiel. För de oberoende profeterna är grundarna, de vill sägare, de etablerar en ny religion och vederkvicker själar, pånyttföder moralen i samhället, och kungör ett nytt sätt att leva och en ny standard för uppförande. Deras ankomst är som våren när alla jordiska ting antar en ny klädnad och får ett nytt liv.
6. Vad beträffar den andra typen av profeter som är följeslagare, kungör de Guds religion, sprider Hans tro och förkunnar Hans ord. De har ingen egen makt eller myndighet utan erhåller den från de oberoende profeterna.
7. Fråga: – Till vilken kategori hör Buddha och Konfucius?

8. Svar: – Även Buddha etablerade en ny religion och Konfucius förnyade moralen och de gamla dygderna men de ursprungliga föreskrifterna har helt blivit förändrade och deras anhängare håller inte längre fast vid det ursprungliga mönstret för tro och tillbedjan. Buddhismens grundare var en underbar själ som etablerade Guds enhet men senare har de ursprungliga föreskrifterna i hans läror gradvis glömts bort och ersattas av primitiva seder och ritualer tills slutligen det har lett till dyrkan av statyer och bilder.
9. Betänk hur Jesus gång på gång förmanade folket att lyssna till de tio budorden i Moseböckerna och han insisterade på att de strikt skulle iakttas. Ett av de tio budorden förbjuder dyrkan av bildstoder och bilder.^[171] Ändå finns det idag i en del kristna kyrkosamfund myriader av bildstoder och bilder. Det är därför tydligt att Guds religion inte bibehåller de ursprungliga föreskrifterna bland folken utan de blir gradvis förändrade och förvandlade till den grad att blir helt utplånade och därför framträder en ny Manifestationen och en ny religion blir etablerad. Om den tidigare religionen inte hade blivit förändrad och förvandlad, skulle det inte finnas något behov av förnyelse.
10. Från början hade detta träd full livskraft och var dignande av blommor och frukter men gradvist blir det gammalt, förbrukat och ofruktsamt ända tills det blir helt vissnat och ruttet. Därför återplanterar den sanne Trädgårdsmästaren en ung späd planta av samma stam som växer och utvecklas dag för dag och som sträcker ut sin skyddande skugga i denna himmelska trädgård och frambringar sin uppskattade frukt. Så förhåller det sig även med gudomliga religioner som under tidens gång förvandlas från sina ursprungliga föreskrifter, den underliggande sanningen försvinner helt och deras ande avlägsnas, dogmatiska förnyelser växer fram och de blir som en kropp utan själ. Det är därför de förnyas.
11. Vår mening är att idag dyrkar Buddhas och Konfucius anhängarna bilder och bildstoder och har blivit helt omedvetna om Guds enhet, de tror i stället på inbillade gudar som de gamla grekerna. Men detta var inte deras ursprungliga föreskrifter, sannerligen, deras föreskrifter och uppträdande var helt annorlunda.
12. Betänk åter i vilken omfattning som de ursprungliga föreskrifterna i kristendomen har blivit bortglömda och hur många dogmatiska förnyelser har vuxit fram. Till exempel förbjöd Jesus våld och hämnd och föreskrev istället att ondska och oförrätt skulle bemötas med välvilja och mildhet. Men lägg märke till hur många blodiga krig som har ägt rum mellan de kristna folken och hur mycket förtryck, grymhet, girighet och blodtörst som har förekommit! Många av dessa krig var sanktionerade och anbefallda av påvar. Det är därför

---

[171] 2:a Mosebok 20:4 – Du skall inte göra dig någon bildstod eller någon avbild av det som är uppe i himlen eller nere på jorden eller av det som är i vattnet under jorden. Se även 5:e Mosebok 5:8.

fullständigt klart att under tidens gång blir religionen helt förändrad och förvandlad och därmed blir den förnyad.

Nr. 44 ~ Guds tillrättavisningar av profeterna

1. Fråga: – I de heliga böckerna finns det till tillrättavisningar riktade till Guds profeter. Vem riktar de sig till och vilka hänvisar de slutligen till?
2. Svar: – Varje gudomligt yttrande som sker i formen av tillrättavisning, fastän de till det yttre är adresserade till Guds profeter är de i verkligheten riktade till deras anhängare. Visdom av detta är intet annat än ren nåd för att folket inte ska bli avskräckt och nedslaget eller tyngda av sådana förebråelser och tillrättavisningar. Dessa ord är därför till det yttre riktade till profeterna men är ändå till sitt inre avsedda för anhängarna och inte för Sändebuden.
3. Dessutom, vad än, en mäktig och suverän monark för ett land som representerar hela sitt folk, må yttra är det ord som gäller alla och varje överenskommelse som han träffar är en överenskommelse för alla, för alla hans undersåtars vilja och önskningsar är hans vilja och önskningsar. På samma sätt är varje profet en företrädare för hela skaran av hans anhängare. Därför gäller förbundet som Gud ingår med honom och de ord som Han adresserar till honom hela hans folk.
4. Gudomliga förebråelser och tillrättavisningar tenderar att tynga och ansätta folkens hjärtan och Guds fulländade visdom kräver därför ett sådant tilltal. Till exempel framgår det i gamla Testamentet att Israels barn gjorde uppror mot Moses och sade; ”*Vi kan inte strida mot amalekiterna, de är för kraftfulla, mäktiga och modiga.*”^[172] Gud tillrättavisade då Mose och Aron fastän Moses var fullständig lydlig och inte i uppror. Helt visst måste en sådan härlig varelse som är kanalen för Guds nåd och en förkämpe av Hans lag, lyda det gudomliga påbudet.
5. Dessa heliga Själur är som löven på ett träd som är satta i rörelse av vindens fläktar och inte av sig själv för De är dragna av Guds kärleks andetag och har försakat Sin egen vilja. Deras befallning är Guds befallning, deras förbud är Guds förbud. De är även som denna lampas glas vars ljus kommer från lampans låga. Även om ljuset verkar härröra från glaset, utgår det i själva verket från lågan. På samma sätt utgår Guds profeters, som är Hans manifestationer, rörelse och vila från uppenbarelse och inte endast från mänskliga infall. Om det inte vore så hur kunde profeten uppträda som en trogen representant och Guds utvalda budbärare. Hur kan Han kungöra Guds befallning och påbud? Alla tillkortakommanden som tillskrivs Guds manifestationer i heliga Skrifter måste därför förstås mot denna bakgrund.

---

[172] jfr. 4:e Mosebok 13:32 – Men de män som hade gått upp med honom sade: "Vi kan inte dra upp mot detta folk, ty de är för starka för oss, även KJV 13:31.

6. Prisad vare Gud, för att Du har kommit hit och träffat Guds tjänare! Har du inandats något annat från dem än doften av Herrens välbehag? Sannerligen inte. Du har sett med egna ögon hur de bemödar sig och strävar dag och natt och utan något annat syfte än att upphöja Guds ord, gynna själarnas utbildning, återupprätta mänsklighetens villkor, tillförsäkra andliga framsteg, befrämja allomfattande fred, framvisa välvilja och vänlighet mot alla folk och nationer, uppoffra sig själva för det gemensamma bästa, försaka sina egna materiella fördelar och främja mänsklighetens dygder.
7. Men låt oss återgå till vårt ämne. Till exempel i gamla Testamentet står det skrivet i Jesajas bok, 48:12, *"Hör på mig, du Jakob, du Israel, som jag har kallat. Jag är Denne. Jag är den förste, jag är också den siste."* det är uppenbart att den avsedda betydelse inte är Jakob som kallades för Israel, utan Israels folk. Även i Jesajas bok, 43:1, står det skrivet, *"Men nu, så säger Herren, han som har skapat dig, Jakob, han som har danat dig, Israel: Frukta inte, ty jag har återlöst dig, jag har kallat dig vid namn, du är min."*
8. Dessutom står det skrivet i 4:e Moseboken, 20:23-24, *"Herren talade då till Mose och Aron på berget Hor vid gränsen till Edoms land. Han sade: 'Aron skall samlas till sitt folk. Han skall inte komma in i det land som jag har givit åt Israels barn, ty ni trotsade min befallning vid Meribas vatten.'" och i vers 13, "Detta var Meribas vatten, där Israels barn tvistade med Herren och där han bevisade sig helig bland dem."*
9. Lägg märke till att det var Israels folk som gjorde uppror, men tillrättavisning är till det yttre adresserad till Moses och Aron. Som det även står skrivet i 5:e Moseboken, 3:26, *"Men Herren hade blivit förgrymmad på mig för eder skull och ville icke höra mig, utan sade till mig: 'Låt det vara nog; tala icke vidare till mig om denna sak.'"*
10. Denna förebråelse och tillrättavisning är i själva verket riktad till Israels barn, som på grund av de hade gjort uppror mot Guds befallningar fick de vistas en längre tid i den karga öknen bortom Jordan, fram till tiden för Joshuas. Denna förebråelse och tillrättavisning verkar vara adresserad till Mose och Aron, men i själva verket var den riktad till Israels folk.
11. På samma sätt i Koranen får Muḥammad höra; *"Vi har öppnat vägen för dig Muḥammad till en klar seger. Gud vill förlåta dig de synder som du har begått och dem som du kan komma att begå och ..."*^[173] Dessa ord, även om de uppenbarligen är riktade till Muḥammad, är i själva verket avsedda för hela Hans folk och som vi tidigare sagt, utgår detta från Guds fullkomliga visdom, så att hjärtan inte må bli oroliga, förvirrade och bestörta.

---

^[173] Koranen 48:1-2 – Vi har öppnat vägen för dig Muḥammad till en klar seger. Gud vill förlåta dig de synder som du har begått och dem som du kan komma att begå och skänka dig Sin välsignelse i fullt mått och leda dig på en rak väg;

12. Hur ofta har inte Guds Profeter och Hans allomfattande manifestationer i sina böner bekänt sina synder och tillkortakommanden! Det är bara för att undervisa andra själar, för att uppmuntra och inspirera dem att vara ödmjuka och anspråkslösa inför Gud och förmå dem att tillstå sina egna synder och tillkortakommanden. För dessa heliga själar är helgade från all synd och befriade från varje fel. Till exempel är det skrivet i evangeliet att en man kom till Jesus och kallade honom ”Gode Mästare”. Jesus svarade: ”Varför kallar du mig god? En är den Gode och vill du gå in i livet, så håll buden.”^[174] Det betyder inte att Jesus var en syndare – Gud förbjude! – utan i stället var Hans avsikt att undervisa den man som han riktade sig till om ödmjukhet, ringhet, saktmod och anspråkslöshet. Dessa välsignade själar är ljus och ljus kan inte förenas med mörker. De är det eviga livet och liv kan inte samsas med död. De är vägledning och vägledning kan inte föras samman med ombytlighet. De är lydnadens själva kärna och lydnad kan inte gå hand i hand med uppror.
13. Kort sagt vår mening är att de tillrättavisningar som noterats i de heliga Skrifterna, fastän de till det yttre är adresserade till profeterna – Guds manifestationer – är de i själva verket avsedda för människorna. Skulle du noggrant granska Bibeln, kommer denna fråga bli tydlig och uppenbar.

Nr. 45 ~ Den allra största ofelbarheten

1. I den heliga versen står det skrivet:
- ”Det finns ingen motsvarighet till Honom som är Gryningensplatsen^[175] för Guds uppenbarelse i Hans allra största ofelbarhet. Det är Han som i skapelsens kungarike är manifestationen av ’Han gör vad än Han vill’. Gud har reserverat detta kännetecken för sitt eget jag väsen har förordnat att ingen får del av denna sublimes och mycket upphöjda ställning.”^[176]*
2. Vet att ofelbarhet är av två slag, inneboende ofelbarhet och ofelbarhet som kännetecken. Detsamma gäller för alla andra namn och kännetecken. Till exempel, kunskap om tingens inneboende kärna och kunskap om deras kännetecken. Inneboende ofelbarhet är förbehållen Guds allomfattande Manifestationer, för ofelbarhet är en inneboende förutsättning för Deras realitet, tingens inneboende förutsättning kan

^[174] Matteus evangelium 19:16-17, SFB – En man kom fram till Jesus och frågade: ”Mästare, vad skall jag göra för gott för att få evigt liv?” Jesus sade till honom: ”Varför frågar du mig om det goda? En är den Gode och vill du gå in i livet, så håll buden.” jfr. KJV – ”Good Master, what good thing shall I do, that I may have eternal life?” And he said unto him, ”Why callest thou me good? there is none good but one, that is, God: but if thou wilt enter into life, keep the commandments.”

^[175] Gudsmanifestation.

^[176] Kitáb-i-Aqdas Nr. 47: Den heligaste boken. Bahá'u'lláhs viktigast arbete, som till större delen innehåller förordningar. Det är grunden för principerna i bahá'í-tron.

inte särskiljas från själva tingen. Strålar är en inneboende förutsättning för solen och de är oskiljaktiga. Kunskap är en inneboende förutsättning hos Gud och är oskiljaktig från Honom, makt är likaledes en inneboende förutsättning för Gud och är oskiljaktig från Honom. Om den kunde särskiljas från Honom skulle Han inte vara Gud. Om strålarna kunde särskiljas från solen skulle den inte vara en sol. Om man därför föreställer sig den allra största ofelbarheten separerad från den allomfattande Manifestationen, skulle Han inte vara en allomfattande Manifestation och skulle sakna den inneboende fullkomligheten.

3. Men ofelbara kännetecken är inte en inneboende förutsättning, snarare är de en stråle av ofelbarhetens gåva från sanningens Sol som lyser i en del hjärtan och förlänar dem en del och något därav. Även om dessa själar inte har en inneboende ofelbarhet står de ändå under Guds vård, beskydd och osvikliga ledning – det vill säga, Gud bevarar dem från villfarelse. Således har det funnits många helgade själar som i sig inte var gryningskällor för den Allra största ofelbarheten men som ändå blivit skyddade och bevarade från villfarelse under skuggan av Guds vård och beskydd. För de var kanalerna för gudomlig nåd mellan Gud och människan och om inte Gud hade beskyddat dem från villfarelse skulle de ha lett de trofasta på fall och likaledes till villfarelse vilket skulle ha helt underminerat grunden för Guds religion och vilket skulle vara opassande och ovärdigt Hans upphöjda Realitet.
4. För att sammanfatta: Inneboende ofelbarhet är förbehållet den allomfattande manifestationen från Gud och ofelbarhet som kännetecken förlänas heliga själar. Exempelvis, om Universella Rättvisans Hus^[177] etableras enligt de nödvändiga villkoren – det vill säga, om det blir valt av hela samfundet – kommer Rättvisans Hus vara under beskydd och osviktig ledning av Gud. Skulle ett sådant Rättvisans Hus besluta enhälligt eller med majoritet i någon fråga som inte uttryckligen är omnämnd i Boken, kommer det beslutet och den befallningen vara beskyddat från villfarelse. Medlemmarna av Rättvisans Hus har inte som individer inneboende ofelbarhet men organet Rättvisans Hus är under beskydd och osviktig ledning av Gud, detta kallas för tilldelad ofelbarhet.
5. I korthet, Bahá’u’lláh säger att ”*Han som är daggroningen för Guds sak*” är en manifestation orden ”*Han gör vad än Han vill*”,^[178] denna ställning är reserverad för den helgade Varelsen och inga andra har del av denna

---

^[177] Rättvisans Hus (Baytu’l-Adl) är en institution som skapats av Bahá’u’lláh. Han hänvisar till två nivåer av denna institution: Lokala Rättvisans Hus, ansvarig för varje stad eller by och den Universella Rättvisans Hus. ‘Abdu’l-Bahá, i hans vilja och testamente, lade till en mellannivå, ett sekundärt Rättvisans Hus. Det är bara till Universella Rättvisans Hus som ofelbarhet har tilldelats. För närvarande, för att betona deras rent andliga funktioner, benämns det lokala och sekundära Rättvisans Hus för Lokala och Nationella Andliga Råd.

^[178] jfr. även Koranen 57:21 – Tävla därför om att vinna er Herres förlåtelse och ett paradys, lika vidsträckt som himlarna och jorden, vilket är berett att ta emot dem som tror på Gud och Hans Sändebud. *I Sin godhet låter Gud Sin nåd [flöda] över den Han vill* – Guds nåd är en ousinlig källa; Se även 5:17 ...Han skapar vad Vill och 30:54.

inneboende fulländning. Det vill säga, eftersom Guds allomfattande manifestationers inneboende ofelbarhet har blivit fastställd, är därför oavsett vad som utgår från Dem identiskt med sanningen och i överensstämmelse med realiteten. De befinner sig inte under skuggan av tidigare religioner. Vad än De säger är Guds ord och vad än De utför är en rättrådig handling. Ingen troende ges rätt att motsätta sig, snarare måste han i detta avseende framvisa absolut underkastelse, för Guds manifestation agerar med fulländad visdom och mänskliga sinnen kan vara oförmögna att fatta den dolda visdom i en del frågor. Därför är vad än Guds allomfattande manifestation säger och gör, själva visdomens innersta kärna och i överensstämmelse med realiteten.

6. Om en del själar inte förstår mysterierna dolda i ett av den Sannes givna bud eller handling, borde de inte resa några invändningar för Guds allomfattande Manifestation ”gör vad än Han vill”. Hur ofta har det inte hänt att en vis, fulländad och skarpsinnig person valde ett tillvägagångssätt och de som var oförmögna att förstå dess visdom motsatte sig och frågade varför sade han eller gjorde så. Denna opposition härrör från deras okunnighet och den visa människans visdom är fri från och helgdag från villfarelse.
7. På liknande sätt gör den kunniga läkaren vad än Han vill vid behandling av patienten och den har inte rätt att invända. Vad än läkaren säger och gör är rätt och riktigt och alla måste betrakta honom som förkroppsligandet av dessa ord ”Han gör vad Han vill och ordinerar vad än Han önskar”. Utan tvekan kommer läkaren föreskriva botemedel som är i strid med andra människors föreställningar men det är inte tillåtet för dem som inte har kunskap om vetenskap och medicin att invända. Nej, vid Gud! Tvärtom, alla borde samtycka och fullgöra vad den kunnige läkaren föreskriver. Således gör den kunnige läkaren vad än Han vill och patienten har ingen del av denna ställning. Först måste den kunnige läkarens skicklighet bli fastställd och när det har skett, ”gör Han vad än Han vill”.
8. Likaledes, gör en general som är oöverträffad i krigskonsten, vad än Han vill, i allt det han säger och befäller och samma sak gäller för en kapten på ett fartyg som behärskar konsten att navigera och även den sanna Undervisaren som besitter all mänsklig fullkomlighet. De gör vad än de vill i allt de säger och befäller.
9. Kort sagt; innebörden av orden ”Han gör vad än Han vill” är att om Guds manifestation utfärdar en befallning, driver genom en lag eller utför en handling som de troende inte förstår visheten av, bör de inte för ett ögonblick ifrågasätta den med ett enda ord eller tanke. Alla själar befinner sig under skuggan av den allomfattande Manifestationen måste underkasta sig Guds religions myndighet och inte avvika från den så mycket som en hårsån. Snarare måste de anpassa sina ord och handlingar till Guds religion och skulle de avvika från den kommer de att hållas ansvariga inför Gud. Det är säkert att

de inte har någon del i ställningen ”*Han gör vad än Han vill*” för den är förbehållen Guds allomfattande manifestation.

10. Sålunda var Jesus – må min själ bli uppoffrad för Hans skull! – ett förkroppsligande av orden ”*Han gör vad än Han vill*” men Hans lärjungar var inte delaktiga i denna ställning, eftersom de förblev under Hans skugga och var inte tillåtna att avvika från Hans vilja och befallning.

Del IV

Människans ursprung, befogenheter och villkor.

Nr. 46 ~ Evolution och människans sanna natur

1. Vi har nu kommit till frågan om arternas omdaning och evolutionära utveckling, det vill säga till huruvida människans härkomst är från djuren rike.^[179]
2. Den föreställningen har vunnit tilltro i medvetandet hos vissa europeiska filosofer och det är nu mycket svårt att göra dess felaktighet begriplig men i framtiden kommer det bli uppenbart och tydligt och de europeiska filosoferna kommer att själva erkänna det. För i själva verket är den uppenbart fel. När man undersöker skapelsen med ett genomträngande öga, när man förstår de skapade tingens invecklade beskaffenhet och när man bevittnar tillståndet, ordningen och den skapade världens fullständighet blir man övertygad om sanning, ”*det inte finns något mer underbart än det som redan finns*”.^[180] För alla existerande ting, på jorden och i himmelen även detta gränslösa himlavalv och allt som det innefattar har mest tillbörligen skapats och ordnats, sammansatts, förordnats och fulländats och har inga ofullkomligheter. Till en sådan utsträckning är detta sant, att om alla varelser skulle bli fullständigt intelligenta och skulle reflektera till änden som inte har något slut skulle de inte kunna tänka sig något bättre än det som redan finns.
3. Om skapelsen i det förgångna skulle ha saknat sådan fullständighet och utsmyckning, om den hade varit i ett lägre än tillstånd, då skulle existensen nödvändigtvis ha varit bristfällig och ofullständig och således ofullbordad. Denna fråga måste beaktas med den största uppmärksamhet och eftertanke. Till exempel föreställ dig hela den tillfälliga världen – tillvarons sfär – som liknar den mänskliga kroppen. Om denna sammansättning, ordning, fullständighet, skönhet och den fullkomlighet som nu finns i den mänskliga kroppen var på något sätt var annorlunda skulle resultatet vara ofullkomlighet.
4. Om vi nu föreställer oss en tid då människan tillhörde djurvärlden, det vill säga, när hon endast var ett djur, skulle tillvaron vara ofullkomlig. Det betyder att det inte skulle ha funnits någon människa och huvudbeståndsdelen i världens kropp som är den mänskliga hjärnan och sinnet, skulle ha saknats och världen skulle då ha varit ytterst ofullkomlig. Detta är i sig ett tillräckligt bevis för att om det hade funnits en tid då människan tillhörde djurriket skulle tillvarons fullständighet ha blivit förstörd för människan är den främsta medlemmen i världens kropp och en kropp utan sin huvudbeståndsdel är tveklöst ofullkomlig. Vi betraktar människan som den främsta

---

[179] Ordet *naw*, är i detta och följande kapitel översatt Med *art*, har en rad betydelser inklusive slag, sort, och typ. 'Abdu'l-Bahá använder inte ordet i modern biologisk mening utan i betydelsen – oföränderliga arketyppiska former.

[180] I en skrift tillskriver Bahá'u'lláh dessa ord till Hermes.

medlemmen, av alla skapade ting, hon omfattar existensens alla fullkomligheter.

5. Med ”*människan*” menar vi den fullständiga människan, den främsta individen i världen, som är summan av all andlig och materiell fullkomlighet och hon är likt en sol bland alla skapade ting. Förställ dig en tid då solen inte var en sol, med andra ord, den var bara en annan himlakropp. Tveklöst skulle förhållandena mellan existerande ting vid en sådan tidpunkt vara störda. Hur kan man föreställa sig något sådant? Om man skulle undersöka tillvarons värld, skulle enbart detta argument vara tillräckligt.
6. Låt oss ge ett annat mer subtilt bevis; Alla oräkneliga skapade ting som finns i tillvarons värld – vare sig de är människa, djur, växter eller mineral – måste bestå av delar. Det råder ingen tvekan om att den fullständighet som finns i alla varelser uppkommer genom Guds skapelse, från de ingående delarna, deras lämpliga förening, proportionella mängd, sättet för deras sammansättning och inflytandet från andra skapade ting. För alla varelser är förbundna till varandra som en kedja och ömsesidig hjälp, bistånd, och samverkan tillhör deras inneboende egenskaper och är orsaken till deras utformning, utveckling och tillväxt. Det är bekräftat genom otaliga bevis och argument att varje skapat ting har inverkan och inflytande på alla andra, antingen direkt eller genom en orsakskedja. Kort sagt, varje tings fullständighet – den fullständighet som ni idag ser i människan eller andra varelser med avseende på deras kroppsdelar, organ och förmågor – uppkommer ur de ingående delarnas, mängd, proportion, sättet för deras sammansättning och deras ömsesidiga inverkan, påverkan och inflytande. När allt detta sammanförs kommer människan till stånd.
7. När människans fullständighet helt härrör från de ingående delarna, deras mängd, sättet för deras sammansättning och ömsesidig påverkan och inflytandet från andra varelser – och eftersom människan skapades för tio eller ett hundratusen år sedan från samma jordiska delar i samma mängd och proportioner, sammansattes och förenades på samma sätt med samma påverkan från andra varelser, då fanns exakt samma människa som nu. Detta är en självklar sanning och kan inte ifrågasättas. Och om tusen miljoner år härfter, människans ingående delarna sammanförs, uppmätts i samma proportioner och förenas på samma sätt och blir föremål för samma påverkan med andra varelser, kommer exakt samma människa komma till stånd. Till exempel, om tusen miljoner år härfter, man skulle sammanföra olja, eld, veke, lampa och en tändare av lampan – kort sagt, om allt som behövs då förenas – kommer exakt samma lampa erhållas.
8. Denna fråga är klargjord och dessa argument avgörande. Men argumenten som de europeiska filosoferna har anfört är spekulativa och är inte avgörande.

Nr. 47 ~ Universums ursprung och människans utveckling

1. Vet att en av de mest svårfattliga gudomliga frågor är att tillvarons värld, det vill säga – det oändliga universumet – inte har någon början.
2. Vi har redan förklarat att de gudomliga namnen och attributen i sig kräver att det finns skapade ting. Även om detta ämne redan har förklarats i detalj,^[181] ska vi här åter kort ta upp det. Vet att man inte kan föreställa sig en härskare utan vasaller, en monark utan undersåtar kan inte existera, en läromästare utan elever kan inte utnämnas, en skapare utan en skapelse är omöjligt, en försörjare utan försörjda är otänkbar – för alla gudomliga namn och attribut kräver att det finns skapade ting. Om vi skulle föreställa oss en tid utan skapade ting skulle det vara detsamma som förnekandet av Guds gudomlighet.
3. Bortsett från detta, saknar absolut icke-existens förmågan att uppnå existens. Om universum enbart var intighet skulle existens inte ha realiserats. Således enhetens innersta kärna – det gudomliga väsendet – är evigt och evinnerligt – det vill säga, det har varken begynnelse eller ände – därav följer att tillvarons värld, detta ändlösa universum, likaledes inte har någon begynnelse. Visserligen är det möjligt att någon del av skapelsen – någon av himlakropparna – kan nybildas eller sönderfalla men de andra otaliga planeterna existerar fortfarande och tillvarons värld i sig skulle inte sönderfalla eller bli förstörd. Tvärtom, dess existens är oupphörlig och oföränderlig. Eftersom varje planet har en början måste de även oundgängligen ha ett slut, eftersom varje förening, oavsett universell eller enskild, oundgängligen måste bli sönderdelad. Som mest, bryts vissa ned snabbare och andra långsammare, men det är omöjligt för en sammansatt kropp att inte till sist bli helt sönderdelad.
4. Vi måste då känna till att var och en av de stora existerade tingen fanns i begynnelsen. Det råder ingen tvekan om att i begynnelsen var ursprunget ett. Det kan inte ha funnits två ursprung. För ursprunget till alla tal är ett, inte två, talet två är i sig i behov av ett ursprung. Det är därför uppenbart att i begynnelsen var materien en och ur denna enda materia framträdde i olika former i varje ämne. Således framträdde olika former och när de framträdde, antog var och en olika former och blev ett specifikt ämne. Men denna uppdelning nådde sin fullbordan och förverkligande först efter en mycket lång tid. Då dessa ämnen bildades, ordnades och kombinerades i oändliga former, med andra ord, genom förening och blandning av dessa ämnen framträdde otaliga varelser.

---

[181] Till exempel se kapitel #2 och # 80.

5. Denna förening och ordning skapades genom Guds visdom och hans uråldriga makt, från en naturlig ordning. Sålunda, när denna förening och blandning har frambringats i enlighet med en naturlig ordning, med en fullkomlig fullständighet, förenlig med fulländad visdom och i enlighet med universell lag, är det uppenbart att den är en gudomlig skapelse och inte en slumpartad förening och ordning. Det är därför det ur varje naturlig förening uppstår levande ting men från en slumpartad förening kan inga levande ting framträda. Så till exempel, om en människa med allt sitt skarpsinne och intelligens skulle samla och kombinerar några ämnen, kommer inte en levande varelse framträda eftersom det inte är i enlighet med den naturliga ordningen. Detta är svaret på följande underförstådda fråga som kan uppstå – Eftersom dessa varelser komma till stånd genom förening och kombination av dessa ämnen, kan vi då inte samla och kombinera vissa ämnen och därmed skapa en levande varelse? Denna idé är felaktig, för den ursprungliga förening är en gudomlig förening, det är Gud som gör blandning i enlighet med den naturliga ordningen och det är anledning till att en levande varelser skapas av denna förening. En förening gjord av människan skapar ingenting eftersom människan inte kan skapa liv.
6. I korthet har vi sagt att; från föreningen av ämnen, från deras blandning, deras uppträdande och deras mängd och från inverkan av andra varelser, har oräkneliga former och realiteter och otaliga varelser, kommit till. Det är tydligt att detta jordklot i sin nuvarande form inte kom till stånd på en gång utan att den universella existensen successivt har genomgått olika faser till den tid då den framträdde i sin nuvarande fulländning. Universell existens liknar och kan jämföras med enskild för båda lyder under en naturlig ordning, en universell lag och en gudomlig ordning. Till exempel kommer du finna att de minsta atomernas generella struktur i den universella ordningen liknar de största skapelserna i universum och det är tydligt att de kommer till stånd i maktens laboratorium under en naturlig ordning och en universell lag och de kan därför jämföras med varandra.
7. Till exempel växer och utvecklas människans embryo gradvis i moderns livmoder och antar i olika former och tillstånd till den tid då den når mognad i yttersta skönhet och framträder i fulländad form med yttersta behag. På samma sätt som fröet av denna blomma, som du ser framför dig, i början var en liten obetydlig sak men växte och utvecklades i sin grad i jordens livmoder och antog olika former till den tid då det framträdde med en sådan fulländad livskraft och behag. På samma sätt är det tydligt och uppenbart att detta jordklot blev till, växte och utvecklades i universums livmoder och antog olika former och tillstånd till den tid då det uppnådde den nuvarande fulländningen och blev smyckat med oräkneliga varelser och framträdde i en sådan fulländad form.

8. Det är därför uppenbart att den ursprungliga materien, som är likt ett embryo, från början hade formen av blandade och förenade ämnen, växte och utvecklades successivt under en myriad tidsåldrar och cyklar, passerade från en skepnad och form till en annan till en tid då den genom den högste Gudens visdom, framträdde med en sådan fulländning, ordning, organisation och fullständighet.
9. Låt oss återvända till vårt ämne. Från början av sin existens i jordens sköte, växte och utvecklades människan gradvis, som ett embryo i moderns livmoder och passerade från en skepnad och form till den tid då hon framträdde i denna skönhet och fulländning, förmåga och natur. Det är säkert att hon inte inledningsvis ägde denna skönhet, behag och förfining och att hon endast gradvis uppnådde denna skepnad, läggning, skönhet och behag. Det råder ingen tvekan om att embryot i moderns livmoder, mänsklighetens embryo inte framträdde på en gång i denna form och blev förkroppsligandet av orden ”*Välsignad vare Gud, den bästa Formgivaren!*”^[182] Snarare uppnådde hon olika tillstånd och antog olika former till den tid då hon uppnådde detta framträdande och skönhet, denna fulländning, förfining och behag. Det är därför tydligt och uppenbart att människan utvecklades och växte på jorden, till hennes nuvarande fullständighet, även som tillväxten och utvecklingen av embryot i moderns livmoder som gradvis passerar från tillstånd till tillstånd, från en form och skepnad till en annan, för detta är i enlighet med kraven i den universella ordningen och gudomliga lagen.
10. Det vill säga, embryot antar olika tillstånd och korsar många stadier, till den tid då det når den form som manifesterar orden ”*Välsignad vare Gud, den bästa Formgivaren!*” och framvisar tecken på full utveckling och mognad. På liknande sätt från begynnelsen av människans existens på denna jord till den tid då hon antar sin nuvarande skepnad, måste en lång tid ha förflutit och hon måste ha genomkorsat många stadier före hon når sitt nuvarande tillstånd. Men från begynnelsen av hennes existens är människan en distinkt art. Det liknar människans embryo i moderns livmoder, det har först ett underligt utseende, sedan passerar kroppen från form till form, från skepnad till skepnad, till den tid då den framträder i yttersta skönhet och fulländning. Men även när den i moderns livmoder har en underlig form som är helt annorlunda än den nuvarande skepnaden och framträdandet är det embryot en distinkt art och inte ett djur. Artens inneboende kärna och den medfödda realiteten genomgår inte alls någon omdaning.
11. Om man skulle fastställa förekomsten av rudimentära organ, skulle inte detta motbevisa arternas oberoende och ursprung. På sin höjd skulle det bevisa att människans form, framträdande och organ har

---

[182] Koranen 23:14 – Därefter skapar Vi av droppen en grodd som sätter sig fast och av grodden en klump och i klumpen skapar Vi ben och dessa ben klär Vi med kött; därefter låter Vi henne stiga fram som en ny skapelse. *Välsignad vare Gud, den bästa Formgivaren!*; Förborgade ord, del II, #9 – *Helgad vare Herren, den yppersta av alla skapare!*

utvecklats över tiden. Människan har alltid varit en distinkt art, en människa, inte ett djur. Betänk; om människans embryo i moderns livmoder skulle passera från en form till en annan så att den andra formen på intet sätt liknar den första, är det ett bevis för att artens innersta kärna har undergått omdaning? Att den först var ett djur och att dess organ växt och utvecklats till den blev en människa? Nej, vid Gud! Hur halvhjärtad och ogrundad är inte denna tanke! För den mänskliga artens ursprung och människans innersta kärnas oberoende är tydligt och uppenbart.

Nr. 48 ~ Skillnaden mellan människa och djur

1. Vi har redan haft ett eller två samtal om ämnet anden men de blev inte nedskrivna.
2. Vet att världens människor är av två slag, det vill säga, de tillhör två grupper. Den ena gruppen förnekar den mänskliga anden och säger att människan är ett slags djur. Varför? Därför att de ser att djur och människa delar gemensamt samma förmågor och sinnen. Dessa enkla och enskilda element som fyller rymden är sammanförda i oändliga kombinationer som var och en ger upphov till olika varelser. Bland dessa finns förnimmade varelser som besitter vissa förmågor och sinnen. Ju mer fullkomlig kombination desto ädlare är varelse. Kombinationen av element i mänskliga kroppen är mer fullkomlig än i någon annan varelse och dess element är förenade i en absolut jämvikt och därför är den ädlare och mer fullkomlig. De säger, *"Det är den inte för att människan har en speciell kraft och ande som de andra djuren saknar. Även djuren har sinnes förnimmelser men människans förmågor är helt enkelt bara mera skarpa i vissa avseenden (dock när det gäller de yttre sinnen, som hörsel, syn, smak, lukt, känsel och även vissa inre förmågor som minne, är djuren mer rikt utrustade än människan)."* De säger, *"Djuren har också intelligensens och förståelsens förmåga."* Det enda som de medger är att människan har större intelligens.
3. Sådana är de påstående som dagens filosofer anför. Sådana är deras ord, deras påstående och dekretet för deras föreställning. Och efter omfattande forskning, med kraftfulla argument, placerar de människans härstamning från djuren och säger att det fanns en tid då människan var ett djur och sedan förändrades och utvecklades arterna gradvis tills de nådde den mänskliga graden.
4. Men de gudomliga filosoferna säger: Nej, det är inte så. Även om människan delar förmågor och yttre sinnen gemensamt med djuren, finns ännu en extraordinär förmåga i henne som djuren är berövade. Vetenskap, konst, uppfinningar, handel och realiteternas upptäckter utgår från denna sällsamma förmåga. Det är en förmåga som omfattar alla skapade ting, den förstår deras verklighet, upptäcker deras dolda mysterier och bringar dem under dess kontroll. Den förstår även ting

som inte har någon yttre existens, det vill säga, begripbara, förnimbara och dolda realiteter som sinnet, anden, människans egenskaper och karaktär, kärlek och sorg – som alla är begripbara realiteter. Dessutom var all existerande vetenskap och hantverk, människans alla stora upptäckter och otaliga uppfinningar, en gång gömda och dolda mysterier och det är bara den allomfattande mänskliga förmågan som har upptäckt dem och fört dem från den osynliga till den synliga sfären. Således har telegrafi, fotografi, fonografen – alla stora uppfinningar och hantverk – en gång varit dolda mysterier som den mänskliga realiteten upptäckte och förde från den osynliga till den synliga sfären. Det fanns även en tid då denna bit järn framför dig och även alla mineraler var dolda mysterier. Människan upptäckte dessa mineral och smidde dess metall till denna färdiga form. Detsamma gäller för alla andra mänskliga upptäckter och uppfinningar, som är otaliga. Denna fråga är obestridbar och det är ingen mening att förneka det.

5. Om vi skulle hävda att all denna inverkan utgår från förmågor i djurens natur och fysiska sinnen, är det klart och tydligt att djuren, beträffande dessa förmågor, är överlägsna människan. Till exempel; djurens syn är mycket skarpare än människans, deras hörsel är mer skarp och så är även deras sinne för lukt och smak. Kort sagt, de förmågor som djur och människan har gemensamt är ofta till djurens fördel. Ta minnets förmåga. Om du förflyttar en duva härifrån till ett avlägset land och släpper den fri, kommer den ihåg vägen och återvänder hem. Ta en hund härifrån till centrala Asien, befria den och den kommer att återvänd hem utan att någonsin ta miste på vägen. Så är det även med de andra förmågorna som hörsel, syn, lukt, smak och känsel. Då är det tydligt att om människan inte besitter en förmåga utöver djurens förmågor skulle djuren ovillkorligen vara överlägsna människan i betydande upptäckter och förståelsen av realiteter. Av detta argument följer att det är uppenbart att människan är försedd en gåva och besitter en fulländning som inte är närvarande i djuren.
6. Vidare, djuren uppfattar förnimbara ting men uppfattar inte begreppsmässiga realiteter. Till exempel, djuren ser det som finns inom synområdet, men de kan inte uppfatta och förstå det som är utanför synområdet. Således är det inte möjligt för ett djur att förstå att jorden har en sfärisk form. Men människan kan härleda det okända från kända och upptäcka dolda realiteter. Till exempel, från att observera himlavalvets böjning härleder människan jordens krökning. I 'Akká står polstjärnan i 33 grader – det vill säga, lutningen är 33 grader ovanför horisonten. När man färdas mot nordpolen, stiger polstjärnan en grad över horisonten för varje grad av distans man reser – det vill säga, polstjärnans lutning kommer att vara 34, sedan 40, 50, 60, 70 grader. När man når nordpolen kommer polstjärnan

lutning vara 90 grader eller stjärnan står i zenit – det vill säga, den kommer att vara rakt ovanför.

7. Polstjärnan och dess stigning är en förnimbar realitet, det vill säga, det faktum att ju närmare polen man kommer, desto högre stiger polstjärnan. Och från dessa två kända realiteter har en okänd realitet blivit upptäckt, nämligen att himlavalvet är böjt, vilket innebär att himmeln ovan horisonten på varje latitud skiljer sig från den på annan latitud. Människan förstår detta förhållande och drar en slutsats om ett tidigare okänt ting, nämligen att jorden är krökt. Men för djuren är denna förståelse omöjlig. Likaledes är det omöjligt för djuren att förstå att solen är centrum och att runt den kretsar jorden. Djuren är sinnenas fånge och är bundna till dem. De kan inte förstå något som är bortom sinnen eller utom deras kontroll, även om de överträffar människans yttre förmågor och sinnen. Det är därför klart fastlagt att människan är begåvad en förmåga som gör upptäckter som särskiljer henne från djuren och denna förmåga är inget annat än människans ande.
8. Prisad vare Gud! Människans strävar alltid mot högre höjder och högre mål. Hon försöker alltid uppnå en värld som överträffar den värld hon bebor och stiga upp till en grad högre än den hon besitter. Denna kärlek för överskridande är ett av människans kännetecken. Jag är förvånad över att vissa filosofer i Amerika och Europa har samtyckt till att gradvis närma sig djurvärlden och därmed till tillbakagång, för tillvarons strävan måste vara mot upphøjelse. Och ändå, om du säger till en av dem, du är som ett djur, skulle bli han väldigt sårad och förolämpad.
9. Vilken skillnad det är mellan den mänskliga världen och djurens värld! Vilken skillnad det är mellan människans upphøjelse och djurens förödmjukelse, mellan människans fullkomlighet och djurens okunnighet, mellan människans ljus och djurens mörker, mellan människan ära och djurens ringhet! Ett arabiskt barn på tio år kan i öknen betvinga två till tre hundra kameler och kan med endast sin röst leda dem. En svag indier kan tämja en stor elefant och tvinga den att röra sig i strikt lydnad. Alla ting är underkuvade av människohanden, som motstår själva naturen.
10. Alla andra varelser är naturens fångar och kan inte frigöra sig från sina behov. Människan ensam kan stå över naturen. Således kan människan, när naturen drar alla kroppar mot jordens centrum, på mekanisk väg gå mycket längre och kan sväva högt i luften, naturen hindrar människan från att korsa haven, men människan bygger skepp och hon färdas över mitten på de stora haven och så vidare, ämnet är outtömligt. Till exempel färdas människan över berg och slätter med fordon och genom vildmarker och på en plats samlar hon nyheter om händelser i öst och väst. Detta är hur människan står emot naturen. Havet med dess storhet kan inte avvika så mycket som en bokstav från

naturlagarna, solen i all sin prakt kan inte avvika så mycket som en nålspets från naturlagarna och kan aldrig förstå människans villkor, tillstånd, egenskaper, förehavanden och natur. Vilken är då förmågan i den oansenliga människokroppen, som klarar av allt detta? Vilken är den styrande förmågan genom vilken hon betvingar alla ting?

11. Ytterligare en punkt återstår. De moderna filosoferna säger: ”*Ingenstans ser vi människans ande och trots att vi har undersökt av människokroppens innersta skrymslen, har vi inte någonstans kunnat uppfatta en andlig förmåga. Hur kan vi föreställa oss en förmåga som inte är förnimbar.*” De gudomliga filosoferna svarar; ”*Djurens ande är inte heller förnimbar och kan uppfattas genom våra materiella förmågor. Hur påvisar ni dess förekomst? Det råder ingen tvekan om att från dess inverkan ni påvisar att det i djuren finns en förmåga som inte finns i växter och det är sinnenas förmåga, det vill säga, syn, hörsel och även andra förmågor. Det är av dessa som vi kan dra slutsatsen att det finns en ande i djuren. På samma sätt kan vi dra slutsatsen från de tidigare nämnda tecknen och argumenten att det finns en mänsklig ande. Således när det i djuren finns tecken som inte finns i växterna säger ni att denna sinnliga förmåga är ett kännetecken för djurens ande. Likaledes ser ni i människan tecken, förmågor och fullkomlighet som inte finns i djuren. Därför kan ni dra slutsatsen att det finns en förmåga i henne som djuren är berövade.*”
12. Om vi skulle förneka allt som inte är tillgängligt för sinnena skulle vi vara tvungna att förneka realiteter som otvivelaktigt finns. Till exempel; Etern^[183] är inte förnimbar, även om dess förekomst kan bevisas. Gravitationskraften är inte förnimbar, likaledes dess förekomst obestridlig. På grund av vad bekräftar vi deras förekomst? Deras tecken. Detta ljus består av eterns svängningar och av dessa svängningar kan vi dra slutsatsen etern finns.

Nr. 49 ~ Människans existens och utveckling

1. Fråga: – Vad säger du angående teorierna om varelsers tillväxt och utveckling som vidhålls av vissa europeiska filosofer?
2. Svar: – Detta ämne tog vi upp häromdagen, men vi ska ta upp det igen. I korthet, denna fråga kommer att avgöras genom att fastställa om arterna är ursprunget eller inte – det vill säga, om den mänskliga arten har blivit etablerad från ett eget ursprung, eller har den efteråt kommit från djuren?

---

[183] Etern: En mycket förtunnad och mycket elastisk substans som tidigare ansågs genomsyra hela rymden, inklusive mellanrummen mellan materiens partiklar och att var det medium vars svängningar utgjorde ljus och annan elektromagnetisk strålning. Redan Aristoteles räknar upp det som sitt femte, ljusa element efter eld, jord, luft och vatten. Etern är ett koncept postulerat av artonhundratalets forskare för att förklara utbredningen av ljusvågor. Den publik som 'Abdu'l-Bahá riktade sig till uppfattade den betydelsen. Etern som ljusbärare är numera ett övergivet begrepp inom vetenskapen. Så småningom, när forskarna inte kunnat bekräfta den fysiska existensen av ”etern” med känsliga experiment, konstruerade de andra immateriella begrepp för att förklara samma fenomen, vilka även överensstämmer med 'Abdu'l-Bahás beskrivning av etern.

3. Vissa europeiska filosofer anser att arter utvecklas och kan även ändras och omvandlas till nya arter. Ett av de bevis som de ger för denna teori är att det efter geologisk forskning och undersökning har det blivit tydlig och uppenbart att förekomsten av växter föregick den av djuren och att djuren föregick människan. Vidare anser de att både växter och djurarter har genomgått omdaning, för i vissa jordlager har de upptäckt växter som fanns i det förgångna men som sedan har försvunnit, som innebär att de utvecklats, blev tåligare och förändrade form och utseendet och följaktligen har arterna förändrats. På samma sätt, finns det i vissa jordlager djurarter som har förändrats och omvandlas. Ett av dessa djur är ormen, som har rudimentära lemmar, det är tecken som indikerar att en gång hade ormen fötter som med tidens gång har försvunnit och bara en rest återstår. På samma sätt, finns det i människans ryggrad spår som är en indikation på att hon likt andra djur, en gång hade en svans, av vilken de hävdar att spår fortfarande återstår. En gång i tiden var denna del användbar men när människan utvecklades var den inte längre i bruk och därför försvann den så småningom. På samma sätt, när ormen började leva under marken och blev ett krypande djur var den inte längre i behov av fötter, därför försvann de men lämnade kvar en rest. Deras främsta argument är att rudimentära lemmar påvisar att de en gång funnits och när de inte längre är till någon nytta eller har någon anledning att finnas har de gradvis försvunnit. Således finns passande och nödvändiga lemmar kvar medan onödiga har successivt försvunnit som ett resultat av artens omdaning men rester av dem kvarstår.
4. *Det första svaret* på detta argument är att det faktum att djuren har föregått människan inte är ett bevis för evolutionen, ändring och förändring av arten, eller att människan upphöjdes från djurvärlden till den mänskliga världen. Även om den enskilda uppkomsten av dessa olika arter är säkert är det möjligt att människan tillkom efter djuren. När vi undersöker växtriket ser vi att frukterna från de olika träden inte når mognad vid samma tidpunkt tvärtom en del kommer först och andra senare. Denna prioritering bevisar inte att den senare frukten av ett träd är resultatet av den tidigare frukten av ett annat träd.
5. *För det andra*; Det kanske finns en stor anledning till dessa små tecken och spår av delar som sinnet är ännu inte medvetet om. Hur många saker finns det inte som vi ännu inte känner till orsaken för! Vetenskapen om fysiologi, det vill säga kunskapen om delarnas förening – konstaterar att anledningen och orsaken till skillnaden i djurens färger och av människans hår, läpparnas rodnad och fåglarnas olika färger, fortfarande är okänd, den är hemlig och dold. Men det är känt att pupillen i ögat är svart för att dra till sig solens strålar för om den hade en annan färg – helt vit – skulle den inte dra till sig solens strålar. Eftersom orsaken bakom tingen är okänd är det som vi tidigare nämnt därför möjligt att det finns en anledning och visdom till att

dessa spår av delar är okända oavsett om de är i djur eller människan. Förvisso finns det en anledning även om den inte är känd.

6. *För det tredje*; Låt oss anta att det fanns en tid då vissa djur eller till och med människan, hade lemmar som nu har försvunnit, det skulle inte vara ett tillräckligt bevis för omdaning av arten. För människan antar olika former och framträdanden från början av den embryonala perioden tills hon når mognad. Hennes framträdande, gestalt, drag och färgförändring; det vill säga, hon passerar från en form till form och från framträdande till framträdande. Ändå tillhör hon arten människa från början av den embryonala perioden – det vill säga, det är ett embryo till en människa och inte ett till djur. Men från början är detta faktum inte uppenbart, det blir först senare tydligt och synligt.
7. Till exempel, låt oss anta att människan en gång liknade ett djur och som nu har ändrats och förändrats. Anta att detta är sant då är det fortfarande inte ett bevis för arternas omdaning. Nej, det är som tidigare nämnts, bara en förändring och omdaning av embryot tills människan når graden av förnuft och fulländning. Vi ska uttrycka det tydligare. Låt oss anta att det fanns en tid när människan gick på händer och fötter eller hade en svans, denna omdaning och förändring är likt fostret i moderns livmoder. Även om den från början var en speciell art förändras den på alla sätt och vis, växer och utvecklas den till tidpunkten då den når den perfekta formen. Vi ser också att i växtriket, att den ursprungliga arten av ett släkte inte ändras och förändras men formen, färgen och storleken kommer att ändras och förändras eller till och med utvecklas.
8. För att sammanfatta; När människan i moderns livmoder passerar från form till form, från skepnad till skepnad, förändras och utvecklas och är fortfarande den mänskliga arten i början av det embryonala stadiet – på samma sätt som människan från början av hennes existens i världens livmoder också är en distinkt art – vilket innebär att människan har successivt utvecklats från en form till en annan. Därför hindrar inte denna förändring av utseende, denna utveckling av delar, denna utveckling och tillväxt – även vi erkänner förekomsten av tillväxt och utveckling – arten från att vara den samma. Människan var från början i den perfekta formen och föreningen och ägde förmåga och fallenhet för att förvärva materiell och andlig fullkomlighet och var en manifestation av orden, ”*Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss.*”^[184] Hon har bara blivit mer tilltalande, vackrare och mer graciös. Civilisationen har fört henne ut ur hennes vilda tillstånd, precis som de vilda frukter som odlas av en trädgårdsmästare blir bättre, sötare och förvärvar mer friskhet och delikatess.

---

[184] 1 Moseboken 1:26 – Gud sade: ”Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss. De skall råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himlen, över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som rör sig på jorden.”

9. Guds Profeter är trädgårdsmästarna i mänsklighetens värld.

Nr. 50 ~ Andliga bevis på människans ursprung

1. De bevis som vi hittills har anfört i frågan om den mänskliga artens ursprung har varit rationella. Nu kommer vi ge andliga bevis som verkligen är de grundläggande. För när vi har påvisat Guds existens med rationella argument och likaledes fastställt med rationella argument att människan har varit människa från hennes allra först stund och ursprung och att hennes arts innersta väsen har funnits i all evighet. Vi kommer nu ge andliga bevis för att den mänskliga existensen – det vill säga, den mänskliga arten – är en nödvändighet existens och utan människan skulle den gudomliga Fullkomligheten inte framträda. Men det är andliga och inte rationella argument.
2. Vi har gång på gång fastställt genom bevis och argument att människan är den ädlaste av alla varelser, summan av alla fullkomligheter. Verkligen, alla varelser är sätet för uppenbarelsen av den gudomliga prakten, det vill säga, Guds gudomliga tecken är manifesterade i alla tings realitet. Precis som jorden är den plats där solstrålarna reflekteras – vilket innebär solens ljus, värme och inflytande är tydligt och uppenbart i alla atomer på jorden – så tillkännager även var och en av universums atomer i denna oändliga rymd en av Guds fullkomligheter. Inget är berövat detta; Vare och en är ett tecken på Guds barmhärtighet eller Hans makt, Hans storhet, Hans rättvisa, Hans upprätthållande försyn, Hans generositet, Hans seende, Hans hörande, Hans kunskap eller Hans nåd och så vidare.
3. Vår mening är att varje existerande ting är av nödvändighet sätet för uppenbarelsen av den gudomliga prakten – det vill säga, Guds fullkomlighet framträder i dem. De är som solen, som lyser över öknerna, haven, träden, frukten och blommorna och över alla jordiska ting. Tillvarons värld, ja faktiskt varje skapat ting tillkännager ett av Guds namn men människan realitet är en allomfattande universell realitet som är sätet för uppenbarelsen av den gudomliga fullkomligheten. Det vill säga det finns ett tecken i människan för varje namn, attribut och fullkomlighet som vi tillskriver Gud. Om det inte vore så skulle människan inte kunna föreställa sig dessa fullkomligheter och inte kunna förstå dem. Till exempel säger vi att Gud är den Allseende. Ögat är tecknet för Hans seende, om människan inte hade denna förmåga, hur skulle vi då kunna föreställa oss Guds seende? För de som är födda blinda kan inte föreställa sig synen, lika lite som de som är döva från födseln kan föreställa sig hörseln eller de livlösa vad det är att vara levande.
4. Sålunda uppenbarar sig Guds gudomlighet som är summan av all fullkomlighet i människans realitet, det vill säga, gudomlighetens innersta kärna är summan av all fullkomlighet och från denna

ställning kastar Han en stråle av prakt över den mänskliga realiteten. Med andra ord, sannings Sol reflekteras i den spegeln. Således är människan en perfekt spegel som är vänd mot sanningens Sol och är sätet för dess reflektion. Prakten av all gudomlig fulländning framträder i människans realitet och det är på grund av denna anledning som hon är Guds ställföreträdare och apostel. Om människan inte existerade skulle universum vara betydelselöst för syftet med tillvaron är framträdandet av Guds fullkomligheter. Därför kan vi inte säga att det fanns en tid då människan inte existerade och att inte människan i begynnelsen var närvarande.

5. Men från begynnelsen som inte har någon början till änden som inte har något slut har det alltid funnits en fulländad Manifestation. Den människa som vi här talar om är inte en vanlig människa, vad vi avser är den fullkomliga människan. Den ädlaste delen av trädet och det grundläggande syftet för dess existens, är frukten. Ett träd utan frukt har inte någon mening. Därför kan man inte föreställa sig att existensens världar, vare sig i de högre eller lägre sfärerna, en gång var bebodda av kor och åsnor, möss och kattor och de även var berövade människans närvaro. Det är ett falskt och meningslöst antagande.
6. Guds ord är lika tydligt som solen. Detta är ett andligt bevis men vi kan inte börja med att presentera det för de materiella filosoferna. Istället måste vi först presentera de rationella argumenten och först efteråt de andliga.

Nr. 51 ~ Andens och sinnets framträdande i människan

1. Fråga: – Framträdde människan ande och sinne i människan från begynnelsen av hennes tillväxt och utveckling på jorden eller var det en gradvis process? Och om det senare, uppnåddes det över en kort eller en lång tidsrymd?
2. Svar: – Begynnelsen av människans existens på jordklotet är som det mänskliga embryo danande i moderns livmoder. Embryot växer och utvecklas successivt fram till födseln varefter det fortsätter att växa och utvecklas tills det uppnår mogenhetsstadiet. Även om anden och sinnets tecken är närvarande i människans tidiga barndom, uppträder de inte i ett tillstånd av fulländning, de förblir ofullkomliga. Men när människan uppnår mognad, manifesterar sig sinnet och anden i yttersta fulländning.
3. Likaledes var människans danande i den ursprungliga världen till en början som ett embryo. Hon gjorde så småningom framsteg i graderna mot fullkomlighet och växte och utvecklades tills hon nådde mogenhetens tillstånd när sinnet och anden manifesterade sig i yttersta fullkomlighet. I början av hennes danande existerade sinnet och anden men de var dolda och framträdde först senare. I världssjälens livmoder

fanns anden och sinnet i embryot, de var dolda senare framträdde de. Det är även som fröet. Trädet finns fröet men det är dolt och gömt när fröet växer och utvecklas framträder trädet i sin fullhet. På samma sätt sker tillväxten och utvecklingen av alla varelser gradvis. Det är den universella gudomligt förordnade lagen och naturliga ordningen. Fröet blir inte direkt ett träd, embryot blir inte på en gång en människa, mineralämnena blir inte på ett ögonblick en sten. Nej, alla dessa växer och utvecklas successivt och når graden av fulländning.

4. Alla varelser stora som små skapades från början perfekta och kompletta. Som mest kan man säga är att deras fullkomlighet bara framträder gradvis. Guds lag är en, existensens utveckling är en, den gudomliga ordningen är en. Alla varelser, stora som små lyder under en lag och en ordning. Varje frö har från första början hela växtens fullkomlighet. Till exempel, all vegetabilisk fullkomlighet finns från början i fröet men den är inte synlig och framträder endast gradvis. Således framträder först ett skott från fröet sedan grenar, blad, blommor och frukter. Men från början av dess daning fanns de alla potentiellt i fröet, om än osynligt. På samma sätt besitter embryot från början alla fullkomligheter som anden, sinnet, synen, lukten, smaken – med ett ord, alla förmågor – men de är inte synliga och framträder endast gradvis.
5. På samma sätt har jordklot från början skapats med alla dess grundämnen, substanser, mineraler, atomer och organismer men dessa framträdde endast gradvis först mineraler, sedan växter, efteråt djuren och slutligen människan. Men från början var dessa släkten och arter latent i den jordiska sfären och framträdde därefter gradvis. För Guds suveräna lag och den universella naturliga ordningen omger alla ting och betvingar dem denna regel. När ni överväger denna universella ordning finner ni att det inte finns ett enda ting som uppnår sin fulländning omedelbart efter sin tillblivelse, utan de växer och utvecklas gradvis tills den når det stadiet.

Nr. 52 ~ Andens framträdande i kroppen

1. Fråga: – Vad är visdomen i andens framträdande i kroppen?
2. Svar: – Visdomen i andens framträdande i kroppen är följande: Den mänskliga anden är ett gudomligt förtroende som måste färdas genom alla grader för dess färd och passage genom existens grader som är ett medel för dess förvärvande av fullkomlighet. Till exempel när en människa reser på ett välordnat och metodiskt sätt och passerar genom många regioner och länder är det verkligen ett sätt för henne att förvärva fullkomlighet för hon kommer att med egna ögon se platser, scenerier och regioner, bli förtrogen med angelägenheter och förhållanden i andra länder, bli välbekant med andra länders geografi, bli bekant med deras konster och underverk, bli välinformerad om

invånarnas vanor, seder och bruk, hon kommer att bevittna dagens civilisation och framsteg, hon kommer att bli medveten om regeringars statskonst och varje lands kapacitet och mottaglighet. På samma sätt som när den mänskliga anden passerar genom existensens grader kommer den uppnå varje grad och ställning – även de kroppsliga – den kommer förvisso förvärva fullkomlighet.

3. Förutom detta är det nödvändigt att tecknen på andens fullkomlighet framträder i den här världen för att skapelsens värld ska kunna frambringa ändlösa frukter och att den tillfälliga världens kropp ska få liv och manifesteras gudomliga gåvor. Till exempel måste solens strålar lysa över jorden för att solens värme ska kunna nå alla jordiska varelser om solens strålar och värme inte skulle nå jorden skulle den förbli tom och öde och dess utveckling skulle bli hämmad. På samma sätt, om andens fullkomlighet inte framträdde i den här världen skulle den här världen bli mörkt och fylld av sinnliga drifter. Genom andens framträdande i den fysiska kroppen blir denna värld upplyst. Just som människans ande är orsaken till kroppens liv, så är även hela världen som en kropp och människan dess ande. Om människan inte existerade, om andens fullkomlighet inte skulle framträda och sinnes ljus inte skulle vara lysande i den här världen skulle den vara som en kropp utan själ.
4. Annorlunda uttryckt, den här världen är som ett fruktträd och människan är dess frukt, utan frukt skulle trädet sakna mening.
5. Dessutom utgör; kroppsdelarna, beståndsdelarna och kompositionen som finns i människan, en magnet som attraherar anden. Anden är förbunden att framträda i den. Som spegeln som är polerad som är förbunden att attrahera solens strålar, bli upplyst och reflektera underbara bilder. Det vill säga, när dessa fysiska beståndsdelar är samlade och kombinerade, i enlighet med den naturliga ordningen och med yttersta fulländning, blir de en magnet för anden och anden kommer att framträda med alla sin fullkomlighet.
6. Mot denna bakgrund, frågar man sig inte? ”Varför är det nödvändigt för solens strålar att falla på spegeln?” – för att sambanden som binder samman tingens realiteter, oavsett om det är andliga eller materiella, kräver att när spegeln är polerad och vänd mot solen måste den manifesteras dess strålar. På samma sätt, när beståndsdelarna är sammansatta och kombinerade i den mest ädla ordning, arrangemang och sätt kommer den mänskliga anden framträda och manifesteras sig. Detta är påbudet från den Allhärliche, den Allvise.

Nr. 53 ~ Förhållandet mellan Gud och Hans skapelse

1. Fråga: – Vilken är karaktären av förhållandet mellan Gud och Hans skapelse, mellan den Oinskränkte och den Ouppnåelige och alla andra varelser?
2. Svar: – Förhållandet mellan Gud och Hans skapelse är som skaparen till det skapande, det är som förhållandet mellan solen och universums mörka kroppar, som förhållandet mellan tillverkaren och det tillverkade. Solen är inte bara till sitt väsen helgad över alla kroppar som mottar dess ljus utan dess ljus är också, till sitt väsen, helgat från och oberoende av jorden. Så även om jorden står under inflytande av solen och är mottagaren av dess ljus, är solen och dess strålar ändå helt helgad över den. Om det inte vore för solen skulle jorden och allt jordiskt liv inte kunna existera.
3. Skapelsens ursprung från Gud är ett ursprung genom utflöde. Det vill säga Skapelsens utgår från Gud, den manifesterar inte Honom. Förhållandet är ett utflöde och inte en manifestation.^[185] Ljuset från solen är ett utflöde från solen, den manifesterar inte ljuset. Framträdande genom utflöde^[186] är som solstrålarnas framträdande. Den heliga kärnan i sanningens Sol kan inte uppdelas eller nedstiga till skapelsens tillstånd. På samma sätt som solen inte delar upp sig eller stiger ned till jorden, men dess strålar – utgjutelsen av dess frikostighet – utgår från den och upplyser de mörka kropparna.
4. Men framträdande genom manifestation är som manifestationen av grenar, blad, blommor och frukter från ett frö, för själva fröet blir grenar och frukter och dess realitet träder in i dem. Detta framträdande genom manifestation skulle för den allra Högste vara ren ofullkomlighet och vara helt omöjligt för det skulle fordra att det obetingade Förutvarande skulle anta det skapades egenskaper, att oinskränkt oberoende skulle bli usel fattigdom och att existensens innersta kärna skulle bli ren obefintlighet och detta är på intet sätt möjligt.
5. Av detta följer att alla ting har utgått från Gud – det vill säga, det är genom Gud som alla ting har blivit realiserade och det är genom Honom som den tillfälliga världen har uppnått sin existens. Det första utflödet från Gud är den universella realiteten, som de antika filosoferna kallade ”*det första Medvetandet*” och som bahás folk kallar ”*Urviljan*”. Detta utflöde, med avseende på dess verkan i den gudomliga världen är inte begränsat till tid och rum och har ingen begynnelse eller ände, för i förhållande till Gud är begynnelse eller ände ett och det samma. Guds förutvarande är både verkligt och

---

[185] Frågan om *utflöde* och *manifestation* förklaras mer utförligt i följande kapitel.

[186] Som kommer att framgå i nästa kapitel, använder ‘Abdu’l-Bahá begreppen ”*Framträdande genom manifestation*” och ”*Framträdande genom utflöde*” omväxlande.

timligt medan den betingade världens uppkomst är verklig men inte timlig, som vi redan tidigare har förklarat vid det här bordet.^[187]

6. Även om ”*det första Medvetandet*” inte har någon begynnelse, betyder inte det att det är del av Guds förutvarande för den universella verklighetens existens är i relation till Guds existens bara en intighet – den kan inte sägas existera, än mindre vara del av Guds förutvarande. Detta ämne har vid ett tidigare tillfälle förklarats.
7. När det gäller skapade ting, består deras liv av förening och deras död av sönderfall. Men materia och de universella elementen kan inte bli helt förintade och förstörda. Nej, deras förintelse är bara en omvandling. Till exempel när människan dör blir hennes kropp stoft men den blir inte helt obefintlig. Den behåller mineralernas existens men en omvandling har skett och föreningen har underkastats sönderfall. Förintelsen av andra varelser är dylik, för existens blir inte helt obefintlig och absolut obefintlighet blir inte existens.

Nr. 54 ~ Den mänskliga andens ursprung är Gud

1. Fråga: – På vilket sätt kommer den mänskliga anden från Gud, då det i bibeln sägs det att Gud blåste in livsande i den mänskliga kroppen?
^[188]
2. Svar: – Vet att det finns ursprung av två slag: Ursprung och framträde genom utflöde och ursprung och framträde genom manifestation. Ursprung genom utflöde är som framträdandet av verket från upphovsmannen, det skrivna från skrivaren. När nu det skrivna är ett utflöde från skrivaren och talet är ett utflöde från talaren på samma sätt är den mänskliga anden ett utflöde från Gud. Men det manifesterar inte Honom – det vill säga, ingen del har avskilts från den gudomliga Realiteten för att träda in i mänskliga kroppen. Nej, liksom talet är ett utflöde från talaren framträder den mänskliga anden i människokroppen.
3. Beträffande ursprung genom manifestation är det manifestation av tingens realitet i andra former, som detta träds eller denna blommas ursprung från deras frön, för det är själva fröet som har blivit manifesterat i form av grenar, blad och blommor. Detta kallas för ursprung genom manifestationen.
4. Människans ande är i förhållande till Gud beroende av utflöde, precis som talet som har sitt ursprung i talaren och skriften i författaren – det vill säga talaren i sig är inte talet inte heller är författaren i sig det skrivna, nej det är ursprung genom utflöde. Talaren har perfekt

^[187] jfr. ”Verkligt förutvarande”, Nr. 80.

^[188] jfr. 1 Mosebok 2:7 – Och Herren Gud formade människan av stoft från jorden och blåste in livsande i hennes näsa. Så blev människan en levande själ.

förmåga och makt och talet utgår från honom som handlingen från skådespelaren. Den verkliga Talaren, enhetens innersta kärna har alltid befunnit sig i ett enda tillstånd som varken ändras eller förändras, varken omvandlas eller förändras. Han är den Evige, den Odödlige. Därför är den mänskliga andens ursprung ett utflöde från Gud. När det sägs i gamla Testamentet att Gud *bläste in livsande* i människan, är denna ande just som talet som utgått från den sanna Talaren och som förverkligas i människans realitet.

5. Skulle vi förstå ursprung genom manifestation som *'framträdande'* och inte *'uppdelningen'* i delar, är som vi redan har sagt, det sättet för den Helige Andes och Ordets, ursprung och framträdande, som är från Gud. Som det sägs i Johannesevangeliet, *"I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud"*.^[189] Därav följer att den helige Ande och Ordet framträder från Gud och består av de gudomliga fullkomligheterna som lyste fram i Jesus realitet. Och dessa fullkomligheter var från Gud, likt solen som manifesterar all sin glans i spegeln. För Ordet avser inte Jesus kropp utan att gudomliga fullkomligheter blev manifesterade i Honom. Således var Jesus en skinande ren spegel som var vänd mot Sanningens sol, och den solens fullkomligheter – det vill säga, dess ljus och värme var tydligt uppenbara i denna spegel. Om vi tittar i spegeln och ser solen säger vi, det är solen. Därför betecknar Ordet och den helige Anden som utgör Guds fullkomlighet det gudomliga framträdandet. Detta är innebörden av versen i evangeliet som lyder: *"Ordet var hos Gud och Ordet var Gud"*, för gudomlig fullkomlighet kan inte särskiljas från Enhetens innersta kärna. Jesus fullkomlighet kallas för Ordet eftersom alla skapade ting är som enskilda bokstäver och en bokstav har inte en fullständig betydelse medan Jesus fullkomlig kallas även för det fullständiga Ordet eftersom en fullständig betydelse kan härledas ur ett ord. Eftersom Jesus verklighet var en manifestation av gudomlig fullkomlighet var den även som ett Ord. Varför? Eftersom den omfattade en fullständig innebörd och det är därför Han har kallas för Ordet.
6. Och vet att Ordet och den helige Andens ursprung är Gud vilket är ursprung genom manifestation och framträdande och det skall inte förstås som att den gudomliga realiteten är uppdelad i delar eller mångfaldigad eller att den har nedstigit från upphöjelsen av helighet och helighet. Gud förbjude! Om en klar, skinande ren spegel placeras framför solen kommer ljuset och värmen, formen och bilden av solen framträda i den med ett sådant framträdande genom manifestation att om en betraktare skulle säga, *"Det är solen"*, så talar han sanning. Men spegeln är en spegel och solen är en sol. Solen är endast en och förblir en även om den förekommer i många speglar. Där finns det ingen plats för förbindelse, utträde, förenande eller nedåtgående för inträde, utträde, förbindelse, nedåtgående och förenande är behov och

---

[189] Johannes evangelium 1:1 – I begynnelsen var Ordet och *Ordet var hos Gud och Ordet var Gud*.

kännetecken för kroppen, inte för anden – hur mycket mindre då för den gudomliga heliga och helgade realiteten. Förhärligad vare Gud från allt som inte anstår Hans helighet och helgelse och upphöjd är han i höjden av Hans höghet!

7. Sanningens Sol, som vi har sagt, har alltid befunnit sig i ett enda tillstånd och undergår varken ändring eller förändring, varken omvandling eller förvandling. Den har varken begynnelse eller slut. Men Guds Ords heliga realitet är ett tillstånd likt en klar, skinande ren och lysande spegel, vari värmen, ljuset, formen och bilden av Sanningens sol – det vill säga, alla dess fullkomligheter – är återspeglade. Det är därför som Jesus säger i evangeliet, ”*Fadern är i Sonen*”^[190] – det vill säga, Sanningens sol lyser praktfullt i denna spegel. Förhärligad vare Han som kastat sin glans på denna realitet som är helgad över alla skapade ting!

Nr. 55 ~ Själ, Ande och Sinne

1. Fråga – Vad är skillnaden mellan sinnet, anden och själen?
2. Svar – Det är redan tidigare förklarat att anden, generellt sett kan uppdelas i fem kategorier; växtrikets, djurrikets, den mänskliga anden, trons ande och den helige Anden.
3. Växtrikets ande är den som åstadkommer fröets växtkraft genom påverkan av andra skapade ting.
4. Djurrikets ande är de allomfattande sinnliga förmågor, som realiseras genom föreningen och blandningen av grundämnen, när dessa föreningar bryts ned går även anden förlorad och blir tillintetgjord. Det kan liknas vid en lampa; när oljan, veken och elden kommer samman, blir den lysande och när denna kombination upphör – det vill säga, när de kombinerade delarna blir separerade från varandra – slocknar lampan.
5. Den är den mänskliga anden som skiljer människan från djurriket, är den rationella själen och dessa två uttryck – den mänskliga anden och den rationella själen benämner en och samma sak. Denna ande som i filosofernas terminologi är den rationella själen omfattar alla ting och så långt som den mänskliga förmågan tillåter upptäcker den tingens realiteter och blir medveten om deras egenskaper och inflytande, kännetecknen och villkoren för de jordiska tingen. Men den mänskliga anden kan inte utan medverkan av trons ande lära känna de gudomliga mysterierna och den himmelska realiteten. Den är som en spegel, fast den är blank, polerad och briljant, är den fortfarande i

---

^[190] Johannes evangelium 14:11 – Tro mig; jag är i *Fadern och Fadern är i mig*. Om ni inte kan tro det, så tro för gärningarnas skull; se även 17:21 – ”... *Fader, är i mig och jag i dig ...* ”

behov av ljus. Inte förrän en solstråle faller på den kan den upptäcka de himmelska mysterierna.

6. Vad beträffar sinnet är det den mänskliga andens förmåga. Anden är som en lampa, sinnet är ljuset som lyser från lampan. Anden är trädet och sinnet är frukten. Sinnet är andens fulländning och är dess nödvändiga kännetecken även som solens strålar är en nödvändig förutsättning för solen.
7. Fastän denna förklaring är kort, är den fullständig. Reflektera därför över den och om Gud vill, kommer du bli förtrogen med fler detaljer.

Nr. 56 ~ Människans yttre och inre förmågor

1. Det finns fem yttre fysiska förmågor, som är hjälpmedel för uppfattningsförmågan – det vill säga, genom dessa fem förmågor uppfattar människan det materiella. Dessa är syn som förnimmer synliga former, hörsel som förnimmer hörbara ljud, luktsinne som förnimmer dofter, smaksinne som förnimmer smakämnen och känsel vilken finns i alla delar av kroppen och som förnimmer berörbara ting. Dessa fem förmågor förnimmer de yttre tingen.
2. Människan har också andliga förmågor, föreställningsförmågan som formar inre bilder av tingen, tankeförmågan som reflekterar över tingens realitet, fattningsförmågan som förstår dessa realiteter, minnesförmågan som behåller allt vad människan har föreställt sig, tänkt och förstått. Förmedlaren mellan de fem yttre förmågorna och de inre förmågorna är den gemensamma förmågan, ett sinne som är en förmedlare mellan dem och som förmedlar till de inre förmågorna vad än de yttre förmågorna har förnummit. Den kallas för den gemensamma förmågan och delas gemensamt mellan de yttre och inre förmågorna.
3. Till exempel, synen är en av de yttre förmågorna, ser och förnimmer denna blomma och förmedlar denna förnimmelse till den gemensamma förmågan, den gemensamma förmågan överför denna förnimmelse till fattningsförmågan vilken i sin tur uppfattar och formar föreställningen och överför den till tankeförmågan som reflekterar över den och efter att ha uppfattat verkligheten förmedlar den föreställningen till förståelsens förmåga och när förståelsen har förstått den förmedlar den föreställningen av det uppfattade föremålet till minnet och minnet förvarar den i sitt förvaringsrum.
4. De yttre förmågorna är fem; syn, hörsel, smak, lukt och känsel. De inre förmågorna är också fem; den gemensamma förmågan, fattningsförmågan, tankeförmågan, föreställningsförmågan och minnesförmågan.

Nr. 57 ~ Skillnader i mänsklig karaktär

1. Fråga: – Hur många olika karaktärer har människan och vad är orsaken till dessa skillnader och variationer?
2. Svar: – Människan har en medfödd, ärftlig och förvärvad karaktär som förvärvas genom utbildning.
3. Fastän den medfödda karaktären som är tilldelad människan av Gud är enbart god, beror skillnaderna i människans karaktär på den grad hon innehar, de är alla goda men några mer än andra. Således har varje människa intelligens och förmåga men intelligens, förmåga och fallenhet är olika från person till person. Det är uppenbart.
4. Ta till exempel ett antal barn i en familj, på samma ort, i samma skola, undervisade av en lärare, uppfödda på samma mat, i samma klimat, med samma kläder och som har studerat samma ämnen – det är säkert att bland dessa barn kommer några att bli skickliga i konst och vetenskaperna, några kommer att ha genomsnittlig förmåga och några att vara obegåvade. Därför är det uppenbart att det finns en skillnad i grad, fallenhet och förmåga i människans medfödda natur – denna skillnad är inte god eller ond – det är endast en skillnad i grad. En har den högsta graden ett annan den mellersta graden och en tredje den lägsta graden. Således människan, djuren, växterna och mineralen alla existerar men existensen för dessa fyra typer av skapelser varierar. Vilken skillnad är det inte mellan människans och djurens existens! Dock existerar alla och det är uppenbart att i existensen finns gradskillnader.
5. Beträffande skillnaden i ärvda egenskaper, de kommer från styrkan och svagheten i människans konstitution – det vill säga, när båda föräldrarna är svaga blir även barnen svaga om de är starka blir barnen robusta. På samma sätt har blodsbandet förträfflighet en stor betydelse för det goda utsädet är den bästa härstamning som finns, likaså bland växter och djur. Till exempel, har barn som fötts av en svag och sjuklig far och mor en naturligt svag konstitution och svaga nerver, de kommer sakna tålamod, uthållighet, viljekraft, ståndaktighet och kommer att vara impulsiva, för de har ärvt svaghet och bräcklighet från sina föräldrar.
6. Vid sidan av detta några familjer och släktled förlänats speciell välsignelse. Det är en särskild välsignelse som alla från Abrahams ättlingar till Israels barns profeter har fått del av. Detta är en välsignelse som Gud har förlänat denna stamtavla: Moses från Hans far och mor, Jesus från Hans mors sida och även Muhammad och Báb och alla profeterna och Israels Heliga tillhör det släktledet. Den Välsignade Skönheten är också ättling i direkt nedstigande led från Abraham, då Abraham även hade andra söner^[191] förutom Ismael och

---

[191] Bahá'u'lláh.

- Isak som på den tiden flyttade till landområdena Persien och Afghanistan och den Välsignade Skönheten är en av deras ättlingar.
7. Därför är det uppenbart att även ärftlig karaktär finns och till en sådan grad att om karaktären inte stämmer överens med deras förfäder, även om dom fysiskt sett tillhör rätt härstamning, är dom inte andligt ansedda som medlemmar av familjen som till exempel Kanaan^[192] som inte räknas till Noas stam.
  8. När det gäller skillnader i karaktär till följd av utbildning, är den mycket stor, för utbildning har ett mycket stort inflytande. Genom utbildning har de okunniga blivit lärda, de gemena blivit tappra, den krokiga grenen rak, den bitter sura frukten från bergen och skogen, söt och läcker och den fem bladade blomman blir hundra bladig. Genom utbildning blir ociviliserade nationerna civiliserade och även djur får människoliknande manér. Utbildning måste ges den största vikt, för precis som sjukdomar är mycket smittsamma för världens människor, är karaktären mycket smittsamma i andens och hjärtats sfär. Skillnaden utbildning åstadkommer är mycket stor och den utövar ett mycket stort inflytande.
  9. Nu kanske någon kommer säga att eftersom människans förmåga och fallenhet varierar är skillnaden i förmåga själva orsaken till skillnaden i karaktär.^[193] Men det är inte så, för det finns två typer av förmåga, medfödd och förvärvad förmåga. Den medfödda som är Guds skapelse är enbart god – i den medfödda naturen finns inget ont. Den förvärvade förmågan kan dock bli orsaken till ondska. Till exempel, Gud har skapat alla människor på ett sådant sätt och har gett dem en sådan konstitution och en sådan förmåga att de kan dra nytta av socker och honung och bli skadade och förstörda av gift. Denna natur och konstitution är medfödd och Gud har förlänat den lika mycket till alla människor. Om människan börjar lite i sänder med att vänja sig med att förgifta sig genom att ta en liten mängd varje dag och gradvis öka den tills hon når sådan punkt då hon inte kan leva utan många gram opium varje dag, den naturliga förmågan har således blivit helt förviden. Betänk hur mycket fysisk förmåga och konstitution kan förändras, tills de blir helt förvidna av olika vanor och träning. Förebrå inte de onda på grund av deras medfödda förmåga och natur utan snarare på grund av den som de själva har förvärvat.
  10. I skapelsen finns det inget ont, allt är gott. Detta gäller även vissa till synes klandervärda egenskaper och benägenheter som till synes verka vara inneboende hos vissa människor, men som inte är klandervärda. Till exempel, kan man i början av livet för ett ammande barn se tecken på girighet, ilska och temperament och så då kan hävdas att gott och ont är medfött i människans natur och att det strider mot att allt är gott i naturen och skapelsen. Svaret på detta är att girighet som

---

[192] 1:a Mosebok – 9:25 ”Förbannad vare Kanaan, en slavars slav skall han vara åt sina bröder!”

[193] d.v.s. därför kan människan inte lastas för sin karaktär.

innebär att efterfråga något mer är en berömvärd kvalitet under förutsättning att den används på lämpligt sätt. Om en människa är girig i att förvärva vetenskap och kunskap eller att bli medkännande, generös och rättvis är det, det mest lovvärda. Om hon vänder sin ilska och vrede mot blodtörstiga tyranner som är som vildsinta bestar är det mycket lovvärt men om hon inte använder dessa egenskaper på ett rätt sätt är det klandervärt.

11. Därav följer att inte finns någon ondska i skapelsen och naturen men när människans medfödda kvaliteter används på ett orättmätigt sätt blir det klandervärt. Om en rik och generös person ger en summa pengar till en fattig man för att spendera på sina behov och om fattige spenderar hela summan pengar på orättmätigt sätt blir det klandervärt. Detsamma gäller för alla människans medfödda kvaliteter, som utgör livskapitalet för det mänskliga livet. Om de används och utnyttjas på ett otillbörligt sätt, blir de klandervärda. Då är det tydligt att den medfödda naturen är enbart god.
12. Betänk att lögnen är den sämsta av alla kvaliteter, den mest avskyvärda av egenskaper och själva grunden till allt ont och att ingen ondare eller mer förkastlig kvalitet kan tänkas i all existens. Den är förstöraren av alla mänskliga fullkomligheter och är orsaken till otaliga laster. Det finns ingen värre egenskap än denna och den är grunden för all ondska. Trots detta, bör en läkare trösta en patient och säga; ”Tack Gud att du är bättre det finns hopp för din återhämtning”, även om dessa ord står i strid med sanningen kan de vara en tröst för patienten och bli medlet för att bota sjukdomen. Detta är inte klandervärd.
13. Denna fråga har nu blivit helt klargjord.

Nr. 58 ~ Den mänskliga förståelsens omfattning och begränsning

1. Fråga: – Hur långt sträcker sig den mänskliga förståelsens och vilka är begränsningarna?
2. Svar: – Vet att förståelsen är varierande. Den lägsta graden av förståelse finns hos djurens sinne – det vill säga, den naturliga känslan som kommer genom de yttre sinnenas förmågor. Denna förståelse är lika för människa och djur men vissa djurs sinnen är mäktigare än människans. Dock varierar förståelsen i den mänskliga sfären och skiljer sig åt i överensstämmelse med människans varierande grader.
3. Den högsta graden av förståelse i naturens värld är den rationella själens förståelse. Alla människor delar denna förståelse och denna förmåga oavsett om de är likgiltiga eller vaksamma, troende eller förnekare. Människans rationella själ är Guds skapelse den omger och överträffar andra varelser eftersom den är mer ädel och framstående, den omger tingen. Genom den rationella själens förmåga upptäcker människan tingens realitet, förstår deras egenskaper och tränger

igenom tillvarons mysterier. All vetenskap, kunskapens grenar, konst, underverk, institutioner, upptäckter och företag kommer av den rationella själens förståelse. Det fanns en tid när de var okända, bevarade hemligheter och dolda mysterier, småningom blev de upptäckta av den rationella själen och förda från det osynliga och dolda planet in i sfären för det synliga. Detta är förståelsens största förmåga i naturens värld vilken i sitt högsta tillstånd förstår den de betingade tingens egenskaper realiteter, egenskaper och orsaker.

4. Men det universella gudomliga intellektet som är bortom naturen är en utgjutelse av nåd från den förutvarande Kraften. Den omfattar alla existerande realiteter och tar emot ljuset från det gudomliga mysteriet. Den är en allvetande kraft, *inte* kraften bakom forskning och förståelse. Den andliga kraften förbunden med naturens värld är kraften bakom utforskning och genom utforskning upptäcker den tingen egenskaper och realiteter. Men den himmelska intellektuella kraften som är bortom naturen, omger tingen och är medveten om tingen, känner och förstår dem, är medveten om gudomliga mysterier, sanningar och inre realiteter och upptäcker konungarikets dolda sanningar. Denna gudomliga intellektuella kraft är det speciella kännetecknet för heliga Manifestationer och gryningsplatser för profetskap, en stråle av detta ljus faller på speglarna i de rättfärdigas hjärtan så att de också må få del av och kan dra nytta av denna kraft genom de heliga Manifestationerna.
5. De heliga Manifestationerna har tre tillstånd; det fysiska tillståndet, den rationella själens tillstånd och tillståndet för manifestationen av fullkomlighet och himmelsk prakt. Deras kroppar uppfattar tingen endast i enlighet med den materiella världens förmåga och därför har de i vissa fall uttryckt fysisk svaghet. Till exempel, ”*Jag sov på Min bädd, då se, Guds vind fläktade Mig och väckte Mig ur Min slummer. Hans livgivande ande återupplivade Mig och Min tungas band lossades för att uttala Hans kallelse.*”^[194] eller när Jesus i hans trettionde år döptes och den helige Ande sänkte sig ned över honom, före detta var den helige Ande inte synlig i honom. Allt detta hänför sig till manifestationens kroppsliga tillstånd men deras himmelska tillstånd omfattar alla ting, medvetna om alla mysterier, förstår alla tecken och råder över alla ting. Och det är lika sant både före som efter deras kallelse. Det är därför som Jesus har sagt: ”*Jag är A och O, den förste och den siste, begynnelsen och änden.*”^[195] – det vill säga, det har aldrig varit och skall heller aldrig ske någon ändring och förändring i mig.

Nr. 59 ~ Människans förståelse av Gud

^[194] jfr. *Axplock från Bahá’u’lláhs skrifter*, #41, och *Súriy-i-Haykal*, stycke 192.

^[195] jfr. Johannes Uppenbarelse 22:13.

1. Fråga: – I vilken utsträckning kan människan uppfattningsförmåga förstå Gud?
2. Svar: – Detta ämne kräver gott om tid och att förklara det vid det här bordet är inte lätt men vi kommer ändå ta upp det i korthet.
3. Vet att det finns två typer av kunskap, kunskap om tingens innersta natur och kunskap om deras beskaffenhet. Tingens innersta natur är känd genom sina egenskaper, i andra avseenden är den innersta natur okänd och dold.
4. När vår kunskap om tingen, även de skapade och de begränsade tingen, är kunskap om deras egenskaper och inte om deras natur, hur är det då möjligt att förstå deras natur när den gudomliga verkligheten som är obegränsad? För den innersta naturen av något kan inte förstås utan bara dess egenskaper. Till exempel är solens innersta natur är okänd men den kan förstås genom dess egenskaper som värme och ljus. Människan innersta natur är okänd och inte uppenbar men genom dess egenskaper är den karaktäriserad och känd. Således är allt känt genom sina egenskaper och inte till sin natur. Även om sinnet omfattar alla ting och den yttre skapelsen förstås genom dem är trots detta skapelsers väsen okänd, den är bara känd genom dess egenskaper.
5. Vidare, hur kan då den skapade realiteten omfatta Realiteten som existerat i evighet? För förståelsen är ett resultat av att omfatta – det senare måste äga rum för att det förstnämnda ska uppstå och den gudomliga verkligheten är allomfattande och kan aldrig omfattas.
6. Vidare, skillnader i förutsättningar i varelsernas värld är ett hinder för kunskap. Till exempel detta mineral som tillhör mineralriket kan aldrig förstå växtkraften hur högt det än stiger. Oavsett vilka framsteg växter och träd gör kan de aldrig föreställa sig synförmågan eller de övriga sinnenas egenskaper. Djuren kan inte föreställa sig människans tillstånd, det vill säga hennes andliga förmågor. Då skillnad i grad är ett hinder för kunskap. En lägre grad kan inte förstå en högre grad. Hur kan då den skapade realiteten förstå den Realitet som har existerat i all evighet?
7. Kunskap om Gud betyder därför att förstå och ha kunskap om Hans egenskaper och inte om Hans realitet. Denna kunskap om Hans egenskaper sträcker sig endast så långt som som kapaciteten och människans förmåga tillåter och förblir helt otillräckliga. Filosofi innebär att förstå tingens verklighet som den är i förhållande till människans kapacitet och förmåga. Den skapade realiteten har bara möjlighet att förstå de förutvarande egenskaper i förhållande till omfånget av den mänskliga kapaciteten. Den osynliga gudomliga sfären är helgad och upphöjd över alla varelsers förståelse och allt som kan föreställas är bara mänsklig förståelse. Människans förmåga för förståelse omfattar inte den gudomliga essensens realitet. Allt som

människan kan hoppas på att förstå är gudomliga egenskaper, den strålgång som framträder och är synlig i världen och inom människan själ.

8. När vi undersöker världen och människan själ framträder fantastiska tydliga och uppenbara tecken på den gudomliga fullkomligheten för alla tingens realitet vittnar om en universell realitet. Den gudomliga realiteten kan jämföras med solen som från höjden av sin prakt lyser över varje land och varje själ och land erhåller en del av dess strålgång. Om det inte vore för detta ljus och dessa strålar skulle inte något existera. Alla varelser vittnar om detta ljus och får del av dess strålar och mottar sin del av detta ljus men den fulla praktiken av fullkomlighet, frikostighet och gudomliga egenskaperna, lyser och strålar i den Fullkomliga människans realitet, det vill säga, den unika Individ som är den högste Manifestation från Gud. För alla andra varelser har endast tagit emot en stråle men den universella Manifestationen från Gud är spegeln som hålls framför Solen och i den senare framträder och manifesteras alla dess fullkomligheter, egenskaper, tecken och verkan.
9. Kunskap om den gudomliga realiteten är på intet sätt möjlig men kunskapen om Guds manifestationer är kunskap om Gud på grund av frikostigheten, praktiken och de gudomliga egenskaper som är uppenbara i dem. Sålunda, vem som än förvärvar kunskap om Guds manifestationer kommer därför att nå fram till kunskapen om Gud och vem som än är försumlig med kunskapen om de heliga Manifestationerna kommer att vara berövad den kunskapen. Det är då tydligt fastställt att de heliga Manifestationerna är brännpunkter för himmelsk frikostighet, tecken och fullkomlighet. Välsignade är de som tar emot ljuset av gudomlig frikostighet från de lysande Gryningsplatserna!
10. Vi hyser hopp om att Guds älskade, likt en attraherande kraft, kommer att dra till sig denna frikostighet från själva källan och att de kommer att stå upp med en sådan utstrålning och utöva ett sådant inflytande för att bli tydliga tecken på Solens realitet.

Nr. 60 ~ Andens odödlighet, del 1 av 2

1. Efter att ha påvisat existensen av människans ande,^[196] ska vi ge bevis för dess odödlighet.
2. Andens odödlighet omnämns i de heliga böckerna och det är den fundamentala grunden i de gudomliga religionerna. Vidare är det sagt att bestraffningar och belöningar är av två slag, denna världens och den andra, de slutgiltiga i nästa värld. Denna världens paradiset och helvete

---

[196] jfr. "Skillnaden mellan människa och djur" Nr. 48.

finns i alla Guds världar, vare sig i denna värld eller i andens himmelska boningar och att få dess belöningar är att få evigt liv. Det är därför Jesus sade, ”Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike.”^[197]

3. Denna världs belöningar är de dygder och fullkomligheter som pryder den mänskliga verkligheten. Till exempel, hon var mörk och blir lysande, hon var okunnig och blir vis, hon var försumlig och blir vaksam, hon var sovande och blir vaken, hon var död och blir levande, hon var blind och blir seende, hon var döv och blir hörande, hon var jordisk och blir himmelskt, hon var materiell och blir andlig. Genom dessa belöningar blir hon andlig pånyttfödelse och blir en ny skapelse, och en manifestation av versen i evangeliet där det sägs om apostlarna att ”De är inte födda av blod eller av köttets vilja eller av någon mans vilja utan av Gud”,^[198] det vill säga, de fördes från djurens egenskaper och kännetecken som är den mänskliga naturens kännetecken och de fick de gudomliga egenskapernas kännetecken, som en utgjutelse av Guds nåd. Detta är betydelsen av den andra födelsen. För sådana själar finns det ingen större smärta än att vara beslöjade från Gud och inget strängare straff än sinnliga laster, onda egenskaper, usel karaktär, köttliga begärens försjunkhet. När de blir förda genom trons ljus från mörkret av dessa laster och blir upplysta av utstrålning från verklighetens Sol, förädlade med alla dygder; anser de det vara den största belöningen och betraktar det som det sanna paradiset. På samma sätt anser de att andliga straff – det vill säga, existensens smärta och straff – är att utsättas för naturens värld, att vara beslöjade inför Gud, i okunnighet och i omedvetenhet, att falla för sinnliga lustar, att absorberas av djuriska svagheter, att präglas av mörka egenskaper som lögn, tyranni, orättfärdighet, upptagenhet av denna världs angelägenheter och att vara absorberade av sataniska idéer, vilka alla anser vara det största straffet och tortyren.
4. Den slutgiltiga belöningen, som är det eviga livet har tydligt omnämnts i alla heliga böcker. Det är gudomliga fullkomligheter, evig frikostighet och evig glädje. Den slutgiltiga belöningen är sanna gåvor och fullkomlighet som människan erhåller i det andliga riket efter att hon har lämnat denna värld medan denna världens belöning är de verkligt lysande fullkomligheter som förvärvas medan man ännu vistas i den här världen och vilka är orsaken till det eviga livet. För denna världens belöning är själva existensens framåtskridande och motsvaras av människans övergång från den embryonala världen till mogenhetens tillstånd och blir manifestationen av dessa ord, ”*Välsignad*

---

^[197] Johannes evangelium 3:5 – Jesus svarade: ”Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike.”

^[198] Johannes evangelium 1:13 – De är inte födda av blod eller av köttets vilja eller av någon mans vilja utan av Gud.

vare Gud, den bästa Formgivaren!"^[199] Den slutgiltiga belöningen består av andlig frikostighet och nådegåvor, som de mångahanda av Guds gåvor som förunnas själens efter uppstigningen, uppnåendet av hjärtats åstundan och återföreningen med Gud i evighetens värld. Likaledes består det slutgiltiga vedergällningen och straffet av att berövas den speciella frikostigheten och Guds osvikliga nådegåvor och falla ner till tillvarons lägsta grad. Och vem som än är berövade dessa gudomliga favörer, även om den lever vidare efter döden betraktas som död i det rättfärdiga folkets ögon.

5. Det logiska beviset för andens odödlighet är följande: Inga tecken kan komma från en icke existerande sak – det vill säga, det är omöjligt för tecken att framträda från absolut icke-existens – för tecken är underordnade dess existens och det underordnade beror på förekomsten av det överordnade. Följaktligen kan inget ljus stråla från en icke existerande sol, på ett icke existerande hav uppträder inga vågor, från ett icke existerande moln faller inget regn, ett icke existerande träd ger ingen frukt, en icke existerande människa varken uppenbarar eller frambringar något. Så länge som existens tecken framträder utgör de bevis för att ägaren av tecknen existerar.
6. Betänk, till denna dag har Jesus konungarrike bestått. Hur kan ett konungadöme med en sådan storhet framträda från en icke existerande konung? Hur kan vågorna från ett icke existerande hav stiga så högt? Hur kan doftande vindar från en icke existerande trädgård fläkta? Betänk, att inte någon verkan, inget spår och inflytande kvarstår av något existerande efter det att dess delar blivit utspridda och dess beståndsdelar sönderdelade oavsett om det är mineraler, växter eller djur. Men så är det inte med den mänskliga anden och realiteten som fortsätter att manifesteras sina tecken, utöva sitt inflytande och upprätthåller sin verkan även efter delarnas upplösning, partiklarnas spridning och föreningarnas förintelse.
7. Denna fråga är ytterst subtil: Överväg den uppmärksam. Vi ger detta rationella bevis för att rationella sinnen ska kunna väga och balansera den med förnuft och rättvisa. Men om den mänskliga anden gläds och är dragen till Guds rike om de inre ögonen blir öppnade, om den andliga hörseln bringas i samklang, om de andliga känslorna blir rådande kommer andens odödlighet framstå så tydligt som solen och det glada budskapet och de gudomliga tecknen kommer att omsluta själen.
8. I morgon ska vi ge andra bevis.

---

[199] Koranen 23:14 – Därefter skapar Vi av droppen en grodd som sätter sig fast och av grodden en klump och i klumpen skapar Vi ben och dessa ben klär Vi med kött; därefter låter Vi henne stiga fram som en ny skapelse. *Välsignad vare Gud, den bästa Formgivaren!*

Nr. 61 ~ Andens odödlighet, del 2 av 2

1. I går var vi upptagna av att diskutera andens odödlighet. Vet att den mänskliga andens sätt att verka och villkor av är av två slag – det vill säga, den uppfattar och fungerar på två olika sätt. Det ena sättet är genom kroppsliga förmedlande instrument och organ. Således ser den med ögat, hör med örat och talar med tungan. Så uppträder och verkar anden i den mänskliga realiteten men det sker genom kroppens förmedlande instrument. Således är anden seende men med hjälp av ögat, anden är hörande med hjälp av örat och anden är talande med hjälp av tungan.
2. *Det andra sättet* för andens inflytande och verkan och sätt att fungera är utan kroppsliga instrument och organ. Till exempel i sömnens tillstånd ser den utan ögon, hör den utan öron, talar den utan tunga, färdas den utan fötter – kort sagt, alla dessa förmågor utövas utan förmedlande instrument och organ. Hur ofta händer det inte att anden har en dröm i sömnens sfär vars innebörd kommer att bli exakt förverkligad två år senare! Likaledes, hur många gånger händer det inte i drömmens värld att anden löser ett problem som inte kunde lösas i vaket tillstånd. I vaket tillstånd ser ögat bara en kort sträcka men i drömmens värld ser den det som är i öst till väst. Vaken ser man det nuvarande men i drömmen skådar man framtiden. I vakenhet kan man med hjälp av snabb transport på en timme på sin höjd resa tjugo farsakh,^[200] i drömmen passerar man öst och väst på ett ögonblick. För anden färdas på två olika sätt, utan hjälpmedel som är en andlig resa och med hjälpmedel som är en materiell resa – som fåglar som flyger eller som att färdas i ett fordon.
3. Under sömnen är kroppen som död den varken ser eller hör, den har ingen känsel, den har inget medvetande, ingen iakttagelseförmåga – det vill säga, människans krafter har blivit inaktiva. Ändå är inte bara anden levande och bestående, utan dess genomträngande förmåga har ökat, dess tillstånd högre och dess intelligens större. Att anse att anden efter kroppens död förgås är som att föreställa sig att en fågel i en bur blir tillintetgjord när buren blir förstörd, även om fågeln inte har något att frukta av att buren blir förstörd. Kroppen är som buren och anden är som fågeln. Vi ser att utan buren flyger fågeln i drömmens värld, fågeln kommer därför fortsätta att existera om buren går sönder. Dess känslor kommer att bli ännu mer kraftfulla, dess iakttagelseförmåga större och dess lycka rikare. I sanning, den skulle lämna en plats av plågor för ett välbehagligt paradiset, för det inget större paradiset för de välförtjänta fåglarna än att vara befriade från buren. Det är därför som martyrer med den största glädje och lycka skyndar till uppoffringens fält.

---

^[200] En farsakh motsvarar ungefär 5 km. Iláhí-gaz, måttet Gaz motsvarar 41 fingrar, infört av Akbar, fastställt av den brittiska regeringen till 33 inches lika med 838 mm. Det går 6 000 Gaz på en Farsakh.

4. I vaket tillstånd ser människans öga på sin höjd så långt som en timmes avstånd,^[201] eftersom kroppens medverkan begränsar andens kraft men med den inre synen och det mentala ögat ser den Amerika och den kan uppfatta det som finns där och upptäcka tingens tillstånd och organisera angelägenheter. Om då anden var detsamma som kroppen skulle det vara nödvändigt för den inre synens kraft att stå i samma proportion. Därför är det uppenbart att anden inte är en del av kroppen och att fågeln inte är en del av buren och att andens kraft och genomträngande förmåga är större och oberoende av kroppen. Om instrumentet blir oanvänt fortsätter dess utövare att finnas till. Till exempel om pennan överges eller bryts sönder förblir författaren levande och närvarande, om ett hus blir förstört lever ägaren vidare. Detta är ett av de logiska bevisen för andens odödlighet.
5. Det finns ännu ett: När kroppen blir svag eller stark eller sjuk eller frisk, trött eller utvilad, ibland blir en hand eller ben amputerat eller dess fysiska kraft obrukbar, den blir blind, döv eller stum, dess lemmar kan bli förlamade, kort sagt, kroppen kan ha alla brister. Och ändå, trots detta, förblir anden i sitt ursprungliga skick och dess andliga uppfattningsförmåga undergår ingen försämring eller störning. Men när kroppen blir drabbad av sjukdom eller olycka, blir den berövade andens gåvor, som när en spegel som blir trasig eller täckt av damm, inte längre kan reflektera solens strålar eller kan framvisa dess gåvor.
6. Som vi redan har förklarat finns inte människans ande i kroppen eftersom den är befriad och helgad från inträde och utträde som tillhör egenskaperna för materiella kroppar. Snarare är andens anslutning till kroppen som solen till spegeln. Kort sagt, den mänskliga anden är alltid i ett tillstånd. Den blir varken sjuk av kroppens sjukdomar eller botat av dess hälsa, den blir inte svag eller oförmögen, bedrövad eller förtryckt, försvagad eller förminskad – det vill säga, den kommer inte att skadas på grund av kroppens skröpligheter även om kroppen tynar bort eller om händer och fötter och tunga blir avhuggna eller om den förlorar hörsel eller syn förmågan. Därför är det uppenbart och säkert att anden inte är en del av kroppen och att dess oförgönglighet är oberoende av kroppen, tvärtom råder anden i kroppens värld med yttersta storhet och dess kraft och inflytande är likt solens gåvor i spegeln, uppenbara och synliga. Men när spegeln blir dammig eller går sönder kommer den att upphöra att reflektera strålarna från solen.

Nr. 62 ~ Existens oändliga fulländning och själens utveckling i nästa värld

---

^[201] Det var persisk sedvana att räkna avstånd i tid.

1. Vet att existensens grader är ändliga – graderna av träldom, profetskap och gudomlighet – men att Guds och skapelsens fullkomlighet är oändlig. Om du undersöker frågan noggrant kommer du upptäcka att även i dess allra yttersta mening är existens fullkomlighet obegränsad för det är omöjligt att finna något skapat ting sådant att man inte kan föreställa sig något mer överlägset. Till exempel kan man inte finna en rubin i mineralriket, en ros i växtriket eller en näktergal i djurriket utan att kunna föreställa sig att det kan finnas ett bättre exemplar.
2. Eftersom de gudomliga gåvorna är oändliga så är mänsklig fullkomlighet oändlig. Om det vore möjligt för någon realitet att nå höjdpunkten av fullkomlighet skulle den vara oberoende av Gud men då skulle den tillfälliga realiteten uppnå tillståndet för den absoluta realiteten. Men varje skapat ting har tilldelats en grad som inte på något vis kan passeras. Hur än långt den som är i träldomens grad utvecklas och når obegränsad fullkomlighet kommer han aldrig kunna nå graden av gudomligt herravälde. Samma sak gäller för de andra skapade tingen. Hur än långt ett mineral utvecklas i mineralriket kan det aldrig uppnå växtkraft. Hur än långt denna blomma utvecklas i växtriket kommer inte sinnenas förmågor framträda. Sålunda, detta silver mineral kan aldrig få hörsel eller syn förmåga, den kan bara bli förädlad i sin egen grad och bli ett perfekt mineral men det kan inte förvärva växtkraften eller få sinnenas förmåga eller bli levande. Det kan bara utvecklas i sitt egen grad.
3. Till exempel kan Petrus inte bli Jesus. På sin höjd kan han uppnå oändlig fullkomlighet i träldomens grad, för varje existerande realitet är förmögen att göra framsteg. Eftersom människans ande lever för evigt efter att ha lämnat den materiella gestalten är den definitivt förmögen att göra framsteg och således kan man be för bortgångna sjäalars befordran, förlåtelse, att bli mottagare av gudomlig ynnest, gåvor och nåd. Det är därför Bahá'u'lláhs böner bönfaller om Guds förlåtelse och överseende för dem som har gått vidare till nästa värld. Dessutom, på samma sätt som människor i den här världen är i behov av Gud så är de också i behov av Honom i den kommande. Varelser är alltid behövande och Gud är alltid helt oberoende av dem både i denna världen och i den kommande.
4. Rikedom i den andra världen består av närhet till Gud. Därför är det säkert att de som åtnjuter närhet till den gudomliga tröskeln har rätt till förbön och denna förbön är tillstyrkt av Gud. Men förbön i den andra världen är inte som förbön i denna värld. Det är ett annat tillstånd en annan verklighet som inte kan uttryckas i ord.
5. Om en rik man vid tiden för sin bortgång testamenterar en gåva till de fattiga och behövande och ger en del av sin förmögenhet för att komma dem till del, kanske denna åtgärd kan bli orsaken till hans nåd och förlåtelse och hans framsteg i den Allbarmhärtiges kungarike.

6. Likaledes får en far och mor uthärda de största bekymren och umbäranden för sina barn och föräldrarna går ofta vidare till den andra världen innan barnen nått mogenhetens ålder. Sällan händer det att en far och mor i den här världen får belöningen för den omsorg och de bekymmer som de har genomgått för sina barn. Därför måste barnen, i gengäld för denna vård och bekymmer, uppvisa barmhärtighet och välgörenhet och måste bönfalla om överseende och förlåtelse för sina föräldrar. Så du borde, i gengäld för den kärlek och vänlighet som din far har visat dig, ge till de fattiga för hans skull med den största underkastelse och ödmjukhet bönfalla om överseende och syndernas förlåtelse och be om den högsta nåden.^[202]
7. Det är även möjligt att tillståndet för de som har dött i synd och otro kan bli helt förändrat, det vill säga, de kan bli föremål för gudomlig förlåtelse. Det är genom Guds frikostighet, inte på grund av Hans rättvisa – för frikostighet är att ge utan att det är förtjänt och rättvisa är att ge det som är välförtjänt. När vi i den här världen har kraft att bedja för dessa själar, har vi även samma kraft i den kommande världen som är Konungadömets rike. Är inte alla varelser i den världen skapade av Gud? Därför måste de även kunna göra framsteg i den världen. På samma sätt som de i den här världen kan nå ljuset genom sin åkallan kan de där också vädja om förlåtelse och ta emot ljus genom sina böner och åkallan. När själar i denna värld kan uppnå utveckling med hjälp av böner, åkallan eller av böner av heliga själar, kan de även det i den kommande världen. Genom sina egna böner och åkallan kan de också utvecklas i synnerhet om de blir föremål för förbön av de heliga manifestationerna.

Nr. 63 ~ Alla tings utveckling inom sin egen grad

1. Vet att ingenting av det som existerar förblir i ett tillstånd av vila – det vill säga, allt är i rörelse. De är antingen växande eller avtagande, antingen från icke-existens till existens eller går från existens till icke-existens. Som denna blomma, denna hyacint, som vid en viss tidpunkt har gått från en värld av icke-existens till att existera och nu går från att existera till en icke-existens. De sägs vara oundgängligt eller tillstånd av naturlig rörelse som på intet sätt kan särskiljas från de skapade tingen eftersom det är en deras oundgängliga förutsättningar, likt eldens oundgängliga förutsättning är att brinna.
2. Således är det fastställt att rörelse, vare sig växande eller avtagande, är nödvändigt i tillvaron. När den mänskliga anden fortskrider efter döden måste den växa eller avta och att i den andra världen upphöra att växa är detsamma som att avta. Den mänskliga anden överskrider aldrig sin egen grad. Den fortskrider endast i sin grad. Till exempel, hur än långt Petrus ande och realitet utvecklas kan den inte nå Jesus

---

^[202] Här riktar sig ‘Abdu'l-Bahá direkt till Laura Clifford Barney, vars far gick bort år 1902.

grad och realitet, utan kommer att endast utvecklas inom sina egna inneboende begränsningar.

3. Således detta mineral, hur än långt det utvecklas kan det bara utvecklas inom sin egen grad, en kristall kan inte bli förd till ett tillstånd där den kan uppnå synförmåga. Hur än långt månen på himlen utvecklas kan den aldrig bli en lysande sol och dess apogeum^[203] och perigeum^[204] kommer alltid förbli i dess egen grad. Och hur än långt lärjungarna utvecklades kunde de aldrig bli som Jesus. Det är sant att kol kan bli en diamant men båda tillhör graden för mineraler och deras beståndsdelar är desamma.

Nr. 64 ~ Människans ställning och utveckling efter döden

1. När vi undersöker alla ting med urskiljningens öga observerar vi att de i allmänt är begränsade till tre kategorier; mineraler, växter eller djur. Således är det tre grupper med varelser och varje grupp innehåller arter. Människan är den mest framstående arten eftersom hon förenar de tre gruppernas fullkomlighet – det vill säga, hon har en materiell kropp, tillväxt förmåga, och sinnenas förmågor. Förutom mineral, växt och djurrikets fullkomlighet har hon även en speciell förmåga som de andra skapade tingen är berövade – nämligen sinnets fullkomlighet. Således är människan den ädlaste av alla existerande ting.
2. Människan befinner sig i den slutgiltiga materiella graden och i början av den andliga – det vill säga hon är i slutet av ofullkomlighet och början av fullkomlighet. Hon är i den yttersta graden av mörker och i början av ljus. Det är därför som människans ställning har sagts vara slutet av natten och början på dagen vilket innebär att hon omfattar alla grader av ofullkomlighet och att hon potentiellt besitter alla grader av fullkomlighet. Hon har både en djurisk och en änglalik sida och syftet för en undervisare är att så utbilda mänskliga själar att deras änglalika sida kan övervinna den djuriska sidan. Således skulle de gudomliga förmågorna, som är identiskt med fullkomlighet, övervinna människans sataniska förmågor, som är absolut ofullkomlighet, blir hon den äldste av alla varelser men skulle det omvända äga rum blir hon den lägsta varelsen. Det är därför hon är i slutet av ofullkomlighet och början av fullkomlighet.
3. Inte i någon annan art i tillvarons värld kan en sådan skillnad, olikhet, motsats och motsägelse ses som i människan. Till exempel, är det över människan som det gudomliga strålände ljuset har blivit utgjutet, som det var i Jesus – se hur praktfull och ädel människan är! Samtidigt dyrkar hon en sten, jordklump eller ett träd – se hur vilse hon är när föremålet för hennes dyrkan är den lägsta existensen som är utan

^[203] Apogeum – Den punkt i en himlakroppens bana som ligger längst bort ifrån jorden.

^[204] Perigeum – Den punkt i en himlakroppens bana som ligger närmast jorden.

ande, livlösa stenar och jordklumpar, berg, skog och träd. Vilken större skam kan det finnas för människan än att dyrka det lägsta av alla ting?

4. Dessutom är kunskap en av människans egenskaper men det är även okunnighet, ärlighet är en av människans egenskaper men det är även oärlighet och är även sant för pålitlighet och förräderi, rättvisa och förtryck och så vidare. Kortfattat, all fullkomlighet och dygd så väl som alla laster tillhör människans egenskaper. Betänk skillnaderna mellan olika medlemmar i människosläktet. Jesus hade mänsklig gestalt och även Kajafas,^[205] Moses var en människa och även Farao, Abel var människa och Kain, Bahá'u'lláh var en människa och även Yahya,^[206] Det är därför som människan sägs vara Guds största tecken – det vill säga, hon är skapelsens bok – för universums alla mysterier finns inom henne. Om hon kommer in under den sanna undervisarens skugga och blir riktigt utbildad blir hon ädelstenarnas ädelsten, ljusets ljus, andens ande, brännpunkten för gudomliga välsignelser, källsprång för andliga egenskaper, gryningsplatsen för himmelskt ljus och mottagaren av gudomlig inspiration. Skulle hon bli berövad denna undervisning blir hon förkroppsligandet av sataniska egenskaper, personifikationen av djuriska laster och upphovet till allt förtryckande och mörker.
5. Visdomen med profeternas framträdande är att utbilda människan så att denna kolbit kan bli en diamant, att fruktlösa träd kan bli ympade och ge frukt med yttersta sötma och utsökthet. Och efter att den ädlaste ställningen i den mänskliga världen har uppnåtts kan ytterligare framsteg göras endast i graden av fullkomlighet, inte i ställning, för graderna är ändliga men gudomliga fullkomligheter är oändliga.
6. Både före och efter att ha lämnat denna materiella gestalt utvecklas den mänskliga själens fullkomligheter men inte i ställning. Alla skapade tings framåtskridande kulminerar i den fullkomliga människan och det finns ingen större varelse än henne. När människan har nått den ställningen kan hon endast göra framsteg i fullkomlighet och inte i ställning för det finns ingen högre ställning som hon kan uppnå än en fullkomlig människa. Hon kan enbart göra framsteg inom den mänskliga ställningen för mänsklig fullkomlighet är oändlig. Således hur än lärd en människa kan vara är det alltid möjligt att föreställa sig en mera lärd.
7. Och eftersom människans fullkomlighet är oändlig kan hon även närma sig fulländning efter att hon lämnat den här världen.

---

[205] Kajafas utsågs till överstepräst i Jerusalem år 18 e.Kr. och innehade ämbetet till påsken år 37 e.Kr. Enligt delar av Nya Testamentet spelade Kajafas en avgörande roll vid rättegången mot Jesus efter dennes arrestering i Getsemane. (Matt. 26:57-65).

[206] Mírzá Yahyá Subh-i-Azal, halvbror till Bahá'u'lláh och hans oförsonliga fiende.

Nr. 65 ~ Tro och gärningar

1. Fråga: – Det säges i Kitáb-i-Aqdas,^[207] ”Den första plikten som föreskrivs av Gud för Hans tjänare är erkännandet av Honom som är gryning av Hans uppenbarelse ... vem än som är berövad detta, har gått vilse, fast han är källan till varje rättfärdig gärning”. Vilken är innebörden av denna vers?
2. Svar: – Innebörden av denna välsignade vers är att förutsättning för framgång och frälsning är erkännandet av Gud och goda gärningar som är trons frukter, följer av detta erkännande.
3. Om detta erkännande inte uppnås förblir människan beslöjade från Gud och när hon är beslöjad uppnår inte hennes goda gärningar sin fulla och önskade verkan. Denna vers betyder inte att alla de själar som är beslöjade från Gud, är lika, oavsett om de är välgörare eller ogärningsmän. Det innebär endast att förutsättning är att erkännandet av Gud och att goda gärningar följer av denna kunskap. Det är dock säkert att det bland dem som är beslöjade från Gud finns en skillnad mellan välgörare, syndare och illgärningsmän. För beslöjade själar som är försedda med god karaktär och vandel förtjänar förlåtelse av Gud medan beslöjade syndare som besitter dålig karaktär och vandel är berövade Guds gåvor och välsignelser. Häre ligger skillnaden.
4. Därför betyder den välsignade versen endast att goda handlingar utan erkännande av Gud inte kan leda till evig försoning, evig framgång och frälsning och inträde i Guds konungadöme.

Nr. 66 ~ Den rationella själens liv efter kroppens död

1. Fråga: – När kroppen lagts åt sidan och anden har tagit till flykten hur kommer den rationella själen leva vidare? Låt oss anta att de själar som understöds av den helige Andens utgjutelser når fram till verklig existens och evigt liv. Men vad händer med de rationella själar som är beslöjade från Gud?
2. Svar: – Somliga anser att kroppen är väsendet och har eget liv och att anden är tillfällig och beroende av kroppens väsen. Sanningen är dock att den rationella själen är väsendet och kroppen är beroende av den. Om det tillfälliga – kroppen – blir förstörd består väsendet – anden.
3. För det andra, består inte den rationella själen eller den mänskliga anden genom nära förbindelse med kroppen, det vill säga, den träder inte in i den, för oskiljaktighet och inträde är kännetecknen för kroppen och den rationella själen är helgad över detta. Då andan från början aldrig trädde in i kroppen kommer den inte vara i behov av en hemvist

---

^[207] Den Allra heligaste boken, Nr. 1, Den Allra heligaste boken, är en central bok inom bahá’í-tron skriven av religionens grundare Bahá’u’lláh, 1873. År 1890 gav Bahá’u’lláh instruktioner om att Aqdas skulle tryckas i Bombay och den gavs ut 1891 på arabiska. 1992 förelåg en komplett officiell bahá’í-översättning till engelskan.

när den lämnar den. Nej andan är ansluten till kroppen som ljuset från denna lampa till spegeln. Om spegeln är polerad och fulländad kommer ljuset från lampan att framträda i den och när spegeln är krossad eller täckt av damm förblir ljuset fördolt.

4. Den rationella själen – den mänskliga anden – steg från början varken ned i kroppen eller består genom den och sålunda skulle vara i behov av ett väsen som den kan vara beroende av efter sönderdelning kroppens beståndsdelar. Tvärtom är den rationella själen det väsen som kroppen är beroende av. Den rationella själen är från begynnelsen begåvad med individualitet, som den inte förvärvar genom kroppens medverkan. På sin höjd kan man säga att den rationella själens individualitet och identitet kan bli förstärkt i den här världen och att själen aningen kan göra framsteg och kommer att stiga i graderna av fullkomlighet eller den förblir i okunnighetens lägsta avgrund, beslöjad och berövad från att skåda Guds tecken.
5. Fråga: – På vilket sätt kan människans ande – den rationella själen – göra framsteg efter att ha lämnat denna förgängliga värld?
6. Svar: – Utvecklingen av människans ande i den gudomliga världen efter dess avskiljande från förbindelsen med den fysiska kroppen sker endast genom Herrens frikostighet och nåd eller genom förbön och böner av andra mänskliga själar eller genom betydelsefulla bidrag och goda gärningar gjorda i deras namn.
7. Fråga: – Vilka händer med de barn som dör före de uppnår mogen ålder eller före den utsatta tiden för födseln?
8. Svar: – Dessa spädbarn fortlever under den gudomliga Försynen skugga och när de inte har begått någon synd och inte är befläckade med orenhet från naturens värld, de kommer bli uppenbarelser för gudomlig frikostighet och blickar från Guds barmhärtighet öga kommer riktas mot dem.

Nr. 67 ~ Evtigt liv och människans inträde i Guds rike

1. Du frågar om evigt liv och om inträdet i kungariket. Det yttre uttrycket som används för kungariket är Himlen men detta är ett uttryck och liknelse inte ett faktiskt påstående eller en realitet. För kungariket är inte en materiell plats utan är helgat från tid och rum. Det är en andlig värld, en gudomlig värld och är sätet för den allsmäktige Herrens suveränitet. Det är upphöjt över alla kroppar och allt kroppsligt och är befriat och helgat från människans gagnlösa föreställningar. För att vara begränsad till tid och rum tillhör kroppens och inte andens kännetecken. Tid och rum omger kroppen inte sinnet och själen.

2. Observera att människans kropp är begränsad till en liten plats som endast omfattar två span^[208] av jorden. Medan anden och människans sinne färdas genom alla länder och regioner och även genom det gränslösa himlavalvet, den omfattar allt som existerar, gör upptäckter i de upphöjda sfärerna och i universums oändliga delar. Det beror på att anden inte har någon plats. Den är en gränslös realitet och för anden är jorden och himlen detsamma eftersom den gör upptäckter i båda. Men kroppen är begränsad i rymden och är omedveten om det som finns bortom den.
3. Livet är av två slag, kroppens och andens liv. Kroppens liv består av det materiella livet medan andens liv är en himmelsk existens som består av att ta emot den gudomliga andens nåd och bli levandegjord genom en fläkt av den heliga Anden. Även om det materiella livet har existens är det en ren icke-existens och död för heliga och andligt sinnade själar. Således existerar människan och denna sten men vilken skillnad det är mellan människan och stenens existens! Även om stenen har existens är den obefintlig i förhållande till människans existens.
4. Det som avses med det ”eviga livet” är mottagandet av den helige Andens nåd, likt blomman som tar emot gåvan från vårens bris. Observera att från början levde denna blomma helt i mineralriket men med vårens ankomst, utgjutelsen av dess vårregn och värmen från dess lysande sol uppnådde den ett annat liv och framträdde med yttersta livskraft, skirhet och vällukt. Det föregående livet är dött i jämförelse med blommans nuvarande liv.
5. Vår mening är att livet i Kungariket är andens liv, det eviga livet och det är evigt och helgat bortom tid och rum, även som människans ande som är gränslös. För skulle du undersöka den mänskliga kroppen kommer du inte finna en speciell plats eller ett rum för anden. Anden är helt platslös och immateriell men den är förbunden med kroppen som solen i denna spegel. Solen har ingen plats i spegeln utan är förbunden med spegeln. På samma sätt är kungarikets värld helgad över allt som kan ses av ögat eller uppfattas med andra sinnen som hörsel, lukt, smak eller känsel.
6. Var kan man då finna hos människan detta sinne som finns inom henne och vars existens inte kan ifrågasättas? Skulle du undersöka människokroppen med ögat, örat eller andra sinnen finner du inget, trots att det tydligt finns där. Därför har sinnet ingen plats utan det är förbundet med hjärnan. Så är det även med Konungariket. Likaledes har kärleken ingen plats utan den är förbunden med hjärtat. Konungariket har ingen plats utan det är förbundet med människans realitet.

---

[208] Ett hand-span är det avstånd som mäts av en mänsklig hand, från toppen av tummen till spetsen på lillfingret. I forntida tider en span ansågs vara en halv aln (30 cm). Ibland görs åtskillnad mellan de stora span (tummen till lillfinger) och ett litet span. I USA, är längdenheten, = 9 tum. (23 cm).

7. Inträdet i Konungariket sker genom kärlek till Gud, genom lösgjordhet, genom helighet och helgelse, genom uppriktighet och renhet, genom ståndaktighet, och trofasthet och självuppoffring.
8. Det framgår tydligt av dessa förklaringar att människan är odödlig och evig. De som tror på Gud, som värnar om hans kärlek och som uppnått övertygelse, åtnjuter det välsignade livet som vi kallar evigt liv men de som är beslöjade från Gud även om de är förlånade liv, lever ändå i mörker och deras liv är i jämförelse med de troendes obefintligt.
9. Till exempel ögat och nageln är levande men livet för nageln är i förhållande till livet för ögat obefintlig. Både stenen och människan existerar men i förhållande till människan är stenen obefintlig eller har inget väsen. För när människan dör och hennes kropp sönderdelas och förintas den blir likt en sten, till jord och mineraler. Det är därför tydligt att även om mineraler existerar är de i förhållande till människan obefintliga.
10. Likaledes, är de själar som är beslöjade från Gud, även om de förekommer både i den här världen och i den tillkommande, i jämförelse med det gudomliga Konungadömet barns heliga existens, obefintliga och bortglömda.

Nr. 68 ~ Två typer av öden

1. Fråga: – Ödet som nämns i de heliga böckerna är det en påbjuden sak? Om det är så, vad är då nyttan eller mening med att försöka undvika det?
2. Svar: – Ödet är av två typer: Det som är oåterkalleligt och det andra som är beroende eller som det sagts, nära förestående. Det oåterkalleliga ödet är det som inte kan ändras eller påverkas och det beroende ödet är det som kan eller inte kan inträffa. Således är det oåterkalleliga ödet för denna lampa att oljan brinner och kommer bli förbrukad. Dess slutgiltiga utslocknade är därför säkert och det är omöjligt att ändra eller förändra denna utgång eftersom det är ett oåterkalleligt öde. På samma sätt har en kraft skapats i människans kropp vars utarmning och utmattning oundvikligen leder till kroppens nedbrytning. Det är som oljan i denna lampa. Efter det att den brunnit och är förbrukad kommer lampan utan tvekan att slockna.
3. Men det beroende ödet kan liknas vid följande; Medan det fortfarande finns olja kvar, blåser en stark vind på lampan som får den att slockna. Detta är ett beroende öde. Det är lämpligt att undvika detta öde, att skydda sig för det, att vara försiktig och ansvarsfull. Men oåterkalleliga öde, är som lampans förbrukning av olja, det kan inte ändras, förändras eller hindras. Det måste ske, det är oundvikligt att lampan kommer att slockna.

Nr. 69 ~ Stjärnornas inflytande och tingens förbindelse

1. Fråga: – Har stjärnorna på himlen något inflytande på den mänskliga själen eller inte?
2. Svar: – Vissa himlakroppar utövar en fysisk påverkan på jorden och dess jordiska varelser vilket är klart och tydligt som inte behöver någon förklaring. Tänk på solen som genom hjälp av Guds nåd ger näring åt jorden och alla dess varelser. Faktum är, om det inte vore för ljuset och värmen från solen skulle alla jordiska ting helt upphöra att existera.
3. När det gäller andligt inflytande, även om det kan tyckas märkligt att dessa stjärnor utövar ett andligt inflytande på den mänskliga världen skulle du reflektera djupare på denna fråga skulle du inte vara förvånad över det. Min mening är dock inte att de slutsatser som forna tiders astrologer drog av stjärnornas och planeternas rörelser var sanna, för dessa var bara fantasins påfund som har sitt ursprung från egyptiska, assyriska och kaldeiska präster, eller snarare härrör de från hinduernas tomma förmodanden och från grekernas, romarnas och andra stjärn dyrkares vidskeplighet. Min mening är istället att detta ändlösa universum, är likt den mänskliga kroppen och att alla dess delar är förbundna med varandra och är sammanlänkade i yttersta fulländning. Det vill säga, på samma sätt som den mänskliga kroppens delar, medlemmar och organ är sammankopplade och ömsesidigt bistår, förstärker och påverkar varandra så är också är detta ändlösa universums delar och medlemmar förbundna med och påverkar varandra andligt och materiellt. Exempelvis, ögat ser och hela kroppen påverkas, örat hör och varje lem och kroppsdel berörs. Om detta råder det ingen tvekan för den existerande världen är också som en levande människa. Således kräver förhållandet som finns mellan de olika universums olika delar ömsesidigt inflytande och verkan, vare sig det är materiellt eller andligt.
4. För dem som förnekar de materiella tingens andliga påverkan, nämner vi följande korta exempel: Vackra ljud, underbara toner och harmoniska melodier är tillfälligheter som påverkar luften, för ljud består av luftens vibrationer och dessa vibrationer påverkar trumhinnans nerver i örat med hörseln som resultat. Betänk nu på hur luftens vibrationer, som är en tillfällighet bland tillfälligheter och som betraktas som intet, fångslar och gör människans ande upprymd och berör henne till det yttersta. De får henne att gråta eller skratta och kan även förmå henne att utsätta sig för fara. Observera då att det finns ett samband mellan människans ande och luftens vibrationer för det senare kan föra henne från ett tillstånd till ett annat och så överväldiga henne att det helt berövar henne tålamod och lugn. Fundera över hur underligt det är, för ingenting kommer från sångaren som inträder i lyssnaren och ändå skapas en stor andlig kraft.

Det nära förhållandet mellan alla skapade ting är därför förbundet att ge upphov till andligt inflytande och verkan.

5. Som vi redan nämnt har människans delar och kroppsdelar ömsesidigt inflytande på varandra. Exempelvis ögat ser och hjärtat påverkas. Örat hör och andan påverkas. Hjärtat får vila, tanken växer och i alla kroppens delar upplever ett behagligt tillstånd. Vilken förbindelse och vilket förhållande detta är! Och då denna förbindelse, detta andliga inflytande och verkan som finns mellan den mänskliga kroppens olika delar, bara är en bland många varelser, då måste det förvisso finnas både andliga och materiella förbindelser mellan oräkneliga allomfattande väsen. Och även om dessa förbindelser mellan allomfattande väsen som inte kan upptäckas genom nuvarande metoder och vetenskap är ändå deras existens tydlig och odiskutabel.
6. Sammanfattningsvis, alla varelser vare sig allomfattande eller enskilda, är inbördes förbundna i enlighet med Guds fulländad visdom och påverkar varandra ömsesidigt. Om det inte vore så skulle den allomfattande organisationen och tillvarons allmänna ordning bli oordnad och störd. Och eftersom alla skapade ting är mycket väl förbundna med varandra, är de väl ordnade, organiserade och fulländade.
7. Denna fråga förtjänar noggrann undersökning och kräver noggrann uppmärksamhet och djup eftertanke.

Nr. 70 ~ Den fria viljan och dess begränsning

1. Fråga: – Är människan en fri och obunden i alla sina handlingar eller är hon tvingad och begränsad?
2. Svar: – Detta är en av de mest viktiga och svårfattliga frågorna om det gudomliga. En annan dag ska vi om Gud vill förklara detta ämne i detalj, från början av vår lunch. Nu ska vi kortfattat nämna följande få ord.
3. Vissa förhållanden är föremål för människans fria vilja som att handla rätt och rättvist eller orättvisa och orättfärdighet – med andra ord, valet av goda och onda handlingar. Det är tydligt och uppenbart att människans fria vilja i stor omfattning figurerar i dessa handlingar. Men i vissa frågor är människan tvingad och begränsad som sömn, död, sjukdom, krafternas tillbakagång, olyckor och materiella förluster. Dessa är inte föremål för människas vilja och hon är inte ansvarig för dem för hon är tvungen att stå ut med dem. Men i valet mellan goda och onda handlingar hon är fri och hon utför dem självmant.
4. Till exempel om hon så önskar kan hon tillbringa sina dagar med att prisa Gud och skulle hon så önska kan hon sysselsätta sig med annat än Honom. Hon kan tända ljuset i sitt hjärta med elden av Guds

kärlek och bli hela världens vän eller hon kan bli en fiende till mänskligheten eller vända sina känslor mot världsliga ting, hon kan vara rättvis eller orättvis. Alla dessa handlingar och gärningar är under hennes egen kontroll och hon är därför ansvarig för dem.

5. Nu uppstår en annan fråga. Människans tillstånd är fullkomlig hjälplöshet och absolut fattigdom. All styrka och makt är förbehållet Gud allena, människans upphöjelse och förnedring beror av den Högstes vilja och syfte. Såldes säges det i nya Testamentet att Gud är som en keramikern som gör ”ett kärl för hedrande användning och ett annat för mindre hedrande.”^[209] Det vanärade kärlet har inte rätt att finna fel hos krukmakaren och säga: ”Varför har du inte gjort mig en hel kopp, som förs vidare från hand till hand?” Innebörden av denna vers är att tillstånden för det skapade är olika. Det som är i tillvarons lägsta tillstånd, som mineral, har ingen rätt att klaga och säga: ”O Gud, varför har du inte gett mig växternas fullkomlighet?” På samma sätt har plantan ingen rätt att klaga över att den har berövats djurrikets fullkomlighet. Och likaledes anstår inte ett djur att klaga på frånvaron av mänskliga fullkomligheter. Nej, alla dessa ting är fullkomliga i sin egen ställning och de måste eftersträva fullkomlighet i den ställningen. Som vi tidigare sagt har inte den i lägre graden någon rätt eller förutsättning att eftersträva tillståndet och fullkomligheterna för det som är högre, utan deras framsteg måste ske inom deras egen grad.^[210]
6. Dessutom är människans stillhet och rörelse beroende av Guds hjälp. Om detta bistånd inte skulle nå henne kan hon varken göra gott eller ont. Men när den allvälgörande Herrens bistånd förlänar människan existens är hon förmögen att göra både gott och ont. Men skulle biståndet bli avskuret är hon helt maktlös. Det är därför som Guds hjälp och bistånd nämns i de heliga böckerna. Detta tillstånd är likt ett fartyg som drivs framåt av vindens eller av ångans kraft. Om denna kraft upphör kan fartyget inte längre röra sig. Dock, i vilken riktning än rodret vrids driver ångans kraft fartyget i den riktningen. Om rodret vrids österut går det mot öster eller om det vrids västerut går det mot väster. Denna rörelse kommer inte från fartyget i sig utan från vinden eller ångan.
7. På samma sätt upprätthålls människans alla handlingar av Guds bistånd men valet mellan gott eller ont tillhör människan själv. Det är som när en kung utser en person som guvernör i en stad och ger honom full auktoritet och visar honom vad som är rätt och orätt enligt lagen. Om nu guvernören skulle handla orättvist, även om han verkar genom kungens kraft och myndighet, skulle inte kungen tolerera hans orättvisa. Och skulle guvernören handla rättvist, skulle han även göra

^[209] Romarbrevet 9:21 – Har inte krukmakaren den rätten över leret att av samma klump göra ett kärl för hedrande användning och ett annat för mindre hedrande?

^[210] Se även nr. 32, 62, och 63.

det med auktoritet från kungen, som skulle vara nöjd och belåten med hans rättvisa.

8. Vår mening är att valet av gott och ont tillhör människan men under alla förhållanden är hon beroende av den gudomliga Försynens livsupprätthållande bistånd. Guds överhöghet är verkligen mycket stor och allt hålls fångna i greppet av Hans makt. Tjänaren kan inte göra något ensam av sin egen vilja. Gud är den Mäktige, den Allsmäktige och förlänar Sitt bistånd till hela skapelsen.
9. Denna fråga har blivit tydligt förklarad och klargjord.

Nr. 71 ~ Andliga tillkännagivanden

1. Fråga: – En del människor tror sig ha andliga upplysningar – det vill säga, de samtalar med andar. Vad är det?
2. Svar: – Andliga upplysningar är av två typer; Den ena typen som i vanligen hänvisas till bland folk är bara fantasier medan den andra typen är sant andliga visioner som Jesajas, Jeremias och Johannes uppenbarelser.
3. Betänk att människans begrundande förmåga framställer två typer av föreställningar. Den ena typen består av välgrundade och sanna föreställningar, som i tillsammans med föresatser blir de utåt förverkligade, som lämpliga arrangemang, kloka synpunkter, vetenskapliga upptäckter och tekniska uppfinningar. Den andra typen består av felaktiga idéer och ogrundade fantasier som inte bär frukt och saknar realitet. De böljar som vågor på fantasins hav och de försvinner som fruktlösa drömmar.
4. På liknande sätt finns det två typer av andliga upplysningar. Den ena är profeternas visioner och andliga upplysningar från Guds utvalda. Profeternas visioner är inte drömmar utan de är andliga upplysningar som är verkliga. Således när de säger, ”*Jag såg någon på det sättet och jag talade sålunda och han gav följande svar,*” är det en vision i vaket tillstånd och inte i sömnens landskap. Det är andliga upptäckter som är uttryckta i form av en vision.
5. Den andra typen av andliga upplysningar är bara illusioner men dessa illusioner tar sig en sådan påtaglig form i sinnet att många uppriktiga människor förställer sig dem som verkliga. Det uppenbara beviset är att inget konkret resultat eller någon frukt någonsin har kommit från detta påstådda talande med eller tillkallande av andar. Nej, det är inte mer än fabler och fiktioner.
6. Vet därför att människans realitet omfattar tingens realitet och upptäcker dess sanna natur, egenskaper och mysterier. Till exempel har all konst, alla uppfinningar, vetenskaper och grenar av lärande

upptäckts av den mänskliga realiteten. Vid en tidpunkt var alla dessa gömda och dolda mysterier som människans realitet gradvis upptäckte och förde från den osynliga världen till till den synliga sfären. Därför är det uppenbart att människans realitet omfattar alla ting. Således är den i Europa och upptäckter Amerika, den är på jorden och gör upptäckter i himlen. Den uppenbarar tingens hemligheter och den förstår alla tings realitet. Dessa sanna upplysningar som överensstämmer med verkligheten liknar visioner – som utgör andlig förståelse, himmelsk inspiration och nära förbindelse med den mänskliga anden – och följaktligen kommer mottagaren säga, han såg eller sade eller hörde något sådant.

7. Det är därför tydligt att anden har en kraftfull uppfattningsförmåga utan någon medverkan av de fem sinnen, såsom ögonen och öronen. Och när det gäller andlig förståelse och inre upplysning, finns det mellan andliga själar en enhet som överträffar all föreställningsförmåga och alla jämförelser och en gemenskap som överskrider tid och rum. Således står det exempelvis skrivet i Evangeliet att på berget Tabor,^[211] kom Mose och Elias till Jesus och detta var inte en materiell gemenskap utan ett andligt tillstånd som uttrycks som ett fysiskt möte.
8. Den andra typen av tillkallande, samtal och förbindelse med andar, är fåfång fantasi och ren inbillning, även om den verkar vara verklig. Människans sinne och tankeförmåga upptäcker ibland vissa sanningar och denna tanke och upptäckt frambringar konkreta resultat och fördelar. Sådana tankar har en fast grund. Men många av de ting som kommer till människans sinne är som vågorna på fantasins hav, de bär ingen frukt och frambringar inget resultat. I drömmen värld kan man på samma sätt ha en dröm som helt blir förverkligad medan vid ett annat tillfälle en kommer att ha en dröm som absolut inte leder till något resultat.
9. Vår mening är att tillståndet som vi kallar att samtala med eller ha förbindelse med anden är av två slag: Det ena är bara villfarelse och det andra består av de verkliga visioner som omnämns i Bibeln, som uppenbarelsen av Johannes och Jesaja och Jesus möte med Moses och Elias. Den sistnämnda utövar en fantastisk inverkan på sinnen och tankar och frambringar kraftfulla attraktioner i hjärtan.

Nr. 72 ~ Helande utan medicin

1. Fråga: – Några botar sjuka genom andliga metoder, det vill säga utan medicin. Vad är det?

---

[211] Enligt en gammal kristen tradition är berget Tabor platsen för Jesus transfiguration, under vilken Jesus började stråla av ljus och samtalade med Mose och Elia.

2. Svar: – En detaljerad förklaring av denna fråga har tidigare givits. Om du inte helt har förstått den, kommer vi att upprepa det så att du kan förstå. Vet att det finns fyra typer av behandling och helande utan medicin. Två har materiella orsaker och två har andliga orsaker.
3. Beträffande de två typerna av materiellt helande; en beror av faktumet att både hälsa och sjukdom är smittsamma. De smittsamma sjukdomarna är snabba och våldsamma medan hälsan är ytterst långsam och svag. Om två kroppar bringas i kontakt med varandra är det säkert att mikrobiska partiklar kommer att passera från den ena till den andra. På samma sätt som sjukdom snabbt och våldsamt överförs från en kropp till en annan kan den starka hälsan hos en frisk person också lindra en mycket ringa tillstånd hos en sjuk person. Vår mening är att smittsamma sjukdomar är snabba och våldsamma medan hälsan är mycket långsam och har begränsad verkan och det är bara på mycket små sjukdomar som denna ringa verkan kan kännas. I sådana fall kan styrkan i en sund kropp övervinna en liten svaghet i en sjuk kropp och åstadkomma dess hälsa. Det är en form av helande.
4. En annan typ av helande är genom kroppens magnetiska kraft när den ena kroppens magnetiska kraft verkar på en annan och blir orsaken till tillfrisknande. Denna kraft har också bara en liten verkan. Någon kan alltså lägga sin hand på patientens huvud eller mage och måhända kommer den senare att gynnas av detta. Varför? På grund av magnetismens inverkan på patientens psyke kan sjukdomen skingras. Men denna effekt är också mycket liten och svag.
5. Av de två andra typerna av helade är andliga, det vill säga, sättet för att bota är genom andlig kraft. Den ena är ett resultat av att en frisk persons sinnens hela koncentration mot en sjuk person när denne förväntar sig med all sin samlade tro att han kommer bli botat av den friska personens andliga kraft till den grad att det uppstår en stark förbindelse mellan deras hjärtan. Om den friska individen gör allt för att bota den sjuka och denne har full tro på att hälsa kommer att uppnås kan en spänning uppstå i hans nerver från detta själsliga inflytande och åstadkomma tillfrisknande. Så, till exempel när en sjuk person plötsligt ges den goda nyheten att hans mest brinnande önskan och längtan har förverkligats medför det en nerv spänning som helt skingrar sjukdomen. På samma sätt kan en skrämmande händelse som plötsligt visar sig åstadkomma en sådan spänning i nerverna hos en frisk person att han omedelbart blir sjuk. Orsaken till sjukdomen är inte ett materiellt ting för denna person har inte intagit eller varit i kontakt med någonting. Spänningen i nerverna är då den enda orsaken till sjukdomen. Likaledes kan det plötsliga förverkligandet av den mest omhuldade önskan ge en sådan glädje som stimulerar nerverna och återställer hälsa.
6. Kort sagt, en fullständig och fullkomlig förbindelse mellan den andliga läkaren och patienten – det vill säga, när den andliga läkaren

koncentrerar hela sin uppmärksamhet på patienten och när patienten likaledes koncentrerar hela sin uppmärksamhet på den andliga läkaren och förväntar sig helande – orsakar det en spänning i nerverna varigenom hälsan återfås. Men detta har bara verkan till en viss grad och inte i alla fall. För tillexempel om någon ådrager sig en mycket allvarlig sjukdom eller blir fysiskt skadad, kommer dessa medel vaken bota sjukdomen eller lindra och läka skadan – det vill säga, dessa medel ingen inflytande på allvarliga sjukdomar om de inte bistås av patientens konstitution, för en stark konstitution avvärjer ofta en sjukdom. Det är den tredje typen av helande.

7. Men den fjärde typen av helande sker genom den helige Andens kraft. Den är varken beroende av fysisk kontakt och inte heller av seende eller inte ens av närvaro. Den är inte beroende av några villkor. Oavsett om sjukdomen är lätt eller svår, oavsett om det finns kontakt med kroppen eller inte, oavsett om en förbindelse mellan patienten och läkaren är upprättad eller inte, oavsett om patienten är närvarande eller inte äger detta helande rum genom den heliga Andens kraft.

Nr. 73 ~ Helande genom materiella medel

1. Igår vid bordet vi nämnde i samband med frågan om andlig medicin och helande, hur sjukdomar kan botas genom andliga krafter.
2. Nu ska vi tala om materiellt helande. Den medicinska vetenskapen är fortfarande i sin linda och den inte har ännu nått sin mognad. Men när den når det stadiet kommer behandling ges med medel som inte är motbjudande för smak och lukt sinnet – det vill säga, genom födoämnen, frukt och växter som har en angenäm smak och behaglig doft. Den bakomliggande orsaken till att sjukdomar bryter ut i människokroppen är antingen fysikaliska orsaker eller en nerv spänning och stimulans.
3. Beträffande fysikaliska orsaker som är de viktigaste orsakerna till sjukdom, beror deras verkan på följande: Den mänskliga kroppen är sammansatt av många element i överensstämmelse med ett bestämt tillstånd av jämvikt. Så länge som denna jämvikt bibehålls är människan skyddad från sjukdom men när denna grundläggande balans, som är det viktigaste kravet för en sund kropp, bli rubbad, kommer kroppen bli störd och sjukdomar uppkommer.
4. Till exempel, om det finns en brist i en av kroppens beståndsdelar och ett övermått av en annan, är jämviktstillståndet rubbat och sjukdom uppstår. Så, till exempel, kan jämvikten kräva att en komponent ska vara tusen gram och en annan fem gram. Sjukdom uppstår om den del som är tusen gram minskar till sju hundra gram och den som är fem gram ökar tills förhållandet i jämvikten blir rubbad och

sjukdomen blir besegrad om jämvikten återupprättas genom läkemedel och behandling. Om således socker beståndsdelen blir alltför stor blir hälsan försämrad och när läkaren förbjuder söta och stärkelsesrika livsmedel minskar socker beståndsdelen, återupprättas jämvikten och sjukdomen är förvisad.

5. Jämvikten av dessa beståndsdelar i kroppen kan uppnås på två sätt antingen med mediciner eller födoämnen och när kroppen har återfått sin jämvikt är sjukdomen förvisad. Eftersom den mänskliga kroppens alla beståndsdelar också finns i växter, om därför någon av dessa beståndsdelar blir bristfällig och man får del av livsmedel som är rika på den beståndsdelen kommer jämvikten att upprättas och tillfrisknande uppnås. Så länge som syftet är en utjämning av kroppens beståndsdelar kan det åstadkommas antingen med läkemedel eller också med varierande födoämnen.
6. Majoriteten av de sjukdomar som drabbar människan drabbar även djuren men djuren behandlar dem inte med läkemedel. I bergen och vildmarken är djurens läkare smak och lukt sinnet. Det sjuka djuret luktar på växterna som växer i vildmarken och äter av de som är söta och väldoftande och blir botad. Anledningen är följande: När exempelvis socker beståndsdelen blir bristfällig i deras kroppar börjar de längta efter söta saker och därför äter de en ört med en söt smak för naturen manar och vägleder dem. Således, eftersom djuren äter saker som är tilltalande för dess lukt och smak kommer socker beståndsdelen öka och deras hälsa kommer bli återställd.
7. Det är därför uppenbart att det är möjligt att bota sjukdomar med frukter och andra födoämnen. Men när den medicinska vetenskapen ännu inte har fulländats har detta faktum inte helt förståtts. När den medicinska vetenskapen når fullkomlighet kommer behandling ges med doftande frukter och växter så väl som med andra födoämnen och med varmt och kallt vatten av olika temperatur.
8. Detta är endast en kortfattad förklaring. Om Gud vill och tillfälle ges kommer vi att ge en mer detaljerad förklaring en annan gång.

Del V

Diverse ämnen

Nr. 74 ~ Godheten och ondskan

1. Att förklara sanningen i denna fråga är svårt faktiskt. Vet att de skapade tingen är av två slag; materiella och andliga, förnimbara och begripbar. Det vill säga, vissa är uppfattningsbara för sinnena, medan andra bara uppfattas av sinnet.
2. Förnimbara realiteter är de som uppfattas av de fem yttre sinnena. Så till exempel, kallas de yttre tingen som ögonen ser för förnimbara. Begripbara realiteter är de som inte har någon yttre existens men som uppfattas av sinnet. Till exempel är sinnet i sig är en begripbar realitet som inte har någon yttre existens. Likaledes är alla människans dygder och egenskaper en begripbar snarare än en förnimbar realitet, det vill säga, de är realiteter som uppfattas av sinnet och inte av sinnena.
3. Kort sagt, begripbara realiteter som människans berömvärda egenskaper och fullkomligheter är helt och hållet goda och en verklig existens. Ondska är helt enkelt deras icke-existens. Således är okunnighet frånvaron av kunskap, villfarelse frånvaron av vägledning, glömska frånvaron av minne, dumhet frånvaron av förståelse. Alla dessa är inget i sig och har ingen verklig existens.
4. Beträffande de förnimbara realiteter är dess också enbart goda och det onda är bara deras icke-existens, det vill säga, blindhet är frånvaron av synförmåga, dövhet är frånvaron av hörsel, fattigdomen är frånvaron av rikedom, sjukdom är frånvaron av hälsa, död är frånvaron av liv och svaghet är frånvaron av styrka.
5. Ändå uppstår det tvivel i sinnet när det gäller skorpioner och ormar som är giftiga – är de goda eller onda, för de har en verklig existens? Ja, det är sant att skorpion och ormen är onda, men bara i förhållande till oss och inte i förhållande till sig själva, för deras gift är deras vapen deras sting deras medel för försvar. Men eftersom beståndsdelarna i deras gift är oförenliga med de i våra kroppar – det vill säga, dessa beståndsdelar är inbördes motsatta – är ormen ond eller snarare dessa element är onda i förhållande till varandra medan i sin egen realitet är de båda goda.
6. För att sammanfatta, ett ting kan vara ont i förhållande till ett annat men inte inom gränserna för dess egna väsen. Därav följer att ondskan inte existerar. Vad än Gud har skapat, skapade Han gott. Det onda består bara av icke-existens. Till exempel, död är frånvaro av liv. När människan inte längre upprätthålls av livskraften, dör hon. Mörker är frånvaron av ljus, när det inte finns något ljus råder mörker. Ljus är ett verkligt existerande ting medan mörker är icke-existerande, det är endast dess frånvaro. Likaledes är rikedom ett verkligt ting medan fattigdom är endast dess frånvaro.
7. Då är således uppenbart att alla onda ting är endast en icke-existens. Det goda har en verklig existens, ondskan är endast dess frånvaro.

Nr. 75 ~ Två typer av plågor

1. Vet att det finns två typer av plågor, subtila och påtagliga. Till exempel är okunnighet i sig en plåga men det är en subtil plåga; likgiltighet inför Gud är en plåga, falskhet är en plåga, orättfärdighet och trolöshet är plågor. I själva verket är alla mänskliga brister är plågor men de är subtila plågor. En person utrustad med ett samvete kommer sannerligen föredra att bli dödad i stället för att synda och att få tungan utskuren hellre än att förtala och ljuga.
2. Den andra typen av plågor är påtagliga och består av till exempel fysisk bestraffning som fängelse, misshandel, utvisning och förvisning. Men för Guds folk är separation från Gud den största plågan av alla.

Nr. 76 ~ Rättvisa och Guds nåd

1. Vet att vara rättvisa innebär att ge åt var och en efter hans förtjänst. Till exempel när en arbetare arbetar från morgon till kväll kräver rättvisan att hans lön ska betalas ut men när han inte har utfört något arbete och inte gjort sig något besvär är det frikostighet. Om man ger allmosor till en fattig man, som inte har gjort någon ansträngning och inte gjort något till din fördel för att förtjäna den är det frikostighet. Således när Jesus bad om förlåtelse för sina missgärningsmän, var det frikostighet.
2. Frågan är om tingens förträfflighet eller uselhet ska bedömas av förnuftet eller enligt lagen. Vissa menar att det är fastställt i lagen. Så är fallet för de judar som tror att alla buden i Moseböckerna är bindande och att de är frågor för den religiösa lagen snarare än för förnuftet. Sålunda säger de att ett av buden i Moseböckerna är att det är olagligt att blanda kött och smör eftersom det är *terefa* och *terefa* på hebreiska betyder orent och *kosher* betyder rent. De säger att det är en fråga om lagen och inte för förnuftet.
3. Men de gudomliga filosoferna menar att tingens förträfflighet eller uselhet är beroende av både förnuftet och den religiösa lagen. Således, grundar sig förbuden mot mord, stöld, trolöshet, lögnaktighet, hyckleri och grymhet, på förnuftet. Varje rationellt sinne kan förstå att alla dessa är avskyvärda och förkastliga. För om man bara sticker en människa med en tagg kommer hon skrika av smärta. Hur väl måste hon då inse att mord enligt förnuftet är avskyvärt och förkastlig. Och skulle hon begå ett sådant brott kommer hon ställas till svars oavsett om det profetiska budskapet inte har nått henne eller inte, för det är själva förnuftet som greppar den förkastliga karaktären av

denna handling. Således när en sådan person begår sådana låga handlingar kommer hon förvisso hållas ansvarig.

4. Men om profetiska förelägganden inte har nått en plats och som en följd därav misslyckas folket med att agera i enlighet med de gudomliga läror då hålls de inte ansvariga enligt religions lagar. Till exempel, Jesus föreskrev att grymhet bör bemötas med vänlighet. Om en person förblir omedvetna om detta föreläggande och handlar i enlighet med naturens maningar, det vill säga, om han återgäldar oförrätt med oförrätt, då hålls han inte ansvarig i enlighet med religions lagar, för detta gudomliga föreläggande har inte förmedlas till honom. Även om en sådan person inte förtjänar gudomlig frikostighet och ynnest kommer Gud ändå behandla honom med nåd och bevilja honom förlåtelse.
5. Hämnd är även klandervärt enligt förnuftet för det är inte till någon nytta för hämnaren. Om en människa slår en annan och offret väljer att utkräva hämnd genom att slå tillbaka, vilka fördelar kommer han vinna? Kommer detta vara ett balsam för hans sår eller ett botemedel för hans smärta? Nej, Gud förbjude! I sanning de två handlingarna är likvärdiga, båda blir skadade, den enda skillnaden är att det ena föregick det andra. Därför är det berömvärt om offret förlåter eller ännu bättre om han agerar på motsatt sätt.
6. Beträffande samhället, det kommer att straffa angriparen men inte utkräva hämnd. Syftet med detta straff är snarare är att motverka och avskräcka och att motsätta sig orättvisa och aggression för att förhindra att andra sträcker ut sin hand på samma sätt i förtryck. Men om offret väljer att förlåta och att istället visa den största barmhärtighet detta mest förtjänstfulla i Guds ögon.

Nr. 77 ~ Bestraffning av brottslingar

1. Fråga: – Ska en brottsling straffas eller ska man förlåta honom och hans brott förbises?
2. Svar: – Det finns två typer av vedergällande handlingar. Den ena är hämnd och vedergällning och den andra är bestraffning och gengäld. En individ har inte rätt att hämnas men samhället har rätt att bestraffa brottslingen. En sådan bestraffning syftar till att avhålla och avskräcka andra från att begå liknande brott. Det är för att skydda människans rättigheter och utgör inte hämnd, för hämnd är den inre tillfredsställelsen som är följden av att besvara lika med lika. Det är inte tillåtet, för ingen är given rätten att hämnas. Men dock, om brottslingar helt lämnas vind för våg skulle världens ordning bli störd. Således, medan bestraffning är ett av de väsentliga kraven för samhället har den kränkta och förfördelade parten inte rätt att söka

- hämnd. Istället borde han vara förlåtande och storsint för det är vad som anstår den mänskliga världen.
3. Samhället måste dock bestraffa förtryckaren, mördaren och gärningsmannen för att avhålla och avskräcka andra från att begå liknande brott. Men det som i första hand är viktigt är att utbilda massorna så att inga brott kommer att begås för ett folk kan vara så utbildade att de helt undandrar sig från brott, och avhåller sig från att begå brott och faktiskt ser själva brottet som det största straffet och den allra svåraste plågan och bestraffningen. Således om det från början inte begås några brott så krävs inga bestraffningar.
  4. Vi måste bara tala om det som är praktiskt genomförbart i världen. Det finns faktiskt ett överflöd av höga ideal och uppfattningar som inte kan genomförs. Därför måste vi begränsa oss till vad som är praktiskt möjligt.
  5. Till exempel om någon kränker, skadar och överfaller någon annan och den senare i sin tur ger igen, utgör det hämnd och är klandervärd. Om Peter dödar Pauls son har Paul ingen rätt att döda Peters son. Om han gör det är det hämnd och ytterst klandervärd. I stället måste han agera på motsatt sätt och visa förlåtelse och om möjligt även vara till hjälp för sin angripare. Detta är verkligen det som är värdigt människan för vilken fördel vinner hon genom hämnd? Dessa två handlingar är verkligen en och desamma, om den ena är förkastlig så är även den andra. Den enda skillnaden är att den ena föregår den andra.
  6. Men samhället har rätt att bevara och skydda. Det hyser inget agg eller fientlighet gentemot mördaren utan väljer att fängsla eller bestraffa honom enbart för andras skydd och säkerhet. Syfte är inte hämnd utan en bestraffning varigenom samhället är skyddat. Om både samhället och offrets släktingar förlåter och lönar ont med gott, kommer ogärningsmännen aldrig upphöra med sina våldsamma angrepp och ett mord skulle begås i varje ögonblick – nej, blodtörstiga individer skulle som vargar helt förgöra Guds hjord. Samhället föranleds inte av illvilja när det utmäter straff och det verkar utan fördomar och syftar inte till att tillfredsställa en känsla av hämnd. Dess syfte med att tilldela bestraffning är att skydda andra och förhindra ytterligare förövande av sådana avskyvärda handlingar.
  7. Således när Jesus sade, ”om någon slår dig på den högra kinden, så vänd också den andra åt honom”,^[212] var syftet att undervisa folket, inte att man ska hjälpa en varg som har anfällt en fårflock som har för avsikt att sluka dem alla. Nej, om Jesus hade vetat att vargen kommit in i hagen och var på väg att riva får skulle Han helt säkert ha förhindrat det.

---

^[212] Matteus evangelium. 5:39 – Jag säger er: Stå inte emot den som är ond, utan om någon slår dig på den högra kinden, så vänd också den andra åt honom.

8. Precis som förlåtelse är ett kännetecken för Guds barmhärtighet, är också rättvisa ett kännetecken för Hans herravälde. Tillvarons tronhimmel upprätthålls av rättvisans pelare och inte av förlåtelse och mänsklighetens fortbestånd är beroende av rättvisa och inte av förlåtelse. Således, om ett dekret av amnesti hädanefter skulle antas i alla länder skulle hela världen snart försättas i oordning och grunden för mänskligt liv sönderfalla. Likaledes, om statsmakterna i Europa inte hade stått emot den beryktade Attila,^[213] skulle han inte ha lämnat en enda själ vid liv.
9. Vissa människor är som blodtörstiga vargar. Om de inte ser en förestående bestraffning skulle de döda andra enbart för sitt nöje och sin förströelse. En av tyrannerna i Persiens dödade sin lärare för blotta nöjet. Den berömda Al-Mutavakkil, den berömda Abbasid kalifen,^[214] efter att ha sammankallat sina ministrar, ombud och förvaltare, släppte lös en låda full med skorpioner bland dem och förbjöd någon att röra sig, skulle brista ut i ett uppsluppet skratt när någon av dem blev stungna.
10. För att sammanfatta, ett väl fungerande samhälle är beroende av rättvisa, inte av förlåtelse. Således det om Jesus avsåg med förlåtelse och storsinhet är inte att när ett land attackerar dig, bränner ditt hem, plundrar dina ägodelar, angriper din fru, barn och släktingar och kränker din ära att du måste vara undergiven i denna tyranniska värd och tillåta dem att genomföra varje missgärning och grymhet. Snarare, Jesus ord avser förhållanden mellan två individer som innebär att om en person överfaller en annan borde den förfördelade parten förlåta. Medan samhället måste skydda människans rättigheter. Således, om någon överfaller, skadar, förtrycker och sårar mig, skulle jag på inte sätt hindra honom, jag förlåter honom. Men om någon skulle överfalla Siyyid Manshádí,^[215] skulle jag naturligtvis hindra honom. För även om icke inblandning är vänligt gentemot ogärningsmannen är det ett förtryck av Manshádí. Så om det i detta ögonblick en vild arab kommer in i detta rum och svingar ett svärd, vill misshandla, såra och döda dig, skulle jag naturligtvis hindra honom. Om jag lämnade dig i arabens våld är det ett förtryck inte rättvisa. Men om han skulle såra mig personligen förlåter jag honom.
11. En sista punkt: Samhället är engagerade dag och natt med att utforma strafflagstiftning och tillhandahålla bestraffnings metoder. Det bygger fängelser, skaffar kedjor och bojor, ordnar med platser för exil och förvisning för plågor och umbäranden och försöker på detta sätt

---

^[213] Attila (cirka 406-453) var hunnernas kung 434-453. Han kallades av samtiden Guds gissel. Attila härskade över ett stort antal folk främst i östra Europa. Hunnerriket var Europas största rike i sin tid och sträckte sig från Donau upp till Östersjöns sydkust och från Svarta havet in i Centraleuropa.

^[214] Al-Mutawakkil ‘Alā Allāh Ja‘far ibn al-Mu‘tasim, född 822, död 861, var en abbasidisk kalif, regent 847-861.

^[215] En bahá‘í som sitter med vid bordet.

förbättra brottslingen, medan det i själva verket bara leder till nedbrytning av moralen och undergräver karaktären. Samhället bör i stället dag och natt göra sitt yttersta för att säkerställa att själarna är ordentligt utbildade, att de gör framsteg var dag, att de avancerar inom vetenskap och lärande, att de förvärvar berömvärda dygder och lovvärt uppträdande och att de överger våldsamt beteende så att brott aldrig kan uppstå. För närvarande råder motsatsen. Samhället försöker ständigt stärka straffrättslig lagstiftning och tillförsäkra bestraffningsmedel, redskap för död och tuktan, och platser för fångelser och förvisning, och sedan inväntar att brott begås. Detta har den mest skadliga påverkan.

12. Men om massorna utbildades så att kunskap och lärande ökar dag för dag, förståelsen breddas, föreställningar förfinas, moralen rättas till och seder reformeras – med andra ord framsteg har gjorts avseende varje grad för fulländning – då skulle förekomsten av brott skulle avta.
13. Erfarenheten har visat att brott är mindre vanligt bland civiliserade folk – det vill säga, bland dem som har förvärvat sann civilisationen. Och sann civilisation är gudomlig civilisation, civilisationen av dem som kombinerar materiell och andlig fullkomlighet. Eftersom okunnighet är den grundläggande orsaken till brott, desto mer kunskap och bildning ökar, desto mindre brott kommer att begås. Betänk de laglösa stammarna i Afrika: Hur ofta de dödar varandra och även förtär varandras kött och blod! Varför äger sådant barbari inte rum i Schweiz? Anledningen är tydligt, utbildning och dygd.
14. Därför måste samhället i första hand försöka förhindra att brott begås, i stället för att utforma hårda straff och påföljder.

Nr. 78 ~ Strejker

1. Du har frågat om strejker. Denna fråga har varit och kommer under en lång tid vara föremål för stora svårigheter. Ursprunget till dessa svårigheter är tvåfaldig: Den ena är överdriven girighet och fabriksägarna vinningslystnad, den andra är arbetarnas oberättigade krav och överdrifter, girighet och omedgörlighet. Man måste därför försöka ta itu med båda.
2. Grundorsaken till dessa svårigheter ligger i naturen av de lagar som styr dagens civilisation för de resulterar i en handfull människor ackumulerande stora förmögenheter som vida överstiger deras behov medan det stora antalet förblir utsatta, utblottade och hjälplösa. Det är både motsatsen rättvisa, mänsklighet och hederlighet, det är höjden av orättfärdighet och motsatsen till den Allbarmhärtiges välbehag.
3. Denna skillnad är begränsad till människosläktet. Bland andra varelser, det vill säga, bland djuren, råder en viss typ av rättvisa och jämlikhet. Således råder jämlikhet i herdens flock eller i en flock

hjortar i vildmarken, bland sångfåglarna som bor i bergen, på slätten eller i fruktträdgårdar. Djur av alla arter åtnjuter en viss grad av jämlikhet och inte skiljer sig mycket från varandra i existensmedel och därmed de lever i fullständiga frid och glädje.

4. Det är helt annorlunda i människosläktet där största förtrycket och orättvisa finns. Således kan du observera, å ena sidan, en enskild person som har samlat ihop en förmögenhet, gjort ett helt land hans personliga herravälde, förvärvat enorma rikedom och säkrat en oupphörig ström av vinster och förtjänster medan å andra sidan, hundratusen olyckliga själar, svaga och maktlösa, som även är i behov av en bit bröd. Där finns varken jämlikhet eller välvilja. Observera, som en följd, hur allmän fred och lycka har blivit ett stort behov och mänsklighetens välbefinnande underminerat att livet för en stor mängd har gjorts fruktlöst! För förmögenhet, makt, handel, industri är i händerna på några få individer medan alla andra dignar under bördan av ändlösa vedermödor och svårigheter, berövade fördelar och förmåner och förblir berövade välbefinnande och frid. Man måste därför anta sådana lagar och förordningar, som kommer att dämpa ett fåtals överdrivna förmögenheter och tillgodose de otaliga miljoner fattigas grundläggande behov, för att uppnå en viss grad av måttfullhet.
5. Dock är absolut jämlikhet lika ohållbar, för fullständig jämställdhet i rikedom, makt, handel, jordbruk och industri skulle leda till kaos och oordning, störa försörjningsmöjligheter, provocera allomfattande missnöje och undergräva ett ordnat genomförande av samhällets angelägenheter. För oberättigad jämlikhet är också förenat med faror. Det är då att föredraga att ett visst mått av måttfullhet uppnås och av måttfullhet menas antagandet av sådana lagar och andra författningar som skulle förhindra obefogad koncentration av rikedom i händerna på ett fåtal och tillgodose flertalets grundläggande behov. Till exempel, fabriksägarna skördar förmögenheter varje dag men de fattiga arbetarnas lön kan inte ens möta deras dagliga behov. Detta är mycket orättvist och förvisso kan ingen rättvis människa acceptera det. Därför bör lagar och förordningar stiftas som skulle ge arbetarna både en dagslön och en andel, en fjärdedel eller femtedel av vinsten i fabriken i enlighet med dess medel eller som skulle på något annat sätt få arbetarna att rättvist dela vinsten med ägarna. För kapitalet och ledningen kommer från de sistnämnda och slit och arbetskraft från de förra. Arbetarna kunde antingen beviljas en lön som i tillräcklig utsträckning uppfyller deras dagliga behov, samt rätt till en andel av intäkterna från fabriken när de är skadade, arbetsoförmögna eller inte kan arbeta eller en lön kan bestämmas som tillåter arbetarna att både tillgodose sina dagliga behov och spara lite för tider av svaghet och oförmåga.
6. Om förhållandena var så ordnade, skulle varken fabriksägarna varje dag samla en förmögenhet som absolut inte är till någon nytta för dem

- för skulle ens förmögenhet öka omåttligt, skulle man komma under mest tunga bördan, bli utsatt för yttersta svårigheter och problem och finna förvaltningen av en sådan överdriven förmögenhet att vara mycket svår och man skulle gör slut på sina naturliga krafter – inte heller skulle arbetarna utstå en sådan möda och umbäranden för att vid slutet av sina liv bli arbetsoförmögna och att falla offer för de mest trängande behov.
7. Det är därför tydligt fastslagit att tillägnelse av överdriven rikedom av ett fåtal personer, oaktat massornas behov, är orättfärdigt och orättvist och omvänt, absolut jämlikhet skulle störa tillvaron, välfärden, komforten, freden och ett ordnat liv för mänskligheten. I sådant fall, är därför det bästa tillvägagångssättet att söka måttfullhet, vilket är för de förmögna att erkänna fördelarna med måttfullhet i förvärvet av vinster och att visa hänsyn till omsorgs för de fattiga och behövande, det vill säga, att fastställa en dagslön för arbetarna och även att tilldela dem en andel av den totala vinsten i fabriken.
  8. I korthet, i den mån fabriksägarnas och arbetarnas ömsesidiga rättigheter är berörda, måste lagar stiftas som skulle göra det möjligt för de förstnämnda att göra rimliga vinster och förse senares nuvarande och framtida behov, så att om de blir invalidiserade, åldras, eller dör och efterlämnar små barn, de eller deras barn inte kommer att överväldigas av svår fattigdom utan kommer erhålla en liten pension från fabriken intäkter.
  9. För deras del, bör arbetarna inte att ställa alltför höga krav, vara motsträviga, be om mer än de förtjänar eller gå ut i strejk. De bör vara lydiga och följsamma och inte kräva orimliga löner. Snarare bör ömsesidiga och rättvisa rättigheter för båda parter officiellt bestämmas och fastställts i enlighet med rättvisa lagar och medkänsla och den part som bryter mot dem bör fördömas efter en rättvis rättegång och bli föremål för en slutgiltig dom verkställd av den verkställande myndigheten, så att alla frågor kan på lämpligt sätt bli reglerade och alla problem tillfredställande lösta.
  10. Inblandning av domstolar och regeringen i de problem som uppstår mellan ägare och arbetare är fullt motiverat eftersom dessa inte är sådana särskilda frågor som är vanliga uppgörelser mellan två individer, som inte berör allmänheten och där regeringen inte bör ha någon rätt att ingripa. För problem mellan ägare och arbetare, även om de kan tyckas vara en privatsak, är skadligt för det gemensamma bästa, eftersom kommersiella, industriella och jordbruksfrågor, och även den allmänna verksamheten i landet, är alla intimt sammanlänkade. En försämring för en är en förlust för alla. Och eftersom problemen mellan ägare och anställda är till förfång för det gemensamma bästa, har regeringen och domstolar därför rätt att ingripa.

11. Även när det gäller meningsskiljaktigheter som uppstår mellan två individer som rör enskilda rättigheter behövs en tredje part, nämligen regeringen, att lösa tvisten. Hur kan då problem med strejker som helt splittrar landet – oavsett om de härrör från arbetstagarnas orimliga krav eller från fabriksägarnas överdrivna girighet – förbli försummade?
12. Gode Gud! Hur är det möjligt att se en medmänniska hungrig, utblottad och berövad och ändå leva i frid och bekvämt i en praktfull herrgård? Hur kan man se andra i största behov och ändå ha glädje av sin förmögenhet? Det är därför som det har förordnats i de gudomliga religionerna att de rika varje år bör erbjuda en del av sin förmögenhet för de fattigas försörjning och hjälp till de behövande. Det är en av grundvalarna för Guds religion och ett bindande föreläggande för alla. Och eftersom människan på detta sätt inte är tvingad eller tvingas av någon regering utan är manad av ens eget hjärta att hjälpa de fattiga och i en anda av glädje och utstrålning, är en sådan gärning mycket berömvärd, förtjänstfull och glädjande.
13. Det är innebörden av goda gärningar som nämns i himmelska böcker och skrifter.

Nr. 79 ~ Den yttre världens natur

1. Sofisterna^[216] menar att all existens är en illusion, att faktiskt varje varelse är en ren illusion som inte har någon som helst existens – med andra ord, skapelsens existens är som en hägring eller som en återspeglning av en bild i vatten eller i en spegel som bara är ett intryck som saknar stöd, grund eller fastställbar verklighet.
2. Denna uppfattning är felaktig, för även om tingens existens är en illusion i förhållande till Guds existens är de ändå i den betingade världen fastställda beprövade och obestridliga. Till exempel är mineralens existens i jämförelse med människans en icke-existens – för människan kropp blir till mineraler när hon fysiskt dör – men mineralet existerar faktiskt i mineralrikt. Därför är det uppenbart att stoftets existens är illusorisk eller en icke-existens i förhållande till människans existens men i mineralriket existerar den.
3. På samma sätt är de skapade tingens existens ren illusion och fullkomlig icke-existens jämfört med Guds och utgör bara ett framträdande, en bild sedd i en spegel. Men även om denna bild är en illusion är dess källa och verklighet den person som reflekteras vars bild har framträtt i spegeln. Kort uttryckt, en reflektion är en illusion jämfört med det reflekterade. Det är därför uppenbart att även om

---

^[216] Anhängare av en filosofisk skola som uppträdde i Grekland under andra hälften av 400-talet och första halvan av 300-talet före Jesus. Människan, sade sofisterna, kan ingenting veta. Allt växlar och förändras. Alla våra förnimmelser, särskilt sinnesintrycken, är därför sanna endast i det ögonblick vi upplever dem och för den som upplever dem. Människan är måttet för allt.

skapade ting inte har någon existens jämfört med Guds utan stället är som en hägring eller en bild som reflekteras i en spegel har de i sin egen grad existens.

4. Det är därför som Jesus kallad dem som var likgiltiga och förnekade Hans sanning för döda även om de till det yttre synbarligen var levande, för i förhållande till de troende var de verkligen som döda, blinda, döva och stumma. Det är vad Jesus menade när han sade, ”*Låt de döda begrava sina döda.*”^[217]

Nr. 80 ~ Förutvarande och uppkomst

1. Fråga: – Hur många former av förutvarande och uppkomst finns det?
2. Svar: – En del tänkare och filosofer menar att det finns två typer av förutvarande, verkligt och timligt och att det likaledes finns också två former av uppkomst, verklig och timlig.
3. Verkligt förutvarande är en existens som inte föregås av någon orsak. Verklig uppkomst föregås av orsaker. Timligt förutvarande har ingen begynnelse, timlig uppkomst har begynnelse och ände för allt att det som existerar är beroende av fyra orsaker^[218] – den verkande, materiella, formella och ändamålsenliga orsaken. Till exempel, denna är stol är tillverkad av en snickare, den har en substans som är trä, formen av en stol och ett ändamål som är att den är avsedd att användas som säte. Därför är den här stolen en verklig skapelse den föregås av och dess existens beror av en orsak. Det kallas för verklig eller egentlig uppkomst.
4. Den existerande världen är, till sitt innersta väsen i förhållande till sin skapare, skapad. Likaså är kroppen, eftersom även den beror av och upprätthålls av anden, i förhållande till anden en verklig skapelse. Omvänt, anden kan avvara kroppen och är därför i förhållande till kroppen verkligt förutvarande. Även om solstrålar alltid är oskiljaktiga från solen är solen förutvarande och strålarna skapade, för strålarnas existens beror av solens men det omvända är inte sant. Solen är givaren av nåd och strålarna är själva nåden.
5. Det andra beaktandet är att både existens och obefintlighet är relativa. Om det skulle sägas att ett ting uppnådde existens ur obefintlighet avser inte det absolut obefintlighet utan istället innebär det att det tidigare tillståndet i förhållande till det nuvarande tillståndet är obefintligt. För absolut obefintlighet kan inte uppnå existens eftersom den saknar själva förmågan till existens. Människan har liksom mineral existens men mineralens existens är i förhållande till människans obefintlig för när människans kropp blir förintad blir den

---

^[217] Matteus evangelium 8:22 – Jesus svarade: ”Följ mig och låt de döda begrava sina döda.”

^[218] jfr. Aristoteles orsaks teori.

till stoft och mineral och när stoft utvecklas till den mänskliga världen och den livlösa kroppen av materia blir levande, får människan existens. Även om stoft det vill säga mineral har en existens i sitt eget tillstånd är den existensen i förhållande till människans obefintlig. Vår mening är att båda existerar men i förhållande till människan är stoftets och mineralernas existens obefintlig för när människan dör återvänder hon till stoft och mineral.

6. Följaktligen, även om den tillfälliga världen har existens är den i förhållande till Guds existens obefintlig och intighet. Både människan och stoft finns men hur stor är inte skillnaden mellan mineralens och människans existens! I förhållande till varandra är den första obefintlig. På samma sätt är skapelsens existens i förhållande till Guds obefintlig. Även om universum har existens är det i förhållande till Gud obefintlig.
7. Således är det tydligt och uppenbart att även om de skapade tingen har existens är de obefintliga i förhållande till Gud och Hans Ord. Guds yttrande, ”*Jag är A och O*”^[219] är begynnelsen och änden på Hans ord, för Han är både nådens källa och det slutgiltiga målet. Skaparen har alltid haft en skapelse, strålarna har alltid lyst och utgått från sanningens Sol, för en sol utan ljus skulle vara ett ogenomträngligt mörker. Guds namn och egenskaper förutsätter tingens existens och inget upphörande av Guds forntida nåds utgjutelse kan aldrig någonsin beskådas, för det skulle strida mot gudomlig fullkomlighet.

Nr. 81 ~ Reinkarnation

1. Fråga: – Vad finns att säga om reinkarnation, tron som anhängare vissa religioner upprätthåller?
2. Svar: – Syftet med det vi kommer att säga är att uttrycka sanningen och inte att nedsätta andras tro, det förklarar endast fakta i ämnet, inget annat. För övrigt är vi inte benägna att bestrida någons djupt rotade övertygelser, vi sanktionerar inte heller sådant agerande.
3. Vet då att det finns två kategorier av dem som tror på reinkarnation. Den första är de som inte tror på andliga bestraffningar och belöningar i nästa värld. De hävdar istället att människan erhåller sitt straff eller gottgörelse genom reinkarnation och genom att återvända till denna värld, de anser att himmel och helvete är begränsade till denna värld och de tror inte på en av värld bortom denna. Denna kategorier är i sig uppdelad i två grupper. Den ena hävdar att människan emellanåt återvänder till denna värld i form av ett djur för att genomgå stränga straff och efter att ha utstått smärtsamma plågor blir hon befriad från djurriket och går vidare till den mänskliga

---

[219] Johannes uppenbarelse 22:13 – Jag är A och O, den förste och den siste, begynnelsen och änden.

världen, de kallar det för själavandring. Den andra tror att människan återkommer till samma mänskliga värld som hon lämnade och vid sin återkomst har hon erfarenhet av belöning och straff från ett tidigare liv och de kallar det reinkarnation. Ingen av dessa två grupper tror på en värld bortom denna.

4. Den andra kategorin av troende på reinkarnation tror på den kommande världen och anser att reinkarnation är ett medel för bli fullkomlig, att hon gradvis förvärvar fullkomlighet genom att lämna och komma tillbaka till den här världen till dess hon uppnår själva hjärtat av fullkomlighet. Det vill säga, att människan består av materia och energi; till en början eller i den första cykeln är materien ofullkomlig men genom att upprepade gånger återkomma till den här världen utvecklas och förvärvas förfining och utsökthet till dess den blir som en polerad spegel och då kan energin, som utgör anden, bli helt förverkligad i henne med alla sina fullkomligheter.
5. Det är en kortfattad redogörelse av deras föreställningar, de som tror på reinkarnation och själavandring. Om vi skulle ha gått in på detaljer, skulle det ta mycket tid – denna sammanfattning är tillräcklig. Dessa personer har inga logiska argument och bevis för deras tro som endast baseras på antaganden och slutsatser av indicier och inte övertygande argument. Det är bevis som man måste kräva av de troende på reinkarnation och inte indicier, antaganden och förmodanden.
6. Men du har frågat om bevis och argument för reinkarnations omöjlighet, och vi måste därför förklara skälen till dess omöjlighet. Det första argumentet för dess omöjlighet är att det yttre uttrycket för det inre: Den jordiska sfären är en spegel av konungariket, den materiella världen är i överensstämmelse med den andliga världen. Lagg märke till att inget gudomligt framträdande upprepas i den sinnliga världen för inga skapade ting kan i något avseende vara identiskt med något annat. Tecknet på gudomlig enhet är synligt och uppenbart i allting. Om alla spannmålmagasin i världen fylldes med säd skulle det svårligen gå att finna två helt identiska frön som är oskiljbara i alla avseenden. För vissa skillnader och särdrag måste med nödvändighet finnas mellan dem. När bevis för gudomliga enhet finns i alla ting och Guds enighet och enhet är synbar i alla varelsers realitet är upprepning av samma struktur en absolut omöjligt. Därför skulle reinkarnation som innebär upprepad manifestation i den här världen av samma ande med dess tidigare väsen och tillstånd vara precis samma framträdande och är därför omöjligt. Och eftersom upprepning av samma gudomliga framträdande är omöjligt för materiella varelser, är upprepat antagande av samma ställning, oavsett om det gäller den nedåtgående bågen eller den uppgående bågen, likaledes omöjligt för andliga varelser för den materiella världen motsvarar den andliga världen.

7. Dock är återkommande och återvändande av materiella varelser när det gäller arter uppenbar, det vill säga, träd som under tidigare år har frambringat blad, blommor och frukter och under de kommande åren kommer att frambringa samma blad, blommor och frukter. Det kallas för återvändande arter. Om någon gör en invändning och säger att bladen, blommorna och frukten har blivit nedbrutna och nedstigit från växtvärlden till mineral världen och har åter kommit tillbaka till växtvärlden och således har det varit en upprepning, skulle vi svara, att blommorna, löven och frukten från förra året blev nedbrutna och de kombinerade grundämnena upplöstes och skingrades. Det är inte samma partiklar som förra året i blad och frukt som har efter nedbrytning åter blivit kombinerade och återvänt, utan det är artens väsentliga egenskaper som har återkommit genom kombination av nya grundämnen. På samma sätt är det med den mänskliga kroppen som efter nedbrytningen blir upplöst och dess beståndsdelar blir spridda. Om på liknande sätt denna kropp på nytt skulle återvända från mineral eller växtriket skulle den inte bestå av precis samma beståndsdelar som den förra personen, för dess grundämnen har brutits ned och blivit utspridda och skingrade i den stora rymden. Efteråt har andra elementära beståndsdelar kombinerats och en annan kropp har formats. Och även om det kan vara så att vissa beståndsdelar från den tidigare kroppen ingår i sammansättning av den senare har dessa beståndsdelar inte blivit exakt och fullständigt bevarade utan tillägg eller förändring så att när de blir åter sammansatta och ger de genom deras sammansättning och förening upphov till en annan individ. Man kan då inte dra slutsatsen att denna kropp har återvänt med alla dess beståndsdelar, att den förra individen har blivit den senare och att det därmed har skett en upprepning – att precis samma ande och kropp har återvänt och att efter döden dess väsen har kommit tillbaka till den här världen.
8. Och skulle vi hävda att reinkarnation innebär att förvärva fullkomlighet för att materien ska kunna bli mer förfinad och utsökt, för att andens ljus ska kunna framträda i den med största fulländning är det bara inbillning. För även om vi gör ett sådant antagande kan inte förnyelse av ett objekts existens åstadkomma omvandlingen av dess väsen. För genom återkomst blir inte ofullkomlighetens väsen en fullkomlig realitet, totalt mörker kommer inte att bli en ljuskälla, yttersta svaghet kommer inte att bli makt och styrka och jordiska väsen kommer inte att bli en himmelsk verklighet. Oavsett hur ofta det infernaliska trädet^[220] än återkommer frambringar det inte en söt frukt och inte heller kommer det goda trädet bära bitter frukt. Det är således uppenbart att återkommande och återvändande till den materiella världen inte medel för att uppnå fulländning och detta antagande grundar sig inte på bevis eller belägg det är endast en

---

[220] Trädet Zaqqúm – Ett infernaliskt träd som nämns i Koranen, 17:60, 37:62–6, 44:43–6, och 56:52–3.

hypotes. Nej, uppnåendet av fullkomlighet i själva verket beroende av Guds nåd.

9. Teosofer tror att människan gång på gång återvänder på ”den uppåtgående bågen”^[221] fram till dess hon når det högsta centrumet, där materia blir en fläckfri spegel, där andens ljus lyser i sin makts överflöd och verklig fulländning uppnås. Men de som grundligt har undersökt frågorna om gudomlighet vet med säkerhet att de materiella världarna upphöra vid ändpunkten av ”den nedåtgående bågen”^[222] och att människans ställning befinner sig vid slutet av den ”den nedåtgående bågen” och vid början av ”den uppåtgående bågen” vilket motsatt till det högsta centrumet och från början till slutet av ”den uppåtgående bågen” är graderna av framsteg av andlig natur. Den nedåtgående bågen benämns *frambringande* och den uppåtgående benämns *ånyo skapande*. Den nedåtgående bågen slutar i materialism och den uppåtgående bågen slutar i andlighet. Poängen med att använda en passare för att göra en cirkel är att den inte gör en tillbakagående rörelse för detta skulle strida mot den naturliga rörelsen och den gudomliga ordningen och skulle störa cirkelns regelbundenhet.
10. Dessutom har den materiella världen inte sådant värde eller sådan förträfflighet att den som undkommit denna bur skulle ånyo önska fastna i denna snara. Nej, genom Guds eviga nåd blir människans sanna förmåga och mottaglighet uppenbar och synlig genom att passera igenom existensens olika grader och inte genom att återvända och återkomst. När skalet en gång har öppnats är det uppenbart och tydligt att det är en värdelös sak oavsett om det innehåller en pärla eller inte. När en planta har växt upp kommer den att frambringa antingen törnen eller blommor det finns ingen anledning för den att växa upp en gång till. Bortsett från detta är de framsteg och den utveckling som sker i världen i linje med och helt i enlighet med naturens lag, orsaken till existens och en utveckling och de som strider emot naturens lag och tingens ordning är orsaken till förintelse. Själens återkomst efter döden är oförenligt med den naturliga rörelsen och är i strid med den gudomliga ordningen.
11. Det är alltså på intet sätt möjligt att uppnå existens genom att återvända. Det är som om människan, efter att ha befriats från livmoderns värld, skulle återvända tillbaka till den. Betänk vilka ogrundade föreställningar som tron på reinkarnation och själavandring för med sig. De föreställer sig kroppen som ett kärl och anden som dess innehåll, likt en vatten kopp med vatten som tömts från en kopp och hållts in i en annan. Det är verkligen en enfaldig föreställning. De reflekterar inte djupt nog för att inse att anden är ett helt immateriellt väsen som varken träder in i eller träder ut ur utan att den, på sin höjd, bara är ansluten till kroppen som solen i en

^[221] Den uppåtgående bågen – The Arc of Descent (Kaws-i-Nuzúl).

^[222] Den nedåtgående bågen – The Arc of Ascent (Kaws-i-Šu‘úd).

spegel. Om anden kunde genomlöpa alla grader och nå fram till verklig fulländning genom att upprepade gånger återvända till den materiella världen då skulle det ha varit bättre om Gud hade förlängt andans liv i denna materiella värld för att kunna förvärva dygder och fullkomlighet och därmed skulle det inte finnas något behov av att smaka på dödens bägare och gå in detta liv en andra gång.

12. Denna idé har sitt ursprung i det faktum att vissa av dem som tror på reinkarnation föreställer sig existensen begränsad till denna flyktiga värld och förnekar andra Guds världar men verkligheten de senare är oändliga. Om den gudomliga världen kulminerade i denna materiella värld då skulle hela skapelsen vara förgäves och existens i sig skulle vara en barnslig lek. För det slutliga resultatet av detta ändlösa universum, människans ädlaste realitet skulle vara att komma och vistas ett par dagar i denna förgängliga boning och få sina belöningar och straff. Till sist skulle allt uppnå fulländning, Guds skapelse med sina oändliga varelser skulle vara fullbordad och fulländad och därmed skulle Herrens gudomlighet och Guds namn och egenskaper upphöra att ha någon verkan och inflytande på de andliga varelser som nu finns. ”*Stor är din Herre, den Allsmäktige, i Sin härlighet, fjärran från försöken att beskriva Hans väsen!*”^[223]
13. De begränsade sinnena av forna dagarnas filosofer som till exempel Ptolemaios^[224] och andra hävdade att livets och tillvarons sfär var begränsad till denna jordglob och föreställde sig att denna oändliga rymd innefattades inom de nio himmelska sfärerna som alla var innehållslösa tomrum. Bevittna hur begränsade deras tankar och hur bristfällig deras tankegångar var. De som tror på reinkarnation föreställer sig likaså de andliga världarna begränsade till de världar som det mänskliga sinnet kan föreställa sig. Dessutom tror några av dem som Druser^[225] och Nuṣayrîer^[226] att existensen är begränsad till den fysiska världen. Vilket okunnigt antagande det är! För i detta Guds universum uppvisar yttersta fullkomlighet, skönhet och storhet, de

[223] Koranen 37:180 – Stor är din Herre, den Allsmäktige, i Sin härlighet, fjärran från försöken att beskriva Hans Väsen!

[224] Klaudios Ptolemaios, född omkring 90, död omkring 170, var en grekisk astronom, geograf och matematiker verksam i Egypten. Han sammanfattade och utvidgade det antika astronomiska kunnandet och hans viktigaste verk *Almagest* överträffades först under senrenässansen.

[225] Druser är en monoteistisk religiös och social gemenskap, finns främst i Syrien, Libanon, Israel och Jordanien. Rotade i Ismailism, druser övertygelse införlivar element från abrahamitiska religionerna, gnosticism, nyplatonismen, pythagoreanism och andra filosofier som skapar en tydlig teologi känd för att lyfta fram den roll som sinnet och sanningsenlighet. De druserna kallar sig för Ahl al-Tawhid ”monoteismens folk” eller ”enhetens folk” eller al-Muwahhidün ”unitarerna”.

[226] Nuṣayrîer eller alawiter, är en framstående mystisk religiös grupp, huvudsakligen i Syrien, som följer en gren av Twelver skolan i Shia islam, men med synkretistiska inslag. Alawites vördar Ali (Ali ibn Abi Talib) och namnet ”Alawi” betyder anhängare av Ali. Alawites kallas ibland ”Nuṣayrîer”, även om denna term har kommit att få nedsättande betydelse i modern tid; annat namn, ”Ansari”, tros vara en felöversättning av ”Nusayri”. Idag, alawiter representerar 12 procent av den syriska befolkningen och är en betydande minoritet i Turkiet och norra Libanon. Det finns också en befolkning som bor i byn Ghajar i de omtvistade Golanhöjderna. Alawites utgör den dominerande religiösa gruppen på den syriska kusten och städer nära kusten som också bebos av sunniter, kristna och Ismailis.

lysande stjärnorna i det materiella universumet är otaliga. Betänka då hur gränslösa och oändliga måste inte Guds andliga riken vara som utgör den verkliga grunden. ”Lär av detta, ni som ser klart!”^[227]

14. Men låt oss återgå till vårt ursprungliga tema. De gudomliga Skrifterna och de heliga böckerna omnämner en ”återkomst” men de okunniga har inte förstått innebörden och de har föreställt sig att det hänvisar till reinkarnation. För vad Guds profeter avser med ”återkomst” är inte återkomst av väsen utan av egenskaper, det är inte återkomst av manifestationen i sig utan av Hans fullkomligheter. I evangeliet står det skrivet att Johannes, Sakarias son, är Elias. Dessa ord betyder inte att av Elias rationella själ och personlighet har återkommit i Johannes kropp, utan snarare att Elias fullkomlighet och egenskaper blev manifesterade och framträdde i Johannes.^[228]
15. I går kväll var en lampa tänd i det här rummet. Ikväll när en annan lampa är tänd kan vi säga att ljuset från i går natt åter lyser. När vatten från en fontän som upphört att rinna åter börjar rinna, säger vi att det är samma vatten åter rinner eller säger vi att detta ljus är samma ljus som det tidigare ljuset. Likaledes, förra våren blommade blommor och doftande örter och utsökta frukter mognade, nästa år säger vi att dessa utsökta frukter, fruktträd, blommor och ljuva örter har återkommit. Det är inte att precis samma beståndsdelar från förra årets blommor som efter nedbrytning åter har blivit kombinerade och återkommit. Nej, betydelsen är att samma skirhet, friskhet, utsökta doft och underbara färg som kännetecknade förra årets blommor kan exakt återfinnas i årets blommor. Kort sagt, betydelsen är överensstämmelsen och likheten mellan de förra och de senare blommorna. Det här är betydelsen av ”återkomsten” som omnämns i de himmelska skrifterna och som är utförligt förklarat av den högsta Pennan^[229] i Visshetens bok. Vänd er till den så att ni blir varse sanningen i de gudomliga mysterierna. Till er hälsningar och lovord.

Nr. 82 – Existensens enhet

1. Fråga: – Vad är naturen av ”*existensens enhet*” som förespråkas av teosofier och súfier och vad avses de i själva verket?^[230] Är denna tro sann eller inte?

^[227] Koranen 59:2 – ... Lär av detta, ni som ser klart!

^[228] Se nr. 33 för en utförligare diskussion av den frågan.

^[229] Bahá’u’lláh.

^[230] Som även ‘Abdu’l-Bahá förklarar är tanken av gammalt ursprung, dess historia börjar i islamisk tanke av Ibnu’l-‘Arabí (1165–1240). “Ibnu’l-‘Arabí var en övertygad monist och namnet på hans lära (*vahdatu’l-vujúd*, existens enhet) återspeglar den. Han menar att allting har en preexistens som idéer i Guds kunskap, varifrån de härrör och vart de slutligen återvänder.” RA Nicholson ”Mysticism” *The Legacy of Islam*, ed. Sir Thomas Arnold och Alfred Guillaume (Oxford University Press, 1931), s . 224.

2. Svar: – Vet att begreppet ”*existensens enhet*” är gammalt och är inte bara förbehållet teosofier och súfier. I själva verket omfattade några av Greklands filosofer det, som Aristoteles som sade, ”*Den enkla realiteten är allt, men den är inte någon av dem.*”^[231] I detta fall står ”enkel” i motsats till ”sammansatt” – det vill säga, det är den enda realiteten som är helgad och upphöjd över sammansättning och delning, som har antagit otaliga former. Således är verklig existens alla ting men den är inte någon enda av dem.
3. Förespråkarna av existensens enhet menar att verklig existens kan jämföras med en ocean och att alla skapade ting är likt dess vågor. Dessa vågor som symboliserar de skapade tingen är de otaliga former som den verkliga existensen antar. Därför är den heliga Realiteten den Förutvarande oceanen och de skapade tingens otaliga former är dess vågor som uppträder.
4. På samma sätt jämför de detta med talet ett och de ändlösa talen, det förstnämnda har manifesterat sig i grader av den senare, för talen är en upprepning av talet ett. Således är talet två en upprepning av talet ett och så vidare med de andra talen.
5. Bland de bevis som de åberopar är följande: Alla skapade ting är ändamål för gudomlig kunskap och ingen kunskap kan realiseras förutan kunskapens ändamål, eftersom kunskap tillhör något som existerar och inte det obefintliga. Verkligen, hur kan fullständig icke existens ha individualisering och beskrivning med avseende på kunskap? Av detta följer att alla skapade tings realitet som är ändamål för den allra Högstes kunskap, hade en begriplig existens, ty de var former av gudomlig kunskap och de är förutvarande, för den gudomliga kunskapen är förutvarande. Så länge kunskapen är förutvarande, så måste även dess ändamål vara. Och de skapade tings individualisering och beskrivning som är ändamålet för det gudomliga Väsendets förutvarande kunskap, är i sig identiska med den gudomliga kunskapen. Anledningen till detta är att realiteten, kunskapen, och ändamålet för det gudomliga Väsendets kunskap måste förverkligas i ett tillstånd av fullständig enhet. I annat fall skulle det gudomliga Väsendet vara sätet för en mångfald företeelser och en mångfald förutvarande skulle vara nödvändigt vilket är orimligt.
6. Sålunda, argumenterar de, det är fastställt att kunskapens ändamål är identiska med själva kunskapen och att kunskap är i sin tur identisk med Väsendet, det vill säga, att den som vet, den kunnige och ändamålet för kunskap är en enda realitet. Varje annan uppfattning skulle nödvändigtvis leda till en mångfald förutvarande och en oändlig tillbakagång och faktiskt till otaliga förutvarande. Och eftersom de

---

^[231] jfr. Plotinus, Ennead 5.2.1: “Den Enda är alla ting och inte en enda av dem...” (Armstrong’s trans.); och Plato, Parmenides 160b2–3: “Således, om det finns en Ende, den Ende är en både allt och inget, både med hänvisning till sig själv och övriga” (Cornford’s trans.). In the tradition of the Islamic philosophers, certain of the writings of Plotinus are attributed to Aristotle. I de islamiska filosofernas traditionen, tillskrivs vissa av skrifter Plotinos Aristoteles.

skapade tingens individualisering och beskrivning av Guds kunskap var identiskt med och var omöjligt att särskilja från Hans innersta Väsen, rådde sann enhet och hela kunskapens ändamål innefattades och införlivas, på ett enkelt och odelat sätt, i det gudomliga Väsendets realitet. Med andra ord, de var på ett enkelt och odelat sätt, ändamål för den allra Högstes kunskap och identiska med Hans innersta Väsen. Och genom en Guds manifestations uppträdande, individualisering och beskrivning som hade en begriplig existens – det vill säga, det som var former av Gudomlig kunskap – befanns deras faktiska existens vara förverkligad i den yttre världen och således antog den verkliga existensen oändliga former. Det är grunden i deras argument.

7. Teosofier och súfier består av två riktningar: Den ena som utgör det stora flertalet, som tror på existens enhet i ren imitation och de har inte förstått den verkliga avsikten av deras berömda ledares läror. För det stora flertalet av súfier förstår ”existens” som den allmänna existens som uppfattas av människans sinne och intellekt, det som människan förstår.
8. Denna allmänna existens är emellertid bara en tillfällighet bland andra som tar de skapade tingens realitet i besittning, medan tillvarons kärna är dess väsen. Denna tillfälliga existens som är beroende av tingen på samma sätt som tingens egenskaper är beroende av dem men är en tillfällighet bland många.
9. Väsendet är utan tvekan överlägset det tillfälliga, för väsendet är det primära och det tillfälliga är det sekundära, väsendet existerar av sig själv medan det tillfälliga existerar genom något annat – det vill säga, det behöver ett väsen genom vilket det kan existera.
10. I det här fallet skulle Gud vara det sekundära och i behov av Sin skapelse, och den skulle vara helt oberoende av Honom.
11. För att ytterligare åskådliggöra, närhelst de enskilda elementen kombineras i enlighet med den gudomliga allomfattande ordningen kommer en viss varelse till i tillvarons värld. Det vill säga, när vissa delar kombineras, alstras en existens som tillhör växtriket, när andra kombineras alstras en som tillhör djurriket och när ytterligare andra kombineras kommer andra ting till stånd. I varje fall är tingens existens en följd av deras realitet. Hur kan då en sådan existens som är en tillfällighet bland andra och som kräver ett väsen genom vilken den kan existera, i grunden vara förutvarande och all tings upphov?
12. Men de verkligt lärda teosoferna och súfierna har dragit slutsatsen, efter djupt övervägande av denna fråga, att det finns två typer av existens. Den ena typen är den allmänna existensen som förstås av det mänskliga sinnet. Denna existens har ett ursprung och är en tillfällighet bland andra medan tingens realitet är ett väsen. Men det som avses med existensens enhet är inte tillämplig på den vanligen upplevda existensen utan den verkliga Existensen, befriad och helgad över alla uttryck, en Existens genom vilket allting realiserar. Denna

Existens är en, det är genom den som alla ting – orsak, energi och denna allmänna existens som förstås av det mänskliga sinnet – har kommit att existera. Detta är sanningen bakom vad teosofers och súfiernas tror.

13. Kort sagt, profeterna och filosoferna är överens på en punkt, nämligen, att orsaken genom vilken alla ting är realiserade är en. Men det finns en skillnad, profeterna lär att Guds kunskap intet har behov av de skapade tingens existens medan skapelsens kunskap kräver att kunskapens ändamål existerar. Om den gudomliga kunskapen skulle vara i behov av något annat skulle den vara som skapelsens kunskap och inte vara Guds kunskap, för det förutvarande är oförenligt med det skapade och det skapade är motsatsen till det förutvarande. Det som vi tillförsäkrar skapelsen som tillhör behoven för det skapade, bestrider vi för Gud, för ett av kännetecknen för det ovillkorliga Väsendet är att vara helgad och upphöjd över alla ofullkomligheter.
14. Till exempel, i det skapade ser vi okunnighet, det förutvarande tillförsäkrar vi kunskap. I det skapade ser vi svaghet, det förutvarande tillförsäkrar vi styrka. I det skapade ser vi fattigdom, det förutvarande tillförsäkrar vi rikedom. Därför är det skapade orsaken till ofullkomligheter och den förutvarande summan av fullkomligheter. Och eftersom skapelsens kunskap har behov av kunskapens ändamål måste den förutvarande kunskapen vara oberoende av deras existens. Av detta följer att de skapade tingens individualisering och beskrivning som är den gudomliga kunskapens ändamål, är förutvarande. Dessutom, underkastar sig inte de gudomliga fullkomliga egenskaperna det mänskliga sinnets bemödanden för att möjliggöra för oss att avgöra huruvida den gudomliga kunskapen har behov ett ändamål eller inte.
15. Kort sagt, det som har nämnts innan är súfiernas huvud argumentet och om vi skulle nämna alla deras bevis och förklara deras svar, skulle det ta mycket lång tid. Men det som har sagts utgör deras mest avgörande bevis och det tydligaste argument som kunniga súfier och teosofers har framfört.
16. Den verkliga Existensen genom vilken allting är realiserat, det vill säga, den gudomliga realitetens innersta kärnan genom vilken allting har kommit att existera, är erkänd av alla. Skillnaden ligger i det faktum att súfierna hävdar att, alltings realitet är en manifestation av den Ende, medan profeterna säger, den emanerar från den. Och verkligen stor är skillnaden mellan manifestation och emanation. Framträdande genom manifestation innebär att ett enda ting framträder i oändliga former. Till exempel fröet som är ett enda ting besitter växtrikets fulländning som antar i oändliga former, det förvandlas till grenar, blad, blommor och frukter. Det kallas för framträdande genom manifestation medan vid framträdande genom emanation består den Ende och förblir upphöjd i Sin helighets höjder, men skapelsens existens erhålls från den genom emanation, inte

manifestation. Det kan jämföras med solen, från vilken strålarna utgår och lyser över allt skapat men solen förblir upphöjd i sin helighet. Den stiger inte ner och antar inte formen av strålar, den framträder inte i tingens väsen med beskrivning och individualisering. Det förutvarande blir inte det skapade, oberoende rikedom blir inte fattigdomens bojar, okunnig fullkomlighet blir inte omvandlad till fullständig ofullkomlighet.

17. Sammanfattningsvis: Súfier talar endast om Gud och skapelsen och säger att Gud antar och manifesterar sig i skapelsens oändliga former och såsom havet som uppträder i vågornas oändliga former. Dessa skapade och ofullkomliga vågor är identiska med det förutvarande Havet som är summan av all gudomlig fullkomlighet. Emellertid anser profeterna att det finns tre ting; Guds värld, kungarikets värld och skapelsens värld. Den första emanationen är utgjutelsen av konungadömet's nåd som emanerat från Gud och framträtt i tingens realitet, även som ljuset som utgår från solen som återspeglas i allting. Och denna nåd – strålarna – framträder i oändliga former i tingens realitet och beskriver och individualiserar sig enligt dess kapacitet, mottaglighet och väsen. Men súfiernas påståenden kräver att den oberoende Rikedom stiger ner till graden av fattigdom, att det Förutvarande begränsas av skapade former och att själva maktens kärna återspeglas i maktlöshetens spegel och blir underkastad den villkorade världens inneboende begränsningar. Och detta är ett uppenbart fel, för vi observerar att människans realitet som är den mest ädla av alla skapelser, inte kan stiga ner till djurens realitet, att djurens innersta väsen som är förlånade förnimmelser, inte nedlåter sig till växternas grad och att växternas realitet, som har tillväxtkraften, inte degraderar sig till mineralernas realitet.
18. Kort sagt en överordnad realitet varken stiger ner eller nedlåter sig till graden för underordnade realiteter. Hur kan då Guds allomfattande realitet som överstiger alla beskrivningar och kännetecken, trots Sin absoluta helighet och renhet, anta den villkorade världens realiteter och former som är själva källan till ofullkomligheter? Detta är en ren fantasi och ohållbara antaganden. Tvärtom, helighetens kärna är summan av gudomliga och förnäma fullkomligheter och hela skapelsen emottar upplysning från Hans emanerande framträdande och tar del av ljuset från Hans himmelska fullkomlighet och skönhet, på samma sätt som alla jordiska varelser erhåller nåden från ljuset av solens strålar, utan att de senare stiger ner eller nedlåter sig till de mottagande realiteterna för de jordiska varelserna.
19. Efter middagen och med tanke på den sena timmen finns det ingen tid för ytterligare förklaringar.

Nr. 83 ~ Förståelsens fyra provostenar

1. Det finns bara fyra vedertagna prövostenar för förståelse – det vill säga, tingens verklighet förstås genom dessa fyra prövostenar.
2. *Den första prövostenen* är sinnena – det vill säga, allt som ögat, örat, smaken, lukten, känseln uppfattar benämns ”det förnimbara”. Idag anser alla europeiska filosofer detta kriterium vara det mest fullständiga. De hävdar att det främsta kriteriet är sinnena och de betraktar det som okränkbart. Och ändå, är sinnenas kriterium bristfälligt för det kan ta miste. Till exempel är det främsta sinnet synförmågan. Synen uppfattar en hägring som vatten och den uppfattar bilder som reflekteras i speglar som verkliga och existerande, den uppfattar stora kroppar som små och uppfattar en roterande punkt som en cirkel, föreställer sig jorden som orörlig och att solen rör sig och är föremål för många andra fel av liknande natur. Därför kan man inte lita blint på den.
3. *Den andra prövostenen* är intellektet – vilket var det främsta kriteriet för förståelse för visdomens pelare, de antika filosoferna. De härledde saker genom sinnets kraft och förlitade sig på rationella argument. Alla deras argument grundar sig på slutsatser. Men trots detta, var deras uppfattningar i hög grad skiljaktiga. De skulle även ändra sina egna åsikter. För de kunde under tjugo år härleda förekomsten av något genom logiska argument och sedan skulle de motbevisa samma sak, återigen genom logiska argument. Även Platon skulle först logiskt bevisa jordens orörlighet och solens rörelse och därefter, återigen genom logiska argument, fastställa solens centrala läge och jordens rörelse. Därefter blev Ptolemaios teori^[232] utbredd och Platons ide blev helt bortglömd, tills en modern astronom återupplivade den. Således har matematiker varit oense sinsemellan även om de alla förlitat sig på logiska argument.
4. På samma sätt, kunde de vid en tidpunkt fastställa en sak med logiska argument och motbevisa den vid en senare, återigen med logiska argument. Således kunde en filosof bestämt upprätthålla ett synsätt för en tid, och åberopa en rad bevis och argument till stöd för den och därefter skulle han ändra sig och motsäga sin tidigare ståndpunkt med logiska argument.
5. Därför är det uppenbart att det förnuftsensliga kriteriet inte är perfekt vilket framgår av de meningsskiljaktigheter som finns mellan antikens filosofer så väl som av deras brist på konsekvens och deras benägenhet att ändra sina egna åsikter. För om intellektets kriterium var perfekt, borde alla ha varit förenade i tanke och enade i sina åsikter.
6. *Den tredje prövostenen* för att uppnå förståelse är genom tradition – det vill säga, texten i de heliga Skrifterna, när det sägs, ”*Gud sade sålunda i*

---

^[232] Klaudios Ptolemaios cirka 150 e.Kr. Han beskrev planeternas rörelser över himlavalvet med epicykler och deferenter och man talar därför även om den ptolemaiska världsbilden (den geocentriska världsbilden) var den vanliga synen på universums uppbyggnad under antiken och medeltiden, innan den heliocentriska världsbilden fick genomslag på 1500-talet och 1600-talet.

gamla Testamentet” eller *”Gud sade sålunda i Evangeliet.”* Det här kriteriet är inte heller fullkomligt eftersom traditionerna måste förstås av sinnet. Eftersom sinnet i sig tenderar att fela, hur kan man säga att det kommer att nå fram till en perfekt sanning och inte begår något fel genom att förstå och dra slutsatser om traditionernas innebörd? För det är behäftad med fel och kan inte leda till visshet. Detta är kriteriet för religionens ledare. Vad de förstår av texten i boken, är emellertid det som deras sinnen kan förstå och inte nödvändigtvis sanningen, för sinnet är som en motvikt och betydelserna som finns i texterna är som de föremål som skall vägas. Om motvikten är oriktig hur kan vikten fastställas?

7. Vet då att vad folket besitter och anser vara sant tenderar att fela. För att bevisa eller motbevisa något framförs bevis hämtade från sinnen, detta kriterium är uppenbart ofullständig, om logiska bevis åberopas gäller samma sak och likaså om traditionella bevis gives. Det är alltså uppenbart att människan inte besitter något kriterium för kunskap som man förlita sig på.
8. *Den fjärde prövostenen:* Den helige Andens gåvor är det sanna kriteriet om vilket det inte råder någon tvekan eller osäkerhet. Att nåden består av den helige Andes bekräftelser som förunnas människan och genom vilken visshet uppnås.

Nr. 84 ~ Goda gärningar och deras andliga förutsättningar

1. Fråga: – De som gör goda handlingar och är mänsklighetens välgångsönskare, de som har lovvärda egenskaper som agerar med kärlek och vänlighet mot alla folk, de som bryr sig om de fattiga och som strävar efter att etablera en allomfattande fred – vilket behov har de av gudomlig undervisning när de tror att de kan väl undvara dem? Vad är tillståndet för sådana människor?
2. Svar: – Vet att dessa sätt, ord och gärningar är lovvärda och tillstyrkta och de leder till ära för mänskligheten. Men enbart dessa handlingar inte är tillräckligt. De är en kropp med den största skönheten men utan ande. Nej, det som är orsaken till evigt liv är, evig ära, allomfattande upplysning, verklig frälsning och välstånd är först och främst kunskapen om Gud. Det är uppenbart att denna kunskap har företräde framför varje annan kunskap och utgör den största dygd av den mänskliga världen. För förståelsen av tingens realiteter förlämnar materiella fördelar i tillvarons sfär och fortskrider den yttre civilisationen men kunskapen om Gud är orsaken till andlig utveckling och attraktion, sann vision och insikt, mänsklighetens upphöjelse, den gudomlig civilisations framträdande, moralens riktighet och medvetandets upplysnings.

3. Som det andra kommer kärlek till Gud. Ljuset från denna kärlek lyser genom kunskap om Gud upp lampan i hjärtat och dess vidsträckta strålar upplyser världen och skänker människan ett liv i kungariket. Och i sanning frukten av den mänskliga existensen är kärlek till Gud som är livets ande och nåd evigt. Om det inte vore för kärlek till Gud skulle den tillfälliga världen vara nedsänkt i mörker. Om det inte vore för kärlek till Gud skulle människans hjärta vara berövat livet och fråntaget samvetets rörelser. Om det inte vore för kärlek till Gud skulle den mänskliga världens fullkomlighet helt försvinna. Om det inte vore för kärlek till Gud skulle inte något verkligt samband kunna existera mellan människors hjärtan. Om det inte vore för kärlek till Gud skulle andlig förening gå förlorad. Om det inte vore för kärlek till Gud skulle ljuset av mänsklighetens enhet slockna. Om det inte vore för kärlek till Gud skulle öst och väst inte omfamna varandra som två älskande. Om det inte vore för kärlek till Gud skulle inte splittring och oenighet omvandlas till broderskap. Om det inte vore för kärlek till Gud skulle inte främlingskap ge vika för enhet. Om det inte vore för kärlek till Gud skulle inte främlingen bli en vän. Verkligen, kärlek i den mänskliga världen är en stråle från Guds kärlek och en återspeglning av nåden av Hans gåvor.
4. Det är uppenbart att mänskliga realiteter skiljer sig åt från varandra, att åsikter och uppfattningar varierar och att denna skillnad i tankar, åsikter, förståelse och känslor mellan individer är en viktig förutsättning. För gradskillnader i skapelsen är bland de grundläggande kraven för existens som uppträder i otaliga former. Därför har vi behov av en allomfattande makt som kan råda över allas tankar, känslor, åsikter som kan upphäva dessa skillnader och samla alla själar under inflytande av principen om mänsklighetens enhet. Det är tydligt och uppenbart att den största makten i den mänskliga världen är Guds kärlek. Den samlar olika slags folk under skuggan av enhetens tabernakel och främjar den största kärlek och gemenskap bland fientliga och stridande folk och nationer.
5. Lägg märke till hur många nationer, raser, klaner och stammar som, efter Jesus ankomst, har genom kraften av Guds kärlek kommit in under skuggan av Hans ord. Betänk hur tusenårig splittring och skillnader blev helt utplånade och hur illusionen av överlägsenhet av ras och nation undanröjts, hur själar och känslornas enhet uppnåddes och hur alla blev kristna i sanning och ande.
6. Mänsklighetens tredje dygd är välviljan som är grunden för goda handlingar. Vissa sanningssökare har ansett avsikt vara överlägsen handling för välvilja är absolut ljus och är helt helgad från varje spår av illvilja, intriger eller förespeglning. Man kan utföra en handling som ter sig vara rättfärdig men i själva verket har den föranletts av egenintresse. Till exempel när en slaktare föder upp ett får och beskyddar det men denna rättfärdiga handling av slaktaren styrs av önskan att erhålla vinst och resultatet av denna omsorg blir det arma

fårets slakt. Hur många är inte de goda och rättfärdiga handlingar som föranleds av egenintresse! Men den rena avsikten är helgad över sådana brister.

7. Kort sagt, goda gärningar blir perfekta och fullständiga endast efter det att kunskap om Gud har förvärvats, kärlek till Gud har yttrat sig och andliga attraktion och rena motiv har uppnåtts. Fastän goda gärningar är lovvärda om de inte är sprungna ur kunskapen om Gud, kärleken till Gud och ur en uppriktig intention kommer de vara ofullkomliga. Till exempel den mänskliga existensen måste omfatta alla fullkomligheter för att vara fullständig. Synförmåga är mycket uppskattad och värdefull men den måste befordras av att hörseln, hörseln är mycket uppskattad men den måste befordras av talförmågan, talets förmåga är mycket uppskattad men den måste befordras förnuftets makt och så vidare med människans övriga förmågor, organ och delar. När alla dessa krafter, sinnen, organ och delar förenas tillsammans är fullkomlighet uppnådd.
8. I dagens värld möter vi själar som uppriktigt önskar det goda för alla människor och som gör allt som ligger i deras makt för att hjälpa fattiga och bistå förtryckta och som är hängivna allomfattande fred och välfärd. Ändå, hur än fullkomliga de än verkar ur denna synvinkel, förblir de berövade kunskapen om och kärleken till Gud, är de ofullkomliga.
9. Galenos,^[233] läkaren, skrev i sin bok,^[234] där han kommenterar en avhandling av Platon,^[235] om statskonsten, att religiösa övertygelser utövar ett stort inflytande på sann civilisation, beviset var följande; *”De flesta människor kan inte förstå en sekvens av logiska argument och stå därför i behov av symboliska anspelningar som förebådar belöningar och straff i nästa värld. Tecknet på detta är att vi ser idag ett folk som kallas kristna som tror på belöningar och straff i nästa värld och som framvisar sådana goda gärningar som de av en sann filosof. Sålunda ser vi tydligt att de inte är rädda för döden och de är på grund av sin brinnande längtan efter rättvisa och jämlikhet att betraktas som sanna filosofer.”*^[236]

[233] Klaudios Galenos, född 129 i Pergamon, död 199 i Rom, var en grekisk läkare som var en av antikens främsta och mest inflytelserika läkare och medicinska författare och gjorde insatser bland annat inom anatomin. Galenos byggde vidare på Hippokrates medicinska system och sammanställde omfattande skrifter och hans skrifter förblev den främsta auktoriteten inom medicinen fram till 1500-talet.

[234] jfr. Ibn Abí Uṣaybi‘ih, *Lives of the Physicians* (Cairo: 1882), sida 76–77. Ibn Abí Uṣaybi‘ih (1203-1270), en arabisk läkare och historiker, född i Damaskus, var en ättling av Banu Khazraj stammen och son till en ögonläkare, studerade medicin i Damaskus och Kairo. 1236 utnämndes han till läkare på ett nytt sjukhus i Kairo, men han avslutade utnämningen följande år för att ta upp en anställning i Salkhad, som amiren av Damaskus hade gett honom. Där han bodde och dog. 'Han skrev *Lives of the Physicians*', som i sin första upplaga (1245-1246) tillägnades viziren av Damaskus.

[235] Platon, född 427 f.Kr. i Aten eller Egina, död 347 f.Kr. i Aten, var grekisk filosof, matematiker och författare. Han är upphovsman till platonismen som är en av den västerländska filosofins huvudriktningar. Platon tillhörde i sin ungdom kretsen runt Sokrates och var runt 27 år när denne avrättades.

[236] Se Ibn Abí Uṣaybi‘ih, *‘Uyúnu ‘l-Anbá ‘fi Ṭabaqáti ‘l-Aṭibbá’* (Cairo, 1882), 1:76–7.

10. Lägg noga märke till hur stor uppriktigheten, självförnekelsen, den andliga känslan, den rena avsikten och de troende kristnas goda gärningar måste ha varit för att Galenos – en filosof och läkare som själv inte var kristen – skulle vittna om dessa människors moral och fullkomlighet och kalla dem för sanna filosofer. Sådana dygder och egenskaper kan inte enbart uppnås genom goda gärningar. Om dygd endast innebar att erhålla och skänka något gott, varför berömmar vi inte även denna brinnande lampa som lyser upp rummet, då dess ljus utan tvekan är en bra sak? Solen ger näring åt alla jordiska ting och främjar deras tillväxt och utveckling genom sin värme och sitt ljus – vad är mer gott än detta? Men eftersom detta goda inte flödar från välvilja och från kärlek till Gud och kunskap om Gud, är den inte det minsta imponerande. Men när man erbjuder någon en kopp vatten visar han uppskattning och tacksamhet. En tanklös person kan säga, *”Denna sol som ger ljus till världen och manifesterar denna stora belöning måste verkligen lovordas och prisas. För varför skulle vi berömma en man för en sådan blygsam gåva och inte framföra tack till solen.”* Men om vi skulle blicka med sannings öga, skulle vi se att denna blygsamma gåva som skänkts av denna person härrör från samvetets uppväckande och är därför berömvärd medan ljuset och värmen från solen inte är beroende av det och är därför inte värdigt vårt beröm och vår tacksamhet. På liknande sätt, medan de som utför goda gärningar skall bli prisade om dessa handlingar inte flödar från kunskap om Gud och kärlek till Gud är de förvisso ofullkomliga.
11. Bortsett från detta, om du överväger saken rättvist kommer du se att dessa goda gärningar av icke troende även har sitt ursprung i gudomliga läror. Det vill säga, forna dagars profeter förmanade människan till att utföra dem och framförde deras positiva verkningar och dessa läror spreds sedan bland människorna och nådde successivt icke troende själar och de böjde sina hjärtan mot dessa fullkomligheter och när de fann dessa handlingar vara lovvärda och åstadkom glädje och lycka bland människor, fogade de sig även efter dem. Således härrör även dessa handlingar från Guds undervisning. Men för att se detta erfordras ett visst mått av rättvishet och inte dispyter och kontroverser.
12. Prasad vare Gud, ni har varit i Persien och har bevittnat den kärleksfull omtanke som, genom den heliga vinden från Bahá'u'lláh, perserna har kommit att visa hela mänskligheten. Tidigare, om de träffade någon från en annan religion skulle de ansätta honom och visa största fiendskap, hat och illvilja och även betrakta honom som oren. De brände evangeliet och gamla Testamentet och de tvagade sina händer om de hade förorenats av att vidröra dessa böcker. Men nu, reciterar och läser flertalet av dem, när så är lämpligt, innehållet i dessa två böcker på sina sammankomster och samlingar och förklarar och belyser deras inre betydelser och mysterier. De visar sina fiender gästfrihet och behandlar blodtörstiga vargar med mildhet som gaseller

på Guds kärleks ängar. Ni har sett deras seder och bruk och ni har hört talas om perserna moral i forna tider. Kan denna omvandling av moral, denna förbättring av uppförande och ord, åstadkommas annat än av kärlek till Gud? Nej, vid Guds namn. Om vi åtog oss att sprida sådan moral och sådana seder enbart med hjälp av kunskap och lärande skulle tusen år passera och fortfarande skulle det inte ha uppnåtts av det stora flertalet av folket.

13. I dag, tack vare Guds kärlek, har detta uppnåtts med största lätthet. Ta er i akt, o ni med förstående hjärtan!